T.D.R.C. 356

உத்தம சோழபுரம்

திரபுரநாதர் புராணம்

314/1910 - II

DIGITIZED

T.323:38.211uc
N10
119155

உ

சிவமயம்.

உத்தம சோழபுரம்

கரபுரநாதர் புராணம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR
REGISTERED
4- MAY 1910
MADRAS.
314
1910 II

இஃது
இந்திரபீடம் காயாத்திரி ஸ்வாமிகளாதீனம்
சுகவனம்
ஸ்ரீமத் அழகிரிநாத ஸ்வாமிகளின்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
சு. அர்த்தநாரீச நாயகரவர்களியற்றிய
பொழிப்புரையுடன்

சேலம் டி. மு கோர்ட் வக்கீல்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அ. துரைசாமி பிள்ளையவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு
ஷை தேவஸ்தான அபிமானகர்த்தர் அ. கந்தசாமி
செட்டியார், அ. பா. பாலசித்தர் ரவுத்து
தர்மகர்த்தர் சருவையர், பு. வெ. கந்தசாமி செட்டியார்
இவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

செவ்வாய்ப்பேட்டை சுப்பிரமணியஸ்வாமி கோயில்
தருமகர்த்தர்
அ. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்களால்
சேலம்
விவேக திவாகரன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சௌமிய-ளு புரட்டாசி மீ
விலை ரூ 1.] [Copyright Registered.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS. REGISTERED 4- MAY 1910 MADRAS.

உ

சிவமயம்.

சாத்து கவிகள்.

சேலம் தாலூகா தோரமங்கலவாசியும், தர்மபு[illegible] ம-ள-ள-ஸ்ரீ

அப்பாசாமி பிள்ளை குமாரரும்

ஸ்ரீகருணிகபுராண பிரகடனருமாகிய

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

அ. வரதநஞ்சையக் கவிஞரவர்கள்

இயற்றியவை.

சந்த விருத்தம்.

திக்குவலை யத்துயிர்க ணற்கதி புகற்கெளி
திருக்குநெறி சொற்றருளெனும்
பக்கமுறு பொற்றொடி யுமைக்குள மகிழ்ச்சிசெய்
பணிப்புணி யெழிற்பரமனைத்
தக்கரு முருப்பெறுக விக்கண மெனக்கடி
தமைத்தமணி முத்தகிமேற்
றொக்கவை வகைத்தல மலைக்குளுயர் வுற்றது
சொலிற்கய புரத்தலமரோ. (1)

வேறு.

பொன்னை தாமுக முயர்காண்பணி மூர்த்தியாயெழில் வேதியன்
முடிவணங்கி வழுத்திடக்கரு தரியசித்திகண் முற்றுமே[illegible]
தின்றுமங்கவ னருவமாகி வழுத்துமாறு விளங்கியே
யியலுநான்மறை முதுவஞர்விழி நாணவிப்பிர விளையவன்
பொன்னினீள்சடை மிக்கதண்புன லாட்மொறு வளைத்துமெ[illegible]
புகழ்கொளவ்வை யுரைப்பனேள்புலி யியவுச்சி பொறித்[illegible]
மன்[illegible]முன் வணங்கினன்கர் காணவேகதி வைத்தவெ[illegible]
[illegible]னத்தற்புத வாடன்முற்றும் வழுத்துநூலை விழுத்தக.

வேறு.

உளைவிட் டொளிர் பவருக் குவிசைக்
குநிறைச் செயல்வொ ருமெய்க் குறிப்
பெ[illegible] வெனைக் தவிரிற் றரும்
பெயர்கர்த் துமெனைத் தலைமைக் கலைசேர்
சருவப் பெயர்விட் டருளத் தருமைத்
தவவிற் பவர்சொற் பெயயாத் தவிரிற்
றிரிசொற் பொ[illegible]தற் றவர்மெய்ச் செவை
செலிவிட் டி[illegible]மைச் சகமுற் றனைருவ். (3)

வேறு.

அருத்தியிலுன் மறைப்பொருட்பா லருத்தியிலுன் மாவதனின்
றறைந்து மெய்ம்மை
தரித்த[illegible]வை தரித்தவொன்று சங்கரதே
சகுருக் தந்த
மருத்துவலிபன்கர்பாத் திரன்பிரவிப் பிணைபருக்
துவனும் வள்ளற்
றிருத்துருத்தி யெனும்பதியிற் றிருத்துருத்திச் செய்யாவை
[illegible]ன். ([illegible])

வேறு.

அஞ்சேலெனுமொழி முதலீறுறவரு மன்பார்பதிமரு வஞ்சிலன்
மஞ்சார்கருணையி குஞ்சிரமுகிரி மன்ஞானக்கரு மாணவகன்
றஞ்சாரங்கிரு லஞ்சேர்கிருபர் தவக்தாறேருரு வுற்றவையா
னெஞ்சாத[illegible]ர்புகழ் கொண்டேசகவா னென்பானன்கு
[தரும்பாலன். (5)

வேறு.

தென்கலையும் வடகலையு மாங்கிலமு மறிந்தமைந்த
திடவான் சால்பே
யன்பொடுயர் கருணைபொறை வாய்மைமுதற் குணநிலய
மன்றுஞன் மாத்
துன்பொழியுன் முஞ்சுருதித் தத்வமசி யிருபொருளுந்
துலங்கக் காணூடத்
தன்மயமா யிருகற்ப சமாதிநிலைப் பெரியோர்க்கு
சங்கந் சார்ந்தோன். (6)

யான்யானெனன் றுறுவவொலா சுருபுபொரு ளின்வேட
மனைய வாக்கித்
தானதுவே யெனுமெய்ம்மை மறைத்தவா வானவிவர்த்
தத்தை வென்றோன்
வான்புகழ்ச்சு தேசாபி மானவச்சுச் சாலையின்ப
னேச ராகி
மேன்மைமிகுந் துளவர்த்த நாரீச நாயகக்க
வீந்தரன் மாதோ.

THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
4- MAY 1910
MADRAS.

அந்தியூர் சோமசூர்யாக்நிவப் சத்திரய
க்ஷத்திரிய மஹாமடாலயாசார்ய
ஸ்ரீமத் குழந்தையாநந்த ஸ்வாமிகளின்
பரம்பரா சேனாதிபதியும் சியாலருமாகிய
ஸ்ரீமாணிக்கவாசக நாயக[illegible]ர்கள்
இயற்றியவை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மதிசேருஞ் சடையண்ணல் வானவரிற் பவழோறுக்க
விதிசேரு மைந்தெழுத்து வியன்மனுவி வியல்வருணத்
திதிசேரு மானவரிற் றிகழ்மன்ன ரேற்றமென
நதிசேருந் தலத்துச்ச நாடியது கரபுரமே. (1)

பண்டுநீந் தமிழ்க்கவியிற் பாடல்பெறு மப்பதியை
யண்டுமொன் மியமதனை யச்சிட்டுச் சகம்விரிக்க
மண்மொ னையிற்கோயின் மாதரும கருத்தர்தொழிற்
கொண்டான் மறையாளர் குலச்சருவ வேதியனும். (2)

கந்தசா மிப்பெயர்கொள் கனவானுஞ் சொக்கலிங்க
சந்தரா மப்பெரியன் றன்வசமீ தனுமன்றான்
சிந்தலாய்த் தாலமடற் சேர்கவியைக் கடிதத்திற்
சொரந்மாய் வரைந்துரையுந் தோன்றவருள் செய்மினென. (3)

அப்பாசா மிப்பெயர்கொ ளறிஞனற் றுயிதமாக்
துப்பாரத் துவிதசபைத் தாயர்பா லளித்திடலு
முப்பாச[illegible]த்துயர்ந்த முனிவனழ கிரியண்ண
லொப்[illegible]ரல் லுரைபெறவே யுளமெண்ணி யுவகையுடன். (4)

வேறு.

சிவைமான்மிய மீது பெசகம்பரவித்
தவமாருயிர் யேவிட சாதனமா
நவமார்வினை செய்கென நல்கினனோ
...ரெணி னென்ன ருரைக்குதமே. (5)

வேறு.

பங்கயப் போதிட்டுறை பரமன் பாகுவு
மங்கியும் வேலுவிய மமல னென்னமுந்
திங்களும் பரிதியுஞ் செனிக்குந் தானமா
யிங்குதி யரசரு ளேற்ற மேய்ந்தவர். (6)

வன்னியின் வழிவரு வாழி மூவகை
...ன்றமார் மாநி லம்புரி
...லச் சேரலர் நாடு தொன்மர
பன்னது தன்னதா யமைந்த சீர்த்தியன். (7)

சுகவனத் தனிநுறை சுகவ னேசா
...ச் சூறுவா யமைந்த மேலவ
னகன்மய லழுகிரி யண்ணல் பாதமே
புகலெனப் பற்றிமெய்ப் போத முண்டவன். (8)

சங்கர மதநிலைச் சார்பு வாய்ந்தவன்
சங்கர னுமையொடு தழுவு செந்நகன்
சங்க மிலாததுஞ் சாதி தர்மமே
சங்கர நிலைதரு மென்னுஞ் சாதகன். (9)

அர்த்தநால் வகையதி லமல மோக்கமே
யர்த்தமற் றவையெலா மநர்த்த மென்றுமோ
ரர்த்தநீங் கருமுள மடைந்த புண்ணிய
னர்த்தநா ரீசனென் றறையும் வர்மனே. (10)

சேலம் மங்களபுரி வேதாந்த சபாஸ்தாபகரும்
ஞானபாநுவுமாகிய
ஸ்ரீலஸ்ரீ அப்பாசாமி பிள்ளையவர்கள் குமாரரும்
சேலம் டி மு கோர்ட் வகீலுமாகிய
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ துரைசாமி பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை.

முன்றனில் வடமொழியை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்ப்பாவான்
மூத்தோர் வைத்தா
ரன்னதெது வென்றுரைக்கி லங்கெழுத்தா நதிக்கரையி
லத்தண் சோலை
மன்றுலகா புரத்தொளிரு மதிமெனலி புகழ்விரிக்கு
மாதா வாகும்
பன்றுமது பனைமேட்டி லிருப்பதுன்னி ...
பரிவுற் றேரே.

ஆசென்று லத்தலத்தி லரியதிருப் பணியியற்று
மன்பு பூண்டோர்
பாரதனி னற்கீர்த்தி பண்புற்றோர் பரமசிவ
பத்தி யாளர்
பேருரைக்கிற் சருலையர் போகந்த சாமியெனப்
பிறங்கு சீல
ராரணத்தின் சிரப்பொருளை யாயப்பா சாமிசபை
யாலா வேண்ட.

அவர்தலைமை வகித்துள்ள வழகிரிப்பே ரருந்தவத்தோ
னரிய சீடன்
சிவனருளார் சுகவனமால் சேயனர்த்த நாரீசச்
செல்வன் றன்னைப்
பவமகற்று வழிமுயற்சி பாங்கென்ன வன்றோர்சொற்
பணிமேற் கொண்டு
தவறின்றி பொழிப்புரைத்துத் தகவுடையோன் றன்புகழைத் (3)
தாபித்தானே

[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] கூடுகின்ற மெய்யன்பர்
புகழ்தரும [illegible] [illegible]
புராணத் தமிழ்
[illegible] [illegible] விளங்கிடு செம்புகழை
[illegible] (1)

செங்கல்பட்டு காலேஜ் பிரதம தமிழ் உபாத்தியாயரும்
இந்நாள் [illegible] மிக்க பிரக்யாதி வகித்தவருமான
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ
அ. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியவை

சீராரும் கரபுரத்துச் சிவபெருமான் றிருப்புகழைச் சிறந்த குரு
னோராரும் வடமொழியி லெடுத்துரைத்த படியாவ லினிதாய்ப் பேணிக்
காராருங் கவிவல்லோர் கழிபெறவே தமிழ்ப்பாவிற் காண வைத்தார்
பாராரு மடியார்கள் பரமசரு ளெற்றப் பரிவு மெனவே. (1)

திருமுடியின் மதியுடைய தேவேசன் றிருப்பணியே தினமுஞ் செய்
மருமறையர் குலத்துதித் தாகமத்தி னெறிநிற்கு மமலன் மெய்ய
தருவெனவே யாவருக்குந் தந்தருள்வோன் சருவையன் றரும கர்த்த
னெருக்க சாமியென நுந்தமையு மக்கால புலவி லோங்க (2)

பேர்கொண்ட மங்களமா நகரிலப்பா சாமிப்பேர் பிறங்க மல்குஞ்
சீர்கொண்ட வேதாந்த சித்தாந்த சமாசந்தேர் திருச்சந் தத்தே
நார்கொண்ட வுரையியற்றி கல்வெலா வேண்டிடவு நலமா யேற்ற
பார்கொண்ட சபைத்தலைமை பாங்காக வகித்துள்ள பரம ஞானி. (3

பல்லுயிர்மேற் காருணியம் பாசவழி நாசமுடன் பகர வொன்று
வல்லசிவ பத்தியம ஞானமெனு மாற்பொருளும் வடிவ மாகிப்
பல்லறிஞர் புகழ்க்கேற்ற சற்குருவா யடியேனைப் பரிவா யாண்ட [வ
சொல்லரிய வழுதிமா றனையடிக்கே யெந்நாளுந் தொண்டு பூண்டே

திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பினர்க்கு நேருமெனுஞ்
சேரர் கோமா, னருமைதிரு மாபுரித்த னன்புள்ளோன் சகலனா
யகன்ற வைத்தாற், பெருமைதிருச் செங்கோ [illegible]ப் பிஞ்ஞகன்றன் வைத்
தில்வரு பெற்றி வாய்ந்தோ, னிருமையையு மெய்திடவே யேற்றபடி
நாற்கிணங்க வினிய சொல்லால். (5)

கொங்கில்வளர் கரபுரத்துக் கோமான்ற னுலினுக்குக் கோதி லாதே
யிங்கிதமா யுரையியற்றி யினிதாக வெடுத்[illegible]நக் கிகல் காணப்
பங்கமிலா தருமகர்த்தர் பத்திபெறு மன்பர்கட்குப் பயனுண் டாகத்
திங்கண்முடிச்சிவபெருமானடிபேணிச்சிறந்தவச்சிறப்பிகம்லிக்தாரே. ()

இராஜபுரம், பாரதம்பாடிய [illegible]டாவதான அரங்கநாத முதலியார்
பௌத்திரரும் மிட்டாதார்
குமாரசாமி முதலியார் புத்திரருமாகிய
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ
ஐயாக்கண்ணு முதலியாரவர்கள்
இயற்றியவை.

விரிபவச் சலதி யாழ்ந்து வேதனை யுறுவோர்க் கெல்லா
மெரிபொலங் குன்ற மேய்ப்ப விருங்கல மகப்பட் டாற்போ
லொருமறை குறுக் காக வுமாபதி சிவங்கு னித்த
கரபுர மான்மி யத்தைக் கருணையாற் குருவன் சொற்றான். (1)

மற்றொரு குத னந்த மான்மியக் கதை [illegible]
நற்றமிழ் விருத்தப் பாவா னவின்றவன் கழலி னீழல்
பெற்றன ருக விப்பாற் பிறைமுகின் மறைத்த நீர்மை
யற்றொளிர் தாவி சைத்தா னதற்குரை யர்த்த நாரி. (2)

எறுமிறைப் பேரோன் பிற்றை யெழுதுகைப் பிரதி தந்தான்
பனுவரேர் சொக்க லிங்கன் பார்த்ததன் வழுக்க கோந்தான்
முனிசிகர் துரைசா மிப்பேர் முத்தமிழ் வல்லான் சர்வப்
புனி[illegible]மாற் கந்த சாமிப் புங்கவ ரச்சிட் டாரே (3)

அரங்கனூர் தாமோதரம் பிள்ளை குமாரர்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

வேங்கடாத்திரி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

சீருலவு மாலயன னுளவய வாதிகிலை தேடரிய பூரணமதாய்த்
தியகமன் வீழ்வுமெ நாளுமுனி வாழ்வினை தீரெழில்சொ ரூபமாகிச்
சீதகிர மீதுபுனல் வேதமழ் வீதல்பெற தேமவுலி கோலுபதியாய்த்
தீதல வேகரனு நீதியுயர் சோழர்முதல் தீர்வா முற்றநகராய்த்
தாருலவு சேரலன னுடிலகு போதநதி தாவுபொழின் மேவுபெரியூர்
தவமுடையர்வாழுமுத்தமசோழபுரமெனச்சாற்றுகரபுரமான்மியந்
தன்...மாமுனிவன்றேமுனோரினிதுறத்தமிழ்ப்புராணம்பாடி
தாமட்டறன்னிலதுமறைவாயி.........கந்தனில்விளக்க [ஞர்
காருலவுமீகைகைக்கரியமந்தலதருமகர்த்தராஞ்சருவையரும்[வுன்னிக்
...ரிக்குரிசிலிவ்விருவர்வேண்டவது காசினியிலத்துவிதமெய்
கண்ணொர்ந்தருமப்பாசாமிவள்ளலின் கனசபையபேற்றவர்களிற்
கல்விதிருசொக்கலிங்கப்புகிதனேட்டிற்கலந்தடிசிறைந்தனவெலா
பாருலவுமுரையாம்படிப்பதந்தெளிவுறப் பதிந்துகடிதத்தளித்தான் [ம்
பழமையாமச்சபைநடாத்துமழகிரிவேள் பணித்தவாறவர்சீடருட்
பண்புசுகவனவேந்தல்சுதனர்த்தகாரிமன் பாய்பொழிப்புரையியற்றப்
பகர்தருமகர்த்தாவ்விருவரதையச்சிற் பதித்துசீர்பெற்றனரரோ.

செவ்வாய்ப்பேட்டை மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

சோ...சுந்தரஞ்சேட்டியாரவர்கள்

இயற்றியவை.

பவப்பிணியி னருமருந்தாச் சூதன் சொன்னன்
பரமனூர் கரபுரத்தின் பரிவார் காதை
தவப்பிணியிற் கட்டுண்டோ னொருவன் பிற்றைத்
தமிழ்ப்பாவா லெழுதிவைத்தான் மூல வேட்டிற்
சிவப்பணியி னுறுதிபெற்ற வர்த்த நாரி
தேடியதற் குரைசெய்தான் றுரைசா மிக்கோ
னுவப்புடனே மேற்பார்வை யிட்டுத் தந்தா
னொப்பரிய சருவையன் கந்த சாமி.

எனும்பெரியர் தகுயிலிட்ட விளக்கா மீதை
யேற்றமிகும் வரையுச்சி யொளிர்வித் தாங்கு
கனிவினுடன் பொருளுதவி யச்சிலிட்டுக்
காசினியோ ரனைவோர்க்குங் கருணை பூத்துப்
புனிதமிகும் புண்ணியத்தைக் கொள்ளை கொண்டார்
பொற்புமிகு மிவர்மக்கண் மனைமார் சுற்றம்
னனிவாழி சைவவாழி சிவன்ச ரித்ர
நற்றமிழு மடியாரும் வாழி வாழி.

சேலம் செவ்வாய்ப்பேட்டை பகவத்விஷய காலக்ஷேபகரும்
ஜோதிடபண்டிதருமாகிய

ஸ்ரீமான் வேங்கிட்டகிருஷ்ணய்யரவர்களால்

இயற்றப்பட்டவை.

திருவளமை நிலவுமெழிற் கரபுரத் தொளிர்பரம
சிவபிரான் சீர்வ ளத்தைச்
செப்புவட நூலினைச் செந்தமிழ்ப் பாக்களாற்
சிறக்கப்பு ராண மாக்கித்
தருநிதிய மெனமுனோ ரோலையிற் றந்ததித்
தரணியில் விளங்கி பத்திச்
சகலர்க்கு முண்டாக புகலரிய சமரசச்
சைவசித் தாந்த சபையோர்
உரையெழுதி யச்சிலிடு வித்தனன் றென்றவவ்
வுரைக்கிசைந் தர்த்த நாரி
யுரைசெயக் கடிதத்தி லுள்ளன் புடன்வரைந்
துதவினன் சொக்க லிங்கன்
பெருமைசேர் சருவையர் கந்தசா மிப்பெயர்கொள்
பெட்பினர்க ளிவ்விரு வரும்
பிரியமா யச்சிட்டு வெளியாக்கி னுரிதைப்
பேசலமு தாகு மாதோ.

வேறு

ஏட்டி லிருந்த பழம்பாக்க ளெழுதி யெடுத்து வியத்தமாய்க்
கூட்டி யதற்குப் பொழிப்புரையைக் குணமாய்ச் செய்தச் சினிலிட்டு
நாட்டி லெவரும் மெளிதாக நாடிப் படித்துச் சிவமென்னும்
வீட்டி லடைந்து சுகிக்கச்செய் மேலோ ரிவரே வருமேலோர்.

அன்னதானப்பட்டி கிராமமுன்ஸீபும் தமிழ்க்கவிஞருமாகிய

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மே. சி. கோவிந்தப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்மணிமார்பன்
கருங்கடலாடை
நிலமகமோகண்ணே
சேரலநாட்டிற்
கஞ்சப்பொருப்பும்
மதிதவழ்சோலை
கரபுரசிவத்தின்
கோதிலார்விரும்பச்
வடமொழிக்கிசையக்
கற்றோனுரைக்கப்
பிறவிக்கடலைத்
வருங்கலமென்னும்
தருமகர்த்தரா
பிரமக்குலமணி
சுந்தரவதனன்
ஒப்பிலாஞான
துய்யசமரச
யன்புடன்வேண்ட
சொக்கலிங்கக்கோன்
படியோலைக்காதை
வரைசாமிபோற்றுந்
மோனையுஞ்சீரு
மெய்யுருவமைத்த
செழிப்புறுபுராணப்
னழகிரியாசான்
ககனவிந்திரனுந்
னர்த்தநாரீச
துரைசாமிமால்பின்
தருமகருத்தருக்
யிச்சகம்புகழ

தன்மகன்படைத்த
யிரும்புவிமாநின்
விலகுறுகொங்கிற்
பேறற்றுயர்ந்த
பஞ்சாக்கரநதி
கதிதரும்பதியாங்
விரிதருங்காதை
சூதமாமுனிசொல்
கடிதமிழ்புராணங்
பெற்றனருலகோர்
திறமுடன்கடக்க
பெருமையைந்தெரிந்து
மிருசிவநேயர்
சருவய்யர்நல்லணி
சந்தசாமிக்கோ
வப்பாசாமிவேள்
மெய்ச்சபையாரை
மன்பெறுகற்புகழ்
சிக்கெனத்தெளிவாய்ப்
கடிதத்தெழுத
துரைசாமியறிஞன்
ஞானமுந்தளையு
கையுறுகனியாஞ்
பொழிப்புரையமைத்தா
பழகுநற்சிடன்
சுகவனன்புதல்வ
வுத்தமன்றனே
னுரையைத்திருத்தி
கருமையாய்த்தரவே
வச்சியற்றினரே.

உ

சிவமயம்

* உரைசிறப்புப்பாயிரம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS.
REGISTERED
4- MAY 1910
MADRAS.

காப்பு

சுருதி யுள்ளத் தொடர்வரு சோதியங்
கரபு ரம்மகிழ் கண்ணுத றங்கதை
யுரைதெ ரிக்க வொளிர்கய மாமுகப்
பிரண வாகரன் பெய்கழ றஞ்சமே.

சுப்பிரமணியர்.

கரபுர மகிழான் மைமிகு சரிதம்
முறைதர வறுமுகன் பாதடி சரணே.

கரபுரேசர்.

தவமோங்கு மோராக்கள் விழியமுதா வந்தசுடர்த்
தனுவி னனைப்
பவமோங்கு மாருயிர்கள் களவினுக்கான் பரியசுகப்
பரம வானை
நவமோங்கு மின்பகுண நல்லடியர் மனத்தூறு
ஞானத் தேனைச்
சிவமோங்கி யருள்பழுத்த கரபுரநா யகக்கோனைச்
சிந்தை செய்வாம்.

சித்தேசர்

கலையேறு முயர்குணத்துக் கலிங்கநாட் டந்தணனர்
கருதிச் செய்த
நிலையேறு மருந்தவத்திற் கிரங்கியரு ளியலையொடு
நெடிய வேற்றின்
மலையேறி மான்மழுவும் விழிமூன்றுங் கறையிட்டும்
வயங்கத் தோன்றிப்
புலையேறு முடல்வலியச் சித்திதரு சித்தேசர்
பொலன்றாள் போற்றி.

---

* இக்குறியிட்டவை உரையாசிரியரால் இயற்றப்பெற்றவை.

பாலேசர்.

மறையோனு மாலோனு மாதவரும் பல்லூழி
வருந்தி நோற்று
மிறையேனுங் கருணைபெரு நேமாக்கப் பான்மணக்கொ
ளெயிற்றுப்பாலன்
முறையோவென் கரமுடியி லபிடேக முஞற்றிடநேர்
முட்ட லென்னப்
பிறையூரு முடிவளைத்த பாலேச ரடிக்கமலம்
பேணி வாழ்வாம்.

சோழேசர்.

பழிதந்த வேழ்பிறவிப் பௌவமதின் மிகவாழ்ந்து
பற்றொன் றின்றிச்
சுழிதந்த மாலறவே வழிபடுவோ ருவக்கவருட்
டோணி யாகி
மொழிதந்த வவ்வையொடு வளவன்வணி தேசனிவர்
முறையிற் போற்ற
விழிதந்த சோழேசர் மிளிரடிக ளெந்நாளும்
விரும்பி வாழ்வாம்.

பெரியநாயகியார்.

துரியநா யகியின்பச் சுவையருளு யகியன்பர்
துகடி ருள்ளத்
துரியநா யகியொளிசே ரோங்கார நாயகிபல்
அலக மெல்லாம்
விரியநா யகியாகி மெய்ப்பொருட்கு விண்ணூறி
விகிர்தங் கண்ட
பெரியநா யகியெவைக்கும் பிரியநா யகியிருதாட்
பேணி வாழ்வாம்.

வினைதீர்த்த விநாயகர்.

மாலோடு வழிபாடும் வயித்திச நகருள்ளார்
மறந்தா ராகக்
காலோடு பிரசமடை புறச்சாலி கன்னனையன்
காணுஞ் செய்வாய்ச்

சேலோடு பொருநதிக் கரைசோழ புரமேவிச்
சித்தர் பூசை
பாலோடு செயச்சிங்கன் வினைதீர்த்த பரமன்றாட்
பற்றி வாழ்வாம்.

துர்க்கையம்மை.

மேதிமுக னூற்றுன்ப மிகவுழந்தே மெனவிண்ணோர்
வீழ்ந்து போற்றப்
பாதிபெறு நாயகன்சொற் படிகாளிப் படிவமொடு
படியி லேகித்
தீதனுயி ரறவீட்டிச் செயசோழ புரமதனைச்
சேர்ந்து வாழு
மாதுபடை வெட்டியம்மை வனசமலர்ப் பதமுடிமேல்
வைத்து வாழ்வோம்.

பரமாசாரியர்.

வேதபுறச் சமயதா ரகைமழுங்க மருளார்
வெம்மாய விருள்விடியன் மேவுறச்சி வோஹ
நாதமுர செழவுண்மை நாமிடத் துலக
நகுமித்தை யெனக்கலைவா ரணக்கூவ னலச்
சாதகருட் கமலமலர்ந் தொளிசெயவேற் றும்ப
ரளரவறு மதப்பதிகர் பெருவழியிற் சாரப்
[illegible]கரவி யாயெழுசங் கரபகவற் பாத
புண்ணியன்பொன் னடிக்கமல மெண்ணிவழுத் திடுவோம்.

இந்திரபீடம் பிரதமாசிரியர்.

வேதாந்த விரோதம் விளம்பிடுவோர்
வெயினேரிம மென்ன விலங்கிடவே
வாதாந்த பொருட்கர மார்கனியா
மாபாடிய மாக்கிய மாதவனூர்
பேதாந்த முறப்பிரி நால்வகைகொள்
பீடந்தனி லிந்திர பீடமுதற்
சீதார்கர பாத்திர காமசதா
சிவயோகியின் சேவடி யெம்முடியே.

பரம்பரையாசிரியர்கள்.

வித்தாய் பவத்தை விளைத்திடு நெஞ்சமே
மத்தாஞ் சிவத்தை யலதில்ப வஞ்சமே
சித்தா மதுநீ யெனுமறை யஞ்சமே
தத்தாத் திரய னடிமலர் தஞ்சமே.

அங்கமுடைப்பரு மங்கவயித்திய மாரியர் சேருமதாற்
றங்கியவேதன மங்கவன்பொன்னடி சார்பென தேர்மதியாத்
பொங்குபவப்பிணி யங்குரமறசிவ போகசு யோகமுறுஞ்
செங்கமலக்குரு மங்கலநான்மலர் சேவடி மேவிடுமாம்.

சத்தி யஞ்சுக மறிவெனுந் தன்னுடை யான்மா
நித்தி யம்மென விறையரு ணோர்மையை யனுப
வித்து செங்கம லப்பிரான் விளம்பிட வுண்ட
முத்த யப்பெயர் தேசிகற் றெழுதிருண் முனிவாம்.

இப்பியில் வெள்ளியாங் கிறைபசி விச்சகஞ்
செப்பது நீயெனத் தெரிக்கு முத்தய
னொப்பரு பதந்தழீஇ யுணர்வை யெய்திய
சுப்பிர மணியனைத் தொழுது வாழ்த்துவாம்.

பொருளார்மறை முடிபேணிடு பொய்யாமர புய்ய
வருநாயக னருண்மாமுகின் மாமுச்சுக நீரன்
றெருளாருயிர் பரமேயெனத் தெரிநாகையி னிறைவன்
னருணாசல குருநான்மல ரணியாயுள மணிவாம்.

இறைநாகையி னின்னரு ளேய்ந்தவனை
மறைநூலுரை மாரிபெய் மாமுகிலைப்
பிறையாறரு ணாசல பேர்மணியை
நறைமாமலர் தூவி நயந்திடுவாம்.

இனியப்பவாரி யிருபோதுபற்றி யிருளார்
துனியப்பவாரி சுகமாய்விடுத்த சுகிர்தன்
பனியப்பவாரி படர்பாரிபாகை பதிவாழ்
முனியப்பவார்ய னடிபேணியெழுமை முனிவாம்.

ஒப்பேது மறுகருணை பத்திவயி ராகமறி
வொருங்கு வாய்ந்த
முப்பாரு மகிழ்கந்த சினகரங்கண் டரியமறை
முடியைப் பேணி
துப்பார்பல் லடியர்குழாஞ் சூழவந்து விதபோதச்
சுருதிச் சங்க
மெப்பாரு முய்யவரு ளப்பாசா மித்துரைத்தா
ளிறைஞ்சி யுள்வாம்.

காரணகுரு.

உயிரல சிவவடி வோது கின்னுரு
பயில்கென மறைமொழி பரிவி னோதியென்
மயலெறி யழகிரிநாத மாதவப்
புயலிரு பதமலர் போற்றி யுய்குவாம்.

கஞ்சமலை சித்தர்.

எஞ்சலின்றிய வஞ்சமா ரிப்பவந்தரு வெப்பமே
யஞ்சிநஞ்சணி கந்தரற் கன்புநீடவ முன்புரிந்
துஞ்சுமஞ்சித சித்திவீ டுற்றுமற்றொரு பற்றிலாக்
கஞ்சவஞ்சிலை சித்தர்தங் காவியங்கழன் மேவுவாம்.

உ

சிவமயம்.

உரைவரலாறு.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நீண்முடியிற் றண்கதிரு நெற்றிதனி லனல்விழியு
மாண்பெறுநற் களக்கறையு மலைமாது செறியிடமும்
பூணாகக் கரமதனிற் புகழ்ச்சிரமு முடையபிரான் 1
வேண்மிகுபஃ றலக்கடயின் மிகுசீர்த்தி காபுரமே.

அப்புரியின் மகிமையெலா மருமறைதேர் முனிவேந்த
னொப்பருகாந் தந்நீச சங்கிதையி னுரைத்தவா
றப்புயரு மவன்சீட னொண்முனிவ ருளமகிழச்
செப்பியதைப் பெயர்த்தறிஞர் இந்தமிழ்ப்பா சேர்த்தனரால். (2)

தாலவிதழ்க் கொளும்பாவைத் தளித்தரும கருத்தர்களாய்ச்
சாலவர னன்புடைய சருவப்பே ரந்தணருந்
மேலகந்த சாமிப்பேர்ச் செல்வனுமிக் காவலுடன்
கோ…முற வலரந் துரையுங் குயிற்றுகென வுளங்கொளீஇ. (3)

கன்னிமர புநித்துநகர்க் கல்லூரி பயிற்றுசொக்க
லிங்கப்பே… திருனை யினிதாக வரைந்துபுகழ்த்
தங்கவப்பா சாமிப்பேர்த் தவஞானி பண்டியற்று
மங்களமா புரியத்து விதச்சபையார் மாட்டளிக்க. (4)

சங்கரதே சிகனுட்டு சதுர்பீடத் திந்திரப்பேர்
தங்குமா தனமேறு தவச்சதா சிவயோகி
பொங்குமர பிற்றிகழும் புனிதனழ கிரிநாதத்
துங்கனதை மகிழ்ந்தேற்றுத் தொண்டனு மெனைவிளித்தே. (5)

உரைசாற்று கெனத்தியைகொண் டோதிடவப் பணிதன்னைச்
சிரைசேற்றுத் திருமுறையிற் சிதைந்தவெலாம் பதந்தழுவக்
குறைசேர்சந் தக்கவிகள் குறைவுமிகை வறச்சரித
நிரையேத மோர்படித்தாய் நிகழச்செய் தணியாக்கி. (6)

சிரமேற்ற நுதலெந்தைத் திருக்கருணை தழீஇத்தெரியென்
றரமேற்ற வுரையேற்ற தவவொருவச் சுவையளித்தான்
பரமேற்றப் பாசாமிப் பரனேற்ற தவப்பயனும்
வரமேற்ற துரைசாமி வரைசாமி மதிமணியே. (7)

வேறு

தற்பரன்சரிதை பொற்பினச்சிலுற தருமகர்த்தரெனு மிருவரும்
உற்பவப்புணரி யிற்படிந்தகைய ரோதிமாகிய மீதலும்
விற்பனக்குரிசில் சொக்கலிங்கனெனை மேவியப்பணியி லேவிடக்
கற்பமீதுலகி னிற்பவச்சுதனிற் கண்டுதொண்டன்மகிழ் கொண்டதே. (8)

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றும்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
4- MAY 1910

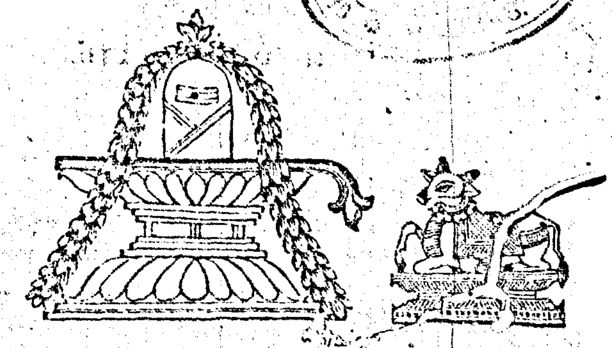

உ

சிவமயம்.

கரபுரநாதர் புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

காப்பு.

கரபுரத்தி லொளிரு முக்கட்கனி
சரிதநன்கு தழைய வருளுமால்
விரிபவத்தரு வேரற வீழ்த்திடுங்
கரிமுகத்துக் கடவுள் பொற்பாதமே.

(இதன் பொருள்.) எழுவகையாய் விரிந்து தழைத்த சம்சாரவிருக்ஷமானது தனது மூலமாகிய ஆணவத்துடன் அற்று வீழச்செய்யும் யானைமுகமுடைய ஸ்ரீவிநாயகக்கடவுளின் பொன்போன்ற அழகிய திருவடிகள், கரபுரமென்னும் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தின்கண் பிரகாசிக்கும் திரிநேத்திரங்களையுடைய ஆநந்த சொரூபியாகிய சிவபெருமானது சரித்திரமானது செம்மையாய் உலகில் விளங்கக்கிருபைசெய்யும் (என்றவாறு). 1.

(இப்புராணம் இடையூறின்றி முடிந்து உலகிற்பரவ ஸ்ரீவி நாயகப்பெருமான் திருவருள் புரிவார் என்பது கருத்து.)

கடவுள் வணக்கம்.

கரபுரேசர்.

கொண்ட கொன்றைநதி திங்களணி செஞ்சடையான் திருக் கைலாயப், பேர்கொண்ட வெற்பினிடைப் பிரிவிலுமை யுடனிருக்கும் பெற்றி போலக், கார்கொண்ட பொழில்சூழுங் கரபுரத்தில் வீற்றிருக் கும் கன்னி பாகன், சீர்கொண்ட வனசமல ரிணையடிக ளெப்போது மேத்தி வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) சிறப்பு பொருந்திய கொன்றைமலர் மாலையையும் கங்கையாற்றையும் மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனையும் சிவந்த ஜடா மகுடத்தில் அணிந்தருளிய சிவபெருமானார் ஸ்ரீ கைலாயமென் னும் நாமம் பொருந்திய வெள்ளியங்கிரியின்கண் எப்போதுந் தம் மை நீங்காத உமாதேவியாருடன் வீற்றிருக்கும் தன்மையைப் போல் மேகம்பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த கரபுரமென்னும் திருநகரின்கண் மகிழ்வுடன் அமர்ந்தருளிய உமாபதியாரின் அழ கிய தாமரைமலர்போன்ற உபயபாதங்களை இடைவிடாமல் வண ங்கி வாழ்வோம் (என்றவாறு).

சித்தேசர்.

கருநெல்லிமுதலாய கனசித்தி மூலிகைசேர் கஞ்ச வெற்பி
னருகிலுறு கரபுரமென் றறைசித்த புரத்திலோ ரந்தணனன்
ஒரு காடி யுருவாகி யுள்ளுருகிப் பூசிக்க வோங்கு சித்தி
தருமுதலைச்சரண்புக்கார்தமக்கருளுஞ் சங்கரனைச்சார்ந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கரிய நெல்லிக்கனிமுதலிய உயர்ந்தசித்தகற்பங்கள் பொருந்திய கஞ்சமலையின் சமீபத்திலுள்ள கரபுர மென்று

சொல்லப்படும் சித்த புரத்தில் ஓர் பிராமணோத்தமன் ஒப்பற்ற கரடி ரூபமாய் மனங்கசிந்து வழிபட அதற்காக விசேஷ சித்தி யையருளிய முதல்வராயும் தமது திருவடிகளைத் தஞ்சமாய் அடைந்தவர்களுக்கு இகபர சுகங்களைப் பாலிப்பவராயுமுள்ள சிவபரஞ்சுடரின் திருவடிகளில் உள்ளம் பொருந்தி வாழ்வோம் (எ-று.) 3.

பாலேசர்.

பாலனுக்குப் பாலூறும் பான்மொழிக்குப் பாலருள்பால் வண்ணத் தானைப், பாலனுக்கன் பாற்பாலி னசையறவம் பாலுதவி பயந்த தே னைப், பாலனுக்கான் பாலாட்டத் தனைத்தாதை யாம்பரிசு தந்தான்ற ன்னைப், பாலனுக்கா முடிவளித்த பரம்பரனை யநவரதம் பரவி வாழ் வாம்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்குத் திருமுலை சுர ந்த இனியமொழியையுடைய பார்வதிதேவியாருக்குப் பாகமளித் தருளும் பால்போன்ற வெண்மையான திருமேனியை யுடையவரு ம், உபமன்யுமுனிவருக்கு பாலின் அவா நீங்கும்படி அழகிய பாற் கடலை அன்பினால் தந்தருளியவரும், தமக்குப்பாலபிஷேகஞ்செய் த சண்டிகேச்சுர நாயனாருக்கு தம்மையே தந்தையாய்த் தந்தரு ளியவரும், சிவசீலனென்னும் ஆதிசைவச்சிறுவன் தம்மைப்பூசிக் கவேண்டி தம்முடைய சிரத்தை வளைத்தருளியவருமாகிய பாலே சநாதரை எப்போதும் துதிசெய்து வாழ்வோம். (எ-று.) 4.

சோழேசர்.

மூதுரையே முதலாய நீதிநூற் பலவற்றை மொழிந்த வாயாள்
சாதகமா மித்தலத்தின் வாசமென வளவனுக்குச் சாற்றவோலை
ஆதிரவா யுடன்வந்த வவ்வேந்து மவ்வையுமே யாரா திக்க
நீதறவே யவர்க்கருளுஞ் சோழேசன் சேவடிகள் சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள்) முதுரைமுதலான பல நீதிசாஸ்திரங்களைத் திருவாய்மலர்ந்த ஔவைபிராட்டியார் உத்தமசோழபுரம் என்னும் இந்தத்தலத்தில் வாசஞ்செய்யல் நன்மையைத்தரத்தக்கதென்று சோழவேந்தனுக்கு ஓலை எழுதியனுப்பவும் உடனே அன்பினால் புறப்பட்டுவந்த அந்த அரசனும் ஔவைபிராட்டியாரும் பூசை செய்ய ஜனன மரணம் என்னும் குற்றம் நீங்கும்படி அவர்களுக்கு கிருபைபுரிந்த சோமேசரது திருவடிகளைத் தியானிப்போம். (எ-று). 5.

பெரிய நாயகியார்.

கழைபழித்த மொழியாளைக் கழைபழித்த புயத்தாளைக் ககன மாரு
மழைபழித்த குழலாளை மதன்முடியைப் பழித்துவளர் தனத்தினாளை
உழைபழித்த விழியாளை யுண்மலியை யுமையையுல கேழீன் றாளை
இழைபழித்த விடையாளை யெப்போதுந் தப்பாம லேத்திவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கரும்பைக் கைக்கச்செய்யும் மதுரவசனமும் மூங்கிலைத் தோற்கச்செய்யும் திருத்தோள்களும் ஆகாயத்திற் பரவும் மேகத்தினுங் கறுத்த கூந்தலும் மன்மத கிரீடம் நாணும்படி வளர்ந்து பருத்த திருக்குயங்களும் மானை மருட்டும் நீண்டநேத்திரங்களும் இழையினுஞ் சிறுத்த மெல்லிய இடையும் உடையவளும் பக்தகோடிகளின் மனாலயத்தின்கண் விளங்குபவளும் சப்த புவனங்களையும் ஈன்றவளுமாகிய உமாதேவியாரை எக்காலத்திலும் தவறின்றி போற்றி வாழ்வோம். (எ-று) 6.

விநாயகக் கடவுள்.

குருகோட்டெங் குறமின்குயக் கோடுற்ற மணித்திண்டோட் குமரன்போற்ற, வருகோட்டு மாமுகத்து வல்லவுணன் றனைவாட்டி வணங்குந் தொண்டர், இருகோட்டிக் கருவோட்டித் தெருமரலி யோட்டியின்பந் திகழ நல்கும், இருகோட்டுப் பிறையணியு மொருகோட்டு மழகளிற்றை யேத்திவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) தினைப்புனத்தில் பறவைகளையோட்டும் குறவகுப்பில் அவதரித்த வள்ளிநாயகியின் திருத்தனங்கள்படிந்த அழகும் வல்லமையுமுற்ற புயங்களையுடைய முருகக்கடவுள் வியந்து துதிக்கும்படி, எதிர்த்துவந்த பராக்கிரமமுள்ள அசுரனாகிய கயமுகனைக் கொன்று தம்மைத் துதிக்கும் அன்பர்களின் குற்றங்களை நீக்கி பிறவிப்பிணியையும் யமவாதனையையும் அகற்றி மோக்ஷ சாம்பிராஜ்யத்தைக் கொடுத்தருள்பவரும், இரண்டு முனைகளையுடைய பிறைச்சந்திரனை யணிந்தவரும், ஒற்றை மருப்பை யுடையவருமாகிய இளமைதங்கிய யானைமுகக்கடவுளைத் துதித்து வாழ்வோம். (எ-று.) 7.

முருகக்கடவுள்.

உமைமடியிற் றவழ்மணியை யொன்குறமா னுக்கணியை யொன்னலாரை, யிமையொடுங்கு முனமொடுக்கு மெழிற்றகட்டு வைவேலையேந்தும் வேளை, யெமையளிக்கு மருட்கடலி னெகினமுரு வோர்முடிக்க ணிலங்குந் தண்டை, யமையுமிரு கான்மலர்கொ ளாறுமுகத்துக் குருமணியை யடைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீபார்வதிதேவியாரின் மடித்தலத்தில் தவழுகின்றவரும், அழகிய வள்ளிநாயகியாருக்கு ஆபரணம் போன்றவரும், கண் இமைக்குமுன் பகைவரை நாசஞ்செய்யும் இலைபோன்ற அழகிய கூரிய வேலாயுதத்தைக்கரமலரிற் றாங்குபவரும், எம்மையிரட்சிக்கும் கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவபெருமானது பிரமன் அன்னப்பட்சி ரூபங்கொண்டு உயரவுயரப் பறந்தும் அறியாத ஒப்பற்ற திருமுடியிற் பிரகாசிக்கும் தண்டையணிந்த உபயபாத தாமரைகளையுடையவரும், ஆறு திருவதனங்கள் கொண்டவருமாகிய சற்குருமூர்த்தியைச் சரணாகதியடைந்து வாழ்வோம். (எ-று.) 8.

விக்னதீர்த்த விநாயகர்.

புள்ளிருக்கும் வேளூரைப் புறம்நோக்கிப் புவிமாதின் றிலகம் போலுங்
கள்ளிருக்கும் பூந்தடஞ்சூழ் கரபுரத்தில் வந்திலகு கருணை வைப்பை
யுள்ளிருக்கு மாதரவா லுன்னிடுவோ ரெந்நாளு முவகை பூப்ப
வள்ளிருக்கும் வினைதீர்த்து வாகல்கு விநாயகனை வணக்கஞ் செய்வாம்.

(இ-ள்.) வைத்தீச்சுரமென்னும் பதியை விருப்பமின்றி நீக்கி பூமாதேவியின் நெற்றியின் திலகம்போன்றதாய் தேன்பொழியும் புஷ்பவனஞ்சூழ்ந்த கரபுரக்ஷேத்திரத்தை விரும்பி எழுந்தருளிவிளங்கும் கருணாகரராகியும், சிந்தையில் நிகழும் அன்போடு தியானிக்கும் பக்தர்கள் எக்காலத்திலும் களிப்படையும்படி அவர்களது வலிமைபொருந்திய தீட்கன்மங்களைத் தவிர்த்து இஷ்டசித்திகளையருளுபவராயும் உள்ள விநாயக மூர்த்தியைத் தொழுவோம். (எ-று.) 9.

—∘∘—

வீரபத்திரர்.

தெரி(?) சிவன்றனைப் புகழ்ந்து செய்தபா தகமுஞ் சீருறு தண்டிக்கின் புனுற்றுஞ், சிவன்றனை யிகழ்ந்து செய்தகன் மகமுஞ் சிதைவுறீஇச் சிறுவிதி சிதைக்குஞ், புவன மோர்ந்துய்யப் போற்றில ரேனைப் புலவர்தங் குழாமெனத் தெரிக்கும், உவமையில் வீர னொளிரடிக் கயல முளத்தினுஞ் சிரத்தினுஞ் சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) சிவபிரானைப் புகழ்ந்து இயற்றிய பாவங்களையும் சண்டிகேசநாயனுருக்கு சிறப்புற்றமோக்ஷவாழ்வை அருளியதையும் சிவபிரானையிகழ்ந்து புரிந்த புண்ணிய கருமமாகிய யாகமும் நாசமடைய அதற்கு கர்த்தாவாகிய தக்ஷப்பிரஜாபதி உயிரும் இழந்ததையும் உலகம் அறிந்து உய்யவும் பரமேசனை யிகழ்பவர் தம்மால் துயரமடைந்த தேவர்களைப்போலத் துன்பம் அடைவாரென்றுதெரிவிக்கவும் அவதரித்த நிகரில்லாத வீரபத்திரக்கடவுளின் பிரகாசம்பொருந்தியபாததாமரைகளை அகத்தினிடத்தினும் சிரத்தினிடத்தினும் சேர்த்துவணங்குவோம். (எ-று) 10.

நாமகள்.

சீர்கொண்ட வெண்கமலத் திருக்கோயில் கொண்டபிரான் செய்ய நாவிற், பார்கொண்ட கவிவாணர் பரிவாகப் புகழ்ந்தோதப் பதிந்துறைந்து, நார்கொண்ட வுளத்தினராம் நல்லடியார்க் குயர்ஞான நல்குமன்னை, யேர்கொண்ட விணைமலர்த்தா ளெந்நாளுந் தவறும லேத்தி வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) சிறப்புபொருந்திய வெள்ளைத் தாமரைமலரை அழகிய ஆலயமாய்க்கொண்ட பிரமதேவரது சிவந்த நாத்தலத்தில் உலகிலுள்ள பாவலர்கள் அன்போடு துதித்தேற்றும் வண்ணம் நிலையாய் வசித்து பக்திநிறைந்த மனத்தையுடைய நல்ல அன்பர்களுக்கு உயர்ந்த ஞானசம்பத்தைப் பாலிக்கும் மாதாவாகிய சரஸ்வதிதேவியின் அழகிய உபய பாததாமரைகளை நீங்குதலின்றி எக்காலத்தினும் போற்றி வாழ்வோம். (எ-று.) 11.

—∘∘—

நந்தி தேவர்.

இவர்பரம் பரமா மென்றே யேற்றிடுந் தொண்டராவார்
அவர்முகங் கரைந்து சாம்ப வயனரி யாதி வானோர்
இவர்மணி முடி தெறிப்ப விலங்குபூண் டொளா யெய்தத்
தவவொளி பிரம்பிற் றூக்கு நந்திதாள் சார்ந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) உலகிற்கு முதற்கடவுள் இவர் அவர் என்ன அற்பதேவர்களுக்கு அடிமைசெய்யும் உயிர்கள் முகம் நாணங்கி வருந்தவும், பிரமன் விஷ்ணு முதலான தேவர்களின் சிறந்த கிரீடங்கள் தெறித்துவிழவும், அவர்கள் அணிந்த ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்கள் தூள்படவும், தவப்பிரகாசம்பொருந்திய பிரம்பினால் தாக்குகின்ற நந்திதேவரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து வாழ்வோம். (எ-று.) 12.

சபாநாயகர்.

பதஞ்சலியுஞ் சவிசெய்யப் பணிபுலியுங் கண்பனிப்பப் பயிலு நான்கு, விதஞ்சுருதி யேத்தெடுப்ப மென்மலரோன் கைத்தாளந் தொனிப்ப வன்பின், கிதம்பரவு கரியமான் முழவொலிப்பத் தத்தெயென நிமல மன்றுட், சதம்பரவு வேற்கணுமை களிப்பநடம் புரிவானைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) பதஞ்சலிமாமுனிவர் சிரமேற்கரங்குவித்து வணங்கவும், தொழுகின்ற வியாக்கிரபாதமுனிவர் ஆநந்தபாஷ்பஞ் சொரியவும், இருக்குமுதலிய நான்கு வேதங்களும் ஸ்துதி புரியவும், மெல்லியகமலாசனப் பிரமதேவன் கைத்தாளமுழக்கவும், அன்போடு தினமும் புகழ்ந்துபாடும் நீலமேனியையுடைய விஷ்ணு பகவான் மத்தள வாத்தியஞ்செய்யவும், கூர்மைமிகுந்த வேல்போன்ற விழிகளையுடைய உமாதேவியார்கண்டு சந்தோஷிக்கவும் நின்மலமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே தத்-தெய் என ஆநந்த நடனம்புரிகின்ற சபாநாயகக் கடவுளைத் தியானிப்போம். (எ-று.) 13.

சிவகாமவல்லியார்.

தற்பிரிவி லியங்காத தற்பரத்தைத் தமனியமா மன்று தன்னுள்
அற்புதவா நந்தநடம் புரியவருள் பொழிதருமங் கயற்க ணாளை
விற்புருவ நுதலாளை விரிஞ்சன்முத லுயிர்கருப்ப மெய்தா தீன்ற
சிற்பரையைப் பதியொடுமெம் முளமன்றி லென்றுந் திகழவைப்பாம்.

(இ-ள்) தமது வியோகத்தாற் சலனம் பெறாத சிவத்தை பொன்மயமாகிய கனகசபையின்கண் அற்புத ஆநந்தத் தாண்டவம் செய்யும்படி அருள்புரியும் அழகிய மீன்போன்ற நேத்திரங்களையும் வில்லைப்போல் புருவமமைந்த நெற்றியையும் உடையவளும், பிரமன்முதலிய ஜீவகோடிகளைக் கருப்பம் அடையாமலே பெற்றவளுமாகியஞானவடிவப்பராசத்தியை பதியாகிய பரசிவத்தோடும் எமதுள்ளமாகிய வெளியில் எக்காலத்தினும் விளங்கும்படி வைத்திடுவோம். (எ-று.) 14.

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

ஒருநான்கு மறைமுதலா மிருநான்க ளவையாலு முணர லாகா, துருவென்று மருவென்று முளதென்று மிலதென்று முரைக்க வொண்ணு, கருதரிய வத்துசன காதியர்க்குக் காட்டாமற் காட்டு வித்த, குருமணியின் றிருவடியைக் குறியாம லுள்ளத்திற் குறித்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்) ஒப்பற்ற நான்குவேதங்களாலும் ஆகமாதி அஷ்டப்பிரமாணங்களாலும் அளந்தறியக்கூடாமலும், உருவமென்றும் அருவமென்றும் உள்ளதென்றும் இல்லதென்றும் வாக்காற் புகல முடியாமலும், சிந்தனைக்கும் அப்பாற்பட்டு விளங்கும் பொருளை பிரம புத்திரர்களாகிய சனகாதி முனிவர்கள் நால்வருக்கும் விளக்காமல் விளக்கிய பரம குருவாகிய ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியின் அழகிய பாதமலர்களை எமது மனவெளியிற் பதியாமற் பதித்து வாழ்வோம். (எ-று.) 15.

திருஞான சம்பந்தர்.

என்பு திருவா நலஞ்சிறப்ப வெழிலாண் பனைபெண் பனையாக, வன்பு பூண்ட புலைச்சமணர் வலிய கழுவிற் றும்வீய, அன்பு பூண்ட வணிகன்விடத் தாவி வீயா தருள்பூண்ட, இன்பு பூண்ட மறைக்கன்றி னிணைத்தாட் போதெம் முடிக்கணிவாம்.

(இ-ள்) திருமயிலை யென்னுந் தலத்தில் விஷத்தாலிறந்த ஓர் மாதின் எலும்பு அழகிய பெண்ணுருவாகும் நன்மையைப் பெறவும், திருவோத்தூரில் அழகிய ஆண்பனைமரம் பெண்பனையாய் மாறவும், திருவாலவாயில் அருளறியாத கொடிய சமணர்கள் தமக்குத்தாமே கழுவிலேறி மடியவும், அன்பிற் சிறந்த ஓர் வணிக சிரேஷ்டன் விஷத்தால் உயிர் மாயாமற் பிழைக்கவும் அருள் செய்த இன்பவடிவினராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரென்னும் வேதக் குழந்தையின் உபய பாதாரவிந்தங்களை எமது சிரத்துக்கு ஆபரணமாகக் கொள்வோம். (எ-று.) 16.

திருநாவுக்கரசர்.

தீயவிடந் தனிற்கொடிய தீயரிடுந் தீயவிடந் தீய வுண்டு, பாயுடையார் தம்பணியி லுருத்துவரு மதக்களிறு பணியப் பச்சை, வேயினொளிர் மென்றோளி பங்கனருள் வாரியினீற் றறையுண் மேவித், தாயனையான் முடியிலுணச் சுமையேறப் புரியரசைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) தீமை செய்யும் விஷத்தினுங் கொடியவராகிய சமணர்களிட்ட கொடிய விஷமானது கரிந்துபோம்படி உணவு கொண்டு, பாயை உடையாக வுடைய அவர்களின் ஏவலாற் கோபித்துவந்த மதயானை தம்மை வணங்க மேற்கொண்டு, பசுமையாகிய மூங்கிலைப்போன்ற திருத்தோள்களுடைய உமாதேவியார் பாகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருட் கடலிற் குளித்ததுபோல சமணர்களிட்ட சுண்ணாம்புக்காளவாயிற் பொருந்தியிருந்தவரும், தாய்க்கொப்பான சிவபெருமான் திருக்கச்சூரென்னும் தலத்தில் உணவுச் சுமையை முடிமேற் சுமந்து வந்து தந்தருளப் பெற்றவரும் ஆகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருவடிகளைச்சேர்ந்து வாழ்வோம். (எ-று.) 17.

சுந்தர மூர்த்திகள்.

மண்ணுண்ட வோர்கருமா மண்கீண்டு மறியாத மலர்த்தாளந்தோ, மண்ணுண்ட தெனமறைக ளிரங்கமதி நதிசூடும் வாதன் றன்னை, யெண்ணுண்ட புகழ்ப்பரவை பாற்பானுட் டேன்பி னிருகா லெய்தப், பண்ணுண்ட தமிழ்பாடிப் பணிகொண்ட பாவலனைப் பணிந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) பூமியையுண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் வராக வுருக்கொண்டு பாதளம் வரையிற் பிளந்து சென்றும் அறிய முடியாத மலர்போன்ற மிருதுவாகிய திருவடிகள் ஐயோ மண்மேல் தூசுபடியச்சென்றனவே யென வேதங்கள் புலம்ப, பிறைச்சந்திரனையும் கங்கையையும் முடிக்கணிந்த உலகநாயகனை அளவிறந்த

புகழ்தங்கிய பரவை நாச்சியாரிடம் அர்த்த ராத்திரியில் இரண்டு தடவை தூதுசெல்லும்படி பண்ணிறைந்த தமிழ்ப்பாசுரங்களைப் பாடி யேவல்கொண்ட தமிழ்ப் புலவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கி வாழ்வோம். (எ-று.) 18.

வாதவூரடிகள்.

புன்மையுறுங் கொடும்புத்தர் மூகையுறப் புத்தர்கொடி யுற்ற மூகை
யன்மையுற வடவியுறுங் குறுநரிகள் பரியாக வமைந்த தோற்ற
மின்மையுற வடிவிலான் வடிவமுறு வடுவுறவேந் தயர வன்பால்
நன்மையுறு மமிர்தவா சகம்புகலு மடி—டி நாடி யுய்வாம்.

(இ-ள்.) இழிவுபெற்ற கொடிய பௌத்தர்கள் ஊமைபோல் மவுனமாகவும், ஊமையாயிருந்த பௌத்த கன்னிகை ஊமை நீங்கவும், கானகத்திருந்த குறுகிய நரித்திரள்கள் குதிரைகளாகவும், அப்படியமைந்த காட்சியானது பிறகு இல்லாமற்போகவும், நிராகார ஸ்வரூபியாகிய பரமேசன் ஓர் சுமையாளாகி தேகத்திற் புண்படவும், அரிமர்த்தன பாண்டியன் அஞ்சிக் கலங்கவும் அவதரித்து பேரன்பால் ஜீவகோடிகள் பிறவித் துன்ப மொழிந்து முக்தியின்பத்தை யடையும்படியான தன்மை பொருந்திய அமிர்தம்போன்ற திருவாசகம் பாடியருளிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவடிகளை விரும்பி வாழ்வோம். (எ-று.) 19.

மார்க்கண்டேயர்.

தனுவினை யளிப்பவன் சலச வாசனன்
றனுவினை யொழிப்பவன் றறுகண் வெஞ்சம
னெனும்வழக் கறவிறை யருள்வி ளக்கிடு
முனிவர னடிமலர் முன்னி யேத்துவாம்.

(இ-ள்.) உயிர்களுக்குப் பிராரத்தவழி தேகத்தைக் கொடுப்பவன் தாமரையாசனனாகிய பிரமன், பிராரத்த முடிவில் அதனை

யொழிப்பவன் வெவ்விய யமதருமனென்னும் நியதிநீங்கும்படி காலனை வென்று சிவபெருமான் திருவருட் பெருமையை விளக்கிய முனிசிரேஷ்டராகிய மார்க்கண்டேயரின் பாத தாமரைகளைத் தியானித்து துதிப்போம். (எ-று.) 20.

காரைக்காலம்மையார்.

பேய்வடி வந்தனை வேண்டிப் பெற்றிடுங்
காயனு ளளியினுற் றண்மதிச்சடை
நாயக னம்மையே யெனநவின் றிடுங்
ஆயவ ளடித்துணைத் தொழுது போற்றுவாம்.

(இ-ள்.) பரமசிவனை வேண்டி அலகையினுருவத்தையடைந்தவரும், சீதளச்சந்திரனைத் தரித்த ஜடாபாரமுடைய தேவதேவன் கிருபையினால் அம்மையேயென்றழைக்கப் பெற்றவரும், அன்னைபோல்பவரும், மலமிறந்தவருமாகிய காரைக்காலம்மையாரின் உபயபாதங்களை வணங்கித் துதிப்போம். (எ-று.) 21.

உபமன்யு பகவான்.

உலக மூன்றுமிழ் மாலை யுமிழ்ந்தொளி
ரிலகு மென்மழ வென்பரு வந்தனிற்
குலவு பாற்கட லுண்டருள் கோமுனி
மலர டிக்கண் மலர்தூஉய்ப் பணிகுவாம்.

(இ-ள்.) மூன்றுலகையும் புசித்து வெளிப்படுத்திய விஷ்ணுமூர்த்தியை விளங்குகின்ற சிறு குழந்தைப்பருவத்திலேயே விழுங்கி வெளிதந்து, சப்திக்கும் பாற்கடலைச் சிவபிரான் கொடுக்கப் பானஞ்செய்தருளிய முனிக்கரசென்னும் உபமன்யு தேவரின் மலர்போன்ற திருவடிகளில் புஷ்பங்களையருச்சித்து வணங்குவோம். (எ-று.) 22.

சண்டேசர்.

காலகா லன்கமலக் காலைக் கருதித்தாதைக்
காலட டிந்ததண்டிக் கால்களஞ் சலிப்பாம்.

(இ-ள்.) இயமனை யுதைத்தருளிய விறைவனது தாமரை போன்ற திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்து அவ்விறைவன் பூஜைக்கிடையூறு செய்த தமது தந்தையின் பாதங்களை வெட்டிய தண்டியடிகளது திருவடிகளை வணங்குவோம். (எ-று.) 23.

அறுபத்து மூவர்.

மாலு நான்முகன் மாலுறச் செந்தழற் பிழம்பாம்
பால லோசன னுளங்கவர் பகரரி தாய
சீல மார்திருத் தொண்டுசெய் தின்புசேர்ந் தொளிரும்
ஞால மேத்தறு பத்துமூ வன்பர்தா ளயப்பாம்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவும் பிரமனும் அடிமுடி காணமுடியாமல் மயங்கும்படி சிவந்த அக்கினி மலையாய்த்தோன்றிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது கருத்தைக் கவரும்படி சொல்லுதற்கு அரிய நல்ல ஒழுக்கங்களுடன் அருமைத்தொண்டுகளியற்றி ஆநந்த வாழ்வை யடைந்தவர்களும், பூதலத்தோர் போற்றுபவர்களும் ஆகிய அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் அடிமலர்களை விரும்புவோம். (எ-று.) 24.

அவையடக்கம்.

வெம்பணிப் பணியும் வெருவுதோற் றேலாய் விழைவுறு முவையுமண் ணுண்ட, வம்புங்கம் காள மாதிய வேற்றங் காரமு தெனவுரன் களித்தே, யும்பர்கள் குலையுங் கடுவையின் றதனு வுரைக்குமென் புன்றமிழேற்கும், நம்பிமற் றிதனைச் சங்கையொன் றின்றி நயப்பர்நல் லறிஞர்கா ளிலத்தே.

(இ-ள்.) வெவ்விய பாம்பாபரணமும், அஞ்சத்தகும் யானைத்தோலாடையாகிய வெறுக்கத்தக்க உடையும், பூமியையுண்ட திருமாலாகிய பாணமும், கங்காள முதலியனவும் இனிய வஸ்துக்களாக அங்கீகரித்து சிவபிரான் களிப்புடன் தேவர்கள் நடுங்கும் விஷத்தையும் தேவாமிர்தம்போல் உண்டருளியபடியால் எனது அற்பமதியாலமைந்ததும் அப்பிரானது புகழ்ச்சியைக் கூறுவதும் ஆகிய இப்புராணமும் கொள்ளத்தகுமென நம்பி யாதோராட்சேபமுமின்றி இவ்வுலகத்தில் அறிவாற் சிறந்த பெரியோர்கள் இதனை விரும்புவார்கள். (எ-று.) 25.

புராண வரலாறு.

சீரு லாவு செழுங்கம லத்துறை
யேரு லாவு மிறையரு ளாலுறு
நாரு லாவிய நைமிச மென்றொரு
பேரு லாம்வன மொன்று பிறங்குமே.

(இ-ள்.) சிறப்பும் வளமும் பொருந்திய தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பிரமதேவன் கிருபையாற் சிருட்டித்த இப்பூமியில் அன்பு நிறைந்த முனிவர்கள் வசிக்கும் நைமிசமென்னும் நாமமுடைய பெருமைபூண்ட ஓர் வனமுண்டு. 26.

கறைய ணிந்த களத்தன் குளக்கணன்
பிறைபி றங்குஞ் சடையிற் பிறங்குமக்
குறைவி லாவனத் தூற்றுறை கோதிலா
நிறைத வத்தர் நிறைமகிழ் வெய்தவே.

(இ-ள்.) கருமைதங்கிய கண்டமும் நெற்றிவிழியுமுடைய சிவபிரானது திங்களணிந்த திருச்சடாமுடியை நிகர்த்து விளங்கும் சர்வவளமும் நிறைந்த அவ்வனத்தில் வசிக்கும் குற்றமற்ற தவசிரேஷ்டர்கள் மிகவும் சந்தோஷிக்கும்படியாய் (குளகம்) 27.

வேத நான்கும் விளங்குங் கலையுணர்
சூத னெய்தத் துணுக்கமுற் றெய்தியே
பாத மேத்திப் பரவுஞ் சிவகதை
யோத வென்றவ ரோதிட வோதுவான்.

(இ-ள்.) நான்கு வேதங்களையும் அவற்றின் தாற்பரியமமைந்து விளங்கும் பதினெண்புராணங்களையு முணர்ந்த சூதமாமுனிவர் அவ்விடம் எழுந்தருளலும், அம்முனிவர்கள் பயபக்தியோடெழுந்து எதிர்கொண்டழைத்து ஆசனத்திருத்தி அடிகளிற் பணிந்து வணங்கத்தகும் சிவபிரானது திவ்ய சரித்திரம் தென்று திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே அவர் சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) 28.

முடிவ ருந்தவ மாமுனி சொற்றவா
மடிவி லாத வடமொழி யைப்பெயர்த்
தொடிவி லாச்செந் தமிழி னுரைக்குதும்
படியு ளோரின் பயனுற வெண்ணியே.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத் தவமுடைய சூதமாமுனிவர் வடமொழியிற் சொல்லிய பிரகாரம், அம்மொழிப் பழக்கமில்லாத பூமியிலுள்ளோர் இனிய பயனை யடையவெண்ணி, கெடுதலில்லாத அம்மொழியைமாற்றி இலட்சண நிறைந்த செந்தமிழில் இந்நூல் சொல்கிறேன். (எ-று.) 29.

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நகராச்சருக்கம்.

மணிவ யங்கு நிறத்தினன் வாழ்த்துமோர்
அணிபி றங்கு சிவபுர மன்னது
துணிம திச்சடைத் தூயர்க் கினியது
பணிதருங் கொங்கு நாட்டிற் பண்டுள்ளது.

(இ-ள்.) நீலமணிபோற் பிரகாசிக்கும் உருவுடைய திருமால் வாழ்த்தும் அழகு நிறைந்த ஒப்பற்ற கயிலைக்குச் சமானமாய், பிறைச்சந்திரனை முடியணிந்த அநாதி முத்தராகிய சிவபிரானுக்கு இனியதாய், தொழில் மிகுந்த கொங்குதேசத்தில் ஓர் தலம் பழமையாயுள்ளது. (எ-று.) 1.

அன்ன வப்பதி தன்னி லரியதோர்
நன்ன வந்தரு நற்றவஞ் செய்துற
வுன்னி யுற்றன னைப்பில் கரனென்போன்
கன்னி பாக னருளைக் கருதியே.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அத்தலத்தில் ஒப்புசொல்லுதற்கு அரிய கரனென்னும் பெயரோன் உமாபதியின் கிருபையைப் பெற எண்ணி அரியதாகுமோர் இனிய நன்மையளிக்கும் நல்ல தவத்தை யியற்ற நினைந்து வந்தடைந்தான். (எ-று.)

உத்த மக்குண [illegible] ந்றவன்
பத்தி யாற்பயில் காலினை யுண்டியாய்ச்
செந்த வைம்புல னுகிவெந் தீயிடை
நித்த நன்னிய மத்தவ மேயினான்.

(இ-ள்.) உத்தமமாகிய கீழ்த்திசையை யடைந்து பக்தியோடுகூடி, காற்றை யாகாரமாக உட்கொண்டு, செயலற்ற புலன்களுடையவனாய், கொடுமையாகிய அக்கினி நடுவிலிருந்து தினமும் நல்ல நியமமாய்த் தவத்தை யியற்றினான். (எ-று.) 3.

எறிக்கும் வெய்யிலிற் காற்றிலி லிங்கமே
யுறக்கண் கண்டவ னுள்ள முருகியே
சிறக்குங் கோயிற் சிகரமுங் கண்டனன்
பிறக்கு மன்பு பெருக்கெடுத் தூறவே.

(இ-ள்.) ஒளிசெய்யும் சூரிய கிரணத்தின் உஷ்ணமும் வீசுகின்ற காற்றின் சீதமும் படும்படி சிவலிங்கமிருக்கக் கண்டு கரனானவன் மனதுருகி தன்னுள்ளத்தில் உதயமாகிய ஆசையானது ஆற்றைப்போல் வெள்ளங்கொண்டு விருத்தியாகச் சிறப்புடைய ஆலயத்தையும் கோபுரத்தையும் சமைத்துத் தரிசித்தான். (எ-று.) 4.

அரக்கன் செய்கை யரிதரி தென்னவே
யிரக்க மாகி யியம்பினர் யாவரும்
புரக்கு மீசன் கருணையெங் கட்பொங்கிச்
சுரக்கு மென்றுசொல் வார்கள் சிலவர்கள்.

(இ-ள்.) இராக்கதனாகிய கரன் செய்யுந் தவச்செய்கை மிகவும் அரியதுஎன்று கண்டோர்யாவரும் இரக்கமாய்ச்சொன்னார்கள்; எவ்வுயிரும் காக்கும் பரமசிவன் அருள் எந்தநாளிவன் மீது சுரந்து பொழியுமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். (எ-று.) 5.

ஊன்றி யோர்பத மோர்பதந் தூக்கியே
தோன்று நாட்பல செ[illegible] சூரியன்
கான்ற வேகங் கடிதென்பர் கார்முகி
லீன்ற விம்மழை யேகொடி தென்பரால்.

(இ-ள்.) ஓர் காலைத் தரையிலூன்றி ஓர் காலைத் தூக்கிய வண்ணம் அநேக தினங்கள் செல்லவும் கலங்காது நிற்கு மிவன் மேல் சூரியன் செலுத்தும் உஷ்ண கிரணங்களின் வேகம் கடுமையெனச் சிலர் சொல்வார்கள்; சிலர் கரிய மேகமானது வருஷித்த மழையோ மிகவும் கொடிதென்பார்கள். (எ-று.) 6.

வாத முண்ணின் வயிறு நிறையுமோ
சீதங் கண்டுயில் தேக மறந்தனன்
போத மில்லவன் சென்னியிற் புட்குல
பேத மெண்ணில கூடு பிணித்தவே.

(இ-ள்.) காற்றை யாகாரமாயுட்கொண்டால் பசியாறுமோ வெனவும், சீதோஷ்ணாதி அவஸ்தைகளையும் நித்திரையையும் தேகவிருப்பையும் மறந்தனனே யெனவும், தேகஸ்மரணையற்ற இவனது சிரசின்மேல் கணக்கிறந்த பறவைக்கூட்டங்கள் கூடுகட்டினவேயெனவும் (குளகம்) 7.

இவ்வ ரக்கன்போற் கண்டில மெங்களு
மெவ்வ ரங்கொள வெண்ணி யிழைத்தனன்
பௌவ மாநில முற்றும் பரிக்கவோ
செவ்வி தின்னிவ னெண்ணந் தெரிந்திலேம்.

(இ-ள்.) இராக்கதனுக்கும் இவனைப்போல் தவம் செய்வோரை நாங்கள் எவ்விடத்திலும் பார்த்ததில்லை யெனவும், கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுதுந் தனதாணையில் தாங்கவோ அல்லது வேறெவ்வித வரம் பெறவோ எண்ணி இவ்வரிய தவமியற்றுகின்றான் இவனது கருத்து இன்னதென்று செம்மையாகத்தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லையெனவும் (குளகம்) 8.

என்ன வின்னணங் கூறிடு மெல்லையி
னன்ன ரக்கன் றவம்விளை வாயது
கன்னி பாகன் கருணை சுரந்ததிங்
குன்னின் மாதவம் போலொன் றுதவுமோ.

(இ-ள்.) இவ்வணம் பலபலவிதமாய்க் கண்டோர் யாவரும் சொல்லிக்கொள்ளுந் தருவாயில் அசுரனுடைய தவம் விளைவையுடைய உமாபதியாரின் திருவருளும் அவன்பால் பெருகிற்று. ஆகலால் ஆலோசிக்குமிடத்தில் பெருமையுடைய தவத்தைப்போல் மற்றொன்று கோரியதைக் கொடுக்குமோ? 9.

வேறு.

மழவிடைமே லேறிவந்து பிறைச்சடையுங் களக்களமு மழுவு மானு, மழகியவா மத்திலொளி தரப்படர்ந்த பசுங்கொடியு மரவப் பூணுந், தொழவருளு மிருபதமு முடுத்தபுலித் தோலுடையுஞ் சோதி லிங்கத், தெழுதரிய திருவுருவந் தோன்றவிழி கண்டுதுதி யியம்பு கின்றான்.

(இ-ள்.) இளமைதங்கிய ரிஷபத்தின்மீது ஆரோகணித்து மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையும், கறுத்த கண்டமும், மழுவும், மானும், அழகுபெற்ற இட[illegible]கத்திற் பிரகாசிக்கப் படர்ந்த மரகதவல்லித் தாயும், பாம்பாபரணமும், பக்தர்கள் தொழத் திருவருள்பாலிக்கும் இரண்டு பாதங்களும், அணிந்த புலித் தோல் ஆடையும் விளங்க, சுடர் வீசும் இலிங்கமூர்த்தியினிடமாய் வெளிப்பட்ட சித்திரித்தற்கரிய திருவுருவத்தைக் கரனென்பவன் இரு நேத்திரங்களாலும் தரிசித்து தோத்திரங்களால் துதிக்கத் தொடங்கினான். (எ-று.) 10.

அநந்தசத்தி தரிசனைக ளநந்தவடி வநந்தவினை யநந்த வின்பந், தினந்தவிர்ந்து சிற்பரமாய்ச் சமமாகி யான்மாவாய்ச் செகம தாகி, மனம் புத்தி,சித்தமகங் காரமாய்ச் சடாதர வடிவு மாகி, நினைந்தநினை வித்தெட்டா நினைத்தொழுநான் வல்லேனோ நிமலா போற்றி.

(இ-ள்.) அளவிறந்த சக்திகளின் தோற்றங்களும், கணக்கிறந்த வடிவங்களும், தொகையிறந்த தொழில்களும், எண்ணிக்கையற்ற விடயங்களாலுதிக்கு மானந்தங்களும் எப்பொழுதுந் தன்பாலின்றிய ஞானாகாசமாய், சமாகாரமாய், ஆத்மாவாய், உடலுமாய், மனம் புத்தி சித்தாகங்காரமென்னும் அகக்கரண விருத்திகளாய், மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதார நிலைகளாய் விரிந்த மனுநிகளுக் ககோசரமான நின்னைப் போற்றுதற்கு நான் சமர்த்தனோ? நின்மல சொரூபியே! நமஸ்காரம். (எ-று.) 11.

நிற்குணநி ரஞ்சனநி ராலம்ப நிர்விடய நிர்வி கார
சிற்குணசு தந்தரப ராபரவி ரவிகோடி தேசா வுன்னைக்
கற்குணமா கியநெஞ்சன் றரிசிக்க வெளிதிலே காட்சி தந்தாய்
நற்குணமி லாக்கொடியேன் பெற்றபே றெய்துவரோ ஞாலத் தோரே.

(இ-ள்.) குணம், மறைப்பு, பற்றுக்கோடு, விஷயம், விகாரங்கள் ஆகிய இவைகளற்று ஞான குண சுதந்தரனாய், உயர்வுந் தாழ்வுமான சர்வாகாரமாய், கோடி சூரியர்களுக்கு ஒப்பான பிரகாச ஸ்வரூபியாய் விளங்கும் நின்னைக் கற்போலும் கடின இருதய முடையநானும் கண்டுவணங்க இலேசாய் வெளிப்பட்டாய்! உத்தமகுணங்களொன்றுமின்றிய இக்கொடியேன் அடைந்த பாக்கியத்தை இந்த ஜகத்திலுள்ளோர்கள் அடைவார்களோ? (எ-று.) 12.

முத்தியெனுங் கனியுதவு மொருதருவே சிவஞான முதலே யன்பர், புத்தியிலே தித்திக்குஞ் செந்தேனே பதஞ்சலிக்கும் புலிக்கா லர்க்குந், தித்தியென நடம்புரிந்து காட்சிதந்த திருப்பாதா தேவ தேவா, நித்தியா நந்தவெள்ளப் பெருக்காறே பவவெயிற்கு நிழலே போற்றி.

(இ-ள்.) மோக்ஷமென்னும் பழத்தைத் தருகின்ற ஒப்பற்ற விருக்ஷமே! சிவ ஞானத்தைக் கொடுத்தருளும் முதற்பொருளே! அடியவர்களின் புத்திவிருத்தியில் இனிக்கும் செந்தேனே! பதஞ்சலி முனிவர்க்கும் வியாக்கிரபாத முனிவர்க்கும் சிற்சபையில் 'தித்தி' யென்னுந் தொனியுடன் நடனமியற்றியருளிய திருவடிகளை யுடையவரே! தேவர்களுக்குந்தேவராகிய மஹாதேவரே! கெடாத நித்தியானந்தமாகிய ஜலப்பிரவாகமுடைய நதியே! சம்சார தாபமாகிய வெப்பத்திற்கு நிழலானவரே! நமஸ்காரம். (எ-று.) 13.

வேதமுதற் பழம்பொருளே யாயிரநா மத்தவசே விடையை யூர்ந்த, எந்தனே தாஇக்கிரங்கும் பெருமானே நரியரியாய் நடத்தினானே, சோதியே மெய்ஞ்ஞானச் சுடரொளியே யண்டமெலாந் தோன்றும் வித்தா, மாதியே யெனவிறைஞ்சிக் கசிந்துருகிந் துருவினின்று வாலுணர் சொல்வார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் துதிக்கும் முதன்மையான அநாதி வஸ்துவே! சஹஸ்திரநாமங்களையுடைய கர்த்தரே! ரிஷபத்தை வாகனமாய்க் கொண்டவரே! அன்பர்களின் மனோரதங்களுக் கிரங்கியருளும் பிரானே! திருவாதவூரடிகளின் பொருட்டு கானகத்தின் நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாய்மாற்றி மதுரைமாநகரிற் சவாரி விட்டவரே! சூரியாதி ஜோதிகளுக்கும் ஜோதியே! மெய்ஞ்ஞான தீபப்பிரகாசமே! உலகங்களாகிய சாகைகளையுடைய மாயாவிருக்ஷம் தோன்றும் மூலமான முதற்காரணமே! என் றிவ்விதமாய்த் துதித்து உள்ளமிகவுருகிநின்று விழிகளில் நீர்சொரிய நின்ற அரசனைப் பார்த்துச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். (எ-று.) 14.

வேறு.

காவலர்த் தரசு கேட்டாய் நல்இனை யென்னைத்
தேனுறை புமைகோன் செப்பி மறைந்தனள் பிதாகாயத்திற்
றுவைவ னுளம் கிழ்ந்து சயசய வாழி யென்ன
ஞானநா யகனைப் போற்றி நடந்தனன் பதியை நன்றே.

(இ-ள்.) நீ வேண்டியபடியே பூலோகத்தில் அரசாட்சி செய்யும் செல்வத்தைக் கொடுத்தோம், செல்வாயென்று திருவாய்மலர்ந்து தேன்போலு மொழியுடைய உமாதேவியார் கேள்வர் தோன்றியபடியே ஆகாயத்தில் மறைந்தனர்; பிறகு அரசன் சிந்தையில் உவகையுடன் ஜய ஜய வாழ்கவென்று போத வடிவப் புண்ணியனை வணங்கி யவ்வூரைவிட்டு நீங்கிச் சென்றான். (எ-று.) 15.

ஈனமி றவப்பே றுற்று னிலங்கைமா னகர மெய்தி
வானவ ருணங்கு முன்றில் வாயின்மூன் றுலகு பெற்ற
கோனிரா வணன்றாள் போற்றிக் குறைசொல மனம கிழ்ந்து
நானம ரிலங்கைக் காவல் வடதிசை நண்ணு கென்றான்.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற தவப்பிரயோசனத்தை யடைந்தவனாகிய கரன் இலங்காபுரியை யடைந்து தேவர்கள் வாட்டமுடன் ஏவல்செய்திருக்கும் முற்றமும் வாசல்களும் திரிலோகாதிபத்தியமும் பெற்ற இராவணேஸ்வரன் பாதங்களைப் பணிந்து தன் குறைகளைச் சொல்லவும் தசமுகன் சந்தோஷப்பட்டு தனதிராஜதானியாகும் இலங்கா நகரின் காவலாய் வடதிசைக்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டனன். (எ-று.) 16.

கரிபரித் தேர்கள் சேனைக் கடலெனச் சுற்று மார்ப்ப
விரிதிரை மணிமுத் தாற்றின் மேற்கரை வந்தி ருந்தே
யெரிகொடு கான்கெ டுத்து யெண்டிசை வீதி யாக்கிப்
புரிகர புரியே யென்னப் புகன்றன னகர நாமம்.

(இ-ள்) இலங்கேசனால் தரப்பட்ட ரத கஜ துரக பதாதிகளாகிய நால்வகைச் சைனியங்கள் சமுத்திரம்போல் தன்னைச் சூழ்ந்து ஆரவாரிக்க அலை வீசும் திருமணிமுத்தா நதியின் மேற்குக் கரையில் வந்திருந்து நெருப்பினாற் காடுகளை யழித்து எட்டுத்திக்குகளிலும் அழகிய வீதிகளுடன் கூடியதாய் நகரத்தை விசாலமாக்கி கரபுரியென்னும் காரணப்பேரை அதற்கிட்டான். (எ-று.) 17.

மாடகூ டங்கண் மேடை மணிமதிற் கோபு ரங்க
ளாடுதோ ரணம்ப தாகை யாவணங் காவ ணங்கள்
நாடக மாடுஞ் சாலை நான்மறை வேள்விச் சாலை
பாடகர் பாடும் வீதி பண்ணமை குதிரைப் பந்தி.

(இ-ள்.) மாளிகைகள், கூடங்கள், மேடைகள், அழகிய மதில்கள், கோபுரங்கள், அசைகின்ற தோரணங்கள், விருதுக்

கொடிகள், கடைவீதிகள், பந்தல்கள், நடனசாலைகள், நான்கு வேதங்கள் சப்திக்கும் யாகசாலைகள், பாணர்களின் வீதிகள், கல்லணைகள் பொருந்திய குதிரைக் கூட்டங்கள் (குளகம்) 18.

சிந்துர நிரைகள் சில்லித் தேர்நிரை யரசர் வீதி
மந்திர நிரைக ளூதும் வால்வளை முரச வோதை
தந்திக டாக்கு மார்ப்புத் தகரெதிர் பொருது மோதை
இந்திர புரியே யூரி னிசையெழு கடலே யொக்கும்.

(இ-ள்.) யானைக்கூட்டங்கள், உருளையுடைய ரதக்கூட்டங்கள், இராஜவீதி, தேவாலயங்கள் முதலியனநிறைந்து அமராவதிக்குச் சமானமாய் விளங்கும் அந்நகரில் முழங்கும் வெண்மையான சங்கத்தொனியும், பேரிகையோசையும், யானைகள் ஒன்றோடொன்று மோதும் சப்தமும், ஆட்டுக்கடாக்கள் ஒன்றோடொன்று செய்யும் சப்தமும் ஒலிக்கும் சப்த சமுத்திரங்களுக்குச் சமானமாகும். (எ-று.) 19.

வடதிசை மேற்பாற் கீழ்ப்பான் மனுநெறி யாணை செல்லத்
தடவரை சாகி பூண்டு தான்றோன் றுநாதர்க் கன்பா
லடைவினில் விதிவ ழாம லநுதினம் பூசை செய்தான்
புடவிபா தலம்பொன் னாடு மஞ்சவே புரத்தல் செய்தான்.

(இ-ள்.) வடக்கு மேற்கு கிழக்கென்னும் மூன்று திசைகளிலும் மநு நீதியாற் செலுத்தும் தனதாக்ஞை சென்றிடவும், ஸ்வர்க்க மத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்களும் அஞ்சவும் பெரிதான அரசாட்சியை வகித்து சுயம்புமூர்த்தியாகிய சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு விதிதவறாமல் முழு அன்பால் நாள்தோறும் பூசை புரிந்தான். (எ-று.) 20.

வேறு.

முதலுகத்திற் கரபுரமூர் மூர்த்திகர புரநாதர் முறைமை யாம்பின்
சிதமுறுதி ரேதையினிற் சித்தபுரி சித்தேசர் சிறந்த நாமம்
இதமுறுது வாபரத்திற் பாலபுரி பாலேச ரியல்க லிக்கே
பதியின்பேர் சோழபுரி சோழேச ரீசர்பெயர் பகரு வாரே.

(இ-ள்.) முதன்மையாகிய கிரேதாயுகத்தில் தலத்தின் பெயர் கரபுரமெனவும் மூர்த்தியின் பெயர் கரபுரநாதரெனவும், அறி

ஞர் நிறைந்த திரேதாயுகத்தில் பதிப்பேர் சித்தபுரியெனவும் ஈசர் பெயர் சித்தேசரெனவும், நன்மையுள்ள துவாபரத்தில் நகரத்தின் பெயர் பாலபுரியெனவும் நாதர் பெயர் பாலேசரெனவும், நிகழும் கலியுகத்தில் ஊர்ப்பெயர் சோழபுரியெனவும் நாயகன் பெயர் சோழேசரெனவும் பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். (எ-று.) 21.

இருமாத ருவகையுடன் சேர்ந்திருக்கப் பின்வந்தே யிருகண் மூடி
யொருமாதை யொருமாதி னிதழுண்ப ரிருவருமே யுவகை பூப்பர்
திருமாதர் மணவாளர் பதக்கமணி நிழலையே தெரிவை மாரென்
றருமாதர் பலரையே நெஞ்சில்வைத்தல் கண்டேமென் றூடுவாரே.

(இ-ள்.) இரண்டு வனிதையர்கள் சந்தோஷமாய் ஒன்று கூடியிருக்கப் பதியானவன் அவர்களறியாதபடி பின்னால் வந்து ஒருத்தியின் விழிகளைக் கையினால் மறைத்துக்கொண்டு மற்றொருத்தியை அதரபானஞ்செய்ய, இரு பெண்களும் அதனாற் களிப்பார்கள்; அழகிய ஸ்திரீகள் தங்கள் புருடர்கள் மார்பிலணிந்த பதக்கங்களிற் காணப்படும் தங்கள் பிரதி பிம்பங்களை வடிவுள்ள பெண்களென்னவெண்ணி மார்பகத்தில் பல ஸ்திரீகளை வைத்திருக்கப் பார்த்தோமெனத் தங்கள் புருடர்களுடன் பிணங்குவார்கள். (எ-று.) 22.

மாதரார் வளர்த்தமுல்லை யரும்பீன விழாக்கொண்டு வானோய் மாட
வீதிமுர சொலித்தவொலி யெண்டிசையும் போயதிர்ப்ப விரிந்த திக்கி
னாதருள மருளுவார் மழைமுழக்கென் றரவெட்டு நடுக்கங் கொள்ளும்
பூதலத்திற் சிறைவிரித் தகவியே மயில்களெலாம் புரியு மாடல்.

(இ-ள்.) பெண்கள் தாங்கள் பயிர்செய்த முல்லைச் செடிகள் புஷ்பிக்க அதனால் உற்சவங்கொண்டு ஆகாயத்தை அளாவி உயர்ந்த மாடியுள்ள வீடுகள் நிறைந்த வீதிகளில் முழக்கிய வாத்தியகோஷம் எட்டுத்திசைகளிலுஞ் சென்று சப்திக்கச்செவியுற்ற அஷ்டதிக்கு பாலகர் மனமயங்குவார்கள்; மேககர்ச்சனையென வெண்ணித் திசா நாகங்களெட்டும் பயந்து நடுக்கங்கொள்ளும்; புவியின்கண் மயில்களோ கலாபத்தை விரித்துக் கூத்தாட்டி நடனஞ்செய்யும். (எ-று.) 23.

தானநீர் வெள்ளமொடு மணியோடைச் சிறுகட்டந் தாவ ளத்தின்
றானநீர் வெள்ளமே வீதிகளிற் கலந்துசெல்லுந் தமிழோர்க் குச்சந்
தானநேர் கொடைமாந்தர் காமதே னுப்பசுக்கள் சமமே யாகுந்
தானநீ ணகரினுக்கே கொங்கில்வளர் சோழபுரஞ் சமான மாமே.

(இ-ள்.) அந்தணர்களுக்கு நல்லிறுகளைச் செய்யும்போது அகங்கையில் ஊற்றும் தாரை நீர்ப்பிரவாகத்துடன் இரத்தின மிழைத்த நுதற்பட்டமும் சிறிய கண்களுமுடைய யானைகளின் மதஜலப் பிரவாகமுங் கலந்து வீதிகளிற் பாய்ந்தோடும்; தமிழ்ப் புலவர்கட்குத் தியாகஞ் செய்யும் இவ்வூர் மனிதர்கள் சந்தான கற்பகத்திற்குச் சமானமாவார்கள்; பசுக்கள் காமதேனுவிற்குச் சமமாகும்; இடத்தால் விசாலித்த தேவலோகத்திற்கு கொங்கு நாட்டிலுள்ள இச்சோழபுரி சமானமாகும். (எ-று.) 24.

வேறு.

தோட்டல ரளிதேன் கூட்டுணும் வாவி சொருகுபூங் கூந்தலின்
மணமுந், தீட்டிய மைக்கண் வனிதையர் முலையிற் செறிந்திடு நாவியும்
விரைகள், கூட்டிய கலவைச் சேறுமே மணக்குங் கோகன கத்தொடே
காட்டி, தோட்டியுந் தொண்டை மானுமே மானுஞ் சுவர்க்கமென் பழ
ஞ்சொலைப் புதுக்கும்.

(இ-ள்.) இதழ் நிறைந்த புட்பங்களிற் பொருந்திய வண்டுகள் மதுவின் சேர்க்கையைப் புசிக்கும் தடாகங்களிலுள்ள தாமரைப் புஷ்பத்துடன் கொட்டி மலர்களிலும், அஞ்சனந் தீட்டிய விழிகளையுடைய மாதர்களின் புஷ்பஞ் சூட்டிய அளகபாரங்களின் வாசனையும், அவர்களது ஸ்தனங்களில் அப்பியிருக்கும் கஸ்தூரி மணமும், வாசனை வகைகள் சேர்ந்த பரிமளச் சாந்தின் மணமுமே பரிமளிப்பதால் "தோட்டியுந் தொண்டைமானும் சுவர்க்கத்தில் நிகராவர்" என்னும் பழமொழியைவிளக்கும். (எ-று.) 25.

வேறு.

தையலர்கள் வாள்வதனந் தாமரையை யொக்கும்
வெய்யவிழி யம்மலரின் வீழளிகள் போலுஞ்
செய்யபொழி லிற்றளிர்கள் கொய்பவர்கள் சேந்த
கையையறி யாதுதளி ரென்றுசிலர் காண்பர்.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளின் ஒளிபொருந்திய முகங்கள் செங்கமல மலருக்கொப்பாகும்; அவர்களின் கொடிய விழிகள் அப்புஷ்பத்திற்பாயும் வண்டுகள் போல்வன; சிவந்த சோலைகளில் இளந்துளிர்களைப் பறிக்கும் மாதர்களின் சிவந்த கைகளைக் கைகளென்றறியாமல் இளந்துளிரென்று சிலர் ஏமாந்துகாண்பார்கள். (எ-று.) 26.

பைங்கமுகி லேறுபவ ளக்கொடிக டாவத்
தெங்கினிள நீர்கடுவன் சிந்துபுனல் பாயுங்
கொங்குமலர் வாவியிற் குளித்திடவ நீரி
லங்கயற்க ணாரடிக ளாமையை நிகர்க்கும்.

(இ-ள்.) பசுமையான பாக்கு மரங்களில் ஏறுகின்ற பவளக் கொடிகள் தாவிப்படர அவைகளின் வேர்க்கு தென்னை மரங்களில் குரங்குகள் சிந்தும் இளநீரின் ஜலம் பாய்ந்திடும்; அழகிய மீன்போன்ற விழிகளுடைய மாதர்கள் வாசனை மலர்களுள்ள தடாகங்களில் நீராடும்போது அவர்களின் பாதங்கள் ஆமைபோற் காணும். (எ-று.) 27.

கொங்கையிணைக் கஞ்சமுகை யென்றுளங் குறித்தே
தங்குகர மென்மலரிற் காத்தசஞ் சரீகம்
மங்குலுயர் சோலைகளில் வந்துவிழி துஞ்சுங்
கங்கையி னணைந்தகொடி காலதனிற் காயும்.

(இ-ள்.) நீராடும் இளமாதர்களின் ஸ்தனங்களைத் தாமரைமொக்கென நினைந்து மலர்தலை நோக்கி அவர்களின் மிருதுவாகிய கைம்மலர்களில் காத்திருந்த வண்டுகள் யாதொரு பயனுமடையா

மல் மேகங்கள் சூழும் உயர்ந்த புஷ்ப வனங்களிற் சென்று நித்திரை செய்யும்; ஆகாய கங்கையில் அணைந்த கொடிகள் காற்று வீசுவதால் உலரும். (எ-று.) 28.

வேறு.

ஆக மங்க மதனையன் னார்மைந்தர்
ஆக மங்க ளறிந்த வறிவுளோர்
ஆக மங்கல மேமகிழ் வாகினோர்
ஆக மங்க விலார்க ளரிவைமார்.

(இ-ள்.) இந்நகரில் வாழும் புருஷர்கள் தேக, அங்கங்களின் அமைப்பில் மன்மதனைப் போன்றவர்கள்; வேதாகமங்களைச் சந்தேக விபரீதங்களற அறிந்தவர்கள்; விவாகாதி மங்கல கருமங்கள் புரிவதிலேயே மிகவும் சந்தோஷிப்பார்கள்; ஸ்திரீகளோ தேகலக்ஷணக் குறைவுகள் ஒன்றும் இல்லாதவர்கள். (எ-று.) 29.

அருண்மெய் மாதவ ரையம் பொழிவரே
யருண்மெய் மாதவ ரையம் பொழிவரே
தரும வாசங் கரபுரத் தார்களே
தரும வாசங் கரபுரத்தார்களே.

(பதவுரை.) அருள் - கிருபைதங்கிய, மெய் மாதவர்-உண்மையாகிய தபோதனர்கள், ஐயம்பு-மன்மதனுடைய பஞ்சபாணங்களை, ஒழிவர்-தவிர்ப்பார்கள்; அருள்மெய்-கொடைக்கு இயைந்த தேகமுடைய, மாது-மாதர்கள், அவர்-அத்தபோதனர்களுக்கு, ஐயம்-பிக்ஷான்னத்தை, பொழிவர்-இடுவார்கள்; தருமவாசம்-அறத்திற்கு இருப்பிடமானவர்கள், கரபுரத்தார்களே-கரபுரநகர் வாசிகளேயாம்; சங்கரபுரத்தார்கள்-முத்தியுலகமாகிய கைலைவாசிகளும், தரும் அவா-இந்நகர் வாசத்திற்கு இச்சிப்பார்கள். (எ-று.) 30.

வேறு.

போக பூமி யிதுவென்பார் போக மிக்கா யனுபவிப்பார்
யோக பூமி யிதுவென்பார் யோகீ சுரர்க ளுயர்ஞான
பாக பூமி யிதுவென்பார் பலிக்கு நிட்டை பெற்றோர்கள்
யூக பூமி யிதுவென்பா ருண்மை தெளியக் கற்றோரே.

(இ-ள்.) ஜகபோகங்களை விசேடமாய் அநுபவிப்பவர்கள் இந்நகரைப் புண்ணிய லோகம் என்பார்கள் ; யோகசித்தி யடைந்தோர் இதனை யோகம் பலிக்குமிடம் என்பார்கள் ; சமாதியநுபவம் வாய்ந்த பெரியோர்கள் இதனை உயர்வாகிய ஞானம் விளையும் தலமென்பார்கள் ; வஸ்து விவேகம் பொருந்தும்படி வாசித்த முமுட்சுக்கள் இதனை மனனசக்தியருளும் இடமென்பார்கள். (எ-று.) 31.

சித்த புரியிற் பட்டீந்தோர் சீறு புலித்தோ லுடுப்பார்கள்
சித்த புரியி லன்னமிட்டோர் தீய விடத்தை யுண்பார்கள்
சித்த புரியிற் பசுவீந்தோர் செங்க ணெருத்தி லேறுவர்கள்
சித்த புரத்தை நினைந்தாரைச் சேர நமனுர் நினையாரே.

(இ-ள்.) சித்தபுரி யென்னும் நாமமுடைய இத்தலத்தில் பட்டாடைகளை சற்பாத்திரங்களில் தானம் செய்தோர் உருத்து வரும் புலித்தோலாடையை அணிவார்கள் ; சித்தபுரியாம் இந்நகரில் சிவனடியார்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்தோர் கொடிய விஷத்தையருந்தும் சித்தியை அடைவார்கள் ; சித்தர் நகரமாகுமிதில் கோதானஞ் செய்தோர் சிவந்த விழிகளையுடைய ரிஷபமேறும் பாக்கியம் பெறுவார்கள் ; சித்திகள் பலிக்கும் இத்தலத்தைத் தியானிப்பவரை நெருங்கக் காலன் கருதமாட்டான். (எ-று.) (சிவசாருபமடைவார்களென்பது கருத்து.) 32.

வாவிக் கமலம் பெற்றமுத்தம் வயலிற் கரும்பு கான்றமுத்தம்
காவிற் பூக மீன்றமுத்தங் கழனிச் சாலி தருமுத்தம்
கோவின் பல்வி லுதித்தமுத்தங் குரைநீர்த் திரைகள் கோட்டலைத்துத்
தாவு மணிமுத் தாற்றினிடைச் சங்க மளித்த முத்தங்கள்.

(இ-ள்.) தடாகங்களில் தாமரைப் புஷ்பங்கள் ஈன்ற முத்துகளும், மருதநிலத்து வயல்களில் கரும்பின் கணுக்கள் வெடித்து உதிர்ந்த முத்துகளும், சோலைகளில் கமுக விருக்ஷங்கள் உதிர்த்த முத்துகளும், சேற்று வயல்களில் நெற்பயிரில் விளைந்த

முத்துகளும், பசுக்களின் தந்தங்களில் தோன்றிய முத்துகளும், சப்திக்கும் நீர் அலைகள் கரையை யழித்துப்பாயும் திருமணிமுத்தா நதியில் இப்பிகளீன்ற முத்தங்களுமே எங்கும். (எ-று.) 33.

பூமி மகுடஞ் சிவதலங்கள் புகலிற் சுற்று மணியாக
வாம மிகுந்த சோழபுரம் வயங்க வைத்த சிகாமணியாங்
காமர் மாலை நதியாகக் கவின்செய் பதியா மத்தலத்திற்
சோமன் கதிரோன் பலதேவர் முனிவோர் நிதமுந் தொழுவாரே.

(இ-ள்.) பூவுலகமானது கிரீடமாகவும், அதிலுள்ள சிவஸ்தலங்களியாவும் அந்தக் கிரீடத்தில் சுற்றிலும் உள்ள இரத்தினங்களாகவும், அழகிய சோழபுரமென்னும் நகரே அதில் பிரகாசிக்கும் நாயக மணியாகவும், திருமணிமுத்தா நதியே அக்கிரீடத்தில் அணிந்த மாலையாகவும், அழகுவாய்ந்திருக்கும் இப்பதியை சூரியன், சந்திரன், தேவகோடிகள், முனிவர்கள் தினமும் வணங்குவார்கள். (எ-று.) 34.

வரத்தைக் கொடுக்குந் தெய்வமுன்னே வந்து நிற்க வணங்காமற்,
கரத்தைக் குவித்தப் பாற்செல்வார் கருத்தே போன்மாங் கனியொழித்தோர், மரத்துக் காய்க்கே குவர்போல மருவுஞ் சோழ புரநீங்கித்,
தரைக்கண் வேறு தலந்தேடிப் போவா ரருளைச் சாராரே.

(இ-ள்.) வரத்தைக் கொடுத்து அருளும் தெய்வம் எதிரில் வந்துதோன்ற அதை வணங்காமல் கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு அந்நிய தெய்வத்தை நாடி வேறிடம் போவார் புத்திபோலும், இடைந்த உருசியுள்ள மாவின் கனியை வெறுத்து வேறு மரத்தின் காயை விரும்பிச் செல்வார் போலும், சமீபத்திலமைந்து திகழும் சோழபுரியைவிட்டு, பூமியில் வேறு தலத்தைத் தேடிப்போகிறவர்கள் சிவப்பிரசாதத்தை யடையார்கள். (எ-று.) 35.

முத்தி நகர மீதென்று முயன்று வாசஞ் செய்யார்கள்
சித்த புரியை மனத்தினிடைச் சிந்தியார்கண் முழைபுகுவா
ரத்தர் பரமேச் சுரர்தாளி லன்பு வைத்தே யுருகார்க
ளத்தன் மையினுற் பவமொழிப்பா ரெவ்வா றுன்னும் வரம்பெறுவார்.

(இ-ள்.) மோக்ஷம் அருளும் திருத்தலம் இதுவென்று நினைத்து முயற்சியுடன் இத்தலவாசம் செய்யாதவர்களும், சித்தபுரியாகும் இதனை இருதயத்தில் தியானியாமல் ஞானப்பிரவேசஞ் செய்பவர்களும், சர்வலோகநாதராகும் பாலேசரின் திருவடிகளில் பத்திசெய்து நெகிழாத சிந்தையர்களும் வேறெவ்விதத்தால் பிறவியை அகற்றுவார்கள் ? எவ்விதமாய் இஷ்ட காமியங்களை அடைவார்கள் ? இல்லை. (எ-று.) 36.

மற்றோர் தலத்திற் செயுமபாதகமாய்க்கு மிந்தத் தலவாச
முற்றோர் பயனுக் குற்றோரா முறுதோர் பயனுக் கயலாரே
பெற்றோர் பெற்ற பெரும் பேறாய் பிரமன்படைப்பு நமன்றொழி
மற்றோ ரவர்சா ரூபத்தை யடைவா ரடைவா ருண்மை.

(இ-ள்.) வேறு பதிகளில் செய்த தீவினைகளையெல்லாம் இத்தலவாசமே நாசமாக்கும். இத்தலவாசம் வாய்ந்தவர்களே உத்தமப்பிரயோசனத்தை அடைந்தவர்களாவார்கள். மற்றவர் பிரயோசனமற்றவர்களே யாவார். இத்தலவாசம் செய்யப்பெற்றவர்கள் தாங்கள் அடைந்த பெரிய இலாபமாக நான்முகன் தரும் பிறப்பையும் இயமன் தரும் இறப்பையும் தவிர்ந்து சிவசாரூபத்தைப் பெறுவார்கள் ; இது சத்தியமாம். (எ-று.) 37.

மந்தி பாய்ந்து கோடுலுக்க மாவின் கனிவீழ்ந் தொழுகியதேன்,
கந்த மஞ்ச ளிஞ்சிகருப் பாய்ந்து கால்வாய் வழிந்தோடத், தந்தி யுரற்கா
ல் வழுக்கிநின்று தளர்ந்தே மெல்ல வசைந்து செல்லும், பைந்தண்
காவின் மலரணைமேற் பாவை மார்போ லனமிருக்கும்.

(இ-ள்.) வானரங்கள் மாமரங்களில் தாவி கொம்புகளை யசைக்க விழுந்த மாம்பழங்களினின்றோடிய மதுவெள்ளம் கருணை, மஞ்சள், இஞ்சிச்செடிகளின் வேர்களிற் பாய்ந்து வாய்க்கால் வழியாய் ஒழுகிச் செல்லுங்கால் யானைகளின் உரல்போன்ற பாதங்கள் சறுக்க அவைகள் தளர்ந்து நிதானித்து மெதுவாக அசைந்து நடக்கும் ; குளிர்ந்த பசுஞ்சோலையில் புஷ்ப சயனங்களின் மீது மாதர்களைப்போல் அன்னப்பக்ஷிகள் உறங்கும். (எ-று.) 38.

வாசங் கொண்டே யிதழ்மோந்து வளச மின்பாற் பகலுறைந்து
நேச மாகிக் கங்குலிடை நெய்தன் மடந்தை பாலிசைந்து
மூசு சுரும்பே யிருநட்பு முறைமை தவறு தெனில்வாழ்க்கைத்
தேசு மாந்தர்செயுமுறைமை செப்பற் பாற்றோ தெரிந்திடவே.

(இ-ள்.) பங்கஜமென்னும் பெண்ணிடம் பகற்காலத்தில் வாசமாய்த் தங்கியிருந்து இதழை யாக்ராணித்தும், இராக்காலத்தில் ஆசையோடும் ஆம்பலென்னும் மாதை யணைந்தும், மலர்களில் மொய்க்கும் வண்டுகளே [illegible]காதலின் ஒழுங்கைத் தவறுதென்றால் இல்வாழ்க்கையிற் பொருந்திய ஆறறிவுடைய மனிதர்களின் தொழின் முறைமையைத் தெரியும்படி சொல்லவும் வேண்டுமோ ? இல்லை. (எ-று.) 39.

சீத நிலவு முடிபொறுத்த சிவனுக் கொப்பாந் தெய்வமில்லை
யாதி நதியா மணிமுத்தா றதனுக் கொப்பா நதியுமில்லை
யோது கின்றகரபுரத்துக் கொப்பா மகிமைத் தலமுமில்லை
மாதி ரத்திற் புகழ்கஞ்ச வரைக்கொப் பான வரையுமில்லை.

(இ-ள்.) கங்கையையும் சந்திரனையும் சடையில் தரித்தருளிய சிவபெருமானுக்குச் சமமான கடவுளும், பழமையாகும் திருமணிமுத்தாற்றுக்கு ஒப்பாகும் நதியும், சொல்லப்பட்ட கரபுர நகருக்குச் சமமாகும் மகிமைதங்கிய ஸ்தலமும், யாவரும்புகழும் கஞ்சமலைக்குச் சரியாகும் பர்வதமும் உலகத்திலில்லை. (எ-று.) 40.

வேறு.

ஆதியார் பகவ ருளிய புதல்வ ரவரொரு மூவர்கள் மற்றும், பேதையர் நால்வர் பிறந்தன ரவரிற் பேருல கெலாமறி வுறவே, நீதிநன் னூல்கள் சொல்லிய வவ்வை மெலனைக் கைதொழ நினைந்து, காதலாய்ச் சோழ புரத்தினில் வந்தாள் கண்ணுறச் சோழனு மெதிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதி, பகவன் என்னும் இருவர்களிடமாய் திருவள்ளுவர், கபிலர் அதிகமானென்னும் ஆண்கள் மூவரும் பின்னும் ஒளவை, உப்பை, வள்ளி, உறுவையென பெண்கள் நால்வரும் உலகோபகாரமாய் அவதரித்தார்கள்; அவர்களில் விரிந்த உலகத்

தில் உற்றவர்களுக்கு விவேகம் உண்டாகும்படி நல்ல நீதிசாஸ்திரங்களைத் திருவாய் மலர்ந்த ஔவைபிராட்டியார் நின்மல ஸ்வரூபியாகிய மகாதேவரைக் கரங்கூப்பி வணங்க எண்ணி ஆசையுடன் சோழபுரத்தை வந்தடைந்தனர்; அவர் காணும்படி சோழவேந்தனும் எதிரில் வந்தான். (எ-று.) 41.

இருவரு மன்பாய் வந்துசோ மேச ரிணையடிக் கமலமே யேத்தி,
மருவியே சின்னாள் வாசமா யிருந்தார் மன்னுமித் தலத்திலின் மகிமை,
யொருவரா லளவிட் டுரைப்பதற் கரிதா லுண்மையாச் சிறிதுநா
னுரைப்பேன், பெருகிய நீதிவழுவயே னென்னப்பிராட்டியு மன்னவற்
குரைப்பாள்.

(இ-ள்.) எதிர்கொண்ட இருவரும் ஆவலுடன் ஆலயத்திற்கேகி சோமேசமூர்த்தியின் தாமரைபோலும் உபய திருவடிகளைப் பணிந்து அவ்விடமே சில பகல் வாசமாயிருந்தார்கள்; அக்காலையில் ஔவைபிராட்டியார் அரசனை நோக்கி நிலைபெற்ற இத்தலத்தின் மகிமை யாவராலும் வரையறுத்துச் சொல்லுதற்கு அரிதாகும். அதனுண்மையை அறிந்தவளவில் சற்று நான் புகல்கின்றேன் பெருகிய நீதி தங்கிய சோழனே! கேட்பாயெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள்கின்றார். (எ-று.) 42.

குரைபுனற் பஞ்சாக் கரநதி மேற்பாற் கோமள வல்லிதன் பாக,
னருளினாற் சுயம்பு லிங்கமாய்த் தோன்று மைவகைத் தலங்களுண் டதன்
பேர், கருணைசேர் கின்னா வனங்கர புரமே கருதுவீ ரட்டமுவீ
மேசம், பொருவிலாத் திருவேலிப்பதி யென்னப் புகன்றிடும் புரா
ணநூல் விதியே,

(இ-ள்.) சப்திக்கும் நீருடைய பஞ்சாக்ஷர நதியென்னும் திருமணிமுத்தாற்றின் மேற்கரையில் இளமைதங்கிய உமாதேவியின் பாகம் கொண்ட சிவபெருமான் கிருபையினாற் சுயம்புலிங்கமூர்த்தியாய் எழுந்தருளிக் காணப்படும் ஐந்து க்ஷேத்திரங்கள் உண்டு; அவைகளின் நாமம் கருணை தங்கிய சுகவனமென்றும், காபுரமென்றும், நினைக்கும் வீரட்டமென்றும், வீமேசமென்றும், சமானமில்லாத் திருவேலிப்பதியென்றும் கிரமமாய்ப் புராணங்கள் கூறும். (எ-று.) 43.

உனையிவண் வரவே யோலைவிட் டழைத்தே னுவகையா யித்தல
வாச, நினைவெலா முடிய வறுபவ ஞான நிட்டையே பெற்றிடச் செய்
யச், செனனமே யொழிய ரசகுளி கையினாற் செம்பினிற் களிம்புபோ
குதல்போல், வினையெலாந் தீரக் கரபுர மல்லால் வேறொரு தலமுமற்
றிலையே.

(இ-ள்.) அரசனே! இத்தலவாசத்தின் பொருட்டே களிப்புடன் ஓலைபோக்கி நின்னை இங்கு வரவழைத்தேன். கோரியதெல்லாம் கைகூடவும், ஞானமாதி சுவாநுபவம் கைவல்யமாகச் செய்யவும், பிறவித் துன்பம் நீங்கவும், பரிசவேதியால் தாம்பிரக் களிம்பு நீங்குவதுபோல சஞ்சித கன்மங்கள் யாவையும் நாசமாக்கவும் இக்கரபுர நகரைப்போல் உலகத்தில் வேறு ஒரு க்ஷேத்திரமு இல்லை. (எ-று.) 44.

வேறு

முன்னர் நாலுகம் பிரமனே பூசனை முடித்தான்
இன்ன நாலுகல் கரனுயர் சித்தரில் கிவர்பின்
மின்னு பாலனுஞ் சோழனும் விளக்கினர் பூசை
மன்னு மூழியி னழிவிலை மாநக ரைந்தும்.

(இ-ள்.) முந்திய சதுர்யுகத்தில் நான்கு யுகங்களும் பிரமதேவனே இத்தலத்திற் பூசித்துப் பேறடைந்தான்; நிகழும் சதுர்யுகத்தில் கிருதயுகத்திற் கரனும், திரேதையில் உயர்வாகிய சித்தரும், துவாபரத்தில் விளக்கமுள்ள சிவசீலனென்னும் ஓர் ஆதிசைவச் சிறுவனும், கலியில் சோழனும் பூசித்தனர். மேலும் பெருந்துன்ப ஊழிக்காலத்திலுங்கூட சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்து மகாக்ஷேத்திரங்களுக்கும் நாசம் கிடையாது. (எ-று.) 45.

என்ன சொற்றிடு மவ்வைசொற் சோழனு மதித்தே
யுன்னு நெஞ்சிடை யாதர முடையனாய்த் தெளிந்தான்
மன்னு கைமிசா ரணியத்தின் மாதவர் மகிழ்ப்
பன்னி னானபதி னெண்புரா ணமும்பயில் சூதன்.

(இ-ள்.) இவ்விதமருளிய ஔவைபிராட்டியாரினுபதேசத்தைச் செவியுற்ற சோழவேந்தன் உள்ளத்தின்கண் பக்தியுடைய

வனைய் மதித்துத் தெளிவை யடைந்தானென்று நிலைபெற்ற நைமிச வனத்திற் பொருந்திய சவுனகாதி முனிவர்கள் சந்தோஷிக்கும்படி பதினெட்டுப் புராணங்களிலுந் தேர்ச்சியடைந்த சூதமாமுனிவர் சொன்னார். (எ-று.) 16.

நகரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

கனநர்சருக்கம்.

கொங்குநாட்டிற் பழமையாய் அமைந்த ஓர் திருநகரில் கிரேதாயுகத்தில் கரன் நாமமுடைய இராக்கதன் தவமியற்ற அடைந்து அந்நகரின் கிழக்குத்திசையில் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று காற்றை ஆகாரமாய்க்கொண்டு இந்திரியங்களை யொடுக்கி ஒற்றைக் காலில் நின்று கண்மூடி யிருந்துருகும்படி தவமியற்றி அவ்விடமெழுந்தருளியிருந்த இலிங்க மூர்த்திக்கு அழகிய ஆலயமமைத்து வழிபட்டு வந்த காலையில் சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் அவனுக்குப் பிரசன்னமாய் அவனுடைய அன்பார்ந்த தோத்திரங்களைக்கொண்டு அவன் வேண்டியபடி புவியாளும் வரமீந்து மறைந்தனர். பிறகு கரன் இலங்கையில் இராவணன் சமுகஞ்சென்று தனது குறிப்பை விண்ணப்பித்து அவன் கட்டளையின்படி இலங்கா நகரத்தின் வடதிசைக் காவலாய் திருமணிமுத்தா நதியின் மேற்குக்கரையில் வந்து கானகத்தை வெட்டி [illegible] முன் இருந்த அப்பதியை விசாலமாக்கி கரபுரமென்னும் நாமமுமிட்டு கரபுரேசரை தினந்தோறும் வழிபட்டு அந்நகரைப் பகைவர்கள் அஞ்ச பரிபாலித்தான். அந்நகரின் பிரஜைகள் மிகவும் சுபகரமாய் வாழ்ந்தனர். கிரேதாயுகத்தில் கரபுரமும் கரபுரேசரும், திரேதையில் சித்தபுரியும் சித்தேசரும், துவாபரத்தில் பாலபுரியும் பாலேசரும், கலியுகத்தில் சோழபுரியும் சோழேசரும், முறையே நகரத்திற்கும் மூர்த்திக்கும் அமைந்த நாமங்களாம். வாசமாத்திரத்தால் தீவினைகள் யாவையுமாய்த்து முத்தியின்பத்தை யளிக்கும் அந்நகரில் இக்கலியுகத்

தில் ஒர் காலத்தில் ஔவைப்பிராட்டியார் வசிக்கவெண்ணி சோழவேந்தனுடன் வந்தடைந்து சோழேசரைப் பூசித்து சில நாள் இவ்விடந்தங்கி கரபுர நகரின் பெருமையையும் மூர்த்தி விசேஷத்தையும் பஞ்சாக்கர நதியென்னும் தீர்த்த விசேஷத்தையும் அந்நதிக் கரையில் அமைந்த பஞ்சலிங்க க்ஷேத்திரங்களின் பெருமையையும் வேந்தனுக் குபதேசித்தாளென நைமிசவன முனிவர்கட்கு சூதமாமுனிவர் சொல்லியருளினர்.

நதிச்சருக்கம்.

கரபுரக் காதை தன்னைக் கேட்டனங் களிப்ப டைந்தோந்
தரணியோர் போற்றும் பஞ்சாக் கரநதி சரித்தி ரத்தை
வரமிகு சூத ரேநீர் வாய்மலர்ந் தருளு மென்னச்
சுரர்புகழ் சவுன காதி முனிவரர் கேட்கச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) சிவப்பிரகாசத்தை மிகவும் பெற்ற சூதமகா முனிவரே! தேவரீர் கிருபையினால் அருளிச்செய்த கரபுர நகரின் திவ்ய சரித்திரத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்தோம். புவியிலுள்ளோர் துதிக்கும் பஞ்சாக்ஷர நதியின் சரித்திரத்தையுந் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று விண்ணவர் புகழும் தபோமகிமை தங்கிய சவுனகாதி முனிவர்கள் பிரார்த்திக்க சூதமா முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். (எ-று.) 1.

பனிமலை யரையன் பெற்ற பாவைய[illegible]சை வல்லி
கனிகளா மண்ட கோடி கதிபெறக் [illegible] ஞானத்
தனிமுத லாகு நாதன் முனிவரை வணங்கி யேத்திப்
புனிதநா யகனின் பக்கற் புகல[illegible]வதொன் றுண்டால்.

(இ-ள்.) இமயபர்வத வேந்தன் பயந்த மரகதவல்லித் தாயார் தமது குழந்தைகளாகிய ஜீவகோடிகள் முத்திப்பேற்றை யடையத் திருவுளத்தெண்ணி விழிப்புலனுக்கெட்டா ஒப்பற்ற விமல ஞான ஸ்வரூபியாகும் தமது நாயகரின் திருவடிகளிரண்

டையும் நமஸ்கரித்து வாழ்த்தி, பரிசுத்த நாதரே! தேவரீர் சந்நிதானத்தில் அடியேன் செய்யவேண்டிய விண்ணப்பம் ஒன்று உண்டு; அஃதியாதெனின் (குளகம்) 2.

வாய்புதைத் தருகு நின்று மன்னுயிர் பலவற் றுள்ளுந்
தீயவெந் நரகிற் றுன்பஞ் சிலவுயி ருழககச் செய்தாய்
ஆயபே ரருட்கு நன்றே சொல்லுதி யைய வென்று
மாயிழை முகத்தை நோக்கி யான்றிரு வுளம கிழ்ந்து.

(இ-ள்.) தொகையிறந்த ஜீவராசிகளுள் சிலவற்றை மட்டும் கொடுமைதங்கிய வெய்ய நிரயத்திலுள்ளி வருந்தச் செய்தீர்; இச்செய்கை பரிசுத்தமான பெருங்கருணைக்குத் தகுமோ? அருளிச் செய்வீரென்று கரங்களால் வாயைப்பொத்தி சமீபத்தில் நின்று வினவுகின்ற உமாதேவியாரின் வதனத்தைப் பார்த்து சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து (குளகம்) 3

முன்புதாஞ் செய்த பாவ முறைமையாற் றீர வேண்டிற்
றுன்புறு நரகி டத்துந் தோய்ந்தலாற் றீரா தென்ன
அன்பொரு வடிவா நின்ற வருளொரு வடிவு கொண்டா
யென்பிறர் துயர்க்கி ரக்க மில்லையோ நின்பா லென்ன.

(இ-ள்) பெண்ணே! ஒவ்வொரு ஜீவனும் பூர்வத்தில் தாஞ்செய்த தீவினைகளைக் கிரமமாய் நாசஞ்செய்ய விரும்பினால் துக்கமிகுந்த நரகங்களில் வீழ்ந்து அனுபவித்தாலன்றி அவை நீங்கா என்றருளலும், அன்பே திருமேனியாகக்கொண்ட அம் [illegible] அருளே திருவுருவாய்ந்த தயாநிதியே! மற்றவர்கள் நரகில் [illegible] அதனால் தேவரீருக்கு அவரிடத்தில் இரக்கமில்லாதது ஏனோ! செப்பியருள்வீரென வேண்டலும். (குளகம்.) 4.

அருளுறுங் குணமே யாகு மாகிடை யழுத்தித் தீர்த்தல்
பெருகில மீதிற் பெற்றோர் பிள்ளைகட் பிணியை யெய்திற்
றெருளுற வறுத்துச் சுட்டுத் தீர்ப்பதிற் கிரக்க மன்றோ
மருளுறு சிந்தை கொண்டு மடமையா லுரைத்தா யென்ன.

(இ-ள்.) பெண்ணே! நரகிற் புகுத்தி தீவினையைத் தவிர்ப்பதும் அருட்குணமேயாகும்; இப்பெரிய பூமியில் தாய்தந்தையர் தங்கள் சிறு குழந்தைகளுக்கு கட்டி முதலிய நோய்கள் பொருந்தினால் சுகமடைவிக்க எண்ணி அவைகளைக் கத்தியால் அறுத்தும் தீயாற் சுட்டும் அப்பிணியை நீக்குவது பிள்ளைகள் பாலுள்ள தயையினாலல்லவா! பெண்கட்குரிய பேதமையென்னுங் குணத்தால் மயங்கி இப்படித் தெரியாமையாய்ச் சொன்னையென்று பெருமான் புகல. (குளகம்.) 5.

மந்திர மணிம ருந்தா லாற்றிடும் வகையு முண்டாற்
சிந்தைசெய் யாமற் றுன்பஞ் செய்வதென் செப்பு கென்ன
மந்திர மஞ்செ ழுத்து மணியக்க மணிவெண் ணீறு
புந்திகொள் மருந்தா லல்லோர் போக்குவர் போக்கார் தீயோர்.

(இ-ள்.) நாதா! நரகபோகமேயன்றி வினைதீர வேறு வழியில்லையோ! மணிமந்திர ஔஷதங்களால் மாற்றலாமென்னும் விதியும் இருக்கின்றதே! அதனைத் திருவுளத்திற் கொள்ளாமல், இப்படி வருத்தலாமோ? செப்பியருள்வீரென்று தேவியார் வேண்ட சிவபெருமான் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரமும், ருத்திராக்ஷமாகிய மணியும், வெண்மைதங்கிய விபூதியாகிய ஔஷதமும் உண்டு; இவைகளைப்புண்ணியவான்கள் அறிந்து அநுட்டித்து வினைகளைப் போக்கிக்கொள்வார்கள்; பாவிகளோ அப்படி போக்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள். (எ-று.) 6.

அறிவனோர் தீர்வார் பாவ மாகம மறைசெ [illegible]
செறிநிர யத்தில் வீழ்வார் தியவ ரியமன் [illegible]
மறிகடற் புவியின் மாந்தர் வாணிக [illegible]
குறியழி கோபம் பொய்ச்சொற் கூறலை வகையாற் பாவம்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்கள் புகலும் விதிவசனங்களை யநுட்டிப்பதால் பெரியோர்கள் தீவினைகளை அகற்றுவார்கள்; பாவிகளோ [illegible] நரகத்தில் தப்பாது வீழ்வார்கள்; அவர்களின் பாபங்களை காலனே நிவிர்த்திசெய்வான்; கடல் சூழ்ந்த பூமியி

அன்னை புருடர்கள் வியாபாரம், உற்றொழில், கூலிவேலை, புத்தியைக்கெடுக்கும் கோபம், அசத்தியமுரைத்தல் ஆகிய இவ்வைந்து விதத்தாலும் தீவினையைத் தேடுவார்கள். (எ-று.) 7.

மங்கைய ரில்வாழ்க் கைக்கண் ணுளர்தரு தொழிலாற் பாவ
மங்கியை யெரித்தல் நீர்கொ ளல்கிடல் மெழுகல் கருசச்
செங்கையா லரிசி குத்த லிவற்றிலை வகையாச் சேருஞ்
சங்கர னடியார்க் கன்றி தமக்கெனிற் பாவ மாமே.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகள் மனையறத்தை நடத்தும்போது புரியும் மிகுந்த கருமங்களாகிய நெருப்பெரித்தல், நீர்கொட்டல், பெருக்கல், சாணத்தால் மெழுகல், சிவந்த தாமரைபோன்ற கையால் நெற்குத்தல் ஆகிய இந்த ஐந்து விதத்தாலும் பாபமுண்டாகும். சிவபெருமான் திருத்தொண்டர் பொருட்டன்றி மேற்குறித்த வினைகள் தங்கள் பொருட்டென்றால் பாவமாகும். (எ-று.) 8.

தினந்தொறும் வந்து வந்து சேர்தரு மிவையெல் லாமும்
புனைந்தசெஞ் சடையெம் பூசை யடியவர் பூசை யாலே
கனைக்குறைந் தேதேய்ந் தேகு மறிந்துசெய் கொடிய பாவ
வினங்கண்மற் றநேக முண்டால் சிலவற் றெடுத்து ரைப்பாம்.

(இ-ள்.) நாள்தோறும் வந்து வந்து சேரும் இப்பாதகங்களியாவும் திங்கள் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிவந்த வேணியையுடைய [illegible] பூசையாலும், எமதன்பர்கள் பூசையாலும் [illegible] குறைந்து கடைசியில் தேய்ந்து மாய்ந்து போகும்; பாவமென்றறிந்தும் இயற்றிய தீவினைகள் அளவற்றனவாம்; அவைகளிற் சிலவற்றை இங்கெடுத்துச் சொல்வோம் கேட்பாயாக. (எ-று.) 9.

தந்தையைத் தாயைக் கோறல் தையலார் கொலையன் றின்றி
மைந்தரைக் கோறல் புட்கள் [illegible]யோக் கனோவதைத்தல்
விந்துவைச் சிதைத்தல் தாரு [illegible] னங்களி னுயிர்செ குத்தல்
நிந்தையைச் சொல்லல் பொ[illegible]ய நிகழ்த்திடல் சினந்து பேசல்.

(இ-ள்.) தகப்பனையும் தாயையும் கொலைசெய்தல்; ஸ்திரீ வதைத்தல்; கருணையின்றி சிசுக்களை வதைத்தல்; பக்ஷிகள், குதிரைகள், பசுக்கள் ஆகிய இவைகளை வதைத்தல்; இந்திரியத்தைத் துர்விநியோகஞ் செய்தல்; விருக்ஷங்களை வெட்டுதல்; அபவாதம் பேசுதல்; அசத்தியங்கூறல்; கோபித்துக் கூறுதல். (குளகம்) 10.

இவையெல்லாம் பாதகங்க ளெளிதினிற் றீர்த்தி டாவால்
நவையுறு நிரயத் துன்னி னலிந்திடி னழுவிப் போகுஞ்
சிவனடி யார்பாற் றுன்பஞ் செய்தல்நன் றியைம றத்தல்
தவமுது குரவர்க் கல்லற் றந்திடற் றவிரா தாகும்.

(இ-ள்.) இவைகளெல்லாம் பாவகருமங்கள். இலேசாக நீங்கமாட்டா; இழிவுபொருந்திய நரகத்தில் விழுந்து வருந்திய பின்னரே விட்டு நீங்கும்; பரமேச்சுரனுடைய பக்தஜனங்களுக்கு இடையூறியற்றல், செய்நன்றி மறத்தல், தவநிறைந்த சற்குருவுக்குத் துன்பம் விளைத்தல். இம்மூன்று தீவினைகளும் எவ்வகைப் பிராயச்சித்தத்தாலும் கெடாதவைகளாகும். (எ-று.) 11.

என்னவா சமய[illegible] மியம்பிய முறைமை யாகு
மன்னுயிர் பலவற் றுள்ளு மறிவுளோர் மக்க ளாமால்
அன்னவர் தமக்காய்ச் சொன்ன நானெறி யடைவுதப்பார்
கன்னலங் குதலைச் செவ்வாய்க் கயற்கணாய் கயிலை சேர்வர்.

(இ-ள்.) கரும்புபோல் இனிய மழலைச்சொற்களுடைய சிவந்த வாயையும் மீன்போல் கண்களையுமுடைய மாதே! இவ்விடயங்களியாவும் ஆகமங்களிலும் புராணங்களிலும் சொல்லிய நியமமாகும்; நிலைபெற்ற ஜீவராசிகளில் மானிடர்கள் சிறந்த அறிவுள்ளவர்கள்; அவர்களின் பொருட்டு சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களை முற்றும் [illegible]வர்கள் கயிலாயத்தை அடைவார்கள். (எ-று.) 12.

கொடியமா பாதகர்க்கா யியற்றினர் குன்று சூழல்
நெடியதீப் பிணிக ளுக்கு நேர்படு மருந்தே போலும்
தொடிசெறி கரத்த ளங்கைத் தோகையே கொடுமை யன்று
படியின்மீ திருக்கு மிக்க பான்மையென் றுரைத்தா னெம்மான்.

(இ-ள்.) வளையணிந்த [illegible] மலர்போலும் அகங்கையை யுடைய மாதே! தீராத நீண்ட கொடிய வியாதிகளுக்கு [illegible]மை ந்த [illegible] அவுஷதங்கள்போல கொடிய மகா பாவிகளின் பொருட்டு கெடாத நரகங்களை நாம் சிருஷ்டி செய்தது வன்குணத்தாலல்ல; பூமியின்மீதுள்ள உயிர்கள்பால் நாம் வைத்த கிருபா விசேஷமேயாகுமென்று எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானார் செப்பியருளினர். (எ-று.) 13.

பேரென வொன்று மில்லாய் பிறப்பிலா யிறப்பு மில்லாய்
காரணி கண்ட நீங்காக் கருணையே பொழியுங் காரே
தாரணி கடுக்கை வேணிச் சயம்புவே குழவித் திங்கள்
நீரொடு பணிய ணிந்த நித்தனே நிமல வாழ்வே.

(இ-ள்.) தனக்கென ஓர் நாமமும் இல்லாதவரே! ஜனன மரணங்கள் தவிர்ந்தவரே! நஞ்சையுண்டு கறுத்த கந்தரமுடையவரே! கெடாத அருள்மாரி பொழிகின்ற மேகமே! கொன்றை மாலையணிந்த ஜடாமுடியுடைய சயம்பு மூர்த்தியே! மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனையும் கங்கையையும் சர்ப்ப[illegible] நித்ய ரூபியே! மலமிறந்த வாழ்க்கையின் சுதந்தர[illegible] (எ-று.) 14.

சங்கரா பரம யோகி தற்பரா நந்த மூர்த்தி
பொங்கழ லுருவோங் காரப் பொருளொளி சோதி யானாய்
[illegible] விசங்கயல் புரையு நோக்கத் திருமகள் கொழுந ளாதி
யிங்குயிர் பல்வத் திற்குந் தஞ்சநீ யன்றி யில்லை.

(இ-ள்.) சுகத்தைப் பாலிப்பவரே! சனகாதியரின் பொருட்டு கல்லால விருக்ஷ நிழலில் அமர்ந்தருளிய மௌன யோகியே! கடவுளே! அநந்தவடிவங்களுடையவரே! ஜொலிக்கின்ற அக்கினிபோலுந் திருவுருவுடையவரே! பிரணவார்த்த ஸ்வரூபியாய் உற்பத்தியற்றவரே! மீன்போலும் விழிகளுடைய லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயணன் முதலான எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் புகலிடம் தேவரீரையன்றிக் கிடையாதாகும். (எ-று.) 15.

[illegible] REGISTRAR OF [illegible]
4 - MAY 1910

வேறு

தத்து வப்பொரு ளாயினை தனித்தனி வேறு
மொத்த ஷண்மதத் தெய்வமு மெனவுற்று
மெத்த லத்தினு மூர்த்தியு நிருப்பவ னீயே
முத்தி றத்தொழின் மூவர்க்கு முதல்வனு நீயே.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களிற் கூறும் உண்மைப் பொருளாய் விளங்குகின்றீர்; ஆரம்பத்தில் ஒன்றுக்கொன்றொவ்வாமல் முடிவில் அபேதமாகும் சைவமுதலிய ஆறு சமயங்களின் கடவுளாகவும் தாமேயமர்ந்தீர்; பதிகளெல்லாவற்றினும் மூர்த்தியாய்விளங்குபவரும் நீரே! சிருஷ்டி ஸ்திதி லயமென்னும் முத்தொழிலியற்றும் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களுக்குங் காரணக் கடவுள் நீரே. (எ-று.) 16.

சித சத்திக ளெண்ணிலா தனரின்க ளுண்டால்
யாதை யெவ்வண நினைப்பினு மவ்வண மிசையு
மாத லிற்பல வுயிர்களு நரகமுந் தாமற்
பாத கத்தினை யெளிதினிற் போக்கிடப் பணியே.

(இ-ள்.) [illegible]ல்லப்பட்ட தொகையிறந்த சத்திகள் தேவரீரைப் பொருந்தியிருப்பதால் எவ்விஷயத்தை எந்தவிதமா யெண்ணினாலும் அப்படியே முடியும். ஆதலால் பற்பலஜீவர்களும் நிரயத்தில் வீழாமல் அவர்கள் செய்த தீமைகளியாவும் சுலபமாய் நீங்கும்படி திருவருள்பாலிப்பீர். (எ-று.) 17.

என்று கூறிய விறைமகிழ்ந்திறை வியவ மென்று
மென்று நன்றெனப் புன்னகை கொட்டியே நாத
னென்று மைக்கெழுத் தினைநதி யாக்கியே புலவிற்
றென்றி சைக்கடல் நோக்கியே செல்கென விடுத்து.

(இ-ள்.) இதுவே அடியேன் வேண்டும் வரமெனச்சொல்லி அம்பிகையார் நமஸ்காரம் செய்யவும், சிவபெருமான் நல்லதென

புன்சிரிப்புகொண்டு மகிமைபொருந்திய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஓர் நதியாகச் சிருஷ்டித்து, தக்ஷிண சமுத்திரத்தை நாடிச் செல்வாயெனபூமியில் விட்டு, (குளகம்) 18.

தேவி யாருயிர்க் காதலி திருமுக நோக்கிப்
பாவை யேயமு தேமலை யீன்றபைங் கொடியே
மேவ நீயெது கூறினு மறுத்துரை யிளம்பே
லூவ தாகிய கருமமென் றன்பெழு மனத்தே.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் தமது பிராணநேசியாராகும் உமாதேவியாரின் அழகிய வதனத்தைப் பார்த்து, சித்திரம் போல்பவளே! அமுதம்போலும் எனக்கினியவளே! பர்வத வேந்தன் பயந்த பசுங்கொடியே! ஆதரத்தோடு கூடிய அகத்தின்கண் இது செய்யத்தகுங் காரியமெனச் சிந்தித்து நீ யெதுசெப்பினும் அதனை மறுத்துப் பதிலுரையேன். (எ-று.) 19

நாத மேவுபஞ் சாக்கர நதியொரு நாமம்
ஆதி மாநதி யென்பர்க ளோரபி தானம்
போத நீர்நதி யென்றொரு பெயரினைப் புகல்வார்
சீத மாகிய மணிமுத்தா றென்னவுந் தெரிப்பார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நாம் சிருட்டித்த இந்நதிக்கு ஒலி பொருந்திய பஞ்சாக்ஷர நதியெனு மோர் நாமமும், ஆதிநதி யென்னும் ஓர் பெயரும், போத நீர்நதியென்னும் மற்றொரு பெயரும் குளிர்ச்சிபொருந்திய திருமணிமுத்தா நதியென்னும் வேறொருபெயரும் புகலுவார்கள். (எ-று.) 20.

உன்வ ரத்தினால் வருதலின் வரநதி யொருபேர்
துன்னு வல்வினைக் கேயழல் நதியெனச் சுமொன்
மன்னு தாபத்துக் கேயமு தாமென வயங்கு
மின்னி டைக்கழ குதவிய மேகலை மாதே.

(இ-ள்.) மின்னல்போலு மருங்குலுக்கு அழகாய் மேகலாபரணமணிந்த பெண்ணே! நினது வரத்தினாலுண்டாகியபடியால் இதற்கு வரநதியென்னப் பின்னுமொரு பேராகும்; நெருங்கிய வலிய தீவினைகளை நெருப்பாறென்னத் தகிக்கும்; பொருந்திய முத்தாபங்களுக்குத் தேவாமிர்தமெனப் பிரகாசிக்கும். 21
(எ-று.)

கங்கை சிந்துகோ தாவிரி கன்னியா குமரி
துங்க பத்திரி காவிரி சரஸ்வதி சோணை
பொங்கு நீர்ப்பிர யாகையே பொருநைபா லாறு
கொங்கு லாவிய நருமதை யமுனைமுக் கூடல்.

(இ-ள்.) கங்காநதி, சிந்துநதி, கோதாவிரியாறு, கன்னியாகுமரி தீர்த்தம், துங்கபத்திரையாறு, காவிரிநதி, சரஸ்வதியாறு, சோணையாறு, ஜலம்பெருகும் பிரயாகை தீர்த்தம், தாம்பிரவருணியாறு, பாலாறு, வாசந்தங்கிய நர்மதையாறு, யமுனாநதி, திரிவேணி சங்கமதீர்த்தம். (குளகம்) 22.

என்னு மாநதி யிவைமுத லெண்ணிடவரும்
துன்னு மியாவையுந் தருபலந் தட்டிடைத் தூக்கிற்
பொன்ன ரங்கத்தி லிடைக்குறை யிந்நதி புகுத
மன்னு மோர்துலா நீர்மிகுங் கவுரிமா யூரம்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட நாமங்களையுடைய இவை முதலிய பெரிய நதிகள் யோசிக்குமிடத்தில் கணக்கற்றனவாம்; நெருங்கிய இந்நதிகளாலுண்டாகும் பிரயோசனங்களைத் தராசில் நிறுத்தால் ஸ்வர்ணமயமாகிய திருவரங்கத்தலத்தின் பக்கல் செல்கின்ற இப்பஞ்சாக்கரநதி பிரவேசமாக அதனால் கௌரிமாயூரத்தில் நிலைபெற்ற ஒரு துலாவிடை ஜலமதிகரிக்கும். 23
(எ-று.)

அஞ்செ ழுத்துரு வாயினே மஞ்சுமா முகங்கள்
அஞ்சு கைகளோர் பக்கலாஞ் சந்திக ளாந்தாய்
அஞ்சு கைப்பினை பெற்றன மைந்தலைப் பணிபூண்
அஞ்செ னுந்தொகைக் காகும்பஞ் சாக்கர நதியே.

(இ-ள்.) பெண்ணே! ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே எமதுருவமாகக் கொண்டோம்; எமக்கு உயர்வாகிய முகங்களும் ஐந்து; ஒவ்வொருபக்கத்தில் கரங்களுமைந்து; சக்திகளுமைந்து; ஐந்து கரங்களுடைய கணபதியைக் குழந்தையாய்ப் பெற்றோம்; ஆபரணமோ ஐந்து சிரசுகளுடைய நாகம்; ஆகையால் இப்பஞ்சாக்கர நதியும் நமக்குரிய ஐந்தென்னு மிலக்கத்திற் பொருந்துவதாகும். (எ-று.) 24.

வேறு.

விப்பிர குலத்துவரு வெய்யவன் சுமந்த
னொப்பின்மர பிற்கள வொழுக்கநினை வுற்றான்
றப்பியொரு நீசகுலத் தையலைம ணந்தான்
பொய்ப்புலவு கள்ளைநுகர் புல்லனென வானான்.

(இ-ள்.) முனிவர்களே! இக்கதையைக் கேளுங்கள், மறையோர் குலத்திலுதித்த ஓர் கொடியவன். சுமந்தனென்னும் நாமதேய முடையவன் ஒப்பில்லாத வமிசத்தில் தீய வொழுக்கங்களை நினைத்து குலநெறி தவறி ஓர் சண்டாள கன்னிகையை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, பொய்பேசல், மாமிசம் புசித்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலிய மகா பாதகங்களைச் செய்யும் அற்பனாயினான். (எ-று.) 25.

காட்டிடை யலைந்துகொடுங் கள்வரொ டிணங்கி
யீட்டிகொடு வந்தவரை யின்னுயிர் செகுத்தே
வீட்டிலுள கைப்பொருள்கள் வேண்டிய பறிப்ப
னேட்டிலடங் காதவகை யென்பர்புவி யுள்ளோர்.

(இ-ள்.) கானகங்களில் திரிந்து கொடிய திருடர்களுடன் சேர்ந்து, வழிப்போக்கர்களை ஈட்டிகொண்டு குத்தி, இனிய பிராணனைப்போக்கிக் கொன்று அவர்கள் கையிலுள்ள திரவியங்களை வேண்டியமட்டும் அபகரிப்பான். அவனுடைய பாதகங்கள் சித்திர குப்தரின் கணக்கிலடங்காதவென்மெனப் பூமியிலுள்ளோர் சொல்வார்கள். (எ-று.) 26.

காமமிகின் மார்க்கம்வரு கற்புடை மினாரைத்
தாமத குணத்தின்வலி திற்புணர்சண் டாளன்
பூமியு நடுங்குமிவன் பாரமே பொறாமல்
நாமமெவர் கூறகினும் வீழ்வர்நர கத்தே.

(இ-ள்.) போகம் அதிகரித்தால் வழியில் வரும் கற்புடைப் பெண்களைத் தமோ குணத்தினால் பலாத்காரமாய்ப் புணரும்படியான சண்டாளன் இவனாகும்; இவனுடைய தேகபாரத்தைச் சுமப்பதற்குச் சகிக்காமல் பூமிமடந்தை நடுங்குவாள்; இவனுடைய பெயரை எவர் உச்சரித்தாலும் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவார்கள். (எ-று.) 27.

மிக்கமகொலைக் கிம்மைதனின் மேவியிடு பாவந்
தக்கமிகு குட்டவலி சோரிபுண் புழுக்க
டக்கதென நூல்கள்பல சாற்றிய விதத்தாற்
றிக்கடைய நாறுமுடல் சென்றவிட மெல்லாம்.

(இ-ள்.) மிருகத கொலையாகிய பாதகத்தைச் செய்தவனுக்கு இப்பிறவியிலேயே துன்பமிகுந்த குட்ட வியாதியும், இரத்தமொழுகும் புண்களும், புழுக்களும் தகுந்த பிரயோசனமாமென அநேக சாஸ்திரங்களில் கூறியபடியே இச்சுமந்தன் உடலம் எட்டுத்திசைகளிலும் சென்ற சென்ற இடமெல்லாம் துர்க்கந்தம் வீசும். (எ-று.) 28.

நெஞ்சினறி வியாவுமுட னீங்கவெறி கொண்டு
வஞ்சனவ னூர்களில்வ ராதுவனஞ் சென்று
அஞ்சமகா பாதக பழிச்சுமை சுமந்து
துஞ்சுகையி னீர்க்கரையிற் றுஞ்சினன் விழுந்தே.

(இ-ள்.) புத்தியிற் பொருந்திய ஞானங்களெல்லாம் ஒருமிக்க அகல, அதனால் பயித்தியம் பிடித்துப்பாவியாகிய அச்சுமந்தன் நகருக்குள் செல்லாமல் காடுகளில் திரிந்து ஐந்து மகா பாதகங்களினால் விளைந்த துன்பத்தைப் மூட்டையாய்ச் சுமந்து, இறக்கும்பொழுது பஞ்சாக்ஷர நதியின் கரையில் விழுந்து இறந்தான். (எ-று) 29.

காருடலி டிக்குரலர் கையிலுறு தண்ட
மேமறு நெஞ்சர்பிற லென்பது திரண்டோர்
கோரவிழி பற்க[illegible]யர் கூற்றுரை யவ்வேவ
லோர்கரகிற் றள்ளுமொழி யன்னுற வமிழ்ப்பர்.

(இ-ள்.) யமகிங்கரர் கரியமேனியும் இடிபோன்ற தொனியு முடையவர்கள்; தண்டாயுதத்தைக் கரத்திற் கொண்டவர்கள்; கிருபை யென்ப[illegible] இருதயமுடையவர்கள்; வல்லமை யெ ன்பது திரண்டவர்கள்; பயங்கரமான நேத்திரங்களும் நறநற வென்று கடிக்கும் பற்களுமுடையவர்கள்; த[illegible] ராஜமானவரும் இயமதருமன் ஓர் நரகத்தில் தள்ளுங்களென்று ஆக்ஞாபித்தால் அந்நரகத்தினுள்ளே பதிய அமிழ்த்துபவர்கள். 30.

கைக்கயிறு வீசினர் கழுத்தினிற் சுருக்கா
யொக்கவிரு கையினை யுறுக்கியே பிணித்தார்
கக்கினர்கள் கண்ணிலழல் காட்டினர்க ளச்சம்
கொக்குமயி லைகவர்த லென்னகொடு போனார்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட கிங்கரர்கள் சுமந்தன் இறந்தவுடன் ஓடிவந்து, தங்கள் கரங்க[illegible] கொண்ட கயிற்றை சுமந்தன் கழுத்திற் சுருக்குபட வீசி, அவனது இருகரங்களையும் ஒன்று சேர்த்து இறுக்கிக்கட்டித் தங்கள் கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறக்க விழித்து அவனுக்குப் பயத்தைக்காட்டி, கொக்கு மச்சத்தைக் கவர்ந்து செல்வதுபோல் அவனை யமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். (எ-று) 31.

செக்கினில வைப்பருடல் சிந்தவென்பு துளா
யிக்குநெரி யாலையினி லிட்டுநெரிப் பார்கள்
கக்கவுதி ரங்களை கதட்பினிலடிப்பார்
பக்கிடென வுரலிடையிடி[illegible]பொடி யாக.

(இ-ள்.) அவனது தேகத்தைச் செக்கிலிட்டரைப்பார்கள்; எலும்பு பொடிப்பொடியாயுதிரக் கரும்பாலையிலிட்டு நெரியச் செ-

-ய்வார்கள்; இரத்தங் கக்கத் தண்டாயுத[illegible]தினால் கபோலத்தில் அடிப்பார்கள்; உரலிற் புகும்படி சொல்லி உலக்கையால் பொடிப் பொடியாய்ப்போகக் குத்துவார்கள். (எ-று.) 32.

வேறு

தேள்க ளூர்தரு குழியிடைப் படுத்துவர் சீறி
நீளும் வெம்பணி நிறைந்திடு குழியினி னிறுத்தி
யாளி சிங்க[illegible] மருந்திடப் போடுவ ரடித்தே
தாளிர[illegible]யரிக் தெறிந்திடு நரகிடைத் தோய்ப்பார்.

(இ-ள்.) தேள்கள் ஊரும்படியான குழிகளில் விழுத்துவார்கள்; சீறும் நெடிய விஷப்பாம்புகள் நிறைந்த குழியில் அவனது உடலை நிறுத்திப் புடைத்து, யாளிகளும் சிங்கங்களும் புசிக்கும்படிப் போடுவார்கள்; சிறு துண்டுகளாய் அரிந்து எரிவாய் நரகத்திலிடுவார்கள். (எ-று.) 33.

என்ன விவ்வினுஞ் செய்திடக் கிடந்தவ னிரங்க
முன்ன ரேமணி முத்தமா நதிக்கரை முடிந்தோன்
பின்ன ரேயுடல் கழிந்தது நாய்நரி பிடுங்கித்
தின்ன வென்புகள் சிதறியே கிடந்தவுஞ் சின்னாள்.

(இ-ள்.) யமபுரத்தி லிவ்விதமாய்க் கிங்கரர்கள் வருத்த, அதனாற் சுமந்தன் வருந்தியிருக்க, முந்தி திருமணிமுத்தா நதிக்கரையில் உயிர் நீங்கின அவனது உடல் பிறகு காலக்கிரமத்தில் நாய் நரிகள் பிடுங்கித்தின்றதனால் தசை முதலியன நீங்கி எலும்புகள் சில நாட்களாய் அங்கே சிதறிக்கிடக்க; (குளகம்) 34.

சேர வெற்பிடைக் கார்மழை பெய்யவே செறிந்த
வோரல் சந்தனம் வேரொடும் பிடுங்கியோர் வெள்ள
நீர மாற்றினி லிருகரை புரண்டிடச் சீரில்
வார வென்பக மகிழ்ந்தனன் மங்கையோர் பங்கன்.

(இ-ள்.) சேரவரையின்மலையில் மேகமானது மழை வருஷிக்க மூங்கில் மரங்களையும் சந்தன விருக்ஷங்களையும் வேருடன் பறித்துக்கொண்டு ஓர் பிரவாகம் பஞ்சாக்கர நதியின் இரு கரைகளும் புரண்டுவர, அவ்வெள்ளத்தில் சுமந்தனது தேகத்திற்குரிய வெலும்புகள் அடித்துப்போய் விழவும், அம்பிகாபதியா[ரா]வர் அகமகிழ்ந்தார். (எ-று.) 35.

கங்கை வேணியன் கணங்களை நோக்கிய தருணே
பொங்கி யிங்கணஞ் சுமந்தனைக் கொணர்[கென] வென்ன
கங்குல் சீத்தெழு விமானங்கொண் டேகினர் கணமே
செங்க ணந்தக னூர்விமா னத்தொடு சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) கங்காதரராகிய கடவுள் உடனே தமது சிவகணங்களைப்பார்த்துத் திருவருள்சுரந்தவராய் இந்த க்ஷணத்திலேயே யமபுரஞ்சென்று நரகிற் கிடக்கும் சுமந்தனைக் கொண்டுவாருங்களென்று ஆக்ஞாபித்ததும், அக்கணங்கள் இருளைக் கிழித்தெழும் ஒளியுடைய ஓர் விமானங்கைக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ச் சிவந்த நேத்திரங்களுடைய யமபுரியை விமானமூர்ந்துசென்று அடைந்தார்கள். (எ-று.) 36.

எமபு ரத்தினிற் காலதூ துவர்தமை யிடித்தா
ருமித விட்டிலுக் கொப்பென ஓடின ரோட
கமனை தேவல்செய் வோரவன் பக்கலில் நண்ணிக்
கமல மென்பதம் பணிந்தனர் சொல்லுவர் கதித்தே.

(இ-ள்.) எமலோகத்தில் சுமந்தனைத் தண்டிக்கும் யமகிங்கரர்களை யிடித்து உமிதவிட்டிற்கொப்பாயோட அவர்களை ஊதிடவும் அந்த யமகிங்கரர்கள் தங்கள் எஜமானன் அருகில் ஓடித் தாமரைபோன்ற மிருதுவாகிய பாதங்களிற் பணிந்து உரத்துச் சொல்வார்கள். (எ-று.) 37.

சித்தர் வானவர் மாந்தர் முன் சீவரா சிகளைக்
கைத்த லத்திடை நெல்லிபோற் கண்டுகொண் டிருந்தே
யொத்த போதினி லொடுக்கிடு மையவோர் புதுமை
யித்த லத்தினுக் கழிவுவந் தெய்தியதெந்தாய்.

(இ-ள்.) சித்தர், தேவர், மனிதர் முதலிய உயிர்வர்க்கங்களின் ஆயுள் கணக்கை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லறிந்திருந்து வாழ்க்கையின் முடிவுகாலம் பொருந்தியபோது அவர்களின் உயிரைப் பிரிக்கும் [ஐய]னே! எங்கள் தந்தையே! இன்று ஓர் ஆச்சரியம்! அழி[வில்லா]த இந்நகரத்திற்கின்று நாசகாலம் பொருந்திவிட்டது. (எ-று.) 38.

கரங்க ளிற்கொலை செய்திடு சுமந்தனைக் கடிதி
னிரங்க வேகர கிட்டன முப்புர மெரித்த
பரன்க ணங்கள்வந் தடித்தனர் பயப்பட நாங்க
ளுரங்கள் பேசின ரெலாம் வலசையா யோட.

(இ-ள்.) ஐயனே! கைகளினாற் கொலைத்தொழிலைச் செய்திருந்த சுமந்தனென்பவனை மிகவும் வருந்தும்படி நரகத்தில் விழ்த்தினோம்; திரிபுரங்களைப் புன்னகையால் தகித்த சிவபிரானது கணங்கள் இங்கு வந்து பயப்படும்படி எங்களையடித்து நகரமெல்லாம் வலசையாய் ஓடும்படி வல்லமைகளைப் பேசினார்கள். 39.
(எ-று.)

என்று கூறலுந் திடுக்கிட வெழுந்தன னியம
னன்று நம்மர சாச்சியென் றேயுள நடுங்கிக்
குன்று கால்கொடு நடத்தல்போல் வந்தனன் குறுகித்
துன்றி செஞ்சிவ கணங்களைக் கண்டெதிர் தொழுதான்.

(இ-ள்.) இப்படியாக கிங்கரர்கள் சொல்லவும் நமதிராஜ்யம் நன்றுயிர்றென்று யமதருமன் திடுக்கிட்டு உள்ளம் நடுங்கியெழுந்து, பர்வதம் கால் முளைத்து நடப்பதுபோல் வந்து நிறைந்த சிவகணங்களைச் சமீபித்துத் [து]தித்து வணங்கினான். (எ-று.) 40.

...வர் வந்தது மிக்க ரழிந்தது நியாயம்
போய தின்ளுெடு பாதகன் விமானமேற் போத
லாய தென்சொல்கே னுண்முறை தப்பிய தந்தோ
தீய செய்பவர் கல்லரோ வென்றனக் கென்ருன்.

(இ-ள்.) பிறகு கணங்களைநோக்கி உத்தமர்களே! நீங்களி வ்விடமெழுந்தருளியதால் இப்பதியானது நாசமாயிற்று; இன் ளுெடு நீதியென்பது அற்றுப்போயிற்று; மகா பாவியாகும் இ ன் விமானமேறிச்செல்ல நேர்ந்தது என்ன நியாயத்தைக் குறித் தென்பேன்! பரமேஸ்வரன் அருளெ... தப்பிப்போயிற் றே! அச்சிவபெருமானுக்கு இனியவர்கள் பிழை செய்பவர்க ளோ? என்று செப்பினன். (எ-று.) 41.

தரும மென்பதுந் தீவினை யென்பதுஞ் சாற்றி
னரனலாலெவ ரறிபவர் நீயறி குவையோ
பரம நல்லறம் பாவமாய் முடியினு முடியுந்
தரணி மீதினில் வேள்விசெய் தக்கனைப் பாரே.

(இ-ள்.) அதைக்கேட்ட சிவகணங்கள் கோபித்து, கால னே! புண்ணியமென்பதையும் பாவமென்பதையும் சொல்லுமிட த்தில் சிவபெருமானையன்றி யாவரறிவார்கள்? மேலாகிய நல்ல புண்ணிய வினையானது தீவினையாய் முடிந்தாலும் முடியும். அ தன் மர்மம் உனக்குத் தெரியுமோ? இப்புவியின்கண் யாகம் என் னும் சற்கன்மத்தை யியற்றிய தக்ஷப்பிரஜாபதியின் சரித்திரத் தை உதாரணமாகப்பார். (எ-று.) 42.

பிள்ளை தன்கள மறுத்தவன் பெருந்தவ னெனலா
லுள்ள வாறெவ ரறிவர்க ளுமைதவ னல்லாற்
கள்வ னேமறந் தனையுதை பட்டதைக் கடிதிற்
றள்ளு வோமுனை யடாநின் ...ல்லது தவறும்.

(இ-ள்.) தனது குழந்தையின் கழுத்தைச் சேதித்த சிறுத் தொண்டர் மகா தவத்தரென நூல்களாற் சொல்லப்படுதலால் இம்மர்மத்தை ஸ்ரீ உமாபதி...யன்றி உள்ள பிரகாரமாய்

நதிச்சருக்கம்.

யாவரறிவார்கள்? ... சிவபெருமான் காலி லுதைபட்ட தை மறந்தாயோ? நின்னைச் சீக்கிரத்தி... அழிவுறச்செய்வோம்; ஈஸ்வராக்ஞையை மீறிப்பேசும் நினது வார்த்தை யிவ்விடம் பொருந்தாமல் பிசகிப்போகும். (எ-று.) 43.

என்ன வோதியே சுமந்தனை விமானத்தி லேற்றி
மின்னி டைச்சிவ லோகமங் கையர்குழாம் வியந்து
பொன்ன...ரை வீசிடப் பூமழை பொழியக்
கன்னி...பாகன்றன் கயிலையை யடைந்தனர் கடுகி.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்ச் சிவகணங்கள் காலனுக்குச் சொல் லிச் சுமந்தனென்பவனைத் தங்கள் விமானத்தின்மீது ஏற்றிக் கொண்டு மின்னல்போலு மிடையையுடைய சிவலோக மாதர் கூ ட்டம் ஆச்சரியத்துடன் அழகிய சாமரையிரட்டப் புஷ்ப வரு ஷம்பொழியத் துரிதமாய் அம்பிகாபதி எழுந்தருளியிருக்கும் க யிலையங்கிரியில் வந்து சேர்ந்தார்கள். (எ-று.) 44.

ஆத லாற்புவி மீதுபஞ் சாக்கர நதிச்சீ
ரோத வேழுடி யாதெவ ராலுமென் றுண்மைச்
சூத மாதவர் நைமிசா ரணியர்க்குச் சொல்லக்
காதை கேட்டவர் கருத்தினில் விருப்பமாய்க் களித்தார்.

(இ-ள்.) ஆகையினால் புவியின்கண் பஞ்சாக்ஷர நதியின் பெருமையை எவர்களாலும் வரையறுத்துச் சொல்லமுடியாதெ ன்று உண்மையுணர்ந்து சூதமகாமுனிவர் நைமிச வனவாசிகளாகி ய சவுனகாதி முனிவர்களுக்கு உரைக்க இச்சரித்திரத்தை விருப் புடன் செவியுற்ற அம்முனிவர்கள் உள்ளத்தில் சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். (எ-று.) 45.

கதைச்சுருக்கம்.

முன்னொருகாலத்தில் ஸ்ரீ சிவபெருமான் கைலாயகிரியில் உமாதேவியாருடன் வீற்றிருக்க, அப்போது தேவியார் உலகில் பலவேறு தீவினைகளைச் செய்து நரகில் விழுந்து வருந்தும் ஜீவர்கள் பால் இரக்கமுடையவராய்த் தமது நாயகரைப்பணிந்து எவ்வுயிரும் நரகமுந்தாமற் காக்கும் வகையை யருளிச் செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, பரமேசன் தமது பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஓர் நதியாய்ப் பூமியில் பெருகச் செய்தருளி அதில் மூழ்கினவர்கள் சர்வ தீவினைகளும் நசித்துத் தமது பதத்தையடையும் வரமுமீந்தனர். அந்நதிக்குப் பஞ்சாக்ஷரநதி, ஆதிநதி, போதநீர்நதி, மணிமுத்தாநதி, வரநதி என்பன நாமங்களாம். பின்னொரு காலத்தில் சுமந்தனென்னும் ஓர் பிராமணன் அளவற்ற தீவினைகளைச் செய்து பற்பலகொடிய வியாதிகளால் வருந்தி அந்நதிக் கரையில் விழுந்திறக்க, அவனுயிரை யமபடர்கள் பிரித்துக்கொண்டுபோய்ப் பலநரகிலிட்டு வருத்துகையில், மழையால் அவனுடலின் எலும்புகள் அடித்து வரப்பட்டு அந்நதியில் விழவும் சிவபிரான் மகிழ்ந்து யமபுரத்தில் நரகில் வருந்தும் அவனைத் தமது கணங்களைக் கொண்டு அழைப்பித்துத் தமது பதவியீந்தனர்.

நதிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

கஞ்சமலைச் சருக்கம்.

சவுனகரே முதலாய நைமிசாரணியராந் தவஞ்செய் தூயோர்
கவுரிவரத் தால்வந்த தெனும்பஞ்சாக் கரநதியின் கதையைச் சொன்னீர்
சிவமகிமைச் சித்திதருங் கஞ்சமலைச் சரிதமதைச் செப்பீ ரென்னத்
தவறிலா தேயெடுத்துச் சூதபுராணிகர்சொல்வார் தவத்தி னோர்க்கே.

(இ-ள்.) நைமிச வனவாசிகளாகிய தவம்புரியும் சவுனகர் முதலிய புனிதர்கள் சூதமாமுனிவரைப் பணிந்து ஸ்ரீ பார்வதி

தேவியார் பெற்ற வரத்தால் புவியில் வந்ததாகிய திருமணிமுத்தா
நதியின் சரித்திரத்தைச் செப்பியருளினீர் இப்பிரசாதமென்
னும் சித்திகளைக்கொடுக்கின்ற கஞ்சமலைச் சரித்திரத்தையும்
சொல்லியருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அத்தபோதனர்
களை நோக்கி கொஞ்சமும் பிசகாமல் சூதநாமம் வாய்ந்த பௌ 1.
ராணிகர் எடுத்துச் சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.)

பன்னு சித்தி பலித்தவர் கோரக்க
ருன்னி யேகரு வூர்ச்சித்தர் கொங்கணர்
மன்னி மெய்மலை வாய்மலைச் சித்தர்நா
தன்னர் பேர்நவ நாதராஞ் சித்தர்கள்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அஷ்டமா சித்திகளுங் கைகூடிய
வர்களாகிய கோரக்கர், கருதும் கருவூர் சித்தர், கொங்கணர், நிலை
யாயுற்ற அலைவாய்மலைச்சித்தர், நன்மைதங்கிய பெருமையுள்ள 2.
நவநாதரென்னுஞ் சித்தர்கள். (எ-று.)

அகப்பைச் சித்த ராவாட் டியசித்த
ரிகத்தி லூழிக ளோரு மிறந்திடார்
செகத்தி லாகியூர்ச் சித்தருங் கூடினர்
[illegible] செய்சித்த மூலிகை தேடியே.

(இ-ள்.) இத்தேகத்துடன் யுகாந்தகாலங்களிலும் நசிக்கா
தவர்களாகிய அகப்பைச்சித்தரும், பாம்பாட்டியசித்தரும், ஆகி
யூர்ச்சித்தரும் நன்மையைத்தரும் சித்துமூலிகைகளைத் தேடிக் 3.
கொண்டு பூமியில் ஓரிடத்திற்சேர்ந்தார்கள். (எ-று.)

சலசநாதனை நோக்கித் தவஞ்செய்வோ
மிலகி டென்சித்த கற்பமிக் கெய்திடத்
திலக மாய்மலை கட்டுட் சிறந்ததோர்
சிலம்பொன் றீந்திடு வான்சிறை [illegible]ணம்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் நாசமின்றியதாய்ப் பர்வதங்களெ
வற்றினும் விசேஷித்ததாய்த் திலகம் போன்ற ஓர் மலையைச் சிரு

ஷ்டித்துத்தரவேண்டிப் பிரமதேவனைக் குறித்து நாம் யாவருந் தவஞ் செய்வோம் எனத்தீர்மானித்துக் கரபுரக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து. (எ-று.) 4.

வேறு

இந்நமா தலத்தில் வாச மியற்றுவோர் பூசை செய்வோர்
கந்தனுக் கொப்பா யீசன் கருணையே சொரிய வாழ்வா
ரைந்தெழுத் துச்ச ரிக்கி லோர்தர மாயி ரத்தாற்
சிந்தனை புரிந்த தென்ன செய்தவ முயன்றார் சித்தர்.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய இப்பதியில் வாசஞ் செய்பவர்களும் மூர்த்தியைப் பூசிப்பவர்களும் குமாரக்கடவுளுக்கு நிகராய்ச் சிவபிரான் கருணையைப் பொழியப் பெற்றுவாழ்வார்கள். இப்பதியில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒருதடவை யுச்சரித்தால் ஆயிரந்தடவை செய்த தியானத்திற்குச் சமமென்று நினைத்துச் சித்தர்கள்யாவருஞ் செய்யவேண்டிய தவத்தைத்தொடங்கினார்கள். (எ-று.) 5.

காற்றினை யருந்து வாருங் கனிகிழங் கருந்து வாரு
நோற்றன ரநேக கால நுவன்மறை முகங்க ணான்கு
தோற்றின னெதிரே வந்து தொழுதனர் கசிந்துள் ளன்பாற்
போற்றினர் வாணி நாதன் பொன்னடி வணங்கி நின்றார்.

(இ-ள்.) ஆகாரமாய் வாயுவையுட்கொள்பவர்களும் பழங்களையும் மூலங்களையும் புசிப்பவர்களுமாய்ப் பலகாலம் தவமியற்றினார்கள். பங்கயாசனன் அத்தவத்திற்கு இரங்கி, வேதங்கள் நான்கையும் தந்த நான்கு முகங்களுடன், அவர்களெதிரே எழுந்தருளிக் காக்ஷிதரலும் சித்தர்கள் நமஸ்காரம் செய்து உள்ளத்தில் எழுந்த அன்பினால் உருகிப்போற்றி நாமகள் கொழுநராகும் அவரது பொன்போன்ற திருவடிகளைப் பூசித்து அருகில் நின்றார்கள். (எ-று.) 6.

அண்டகோ டிகளை யெல்லா மருந்தியா லிலைமேற் றுஞ்சுங்
கொண்டல்வண் ணன்ற னுந்திக் கோகன கத்தில் வந்தோன்
றெண்டிரை வளாகத் துங்கள் சிந்தனை யாது கொல்லோ
மண்டெழும் மிச்சை சொல்க வென்றனன் மனம கிழ்ந்தே.

(இ-ள்.) அளவற்ற பிரமாண்டங்கள்யாவையும் அமுதுசெய்து திருப்பாற்கடலில் ஆலிலைமேல் சயனஞ்செய்யும் மேகவண்ணராகிய மகாவிஷ்ணுவின் உந்தியாகிய தாமரை மலரில் உதித்த நான்முகக்கடவுள் அகமலர்ந்து கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகின்கண் உங்களெண்ணம் யாது ? பெரிதான உங்களது விருப்பம் என்ன ? சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார். (எ-று.) 7.

ஐயனே யமல நாதா வடியரேஞ் செயும்விண் ணப்பம்
வையமேன் மழைம றுத்துப் புல்லொடு பயிர்ம ரங்க
ளெய்யவே தீய்ந்த தாமா லியாஞ்சித்த கற்பங் கூட்டச்
செய்யவே கெடாம ருந்து செழித்திடு சிலம்பொன் றீவாய்.

(இ-ள்.) எமது தந்தையே! நின்மல மூர்த்தியே! தொண்டர்களாகும் யாங்கள் செய்யும் விண்ணப்பம் யாதெனில், பூமியின் மேல் மாரிவளங்குன்றி, புற்கள் பயிர்கள் விருக்ஷங்கள் முதலியவை சூரியவெப்பத்தால் தீய்ந்துபோயின. ஆதலால் நாங்கள் புசிக்கும் கற்பமருந்தைச் செய்வதற்கு கெடாத மூலிகைகள் வளர்ந்தோங்கும் ஓர் மலையையருளிச்செய்வீர். (எ-று.) 8.

வரமிது வென்று கூற மறைகமழ் வாய்ம லர்ந்தே
யிரணிய கருப்பன் சொல்வா னிங்கொரு மலைசிட் டித்தேன்
றருகரும் காட தாகத் தழையவை யுதிரா தென்றுங்
கருநெல்லி வெள்ளைச் சாரை நிழல்சாயாக் கவின்ற ருக்கள்.

(இ-ள்.) யாங்கள் வேண்டிய வரமிதுவே யாகு மென்று சித்தர்கள் பணிந்து சொல்ல வேதமணம் வீசுந் திருவாய்மலர்ந்து பிரமதேவர் சொல்லுகின்றார் இவ்விடத்தில் விருக்ஷங்கள் நிறைந்த கருங்காடுடையதாய் ஒரு மலையைச் சிருஷ்டி செய்தோம்.

அவ்விருக்ஷங்களின் இலைகள் எப்பொழுதும் பூமியிலுதிர்வதில்லை. கருநெல்லி மரமும், வெள்ளைச்சாரைச் செடியும், சாயை காணுத அழகுள்ள பரங்களும் (குளகம்) 9.

பாதலே பங்கள் சிவன் பாகாயம் பாய்மருந்து
சோதிமா தருவு ரோமத் தருவொடு சுணங்கத் தாரு
பீதக வுடம்பு முண்ணுச் சஞ்சீவி பிறவு முண்டாஞ்
சதகக மாய்நு மக்கே சமைத்தனந் தளர்வு தீர்வீர்.

(இ-ள்.) பாதங்களிற் பூசுவதால் ஆகாயகமனஞ் செய்விக்கும் மூலிகையும், உயிரை அந்நியதேகத்திற் பிரவேசிக்கச் செய்யும் துகளும், பெரிதாகும் சோதிவிருக்ஷங்களும், ரோமத்தருக்களும், சுணங்கவிருக்ஷங்களும், பொன்னிறமுடைய உடம்புகளும் உண்ணுத மற்ற சஞ்சீவிகளும் இம்மலையிலுண்டு. இவைகளை உங்களுக்குத் துணைக்கருவிகளாகும்படி சிருஷ்டிசெய்தோம். மூவர் வருத்தம் நீங்கக்கடவீர். (எ-று.) 10.

காமவேற் புண்ணைத் தீர்க்குஞ் சல்லிய கரணி துண்ட
மாமது பொருந்தச் செய்யுஞ் சந்தான கரணி யாழிப்
பூமியி லிரணந் தீர்க்குஞ் சாவல்ய கரணி யோகச்
சாமுயிர் தன்னை மீட்கு மிருதசஞ் சீவி தானும்.

(இ-ள்.) பிரகாசம் பொருந்திய வேலால் உண்டான காயத்தையாற்றும் சல்லியகரணியென்னும் மூலிகையும், முறிந்த உறுப்புகளை ஒன்று சேர்க்கும் சந்தானகரணி யென்னும் மூலிகையும், கடல் சூழ்ந்த பூமியில் அளிந்த புண்களையாற்றும் சாவல்யகரணியென்னும் மூலிகையும், உடலை விட்டகன்ற பிராணனை மீட்கச்செய்யும் மிருதசஞ்சீவியென்னும் மூலிகையும்; (குளகம்) 11.

இவ்வகைச் சித்த கற்ப மெண்ணில வேர்கொ ழுந்து
செவ்விதிற் செறிந்த தாமாற் செப்புவர் கருங்கா டென்றே
கொவ்வைவாய்க் கனிவாய்ப் பச்சைக் கோமள வல்லி பாக
னவ்விட நீங்கா தென்றுங் கயிலைபோ லமர்ந் திருப்பான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட கணக்கில்லாத சித்த கற்பங்களாகிய மூலங்களும் தளிர்களும் அழகுபட அங்கு நிறைந்திருக்கின்றன; இந்த இடத்திற்கு நாமம் கருங்காடென்று சொல்வார்கள்; அழகிய கோவைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடைய இளமைதங்கிய மரகதவல்லியின் பாகம்கொண்ட மகாதேவர் எக்காலத்திலும் இவ்விடம்விட்டு நீங்காமல் வெள்ளியங்கிரிக்குச் சமானமாய் வீற்றிருப்பார். (எ-று.) 12.

உன்னரு பெருமை வாய்ந்த வோடதி வரையி தொப்ப
நன்னலந் தருவ திந்த ஞாலத் தெங்கு மில்லை
மன்னுவீ ரிங்கென் றேதி மலரயன் மறைந்தான் பின்னர்
பன்னிய சித்தர் செய்கைப் பலிதமாய் வாழ்ந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) நினைத்தற்கரிய மகத்துவம் பொருந்திய சஞ்சீவிகள் நிறைந்த இக்கஞ்சகிரிக்குச் சமமாய் நன்மையாகும் பயனையளிக்கும் பர்வதம் இப்பூவுலகில் எங்கும் கிடையாது. ஆகையால் இம்மலையையே இருப்பிடமாய்ப் பொருந்துவீர்கள் என்று பிரமதேவர் அருளிச்செய்து அந்தர்த்தானமாயினர். பிறகு சொல்லப்பட்ட சித்தர்கள் யாவரும் அவ்விதமே தங்களது கற்பமுடிக்குந் தொழிலைப் பூர்த்திசெய்து வச்சிர தேகத்துடன் வாழ்ந்தார்கள். (எ-று.) 13.

முன்னமோர் காதை யுண்டு மூலனென் றந்த ணாளன்
றன்னுடல் வலியச் செய்யச் சஞ்சீவி பெறவே யெண்ணி
யன்னுமா ணக்க ரோடே கருங்காட்டில் வந்து புக்கான்
அன்னமா ணாக்கன் மேனி நரைதிரை யாயி ருப்பான்.

(இ-ள்.) முனிவர்களே! பூர்வத்தில் இதைப்பற்றிய சரித்திரமொன்றுண்டு; மூலன் என்னும் நாமமுள்ள ஒரு பிராமணன் தன்னுடைய தேகம் இறுகிச் சித்திபெறச் செய்யுஞ் சஞ்சீவி மருந்தையடைய எத்தனித்துப் பொருந்திய தனது சீடனுடன் கருங்காட்டில் வந்து பிரவேசித்தான்; அந்தச் சீடனுக்கோ நரையும் திரையும் பொருந்திய விருத்த தேகத்தையுடையவனாயிருப்பான். (எ-று.) 14

அந்தமா ணாக்கன் றன்னை யடுகைநீ செய்யென் றேவிப்
புந்தியின் மருந்து தேடிப் போயின வயலிற் சேட
னுய்த்திடக் கருநெல் லிக்கொம் பொன்றினா லளைந்து ழாவ
வெந்தனங் கரிபோ லாக வெருவியன் னத்தை யுண்டான்.

(இ-ள்.) அந்த சீடனைப்பார்த்து நீ சாதஞ் சமை யென்று அம்மறையோன் ஆக்ஞாபித்து மனதுக்கிசைந்த மருந்தின் தேட்டத்தால் சுற்றுப்பக்கங்களிற் சென்றான்; அந்த மாணாக்கன் அங்கு கிடைந்த கருநெல்லிக் குச்சி ஒன்றினால் தான் உய்ந்துபோகும்படி அன்னத்தைக் கிளரவும் வெந்த சாதமானது கரிபோற் கறுத்துவிட்டபடியால் பயந்து அவ்வன்னத்தைப் புசித்தான். (எ-று.) 15.

நரைதிரை மாறி மேனி நயந்தவீ ரெட்டாண் டேபோற்
புரையிலா வழகு பெற்றுப் புடமிடு பொன்போ லானான்
குரவனு மீண்டு வந்து சீடனைக் குறுகி நின்றே
யொருவனிங் கிவன்கொ லோரா வுற்றனன் னென்ன வெண்ணி.

(இ-ள்.) புசித்தவுடன் அவனது தேகத்தில் பொருந்திய நரையுந் திரையும் அகன்று, விரும்பத்தகும் பதினாறு பிராயம் போல அவனது சரீரம் சமானமில்லாத அழகினைப்பெற்றுப் புடம்போட்ட சுவர்ணம்போற் பிரகாசமுடையவனாயினன்; மருந்தினை தேடிச்சென்ற அவனது ஆசிரியர் திரும்பிவந்து தனது சீடனைச் சமீபித்தும் அடையாளந் தெரியாமல் இவன் யாரோ அயலான் இங்கு வந்தடைந்தானென்று கருதி, (குளகம்) 16.

நரைமுதிர் கிழவ னிங்கே நண்ணினே னெங்கே போனா
னொருவனீ கண்டி லாயோ நீயாரிங் குரைத்தி யென்ன
குருவிரு தாண்மேல் வீழ்ந்தே கொடியனின் னடிமை யேனா
லுருவமீ தாகிப் பால னெனவுற்ற தெதனா லென்ன.

(இ-ள்.) அங்கு நோக்கி நரைமிகுந்த கிழவனொருவன் இங்கிருந்தவன் எங்கு சென்றான்? அவனை நீ பார்க்கவில்லையா? இங்கு வந்த நீ யாவன்? செப்புவாயென்று வினவலும், மாணாக்க

ன் தனது தேசிகரது உபய பாதங்களின்மீது விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து கொடியவனும் யான் தமதடிமையாகிய மாணாக்கனென் றுரைக்க, குரு அதிசயித்து வடிவம் மாறி நீ இளமையடைந்த காரணமியாதென்று கேட்க, (குளகம்) 17.

ஐயகே ளடுகை செய்தே னன்னத்தைக் கருங்கொம் பொன்றாற்
கையினிற் றுழாவச் சோறு கறுத்தது வெருவி யுண்டேன்
மெய்யிதின் வண்ண மாக விளைந்தது நினக்குச் சோறு
செய்திடல் வேறே யாகச் சிந்தனை செய்தே னென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயா கேட்பீர்; சமைத்துக்கொண்டிருந்தபொழுது கரிய ஓர் குச்சியினால் யான் சாதத்தைக் கரத்தினாற் கிளறிய போது அச்சாதம் கறுத்துவிட்டபடியால் அடியேன் பயந்து அதைப் புசித்துவிட்டேன்; அதனால் தேகத்தினிடத்தில் இவ்விதமுண்டாயிற்று; தமக்கு மறுபடியும் வேறாகச் சமைத்திட யோசித்தேனென்று மாணாக்கன் சொன்னான். (எ-று.) 18.

துழாவிய கொம்பெங் கென்றான் கல்லியிற் போட்டே னென்ன
வழாதுநீ யுண்ட சோற்றை வாயினிற் கக்கென் றோத
விழாதசோ றதனைக் கக்க மிச்சிலைக் குருவு முண்டான்
றொழாரெவ ரிவர்க டம்மைச் சுந்தரப் பாலரானார்.

(இ-ள்.) நீ சாதங்கிளறிய அக்கொம்பு எங்கே என்று ஆசிரியர் கேட்க, குழியிற் போட்டுவிட்டேனென்று மாணாக்கன் சொல்ல, ஆனால் நீ புசித்த அன்னத்தைத் தவறாமல் வாயினால் கக்கு என்று தேசிகர் சொல்ல, அப்படியே இரைப்பையிற் சேராத சாதத்தின் பாகத்தை அவன் கக்கவும், அம்மீதியை ஆசிரியர் புசித்து அழகுள்ள யௌவனப்பருவத்தை யடைந்தார்; இவர்களை வணங்காதவர்கள் யார்? ஒருவருமில்லை. (எ-று.) 19.

கஞ்சனன் றுதவ லாலே கஞ்சவெற் பென்றோர் நாமஞ்
சஞ்சீவி மலையென் றோர்பேர் சாற்றுவர் சித்தர் கூட்டர்
தஞ்சமா யிருத்த லாலே தகுந்தவெற் பாமென் பர்
அஞ்சன வெற்பா மென்பார் யாவருங் காட்டி னாலே.

(இ-ள்.) ஆதியிற் பிரமதேவன் சிருட்டித்தபடியால் இக்கிரிக்கு கஞ்சமலையென்று ஓர் நாமம்; சஞ்சீவி மலையென்றும் மற்றொரு பெயர் சொல்வார்கள்; சித்தர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய இடமாதலால் சித்தகிரியென்றுஞ் செப்புவார்கள்; அடர்த்தியான கருங்காட்டைத் தன்னிடத்தில் உடைத்தாயிருத்தலால் கருமலையென்றுங் கூறுவார்கள். (எ-று.) 20.

அணுகுறை கின்றுர் செய்கை யணிமாவே மகிமா மற்றுந்
துங்கமா லகிமா பிராத்தி சொல்பிரா காமி யத்தா
னெங்குமீ சத்து வம்பி னிசைத்திடுங் கரிமா வோடு
மங்கல வசித்து வத்தான் மாதவர் புகழெண் சித்தி.

(இ-ள்.) அணுத்தன்மையாக்கும் அணிமா, மகத்துவஞ்செய்யும் மகிமா, பின்னும் லகுத்தன்மைசெய்யும் உயர்வாகிய லகிமா, வேண்டியவற்றையடையச்செய்யும் பிராப்தி, கனத்தன்மை[illegible]யும் பிராகாமியம், எவ்விடத்தும் ஆட்சிதரும் ஈசத்துவம், [illegible] [illegible]தகமனஞ் செய்விக்கும் கரிமா, சர்வமும் தனது வசமாக்கும் சுபமுடைய வசித்துவம் என்று மகா தபோதனர்கள் புகழ்ந்துரைக்கும் அஷ்டமகாசித்திகளே இம்மலையில் வசிப்பவர்களுக்குத் தொழிலாம். (எ-று.) 21.

காணுத கனைபொன் றுண்டு கண்ணுறி லொருவன் காண்பான்
பூணுத வாசை பூண்டு மற்றைநாட் போகிற் காணான்
சேணுடர் வந்து சித்தஞ் செய்தவம் பூசை செய்வார்
வாணுட்கள் நாட்கு நாளாய் வளர்ந்திடுந் திண்ண முண்டால்.

(இ-ள்.) கண்ணுக்குத் தெரியாத ஓர் சுனை அங்குண்டு; அச்சுனையை ஒருவன் ஓர் தினங்கண்டு பேராசைகொண்டு பார்ப்பதற்காய் மறுநாளுஞ் சென்றால் அவன் கண்ணுக்குத் தோன்றாது; தங்கள் ஆயுட் காலம் தினந்தினந்தோறும் தினம் விருத்தியாகின்ற நிச்சயத்தினால் வானுலக வாசிகள் அந்தச் சுனைக்கு நாள்தோறும் பிரதினமும் விதிப்படியியற்றுந் தவம், பூசை முதலிய கருமங்களை அதன் கரையில் இயற்றுவார்கள். (எ-று.) 22.

அச்சுனை நன்னீ ராட வாதித்தன் சோமன் சித்தர்
விச்சைதேர் முனிவர் கூட்டம் வெற்பினை வலஞ்செய் வார்கள்
கச்சணி முலையாள் பங்கன் கரபுரந் தீர்க்க கன்பாய்
முச்சகத் தோரும் வந்து [illegible] பானை யீப்போல்.

(இ-ள்.) அந்தச்சுனையிலுள்ள நல்லதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யும்பொருட்டாய்ச் சூரியன், சந்திரன், சித்தர்கள் அறுபத்து நான்கு வித்தைகளிலுந் தேர்ச்சியடைந்த முனிவர் குமாரங்கள் ஆகிய இவர்கள் கஞ்சமலையை வலஞ்செய்வார்கள்; வாரணிந்த தனத்தையுடைய உமாதேவியின் பாகங்கொண்டவராகிய கரபுரநாதர்பால் மதுக்குடத்தை யீக்கள் மொய்ப்பதுபோல் திரிலோகவாசிகளும் வந்து ஆதரவுடன் சூழுவார்கள். (எ-று.) 23.

அம்மலை மகிமை சொல்வா னாயிர முகத்த னந்தன்
செம்மலர் வாய்தி றந்து செப்பினு முடியா தாகு
மம்மையாட் கொள்வி யாத னிசைத்தபன் னெண்பு ராணந்
தம்மினு மாக மங்கள் சாற்றினு முடியா தாகும்.

(இ-ள்.) அந்தக் கஞ்சமலையின் விசேடங்களைப் புகலவதற்கெண்ணிச் சகஸ்திர வதனங்களுடைய ஆதிசேடன் சிவந்த மலர்போன்ற வாயைத்திறந்து சொன்னாலும் அடங்காததாகும்; நம்மை யடிமைகொண்ட வேதவியாசர் அருளிய பதினெண்புராணங்களினாலும் இன்னும் ஸ்மிருதிகளினாலும் சொல்ல அடங்காததாகும். (எ-று.) 24.

வேறு

கொங்கில் விளக்கெனு மண்டல நாற்றிசை கொங்கணர் முற்பலவோ
ரிங்குள சித்தர்க ளும்பர்மு னித்திர ளெங்குமெ ருக்குறவோர்
வந்தணர் பொற்கிரி வெண்கயி லைக்கிரி யம்பொதி யத்தாடுனே
சங்கமை யுதித்திடு குன்று மிசைப்பர்கள் கஞ்சம லைக்கிதுவே.

(இ-ள்.) கொங்கு நாட்டிற்குத் தீபம்போல் விளங்கும் கரபுரநகர்க்கு நான்கு திசைகளிலும் கொங்கணர் முதலியவர்களும், இவ்விடத்திற் பொருந்திய சித்தர்களும், தேவர்களும், முனிவர்

கூட்டங்களும், எவ்விடத்திலும் நெருங்கி வசித்தலால் பரமேச்சுரர் வாழும் வெள்ளிகிரியையும், வெள்ளியங்கிரியையும், அகத்திய முனிவர் வாழும் அழகிய பொதிய மலையையும், கங்காநதியினுற்பத்தி ஸ்தானமாகிய இமயமலையையும், இந்தக் கஞ்சமலைக்குச் சமானமாய் அறிந்தோர் சொல்வார்கள். (எ-று) 25.

சிங்க முழக்கொலி தந்தி முழக்கொலி சிந்து வடக்கிட
மங்குன் முழக்கொலி யெங்கு நிரம்பி வளம்பெற வக்கணமே
சங்கினின் முத்தொளி யோங்கிட மிக்குறு சந்திரிகைப்பிரபை
சக்குல கற்றிமிழ் மம்புய மொட்டுறு கஞ்ச னருட்கிரியே.

(இ-ள்.) தாமரைப் பொகுட்டில் வசிக்கும் பிரம தேவன் கிருபையினாற் படைத்த அம்மலையில் சிங்கங்களின் கர்ச்சனை தொனியும், யானைகளின் பிளிற்றோசையும், மேக முழக்கமும் ஒன்றுசேர்ந்து திசைகளெங்கும் பரவி வளப்பமடைகின்ற அந்த நிமிஷமே சமுத்திர ஓசையை யடக்கிவிடும். சங்குகளில் முத்துக்கள் உற்பத்தியாக இரவில் அவைகள் வீசும் மிகுந்த சந்திரப்பிரகாசம் போன்ற ஒளி இருளை நீக்கும். (எ-று.) 26.

வேறு.

நாக மேற்படும் வேங்கை நகங்களே
நாக மேற்படும் வேங்கை நகங்களே
வாகை தேக்கிடைக் கைம்மா மருவிடும்
வாகை தேக்கிடைக் கைம்மா மருவிடும்

(பதவுரை.) வேங்கை-புலிகளின், நகங்கள்-உகிர்கள், நாகமேற்படும்-அம்மலையின்மேற் காணப்படும்; வேங்கை-வேங்கையென்னும் பெயருடைய, நகங்கள்-விருக்ஷங்கள், நாகமேற்படும்-தேவருலகத்தைத் தீண்டும்; வாகைதேக்கிடை-வாகைவிருக்ஷத்தினடியிலும் தேக்குமரத்தினடியிலும், கைம்மா-யானைகள், மருவிடும்-பொருந்தியிருக்கும்; வாகை-வெற்றிதங்கிய, தேகிவபெருமானது, கிடைக்கு-சடைகளுக்கு, ஐ-அழகிய, மா-மாமரங்கள், மருவிடும்; 27.

கந்த நேர்தும்பிக் கானக் குறிஞ்சியே
கந்த நேர்தும்பிக் கானக் குறிஞ்சியே
தந்த மாதங்கத் தானம் பிறழுமே
தந்த மாதங்கத் தானம் பிறழுமே.

(பதவுரை.) கந்தநேர்-மணத்தையறிகின்ற, தும்பி-வண்டுகளும், கானம்-இசைதரும், குறிஞ்சியே-வானம்பாடிப்பறவைகளுமே (எங்கெங்கும்); கந்தநேர்-யோப்பமறிந்துசெல்லும், தும்பிக்கு ஆன-யானைகள் வசிப்பதற்காகிய, குறிஞ்சியே-மலையடுத்த குறிஞ்சி நிலங்களை (எங்கெங்கும்); தந்தம்-கொம்புகளுடைய, மாதங்கம்-யானைகளின், தானம் மதநீர்வெள்ளம், பிறழும்-அங்கு பாய்ந்து செல்லும்; தந்த-அம்மலையுதவிய, மா-பெரிய, தங்கத்தானம்-பொன்விளை நிலங்கள், பிறழும்-எங்கும் பிரகாசிக்கும், 28.

தாமரை வாரணஞ் சங்கமக் கங்கு
தாமரை வாரணஞ் சங்கமக் கங்கு
தாமரை வாரணஞ் சங்கமக் கங்கு
தாமரை வாரணஞ் சங்கமக் கங்கு.

(பதவுரை.) தாமரை-கமலமலர்களும், வாரணம்-சங்குகளும், சங்கம்-கூடி, அம்-ஜலத்தின், கங்கு-கரையிலுள்ளன; தாவுகின்ற, மரை-ஓர்வித மானும், வாரணம்-யானைகளும், சங்கம்-கூட்டமாய், அக்கங்கு-எவ்விடங்களிலும் உளவாம்; அங்கங்கு-அவ்விடங்களில் வசிக்கும், தாம்-(வேடர்) தம்மின், அரை-இடைகளில் (தரித்த), வாரணம்-கவசங்கள் (உடைகள்), சங்கம்-[illegible]களின், கால்வரையிலுள்ளன; தா-வலிய, மருவாரணம்-மலைப்பாம்புகளின், சங்கம-கூட்டங்களாலாகிய, மங்குநெடுதல்களும், அங்கு-அம்மலையிலுண்டு. 28.

வேறு.

துதிகொ ணாதியும் பகலனுங் கூடியே தோன்றிய் வெழுவோருட்
கதிநல் லாடவர் மூவரா மவர்பெயர் கபிலர்வள் ளுவரோடு
மதிக [illegible]வெனுஞ் சேரவன் முப்புனை யரசனும் [illegible] லார்
[illegible] மும்மையும் [illegible] வெனசால்வார்,

(இ-ள்.) சிக்கத்தக்க ஆதி, பகவன் என்னுமிருவர்களின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய மக்கள் எழுவருள் பரகதிக்குகந்த நல்ல ஆண்பிள்ளைகள் மூன்று பேர்கள்; அவர்களின் நாமம் கபிலர் என்றும் திருவள்ளுவரென்றும் கிரீடந்தாங்கிய மன்னனுகும் அதிகமானென்னும் சேர அரசனென்றும் சொல்லுவார்கள்; வயது மிகுந்த ஔவையென்றும், உப்பையென்றும், வள்ளியென்றும், உறுவையென்றும் பெண்பிள்ளைகள் நால்வர்கள். (எ-று). 30.

பூதலத்தினி லதிகமான் மணிமுடி பொறுத்தர செய்துங்காற்
காதலாய்க்கருங் காட்டிடைச் சித்தரைக் கண்டவர் தனைசெய்து
வீதவின்மருந் தொன்றருளென்னலும் விண்புகழ் கருநெல்லி
நீதி லாக்கனி யொன்றினை யுதவவே சேரலன் மகிழ்வெய்தி.

(இ-ள்.) இவர்களுள் அதிகமானென்னும் சேரவேந்தன் அழகிய கிரீடந்தாங்கி பூமியில் அரசாட்சி செய்யும்போது விருப்புடன் கருங்காட்டிற் சென்று சித்தரைத் தரிசித்துத் தேகமழியாமற்செய்விக்கும் ஓர் மூலிகையைத் தயைசெய்து கொடுத்தருள்வீரென வேண்டலும் தேவர்களும் புகழும் குற்றமற்ற ஒர் கருநெல்லிக் கனியைக் கருங்காட்டுச் சித்தர் கொடுக்க, அதிகமான் சந்தோஷப்பட்டு, (குளகம்.) 31.

இந்த வண்கனி யெங்கிருந் தெடுத்தனி ரிதனதி சயமென்னே
சிந்தை யுற்றுண ரச்சொலி ரென்றனுந் திருவுளங் களிகூர்ந்தே
அந்த நாட்பிர மன்தரு மலையிதி லதிசய சஞ்சீவி
யெந்த நாட்களு முளதிதை யுட்கொள நரைதிரை யிவைமாறும்.

(இ-ள்.) அழகிய இக்கனியை எவ்விடத்திற் சம்பாதித்தீர்? இக்கனியின் மகத்துவமென்ன? இதம்பொருந்தி நான் தெரிந்துகொள்ளும்படியாய்ச் சொல்லீரென்று வேண்ட, சித்தர் திருவுளமகிழ்ந்து, அரசனே! கேட்பாய், ஆதியில் பிரமதேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இம்மலையில் ஆச்சரியப்படத்தக்கும் இவ்வித சஞ்சீவி மருந்துகள் எக்காலத்திலும் உண்டு; இப்பழத்தைப் புசித்தால், நரையுந் திரையும் தேகத்தில் நீங்கிவிடும். (எ-று) 32.

இம்மருந்துபோ லெண்ணிலா மருந்துக ளிருப்பன கருங்காட்டி
லம்மருந்துகள் சித்தர்கட் கன்றியே யகப்படா தொருவர்க்கும்
பொய்ம்மையாமுடல் வச்சிர காயமாய்ப் பொருந்திடி லெல்லார்க்குஞ்
செம்மை யாயுல கேழினும் போய்வருந் திறனுள தெனத்தந்தார்.

(இ-ள்.) அரசனே! இதைப்போலனேக சஞ்சீவி மருந்துகள் கருங்காட்டிலுண்டு; அவைகள் சித்தர்களைத் தவிர்த்து வேறொருவருக்குங் கிடைக்கமாட்டா; நிலையில்லாத இச்சரீரம் வைரதேகமாகப் பொருந்திவிட்டால் யாவருக்கும் சப்தவுலகங்களிலும் சென்று உலாவிவருகின்ற வல்லபம் வாய்க்கும் என்று செவ்வையாகச் சொல்லிக் கொடுத்தார். (எ-று.) 33.

வேறு.

இன்ன வண்கனி யாவருக் கீகுது
மென்ன வெண்ணி யிருக்கின்ற வேளையின்
முன்ன ளாமவ்வை வந்தாண் முகமலர்
தன்னை நோக்கித் தழுவினள் தம்பியை.

(இ-ள்.) இவ்வழகிய கனியை யாருக்குத் தரலாமெனச் சிந்தித்திருக்குங்காலத்தில், அவருக்கு மூத்தவளாகிய ஔவைப் பிராட்டியார் அவ்விடம் வந்து தம்பியின் மலர்ந்த வதனத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷித்துத் தன் தம்பியைக் கரங்களால் தழுவிக் கொண்டு (எ-று). (குளகம்.) 34.

முகமன் கூறி முதிய விருத்தனு
மகமகிழ்ந்துதன் னொவ்வ முரைத்தபி
னிகப ரத்தினெய் தாக்கரு நெல்லியை
மகிழ்வி னீந்தனன் மன்னவ னவ்வைக்கே.

(இ-ள்.) இனிய வசனங்களைக்கூறி ஔவையார் இருக்கவும், சேரலன் சந்தோஷித்துத் தனது அன்பாகிய வந்தனச்சொற்களைச் சொல்லியபின்பு, பூமியிலும் சுவர்க்கத்திலும் அகப்படாத தன்னிடமுள்ள கருநெல்லிக்கனியை அரசன் அகமகிழ்வுடன் ஔவையாருக்குக் கொடுத்தான். (எ-று.) 35.

கவச குண்டல மீந்திடு கன்னனுக்
குவமை யாகி யுதார மிகுத்தவன்
செயி யற்றிய தன்மையி னல்லவோ
புவிய திகமா னென்று புகன்றபோர்

(இ-ள்.) தன்னைவந்து யாசித்த தேவேந்திரனுக்குத் தன்னுடனுறப்பாகிய கவசகுண்டலங்களையறுத்துக்கொடுத்த கர்ணராசனுக்கு ஒப்பாகி, கொடையில் சிறந்தவனாகிய இவன் தான் செய்த தவ விசேடத்தாலன்றோ பூமியிலுள்ளோர் இவனை அதிகமானென்று அழைத்தார்கள். (எ-று.) 36.

கையில் வாங்கிக் கரியநெல் லிக்கனி
செய்வ தேதினித் தின்றிடி லிக்கனி
மெய்யில் வாலிப மேவும் விருப்புளோ
ருய்ய வேண்டி னுகாந்தங்க ளென்னுவார்.

(இ-ள்.) அப்பழத்தை ஔவையார் கரத்தில்வாங்கி, கருநெல்லிக்கனியாகுமிதனை என்னசெய்வது? இதைப்புசித்தால் தேகத்தில் இளமைவந்தடையும்; இச்சித்தியை வேண்டினவர்கள் முத்தியடைவதின்றி தேகத்தோடும் யுக முடிவுபரியந்தம் வாழ்வார்கள். (எ-று.) 37.

முன்னி ளமையை நீக்கி முதுமையை
யென்ன தாக்கி யிருந்தும் வலிதினிற்
கன்னி யாயின்று காணு லழகிதோ
மன்ன னென்கொல் மனத்திடை யெண்ணினன்.

(இ-ள்.) யான் முன்னமே சிறுவயதிற்றானே விநாயகக்கடவுளைப் பூசித்து அவரருளால் யௌவனம் துன்பத்துக்கு இடமென்று நினைத்து அதை வேண்டாமென அகற்றி அப்போதே வார்த்திகப் பருவத்தை வேண்டி அடைந்திருக்க, இப்போது திடமுடைய யௌவன வீக்கத்துடன் உலகில் தோன்றுதல் ஒழுங்கோ? அரசன் உள்ளத்தில் யாது நினைந்தான்? (எ-று.) 38.

இக்க னியினை யுண்பா ரிளமையாய்ச்
செக்கர் மேனிநீ திரைநரை போக்குவார்
முக்கண் மூர்த்தி யருண்முகந் துண்ணலின்
மிக்க சீர்மருந் துண்டுகொல் வேறுதான்.

(இ-ள்.) இப்பழத்தைப் புசிப்பவர்கள் யௌவன பருவத்தையடைந்து சிவந்ததிருமேனியுடையவர்களாய் நரை திரையை நீக்குவார்கள்; ஆயினும் திரிநேத்திரதாரியாகும் சிவபெருமானுடைய திருவருளமுதை முகந்து புசிப்பதிலும் மேலாகிய வேறு ஓர் மருந்து உண்டோ? (எ-று.) 39.

என்று கூறி யிகழ்ந்து கனியினைக்
கொன்றை வேணிப் பிரானடி கும்பிட
நின்றி டாது கரபுர நண்ணுவ
னென்று வேறென்று வந்தா ளுவகையாய்.

(இ-ள்.) ஔவைப்பிராட்டியார், சகோதரனாகு மன்னனைப் பார்த்து இவ்விதமாகச் சொல்லி அப்பழத்தை நிந்தித்து வேண்டாமென மறுத்து, கொன்றையணிந்த முடியுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைக் கண்டு வணங்க அவ்விடம் தங்காமல் நெடிய கரபுர நகரை யடைவேன் என்று மகிழ்வுடன் புறப்பட்டார். (எ-று.) 40.

வந்து சேர்ந்து மனத்தின் பூரியே
யைந்தெ ழுத்து நதிப்புன லாடிருள்
பந்த நீக்கும் பராபரன் கோயிலை
முந்த வேவல முக்கா லுற்றியே.

(இ-ள்.) கரபுரத்தை வந்தடைந்து உள்ளத்தின்கண் அன்புபெருகிப் பஞ்சாக்ஷரநதியின் தீர்த்தத்தில் முழுகிப் பாசப்பிணிப்பை யகற்றும் சிவபரம்பொருளின் ஆலயத்தை அன்புமுன்னே செல்ல மூன்றுதரம் வலஞ்செய்து சிறுசந்நிதியையடைந்து. (எ-று.) 41.

அத்த னேயப வேனயருள் வாரியே
நித்த னேவிம லாதிரு நீறணி
பத்த வற்சல னேபரஞ் சோதியே
முத்த னேயகி லாண்டத்தின் மூலமே.

(இ-ள்.) அப்பனே! பாவங்களைப் போக்குபவனே! கருணைக்கடலே! எக்காலத்திலும் அழிவில்லாதவனே! விமலனே! சிறப்புவாய்ந்த விபூதியணியும் தொண்டர்களுக்கு இரங்குபவனே! சூரியாதி ஜோதிகளையும் பிரகாசிப்பிக்கும் மேலாகிய ஒளியே! அநாதிமுத்தனே! அண்டங்கள் யாவும் உதித்தொடுங்கும் காரணப்பொருளே! (எ-று.) 42.

திங்க ளாயினைச் செஞ்சுடர்க் கம்மனைக்
கங்கு லெல்லெனுங் காலமு மாயினை
யெங்கு மாயினை யெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போற்
றங்கி நின்றனைத் தாவர சங்கமம்.

(இ-ள்.) சந்திரனுக்குள் அமிர்தசொரூபம் ஆனாய்! சூரியனுக்குள்ளே சிவந்த அக்கினி யுருவாய் மன்னி நின்றாய்! இராத்திரி பகல் என்னும் காலங்களும் ஆனாய்! எல்லாம் நினது வடிவமே! எள்ளுக்குள் எண்ணெய் பரவியிருப்பதுபோல் சராசர வஸ்துக்களின் உள்ளும் புறம்பும் விளங்கியிருக்கின்றாய்! (எ-று.) 43.

வேத [illegible] சாம வேதமும்
நாத விந்துவு மானாய் நமோநம
மாது பங்கி லுவந்தாய் நமோநம
ஆதி யந்தமி லானே நமோநமும்.

(இ-ள்.) சாமவேதகானத்திற் சந்தோஷிப்பவனே! நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்; பிரணவ சொரூபியாயும் பிரக்ஞான சொரூபியாயும் [illegible]வனே! நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்; அருட்சத்தியை மகிழ்வுடன் ஓர் பாகத்திற் கொண்டவனே! நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்; முதலும் முடிவும் இல்லாத மூர்த்தியே! நமஸ்காரமென்று பிரார்த்திக்கின்ற (எ-று.) (குளகம்) 44.

அவ்வை யன்புக் கரனுள் ளுருகியே
யெவ்வ ரங்களு மீவ முனக்கெனா
நவ்வி மான்மழு வேந்திய நாயகன்
செவ்வி தாகத் திருவாய் மலர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) ஔவைப்பிராட்டியாரின் உள்ளன்பிற்கு சிவபிரான் மனம் இரங்கி ஔவையே! நீ வேண்டிய எவ்வித வரத்தையும் தருவோம் கேட்பாயென்று அழகிய மானையும் மழுவையும் கரத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். (எ-று) 45.

தானு வாகிச் சரிப்புற மாகினைக்
காணொ ணாநின் மகிமை கணிப்பரார்
மாணு மித்துதி யாவர் வழுத்தினும்
வேண வாவர மேதக வையனே.

(இ-ள்.) [illegible] ஔவையார் ஐயனே! சலனமில்லாப் பூரணஸ்வரூபியாயிருந்தும் பக்தர்களின்பொருட்டுச் சலனத்தையும் அடைந்திருக்கின்றாய்; அறியமுடியாத நினது மகிமைகளை யார் அளவிடுவார்கள்? பெருமைபொருந்திய இத்தோத்திரங்களை எவர் சொன்னாலும் அவர்கள் வேண்டிய வரத்தை மிகவும் பாலித்தருள்வீர்; இதுவே அடியேன் வேண்டும் வரமெனப் பிரார்த்தித்தனம். (எ-று) (குளகம்) 46.

நன்று நன்றென நாதன் முடியசைத்
தின்று நின்வர மீந்தோமெனச்சொலி
கொன்றை வார்சடை யம்பலக் கூத்தனர்
நின்ற லிங்கத்தி னேர்[illegible] தானரோ.

இ-ள். நினது வேண்டுகோள் மிகவும் நன்று! [illegible]! எனச்சிவபெருமான் சிரக்கம்பஞ்செய்து இப்பொழுது நீ வேண்டிய இவ்வரத்தைக் கொடுத்தோமெனத் திருவாய் மலர்ந்து கொன்றையணிந்த நீண்ட சடாமுடிதாங்கிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநிர்த்தனஞ்செய்யும் தாண்டவமூர்த்தியானவர் ஸ்திதியாகிய லிங்கத்தினிடமாய் மறைந்தருளினர். (எ-று.) 47.

கஞ்ச வெற்பின் மகிமை கருத்துற
மஞ்ச மின்முனி வோர்கண் மகிழவே
விஞ்சமு தஞ்செவி வீழவிட் டாலென
நெஞ்ச ருட்கொடு சூத னிகழ்த்தினன்.

(இ-ள்.) கபடம் இல்லாத சவுனகாதி முனிவர் கருத்திற் பதிந்து சந்தோஷிக்கும்படி கஞ்சமலையின் மான்மியங்களைத் தேவாமிர்தத்தைச் செவிகளில் விழும்படி விட்டதுபோல் அகத்தில் பொருந்திய கிருபையால் சூதமாமுனிவர் சொல்லியருளினர். (எ-று.) 48.

கதைச்சருக்கம்.

முன்னொருகாலத்தில் கோரக்கர் முதலிய சித்தர்கள் காய சித்தியைத்தரும் மூலிகையைப் பெறும்பொருட்டு, கரபுரநகரில் பிரமதேவரைக்குறித்து அரிய தவமியற்ற, கமலாசனக் கடவுள் அவர்கட்குக் காக்ஷிதந்து மூலிகைகள் நிறைந்த கருங்காடென்னும் வனமடங்கிய ஓர் மலையைச் சிருட்டித்தனர். அம்மலைக்குக் கஞ்சகிரியென்றும், சஞ்சீவி மலையென்றும், சித்தவெற்பென்றும், கருமலையென்றும் பல நாமங்களுண்டு. அக்கருங்காட்டில் ஓர் பிராமணன் தனது சீடனுடன் வந்து மாணாக்கனைச் சமையல் செய்யச்சொல்லி, தான் மூலிகை தேடிச்சென்றபோது அங்கு கிடந்த ஓர் கருநெல்லிக்குச்சியால் அம்மாணாக்கன் சாதத்தைக் கிளறியது கறுத்தபடியால் பயந்து அவ்வுணவையுண்டு நரை திரை மாறி யௌவனமடைந்தான். பிறகு ஆசிரியனும் அவனுண்ட சோற்றைக் கக்கச்செய்து புசியுண்டு இளமையாயினன். அக்கருங்காட்டில் தேவர்களும் விரும்பும் மகிமைபொருந்திய காணைச் சுனையொன்றுண்டு. பின்னொருகாலத்தில் அதிகமானென்னும் சேரவேந்தன் காயசித்தியடைய எண்ணி, கருங்காட்டுச்சித்தரை வழிபட்டு ஓர் கருநெல்லிக்கனியைப்பெற்று அதனைத் தனதுடன் பிறந்த ஔவைபிராட்டியாருக்களிக்க அவ்வம்மை அதன் மகிமையை அரசனுக்கோதி தனக்கப்பழம் தேவையின்றென நீக்கி கரபுரத்திலெழுந்தருளியிருந்த மூர்த்தியைப் பூசித்து பேறடைந்தார்.

கஞ்சமலைச்சருக்க முற்றிற்று.

சித்தர்ச்சருக்கம்.

கஞ்ச வெற்பினின் கதையினைக் காதுக்கு விருந்தா
யெஞ்ச லின்றியே யுரைக்கநீர் வினவினை மெங்கள்
நெஞ்சு வந்திடச் சித்தர்தங் கதையையு நிகழ்த்தீர்
விஞ்ச சூதரே யெனுமுனி வார்க்கவர் விரிப்பார்.

(இ-ள்.) தவத்திலுங் கல்வியிலும் சிறந்த சூதமாதவரே! செவிகளுக்கு அமுதமாய்க் கஞ்சமலையின் நல்ல சரித்திரத்தைத் தேவரீர் சொல்லியருள யாங்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தோம்; எங்கள் உள்ளம் உவகை அடையும்படி சித்தரின் சரிதத்தையுஞ் செப்பியருள்வீரென்று பிரார்த்திக்கும் முனிவர்களுக்குச் சூதர்சொல்லுவார். (எ-று.) 1.

கலிங்க நாட்டிடை வேதமங் கலமெனு நகரந்
தலஞ்சிறையுக்தவஞ் சவுந்தர மறையவன் சனித்தா
னிலிங்க முள்ளதாந் தலந்தொறுந் தலந்தொறு மெய்தி
நலங்கொள் பூசனை செய்தன னரனரு ளுறவே.

(இ-ள்.) கலிங்கதேயத்தில் வேதமங்கலமென்னும் நகரமுண்டு; அப்பதியில் முயற்சிப் புண்ணிய விசேஷத்தால் சவுந்தரனென்னும் நாமமுடைய ஓர் பிராமணன் தோன்றினான்; அவன் சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திற்கும் சென்று பரமேசன் திருவருளையடைய எண்ணி நல்ல ஆராதனையைச் செய்தான். (எ-று.) 2.

சமய மாறினுஞ் சைவமே மேலெனச் சாற்ற
வமையு நான்மறைப் பொருளையுந் தேர்ந்தவ னுமாற்
சமத மாதியாங் குணங்களாற் சலயிலா தாகி
விமல மாகிய மனத்திடைத் தியானமே விடாமல்.

(இ-ள்.) ஆறுசமயங்களிலும் சைவசமயமே மேலானதென்று சொல்லும்படி பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் அர்த்தத்தையும்விசாரித்தறிந்தவனாகிய அம்மறையோன் மனோநிக்கிரகமும்,

இந்திரியநிக்ரஹம் முதலிய தன்மைகளால் நிச்சலத்தையை அடைந்து பரிசுத்தம் அமைந்த வுள்ளத்தின்கண் எப்பொழுதும் ஈஸ்வர சிந்தனையை நீங்காதவனாய். (எ-று.) (குளகம்.) 3

காலை வைகறை மலசலா திகள்கடன் கழித்துச்
சீல நீர்படிந் தேசந்தி செபமுதற் புரிந்து
சால வேயெண் ணிரண்டு பசார முந்தப்பா
தால முண்டவன் பூசனை புரிந்தன னன்பாய்.

(இ-ள்) விடியற்காலையிலெழுந்து மலசல உபாதி நீக்கல் முதலிய கடமைகளைச்செய்து புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கிச் சந்தியாவந்தனம் ஜபமுதலியவைகளைப்புரிந்து சோடச உபசாரத்துடன் விடத்தையுண்ட பரமசிவனது ஆராதனையை மிகுந்த அன்புடன் இயற்றிவந்தான். (எ-று.) 4.

எத்த லத்தினு மரனருள் கண்டிலா னிகந்து
பத்தி யாய்க்கொங்கு நாட்டிற்பஞ் சாக்கர நதிப்பாற்
சித்தி யீந்திடு கரபுரத் தீசனைத் தெரிசித்
தத்த னேயா னேபர னேமன்று ளாட.

(இ-ள்.) இவ்வேழு பதியிலுஞ் சென்று பூசித்து வரும் இவ்வண்ணன் சிவபிரான் திருவருளை எந்த க்ஷேத்திரத்திலும் அடையாதவனாய் அவைகள்யாவையும் விட்டுநீங்கிக் கொங்குநாட்டில் பஞ்சாக்கரநதியின் கரையில் அஷ்டமாசித்திகளையும் கொடுத்தருளும் கரபுரநாதரைத் தரிசித்து, எனது தந்தையே! தீவினையைப்போக்குபவரே! எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகியவரே! திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் திருநடனம் செய்பவரே! (எ-று) (குளகம்) 5.

நாதவிந் துவே முப்புர மெரித்திடு நகையா
யாதி நாயக வாயிர நாமமா ரையா
சீத சந்திர சேகர சடாடவித் தேவே
சோதி கோடியோ ருருக்கொடு தோன்றிநேயென்ன.

(இ-ள்.) நாத விந்து சொருபமாகியவரே! திரிபுரத்தையும் சிரித்து எரித்தவரே! முதன்மையாகிய நாயகரே! சஹஸ்திர நாமங்கள் பொருந்திய சம்புவே! குளிர்ச்சிபொருந்திய பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடைக்காட்டையுடைய தெய்வமே! கோடி சூரியர்கள் திரண்டவடிவங் கொண்டாலென்ன திருவுருக் கொண்டவரே! (குளகம்.) 6.

துதிகள் பற்பல கூறினன் றொழுதனன் பலகா
லற்புதத் தலமீதென வற்றைநாண் முதலாய்
வேதவி தாதுபூ சனைபுரிந் தனனுள விருப்பாற்
கதியை யவ்விலிங் கந்தரு மென்றுளங் கருதி.

(இ-ள்.) என்றிவ்வணம் பலபலவிதமாய்த் தோத்திரங்களைக்கூறிப் பலகாலும் வணங்கி ஆச்சரியம்பொருந்திய தலம் இதுவென்று நினைத்து அன்றுமுதல் அத்தலத்திலேயேயிருந்து பரகதியைக் கரபுரநாயகர் அருளுவாரென்று மனதில்சிந்தித்து வேதவிதி தவறாமல் உள்ளன்பால் இலிங்கபிரானைப் பூசை செய்தான். (எ-று.) 7.

ஆண்டோ ராயிர மிவ்வித மியற்றின னன்பாய்ப்
பூண்ட மான்மழு கரங்களங் குஞ்சரப் போர்வை
யீண்டு நான்றொழ வேண்டுமென் றிறைஞ்சியே யிருந்தான்
வேண்டி யாட்கொள்வோ னென்றருள் வானென மிகவும்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்ப் பூசையை ஆயிரம்வருடம் அன்போடியற்றிக் கையிலணிந்த மானும், மழுவும், நீலகண்டமும், யானைத்தோற்போர்வையுமுடைய வடிவத்தை இவ்விடத்திலேயே யான் தரிசிக்கும்படி விரும்புகிறேன்; அன்பர்களைத் தொண்டுகொள்ளும் விமலன் எப்போது கிருபை செய்வாரோவென மிகவும் பிராத்தித்து இருந்தான். (எ-று) 8.

வேறு.

வித்துமுளைத் தங்குரமாய் வேரூன்றிக் கொழுந்துவிட்டு மேலேயோங்கி
மொய்த்தசெழும் பூப்பிஞ்சு காய்கனிகள் [illegible]லத்தான் மூட்டு மாபோல்
மெய்த்தசவுந் தரமறையோன் பூசைவித்[illegible] விளைவே யாக
வத்தர்கர்ப் பூரநாத லிலிங்கத்தி னிடையேவந் தவதரித்தார்.

(இ-ள்) விதையானது அங்குரித்துச் சிறுமுளையாய்ப் பிறகு வேரூன்றித் தளிர்கள் கிளம்பி ஆகாயத்திற் படர்ந்து நெருங்கிய இலை, புஷ்பம், பிஞ்சு, காய், பழம் முதலியவை [illegible] காலக்கிரமத்தாற்றருவதுபோல், சவுந்தரப்பிராமணனுடைய மெய்ம்மையாகிய பூசையென்னும் விதையானது உள்ளத்தில் வேர்கொண்டு வளர்ந்து விளையுந் தருணம்வாய்க்க எமது தந்தையாகிய கர்புரநாதர் இலிங்கத்தில் வந்து உற்பவித்தருளினார். (எ-று.) 9.

காளகண்டம் புயநான்கு முகமைந்து முடியொரு கண்மூ வைந்து
நீளொளிசேர் தருமழுமான் விழிகாணக் காட்சிதர விமல நாதர்
மானவேர் பலவாரி யானந்தக் கண்ணீர் மார்பில் வாரத்
தாளிரண்டு மேதனது முடிமேலாக் தொழுது சாற்று கின்றான்.

(இ-ள்.) கறுத்த கண்டமும், நான்குபுயங்களும், ஐந்து வதனங்களும், [illegible] முடியும், பதினைந்து நேத்திரங்களும், நெடிய பிரகாசத்தையுடைய மழுவும், மானும் சவுந்திரமாதவனுடைய கண்கள் காணும்படியாய் நின்மலராகிய கடவுள் காட்சி தந்தருள, பிறவிக்கடல் நீங்கும்படி சிவபிரானது திருவடிகளிரண்டும் தனது சிரத்தின் மேலாகும்படியாய் நமஸ்கரித்து விழிகளிற் பெருகிய ஆநந்த பாஷ்பமானது மார்பில் விழும்படி கைதொழுது சொல்லுகின்றான். (எ-று.) 10.

திசைபத்தாய் நவகண்ட மாகியே வரையெட்டாய்த் தீவே ழாகி
யசைவில்பத மோராறாய்ப் பூதமோ ரைந்தாகி யறங்க ணான்கா
யிசை[illegible]மூ வுலகாகிச் சராசரங்க ளிரண்டாகி யேக மான
[illegible]யே பாண்டரங்கா வெனவணங்கி நெஞ்சுருகிப் புகழ்ச்சிறுனே.

(இ-ள்) திக்குகள் பத்தாகியும், கண்டங்கள் ஒன்பதாகியும், மலைகள் எட்டாகியும், தீவுகள் ஏழாகியும், [illegible]ற்ற நிலைகள் ஆறாகியும், பூதங்கள் ஐந்தாகியும், புருஷார்த்தங்கள் நான்காகியும், பொருந்[illegible] உலகங்கள் மூன்றாகியும், ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் இரண்டாகியும், முடிவில் ஏகனான பசுபதியே! [illegible]ராஜபதியே! என்று தொழுது மனங்கரைந்து துதித்தான். (எ-று.) 11.

மறைநவி[illegible]ருவியாற் காசியிற்றி வோதாதா மன்னன் செய்த
குறைகளெலாந் திரவே முத்திதந்த பரமனார் கூறு கின்றார்
சிறுவராங் கந்தனுக்குங் கணபதிக்கு நிகராகச் சிந்தை செய்தேம்
நெறியினு னின்பூசை மகிழ்ந்தனம்யாம் நினைத்தவர நிகழ்த்தா யென்றார்

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் திவோதாதாவென்னும் வேந்தன் செய்த வினைகளை எல்லாம் நீக்கி மோக்ஷப்பேற்றையளித்த ஸ்ரீ சிவபெருமானார் வேதங்களை வெளியிட்ட தமது திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்:—அன்பனே! நின்னை எமது குழந்தைகளாகிய சுப்பிரமணியனுக்கும் கணபதிக்கும் சமானமாக மதித்தோம்: விதிதவறுதியற்றிய நினது பூசைக்கு உள்ளத்தில் மகிழ்ந்தோம்; நினது மனதில் எண்ணிய வரத்தைக் கேட்பாயென்று ஆக்ஞாபித்தருளினார். (எ-று.) 12.

அம்மொழிகேட் டந்தணனு மகங்குளிர்ந்தே மனமுருகி யைய நாயே
னிம்மையிலே சித்தியடைந் திறவாம லிருக்கவர மீவா யென்னக்
கொம்மைமுலைமா துபங்கனகமகிழ்ந் தமறையோய்கேள் கூர்ந்தவன்பிற்
செம்மையா யிவ்விடத்தி னீங்காம லெமைப்பூசை செய்வா யென்றும்.

(இ-ள்.) சிவபிரானது அந்தஙிய வசனங்களைக்கேட்ட சவுந்தரமாதவன் உள்ளங்குளிர்ந்து மிகவும் உருகி ஐயனே! இப் பிறவியிலேயே அடியேன் காயசித்தியை யடைந்து இறவாமலிருக்கும் வரத்தைத் தருவாயென்று பிரார்த்திக்க, திரண்ட [illegible]யோதரங்களுடைய உமாதேவியாரின்பதியார், சந்தோஷித்து [illegible]

யனே! கேட்பாய், எப்பொழுதும் இப்பதியை நீங்காமலிருந்து மிகுந்த அன்பினுல் நம்மது பூசையைச் செய்வாய். (எ-று) (குளகம்) 13.

காலிகம் முப்பானீ ராயிரமான டாங்கலிக்கு நாளக ளோதினே
மேவிதனை யிரட்டித்தாற் றுவாபரமா மூன்றிலே விரிவாய் மாறிற்
றுலமிசை திரேதையா நான்கிலே மாறினுற் றகுங்கி ரேதை
மேலிகு மூன்றுகத்தும் பூசைசெய்வா யார்க்குமே தெரியுமாறு.

(இ-ள்.) கலியுகத்திற்கு நாள் கணக்கைச் சொல்லுமிடத்தில் நான்கு லக்ஷத்து முப்பத்திராயிர வருடங்களாகும்; அதை யிரட்டித்தால் துவாபரயுகத்தின் அளவாம்; விரிவாக மூன்றினுற் பெருக்கினுல் பூமியின்கண் திரேதாயுகத்தின் அளவாகும்; நான்காற் பெருக்கினுற் றகுந்த கிரேதாயுகத்தின் அளவாகும்; அன்பனே! பரிசுத்த மிகுந்த முதல் மூன்று யுகங்களிலும் யாவருடைய விழிகளுக்கும் புலப்படுமாறு நம்மைப் பூசிப்பாய். (எ-று.) 14.

கலியுகத்திற் பூசிப்பா யருபியா யொருவருமே காணு வண்ண
மலிபுகழ்சேர் கஞ்சமலைச் சித்தனெனப் பேர்கொண்டு வாழ்க நீயே
யுலகினுனைப் பூசித்தா லெம்மைப்பூசை செய்தபல னுண்ட வர்க்கே
கலர்களா யுனையிகழ்ந்தார் பிரமையிகழ்ந்த பாதகராங் காணுங் காலே.

(இ-ள்.) நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் யாரும் அறியாதபடி அருபியாயிருந்து நம்மைப் பூசிப்பாய்; விரிந்த கீர்த்தியையுடைய "கஞ்சமலைச்சித்தன்" என்னும் நாமதேயத்தைப்பெற்று நீ வாழக்கடவது; பூமியில் நின்னைப் பூசித்தவர்களுக்கு எமது பூசை இயற்றிய பலன் உண்டாகும்; கீழ்மக்களாய் நின்னை நிந்தித்தவர்கள் பார்க்குமிடத்தில் நம்மையிகழ்ந்த பாவிகளாவார்கள் (எ-று) 15.

வேறு.

இற்றை நாண்முத லிவ்விட நீங்கலாய்
பற்றி வாழ்ந்து பகர்கருங் காட்டினிற்
சுற்றி யார்க்கு மருந்துதோன் றுவகை
யுற்ற நன்மையின் காவலுண் டாக்குவாய்.

(இ-ள்.) அன்பனே! நீ யின்றுமுதல் இவ்விடம் நீங்காமல் இப்பதியையே பொருந்திவாழும் இடமாக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட கருங்காட்டிடைச் சுற்றித்திரிந்து அதிலுள்ள மூலிகைகள் யாவர்க்குந் தெரியாதபடி பொருந்தியவிதமாய் நின் காவலை யேற்படுத்துவாய். (எ-று.) 16.

என்று கூறி மறைந்தன ரீசனு
மன்று தொட்டுல குள்ள சித்தர்கள்
நன்ற தாஞ்சித்து மூலிகை நாடியே
லென்று கஞ்ச மலைச்சித்தர்க் கோதுவார்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்ச் சிவபெருமானுர் மொழிந்து மறைந்தருளினுர் அன்று முதல் உலகிலுள்ள சித்தர்கள் தாங்கள் நன்மையுள்ள ஓர் சித்து மூலிகையை விரும்பினுல் கஞ்சமலைச் சித்தரிடம் வந்து கேட்பார்கள். (எ-று.) 17.

விடைய லிற்கருங் காட்டினின் மேவியே
விடையு றுன்மருந் தெய்தற் றெரிந்திடா
தடைவிற் சித்த ரனேகர்கள் சூழவே
படியிற் கஞ்ச மலைச்சித்தர் பக்கலில்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு உத்தரவைப் பெறுமலை கருங்காட்டிற் பிரவேசித்துத் தடையினுல் மூலிகைகளிருப்பிடமறியாமல் மயங்கிய அநேக சித்தர்கள் கிரமமாய்ப் பூமியில் கஞ்சமலைச் சித்தர் சமீபத்தில் சூழ்ந்து இருப்பார்கள். (எ-று.) 18.

கோரக் கனெனுஞ் சித்தன் குறித்துளஞ்
சேரக் கஞ்ச மலைச்சித்த ரையெண்ணுன்
நோரச் சித்துச்சரு கலைகள் சேர்படான்
பாரக் கஞ்ச மலைச்சித்தர் பக்கலில்.

(இ-ள்.) கோரக்கனென்னும் நாமமுடைய ஓர் சித்தன் மனதிற் பொருந்தும்படி கஞ்சமலைச் சித்தரைக் கருதாமல் கருங்காட்டிற் சென்று மூலிகைகள் எதிரில் தோன்றுததால் பெரிய கஞ்சமலைச்சித்தர் சமீபத்தில். (எ-று.) (குளகம்.) 19.

வந்து நின்றெதிர் வாது மொழிகுவான்
முந்தை நாளல் லமனெனு மூர்த்தியாற்
சிந்தை [illegible]ாகியென் சித்தின் றிறஞ்சொல
வந்தச் சித்தின் வகையை யுரையென.

(இ-ள்.) எதிரில் வந்து நின்று வாது பேசத் தொடங்கினன்; சித்தனே! பூர்வத்தில் அல்லமதேவரென்னும் நாதரிடத்தில் விருப்பத்துடன் யானடைந்த சித்துவல்லமைகளைப்புகல, அதற்கு அல்லம தேவர் நீ நடத்தும் சித்தின் வகைகளையுரையென்றருளிச்செய்ய. (எ-று.) (குளகம்). 20.

தட்டிப் பாரென் னுடலைத் தண்டாலென
வெட்டித் தண்டி னிடிக்கக் கலீரெனப்
பட்ட வோசையிற் சித்து பலித்தில
விட்டி டாயென் னுடற்றிறம் பாரென.

(இ-ள்.) யான் எனதுடலைத் தண்டாயுதத்தாற் றட்டிப் பரீக்ஷிப்பாயென்று சொல்ல, உடனே அல்லமதேவர் எனதுடலைத் தண்டினால் ஓங்கியடிக்கவும் கலீரென்னும் சப்தங்கிளம்ப, இந்த வோசை கிளம்பியதனால் நினக்கு சித்தி இன்னும் கைவல்யமாகவில்லை; நீ இத்தனைநாளும் எண்ணத்தை இன்று முதல் நீக்கிவிடு; எனது தேகத்தின் வன்மையைப் பரீக்ஷித்துப்பாரென்று அருளிச்செய்து (எ-று.) (குளகம்.) 21.

வாளு ருவிக்கொ டுத்திட வாங்கியே
கோளி தென்றுணர் கொள்கையின் வெட்டிய
வேளை யல்லமன் மேனிதண் ணீரென
[illegible] யின்றி நெகிழ்ந்ததால்.

(இ-ள்.) வாளாயுதத்தை உருவி எனது கரங்களிற் றந்தருள யான் அதை வாங்கி [illegible] முழுப்பலமும் இதுவென்று யாவருமுணரும்படி வெட்டியபோது அல்லமதேவரது உடல் அந்த வாளாயுதத்திற்குச் சற்றும் தட்டுதலில்லாமல் அந்தச்சரீரம் சலத்தைப்போல் நெகிழ்ச்சியுடையதாயிருந்தது. (எ-று.) 22.

ஈது சித்தென் றியம்பிட வல்லம
னோதி நாளிற்கண் டேனவன் போலநீ
யேது சித்தை யறிந்தா யியம்பென
வோதக் கஞ்ச மலைச்சித்த னோதுவான்.

(இ-ள்.) இதல்லவா தேகம் சித்தியடைந்ததற்கு இலக்கணமென்று அல்லமதேவர் சொல்ல முன்னாளிற் பிரத்தியக்ஷமாய் பார்த்தேன்; அந்த அல்லமதேவரைப்போல் நீ விசேஷித்து எந்த சித்தியைத் தெரிந்துகொண்டாய்? என் முன் சொல்லுவாயென்று கோரக்க சித்தர் கேட்கக் கஞ்சமலைச் சித்தர் சொல்லுகிறார். 23.

சித்து மூலிகை தேடித் திரிந்தனை
யொத்த சித்தினம் வேறுள தென்றலோ
அத்த னாசித் தனைத்துந் தந்தார்வரஞ்
சித்தெ லாம்வரு மென்றிறஞ் செப்பிலே.

(இ-ள்.) பொருந்திய சித்திகள் வேறு அநேகமிருக்கின்றன என்றல்லவா நீ சித்துமூலிகைகளைத் தேடித்திரிந்து இங்கு உற்றாய்? அஷ்டமாசித்திகளையும் சிவபிரான் எனக்கு வரமாய்த் தந்தருளினார்; என்னுடைய திறமையைச் சொல்லுமிடத்தில் எனக்கு எல்லாச் சித்திகளும் தெரியும் (எ-று.) 24.

என்ன வோதலுங் கோரக்க னென்பவன்
றன்னு ளஞ்சிய சாற்றினை யையகேள்
பன்னு நட்பினை வேண்டியுன் பால்வந்தேன்
முன்னு மாறிரண் டொன்று முறைமைபோல்.

(இ-ள்.) என்று கஞ்சமலைச் சித்தர் சொல்ல கோரக்க சித்தர் தனக்குள்ளே மிகவும் [illegible]ந்து கஞ்சமலைச் சித்தரே கேட்பீர்! நினைக்கத்தகும் இரண்டு நதிகள் ஒன்றாய்ச்சந்திக்குங் கிரமத்தைப்போல் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய சிநேகத்தை விரும்பியே இவ்விடம் வந்தேன் என்று சொன்னார் (எ-று.) 25.

சித்து வல்லகோ ரக்கர்தஞ் சிந்தையு
மொத்த கஞ்சம லைச்சித்த ருள்ளமும்
பத்தி யீச பதத்தி லொழுகவே
நித்த மாய்ப்பல கால நிகழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இப்படியாகச் சித்துத்திறமையில் தேர்ந்த கோரக்க சித்தரின் மனமும் சமத்தன்மையுள்ள கஞ்சமலைச் சித்தரின் மனதும் ஈசுவரர் திருவடி [illegible] பக்திபெருகிச் சீரங் கெடாதவர்களாய் நீண்டகாலமிருந்தார்கள். (எ-று.) 26.

வேறு.

கரைகொண் டிரங்கு நீர்த்தரங்கக் கடல்சூழ் கிடந்த வையகத்தி
லரசு புரியுஞ் செங்கோல னதிக மாஞும் பெயருடையோன்
புரைதீர் சங்கத் தமிழ்க்கடலை நீந்திப் போர்வே லையைக்கடந்தான்
வரைசேர்புயத்தான் முடிபுனைந்த சேரன் மரபில் வந்தானே

(இ-ள்.) கரையின்மேல் மோதியொலிக்கும் அலைநீருடைய சமுத்திரமானது சூழவமைந்த இப்பூமியில் இராஜரீகஞ்செய்யும் செங்கோல் வேந்தன், அதிகமாவென்னும் நாமமுடையவன்; குற்றமற்ற சங்கம் பொருந்திய தமிழென்னும் கடலை நீந்தி யுத்தமென்னும் கடலைக்கடந்தவன்; மலையையொக்கும் புயங்களைப் படைத்தவன்; கிரீடந்தங்கிய சேர அரசர் மரபில் வந்தவன். (எ-று.) 27.

சிந்தை யன்பாய்க் கஞ்சமலைச் சித்தர் தம்மை தினந்தோறும்
வந்து பணிந்து துதிபுரிந்து மடியா வண்ணஞ் சித்துறவே
மூந்து மருந்தாஞ் சஞ்சீவி பெறவே வேண்டி முயற்சியா
லைந்து முகத்தா னுக்கிணை யறிவிற் கொண்டே னருள்புரிவாய்.

(இ-ள்.) இவ்வரசன் அன்புபொருந்திய மனத்துடன் நாள்தோறுந் தவறுமல் கஞ்சமலைச் சித்தரிடம் வந்து அவரைப்பணிந்து தோத்திரங்கள் சொல்லி, ஐயா! தேகம் விழாதபடி காயசித்தியை அடைய முதன்மையாகும் மூலிகையாகிய சஞ்சீவியை முயன்று பெறும்படி விரும்பி சிவபிரானைப்போல் தம்மை மனதிற்கொண்டு இங்கு அடைந்தேன். (எ-று.) 28.

ஐயா வுனக்குச் சித்துவகை யனைத்து மடங்கக் கைவருமான்
மெய்யா நினது விழிக்கருணைக் கடலிற் றிவலைமேற்படினு
மய்யா தொழியேன் கருங்காட்டி லுளசஞ் சீவி மருந்தெல்லாம்
பொய்யா விவற்றுளோர்மருந்து கொடுத்துப் புரப்பா யெனக்கூற.

(இ-ள்.) ஐய! தமக்குச் சித்தியின் விதங்களெல்லாம் ஒன்றேனுந் தவறுமல் கைவல்யமாயிற்றே! [illegible] துணைய தமது விழியின் கருணையிற் சிறிது அடிமையின்மேற் பட்டாலும் யான் உய்ந்தே தீருவேன்; கருங்காட்டில் உண்டாயிருக்கும் சஞ்சீவி மருந்துகள் யாவும் பொய்யாய்ப்போகா; இவைகளுள் அடிமைக்கு ஓர் மருந்தைக்கொடுத்துக் காத்தருள்வீரென்று அரசன் பிரார்த்திக்க (எ-று.) (குளகம்.) 29.

வனசம் போல முகமலர்ந்து மருந்து திருவாய் மலர்ந்துரைப்பார்
கனக மாகச் செம்பினுள களிம்பு நீக்கு மோர்மருந்து
மனமெத் தூர நினைத்தாலு மக்கணத்தி லங்கே வந்திருக்கப்
புனையு முடிமன் னவகேட்டி போகச் செய்யு மோர் மருந்து.

(இ-ள்.) தாமரையின் பொலிவைப்போல் தமது வதனம் விகாசஞ்செய்ய, சித்தரானவர் மூலிகை விதங்களைத் [illegible] மலர்ந்து சொல்லுகின்றார்; அலங்காரமுடைய கிரீடம் அணிந்த அரசனே! கேட்பாய், ஒரு மருந்து சுவர்ணமாயாகும்படி தாம்பிரத்திலுள்ள களிம்பை அகற்றும்; எவ்வளவு தூரத்திலுள்ள இடமாயினும் அங்குசெல்ல உள்ளத்திலெண்ணினால் ஒரு க்ஷணத்திற்குள் அங்கேபோய்ச்சேரச்செய்யும் மற்றொரு மருந்து. (எ-று.) 30.

முதிர்ந்த யாக்கை நரைதிரையை முடுக்கு விக்கு மோர்மருந்து
பதிந்த சித்து விளையாடப் பண்ணு விக்கு மோர்மருந்து
சிதைந்த புண்ணு லிறக்கின்ற சிவ னெழுப்பு மோர்மருந்து
வதிந்த நோயாற் குற்றுயிர்க்கு வாணாள் வளர்க்கு மோர்மருந்து.

(இ-ள்.) அரசனே! ஒருமருந்து விருத்ததேகத்தில் அமைந்த நரையையுந் திரையையும் போக்கி வாலிபஞ்செய்யும்; வேறு ஒருமருந்து பார்ப்போரை விருப்பில் அழுந்தச்செய்யும் பலவித சித்திகளையும் விநோதிக்கச்செய்யும்; மற்றொருமருந்து அவயவங்கள்சிதைந்து இரணந்தினாற் சாகப்போகும்உயிரை மீட்கவுஞ்செய்யும்; [illegible]த்த வியாதியாற் குற்றுயிராயிருக்கின்ற ஜீவனுக்கு ஜீவகாலத்தை விருத்திசெய்விக்கும். (எ-று.) 31.

கூடு விட்டோர் கூடுதனிற் புகுதக் கூட்டு மோர்மருந்து
நாடிப் புலியா னையையழைத்தா னணுகச் செய்யு மோர்மருந்து
வாடும் பயிர்க்கு மழைமறுத்தான் மழைபெய் விக்கு மோர்மருந்து
தேடக் கிடையா விவையெல்லாங் கருங்காட் டகத்திற் சேர்ந்திருக்கும்.

(இ-ள்.) ஓர் மருந்து தேகாந்தரகமனம் செய்விக்கும்; ஓர்மருந்து விரும்பி யானை புலி முதலிய மிருகங்களை வாவென்றால் சமீபத்தில் வரச்செய்யும்; ஓர்மருந்து வாடிய பயிர்களுக்கு மழையில்லாமற்போனால் உடனே வருஷிக்கச்செய்யும்; உலகத்தில் தேடினும் கிடைக்காத இம்மருந்துவகைகளெல்லாம் கருங்காட்டில் விசேஷமாய்ப் பொருந்தியுள்ளன. (எ-று.) 32.

வேறு.

இத்தனை மருந்து தம்மு ளெம்மருந் துனக்கு வேண்டு
மதனைநா னீவே னென்ன வழியாது காய நிற்கச்
சித்தரே நினைத்தே னென்று செப்பிட வகம கிழ்ந்து
கைத்தலத் தரிய நெல்லிக் கனியினை யீந்திட் டாரே.

(இ-ள்.) அரசனே! யானிப்பொழுது சொல்லிவந்த சஞ்சீவி விதங்களில் நினக்கு எதன்மேரில் இச்சை; தெரிவித்தால் அதனை இப்பொழுதே தருவேனென்று சித்தர் செப்பியருள, அரசன் சித்தரே! இத்தேகமானது நாசமாகாமல் ஸ்திரமாயிருக்கும்படி நினைத்தேனென்று சொல்ல, சித்தர் சந்தோஷப்பட்டுத் தமது அகங்கையிலிருந்த கருநெல்லிப் பழத்தை அரசனுக்குக் கொடுத்தார். (எ-று.) 33.

அக்கனி வாங்கிக் கொண்டே யதிகமா னென்னுஞ் சேரன்
முக்கணர் காபு ரத்தின் முதல்வர்தாள் பணிந்து போற்றி
மிக்கதன் பதியில் வந்து மேவியே யினிதி ருந்தான்
ஒக்கவே பிறந்த வவ்வைக் குதவினன் கனியைத் தானே.

(இ-ள்.) அதிகமானென்னுமரசன் அக்கருநெல்லிக்கனியைக் கரத்திற் பெற்றுக்கொண்டு [illegible] கரபுரத்துக்கடவுளின் திருவடிகளை வணங்கித் துதிகூறி மேன்மையுள்ள தனது நகரம் வந்து பொருந்தி சுகமாயிருந்தான். தான் பெற்ற அப்பழத்தைத் தன்னோடுற்பவித்த ஔவைபிராட்டியார் கரத்திலீந்தான். (எ-று) 34.

அக்கனி வாங்கி யவ்வை யருந்தினள் முதிர்ந்த யாக்கை
யிக்கண மிளமை யாகு மிளமையா லுலகிச் சிக்கும்
புக்கிவெந் நரகத் துள்ளே புழுங்குவா ரழுங்கு வார்க
ளிக்கனி யாலே துன்ப மித்தனை விளையு மென்றாள்.

(இ-ள்.) அப்பழத்தை ஔவைபிராட்டியார் பெற்று அரசனைப்பார்த்து, தம்பீ! இக்கனியைப் புசிப்பேனாயின் எனது வார்த்திகவுடம்பானது [illegible]யிலேயே வாலிபமாக மாறும்; அவ்வாலிப உருவை உலகத்தார் காமிப்பார்கள்; அதனால் வெந்நரகத்திலுள்ளே விழுந்து புழுங்கியலறுவார்கள்; இப்பழத்தை யருந்துவதாலேயே இத்தனை தீமைகள் உண்டாகின்றதென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவாள். (எ-று) 35.

இளமைதா னில்லா தேகு மிறப்பது வந்தே யெய்து
முளவுல கங்க ளெல்லா மழிந்திடு மோர்கா லத்தில்
வளவிய துருவன் றானு மாய்குவ னிரவி திங்கள்
விளிவுறு மிந்த யாக்கை யியம்பிடின் விளம்ப லென்னே.

(இ-ள்.) யௌவனப்பருவம் ஸ்திரமின்றி மாறிப்போகும்; நாசமானது ஓர்காலத்தில் வந்தேதீரும்; உண்டாயிருக்கின்ற உலகங்களெல்லாம் காலாந்தரத்தில் அழிவைக் கட்டாயமாய் எய்தும்;

நித்யமென்று சொல்லப்படும் அருவ பதவியும் கேடடையும்; சூரிய சந்திரர்களும் அழிவார்களென்றால் இந்தச் சரீரத்தின் தன்மையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? 36

இப்புவி தோன்று நாட்டொட் டின்றளவெண்ணிப் பார்க்கி
லொப்பிலா மனுக்கள் மாய்ந்தார் முசுகுந்த னுய்ந்த தில்லை
மெய்ப்படு வைகுண் டத்தின் மேவினு நிலைத்தி ராதான்
மைப்படி மறலி யூர்போம் வயத்தனைத் தவிர்த்தார் யாரே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் உண்டாகிய காலமுதல் இன்றுவரையில் யோசித்துப்பார்த்தால் சமானமில்லாத அநேக மனுக்கள் இறந்தார்கள்; அரிய வரத்தைப்பெற்ற முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியும் நிலைத்து வாழ்ந்ததில்லை; பரமபதமென்னும் வைகுண்டலோகத்தை யடைந்தவர்களும் நீங்காமல் ஸ்திரமாயிருந்ததில்லை; இருள் நிறம் பொருந்திய இயமபுரிக்குச் செல்லும் விதத்தை நீங்கினவர் யாவருளர்? (எ-று) 37.

மண்ணுறு வாழ்வாசித்து மனிதரிற் பதடி யானோ
ரெண்ணுவ ருடல மாய்வ தின்றைக்கோ நாளைக் கேயோ
வுண்ணிடும் பகலி ராவி லுண்பது மெய்யோ பொய்யோ
நண்ணுவன் கூற்ற னென்னி னம்புவ ரோகா யத்தை.

(இ-ள்.) பூமியிற் பொருந்திய வாழ்க்கையை விரும்பி மாந்தருள் பதர்போன்றவர்களே தேகவாஞ்சை கொள்பவர்கள்; தேகம் நசிப்பது இன்றைக்கோ நாளைக்கோ தெரியாது. பகலிற் போசனம் செய்தவன் இராத்திரியிலும் இருந்து புசிப்பானென்பது நிச்சயிக்கக் கூடாமலிருக்கிறது; எப்படியும் இயமன்வந்து கொண்டுபோய் விடுவன் என்றால் தேகத்தை யார்தான் நிலையென நம்புவார்கள்? (எ-று.) 38.

கூற்றினை யுதைத்த காலன் கூரருட் கடற்கு ளித்த
மாற்றிட வேண்டு மிந்தப் பிறவியை மண்ணில் யாக்கை
தோற்றியே மனித ராகி யறிவுளே தோன்றி னின்றும்
வேற்றுள மாக வொன்றை வேண்டிலேன் வேண்டி லேனே.

(இ-ள்.) இயமனையுதைத்தருளிய பாதங்களையுடைய காலகாலனாகிய கடவுளின் மிகுந்த அருளாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியே இப்பிறவித் துன்பத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும்; பூமியில் தேகந்தாங்கி மானிட ஜென்மம் எடுத்து ஆறறிவு பொருந்தியிருக்கும் நான் பரமசிவத்தின் பிரசாதத்தைத் தவிர்த்து அந்நிய சிந்தனத்தால் மற்றொன்றையும் விரும்பேன்! விரும்பேன்! 39. (எ-று.)

இவ்வகை மொழிந்தே யவ்வை கனியினை யிகழ்ந்து தள்ளிப்
பவ்வநீர் சூழு மிந்தப் பாரினிற் றேசம் பார்க்கச்
செவ்விதி னடந்து சென்று தென்னவன் பாண்டி நாட்டி
னவ்வியங் கையான் மாறி யாடிய நகரந் தன்னில்.

(இ-ள்.) என ஔவைபிராட்டியாரிவ்விதமாய் அரசனுக்குபதேசித்துக் கையிலுற்ற பழத்தை வேண்டாமென மறுத்துக் கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் சிவக்ஷேத்திரங்களைத் தரிசிக்கும் விருப்புடன் மானை அழகிய கையினுடைய சிவபெருமான் கால்மாறியாடிய திருவாலவாய்நகரத்திற்குப் பிரயாணமாய்ச் சென்றாள். 40. (எ-று.)

கதைச் சருக்கம்.

கலிங்கதேயத்தில் வேதிமங்கல நகரத்தில் வசித்த சவுந்தரனென்னும் ஓர் வேதியன் சிவப்பிரசாதத்தைப்பெற விரும்பிச் சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் க்ஷேத்திரங்கள்தோறும் சென்று பரமேசனைப் பூசித்தும் பலனடையாமல் கடைசியாய்க் கரபுரநகரைச் சேர்ந்து இலிங்கபிரானைப் பூசிக்கப் பரமேசன் காக்ஷிகொடுத்து அவ்வேதியன் விரும்பியபடி காயசித்தி

ளையும் மூலிகை நிறைந்த கஞ்சமலையிலுள்ள கருங்காட்டின் ஆதிபத்தியத்தையும் "கருங்காட்டு சித்த" ரென்னும் நாமதேயத்தையும் நான்கு யுகங்களிலும் தம்மைப் பூசிக்கும் பேற்றையு மீந்து மறைந்தருளினார். அவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த காலையில் ஓர் காலத்தில் கோரக்க சித்தர் கருங்காட்டுச் சித்தரின் அநுமதியின்றிக் கருங்காட்டில் பிரவேசித்து மூலிகைதோன்றுததால் கருங்காட்டுச் சித்தரிடம் சென்று அவரது சித்தி விசேஷத்தையறிந்து வணங்கிப்போயினர். பிறகு ஓர்காலத்தில் ஔவையுடன் பிறந்த அதிகமானென்னும் அரசன் காயசித்தியை விரும்பிக் கருங்காட்டுச்சித்தரை வழிபட்டு வந்த காலையில் சித்தர் அகமகிழ்ந்து தமது கரத்திலுள்ள கருநெல்லிப்பழத்தைத் தந்தருள, அதைப் பெற்ற அரசன் மகிழ்ந்து தன்னிருப்பிடம் சென்று அருமையாகிய அக்கனியைத் தமக்கையாகும் ஔவைபிராட்டியாருக்களிக்க அவ்வம்மை அதன் விசேஷங்களை அரசனுக்கோதி கடவுளருளால் இளமையைவெறுத்துத்தாண்டிய தமக்குச்சிவப்பிரசாதத்தைத் தவிர்த்து அக்கனியால் நேரும் பலன் தேவையின்றென வோதிப் பழத்தை அரசனிடமே தந்து அவ்விடத்தை நீங்கி ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேசரைத் தரிசிக்கச் சென்றனர்.

சித்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பாலனுக்கு முடிசாய்த்த சருக்கம்.

அருளெனுங் குயமும் பொறையெனும் விழியு மைம்புல விடையொடு வேதத், திருவத னமுங்கொள் ஞானவல் லியையே தினம்புணர்ந் தில்லறம் புரிவோர், கரபுரந் தன்னி லரன்முடி சாய்த்த கதையைப யிங் குரைத்திடு ரென்ன, விருசெவி யமுதாய் முனிவரர்க் குரைத்தா ளிருந்தவ சூதமா முனிவன்.

(இ-ள்.) கருணையென்னும் பயோதரங்களும், பொறுமையென்னும் நேத்திரங்களும், பஞ்சேந்திரியமென்னும் இடையும், சுருதியாகிய அழகிய முகாரவிந்தமும் பொருந்திய போதநாயகியை அநுதினமும் பொருந்தி மனையறம் இயற்றுவோராகிய நைமிசாரண்ய வாசிகள் சூதமாமுனிவரை வணங்கி, முனிநாதரே! கரபுரமென்னும் திருநகரிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் ஓர் பாலன் பொருட்டுத் திருமுடியை வளைத்துக்கொடுத்த சரித்திரத்தை இப்போது அடியேங்கள் சிரவணஞ் செய்யும்படி சொல்லியருள்வீரெனப் பிரார்த்திக்க, அம்முனிவர்களின் இருகாதுகளுக்கும் அமிர்தவர்ஷம்போல் முதிய தவசிரேஷ்டராகிய சூதமாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். (எ-று.) 1.

வேறு.

சைவ நாத னெனுமறையோன் றலைவி நாமங் குணவதியாம்
பொய்ம்மையை நீக்குங் கரபுரத்துப் புநிதர் கோயிற் பூசைசெய்வா
ருய்யு மாறு கதிகாட்ட வொருசே யின்றி வருந்தினரான்
மெய்யை யுணக்கி நாடோறும் விரதம் பூண்டு சிவமுன்னி,

(இ-ள்.) சைவநாதனென்னும் நாமதேயமுடையவர் ஓர் பிராமணர்; அவரது பத்தினியாரின் நாமம் குணவதியென்பார்கள்; பொய்யுலக வாழ்க்கையையகற்றி இன்பம் அருளும் கரபுரத்தில் அமர்ந்த கடவுளைப் பூசிப்பவர்கள்; தாங்கள் பிழைக்கும்படி புருஷார்த்தத்தை யடையச்செய்யும் ஓர் புத்திரன் தங்களுக்கு இன்மையால் மிகவும் மனவருத்தப்பட்டுத் தினந்தோறும் தேகத்தை வாட்டி விரதாதிகளை யநுஷ்டித்து, சிவபெருமானைத் தியானித்து 2.
(எ-று) (குளகம்.)

பண்டை நாளின் மிருகண்டு பால னின்றித் தவஞ்செயமார்க்
கண்ட னுதிக்கத் திருவுளத்திற் கருணை கூர்ந்தாய் கிரகபதி
யண்டர் போற்றத் தவம்புரிகா ளருளால் வன்னிக் கடவுளாற்
றுண்டாய்ப் பால னெனத்தோன்ற வுதவி செய்தா யெம்மானே.

(இ-ள்.) எமது தந்தையே! பூர்வத்தில் மிருகண்டுவென்னுமுனிவர் தமக்குப் புத்திரப்பேற்றைக் கருதித் தவமியற்றியபோது மார்க்கண்டனென்னும் புத்திரன் அவருக்கு உண்டாகும்படி கிருபைசெய்தீர்; கிரகபதியென்னுமறையோன் தேவர்களெல்லாம் துதிக்கும்படி தவஞ்செய்தபோது கிருபையினால் அக்கினிபகவான் அவருக்கு பாலனாயுதிக்கும்படி திருவருள் புரிந்தீர். (எ-று.) 3.

ஆல முண்டு விண்ணோர்க ளழியா வண்ண மேபுரந்தாய்
காலன் விழவே யுதைத்துமிரு கண்டு புதல்வற் குயிர்மீட்டாய்
ஞால மொடுக்கு முப்புரத்தை நகையா லெரித்தன் றருள்செய்த
சீலக் கருணைக் கடலன்றோ தேவ தேவா பராபரனே.

(இ-ள்.) தேவாதி தேவரே! பராபரமூர்த்தியே! பாற்கடலி லெழுந்த ஆலகால விஷத்தையுண்டு அமரர்கள் நாசமாகாதபடி காப்பாற்றினீர்; யமதருமன் பூமியில்விழும்படி யுதைத்தருளி மிருகண்டு புதல்வராகிய மார்க்கண்டேய மகா முனிவருக்கு [illegible]ஞ்செய்தீர்; உலகங்களையெல்லாம் ஒருங்கேநாசமாக்கும்படி [illegible] திரிபுரங்களைச் சிரிப்புமாத்திரத்தால் பஸ்பம்செய்து இரக்ஷித்தருளிய தேவரீர் ஞானமுள்ள தயாசமுத்திரமன்றோ? (எ-று.)

உலக விருளை யோட்டெரி யோட்டற் கரிய மனவிருளை
யலகில் கோடி பருதியுதித் தாங்குத் தோற்றி யகற்றுவை நீ
யிலக வருவி மணிகொழிக்கு மிருநாற் றிக்கி லுளவரைக
டிலக மான மலைமகளைத் தேவி யாக விடம்வைத்தாய்.

(இ-ள்.) ஜகத்தின்கண் வெளியிருளைப்போக்கும் சூரியனாலும் போக்கற்கு அரிய மனாந்தகாரத்தை எண்ணிறந்த கோடி சூரியர்கள் உதயமானாற்போல் தோன்றி தேவரீர் நீக்கியருள்வீர்; பிரகாசிக்கும்படி நவமணிராசிகளைக் கரையிலொதுக்கும் அருவிகளுடைய அஷ்டதிசாகுலபர்வதங்களுக்கும் திலதம்போல் விசேஷித்து விளங்கும் ஹிமாசலராஜன் புத்திரியாகிய பார்வதிபிராட்டியாரைப் பத்தினியாய்க்கொண்டு இடப்பாகத்தில் வைத்தருளினீர். (எ-று.) 5

பற்று மன்பு மனத்தினிடை யூறி யூறிப் பழுத்துமிகக்
கற்று மனம்போற் கசிந்துகசிந் துருகிக் கண்ணீர் வார்ந்திழிய
முற்று முரோம மெய்பொடிப்ப முடியின் மீது முகிழ்த்தகையாய்ச்
சொற்று ணைந்துப் பலநாளும் வாயிற் றுதிகள் கூறினரே.

(இ-ள்.) உள்ளத்தில் ஆசைப்பெருக்கமானது மிகவும் ஊறிப் பலத்தையடைந்து, கன்றையுடைய பசுவின்நெஞ்சம்போல் மிகவும் கசிந்துருகி, அதனாற் பெருகிய கண்ணீர் அருவிபோல் மார்பின்மீதிறங்க, வாம்பமுடைய அவர்கள் தேகத்திலுள்ள கேசங்கள் சிலிர்ப்பையடைய, சிரசின்மீது அஞ்சலித்த கரமுடையவர்களாய் அத்தம்பதிகளிருவரும் இவ்விதமாகிய துதிகளை அநேக நாட்களாய் அமலன் சந்நிதியில் ஓதிப் பிரார்த்தித்தார்கள். (எ-று.) 6.

ஆகி யீசன் முக்கண்ணு மலர்மா மதிசேர் திருமுடியுங்
[illegible]லணிசங் கக்குழையுங் களத்தி லணிபன் றிக்கோடும்
பா[illegible] யிமய மலையரையன் பயந்த கொடியு மான்மழுவுஞ்
சோதி யிலிங்கத் திடைத்தோன்றி சொன்மி னுங்கள் நினைவென்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் அநவரதமும் துதிக்கும் அத்தம்பதிகளுக்கு இரங்கித் திரிநேத்திரங்களும், பிரகாசிக்கும் அழகிய சந்திரன் பொருந்திய சடாமுடியும்; திருச்செவிகளில் அணிந்த சங்கத்தோடுகளும், திருமிடற்றில் அணிந்த பூவராகத்தின் கொம்புகளும், சரீரத்தின் அர்த்தபாகத்தில் பர்வத வேந்தன் பெற்ற மரகதவல்லியன்னையாரும், கரங்களில் மானுடன் மழுவும் விளங்க முதன்மையாகிய சிவபெருமானர் பிரகாசமுடைய கரபுரநாத இலிங்கத்தினிடமாயுற்பவித்து உங்கள் விருப்பத்தைச் சொல்லுங்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். (எ-று.) 7.

மக்கட் பதடி யானேமில் வாழ்க்கை பூண்டே மகவில்லாத்
துக்கத் தழுந்தே மெமக்குப்பின் றோன்றி நிற்பா ரொருவரிலை
பக்கத் துரிய தொருமகவைத் தருதி யென்று பகர்ந்திடலுஞ்
செக்கர் சடையான் வரமீந்தே மறைந்தா னங்கு தேவியுடன்.

(இ-ள்) நாதர்! யாங்கள் மானிடப்பதராயினோம்; கிரஹஸ்தாசிரமத்தைப் பொருந்தியும் ஓர் புத்திரன் இல்லாததாயினால் மிக வருந்தினோம்; வாழையின் கீழ்க்கன்றுபோல் எங்களது தலைமுறைக்குப்பின் கருமமியற்ற ஒருவருமில்லை; ஆகையால் எங்களது அன்பிற்குரிய ஓர் புத்திரனை யருளிச்செய்வீரென அத்தம்பதிகள் பிரார்த்தித்ததனால், சிவந்த ஜடைதரித்த சிவபெருமானார் அப்படியே வரமருளித் தேவியாருடன் அவ்விடத்திலேயே திருவுருக்கரந்தருளினர். (எ-று.) 8.

மற்று மனைவி குணவதிதன் வயிற்றிற் கருப்பம் வாய்ப்பாகி
யுற்ற திங்க ளீரைந்துஞ் செல்லக் கோட்க ளுச்சத்திற்
பற்றிப் பாலு சிங்கடிசன்மு ளிர்கப் பாலன் றான்பிறந்து
கற்றை வேணிச் சோமீச ரருளின் மகிமை காட்டினனே.

(இ-ள்.) பிறகு சைவநாத வேதியரின் மனைவியாகிய குணவதியாரின் வயிற்றில் கருவுண்டாகிப் பொருந்திய மாதங்கள் பத்தும் அகலக் கிரகங்கள் உச்சஸ்தானத்திற் பொருந்திச் குருமுன்னின்ற காலையில் குமாரன் உற்பவித்துச் சடைக்கற்றையையுடைய சோமேசர் திருவருளின் பெருமையை உலகில் வெளிப்படுத்தினன். (எ-று.) 9.

இறந்த னோர்க டங்குலத்தி லெல்லோர் குஞ்செய் புண்ணியத்தாற்
பிறந்த மைந்தற் குரியதாகாம் பெயரொன் றிடவே கருத்திலெண்ணிச்
சிறந்த சைவ மறையோரைச் சோ வழைத்துக் கூட்டவவ
ரறந்த வாத சிவசில னென்ன வழைத்தா ரகங்குளிர.

(இ-ள்.) உடனே சைவநாதப் பெயரோன், தனது குலத்தில் மரணமாயின பிதிர்க்களெல்லோரும் செய்த நல்வினை விசேஷத்தால் உற்பவித்த அக்குமாரனுக்குத் தகுதியாகிய ஓர் நாமகரணஞ்செய்ய உள்ளத்தில் நினைத்து மிகப்பெரியோராகிய சிவவேதியர்களைத் தனது கிரகத்திற் பொருந்தும்படி யழைத்து தனது கருத்தை விண்ணப்பிக்க அவர்கள் கருமமகலாத சிவசிலன் என்னும் நாமத்தால் மனமகிழக் கூப்பிட்டார்கள். (எ-று.) 10.

வேறு.

மாடகத் திவவுறு மகதி யாழினன்
பீடுறு நாரத னென்னும் பேரிறை
ஞேடுறு தீர்த்தயாத் திரை நயந்தவன்
காடகத் தென்றிசை கருதி வந்தனன்.

(இ-ள்.) முனிவர்களே! இச்சரித்திரமிப்படியிருக்க வலிந்துகட்டிய முறுக்காணி தங்கிய மகதியாழ் வல்லராகும் பெருமை தங்கிய நாரதரென்னும் நாம முடைய தேவரிஷியானவர் யாவரும் விரும்பும் தீர்த்த யாத்திரையைக் கருதி வனங்கள் செறிந்த தக்ஷணதிக்கை நாடிவந்தனர். (எ-று.) 11.

தீர்த்தமுங் கரபுரச் சீருங் கண்ணுறப்
பார்த்தன னிவ்விடைப் பலிக்கு மாதவ
மார்த்தெழு மைத்தெழுத் தாய பாதகர்
தீர்த்திடுந் தீர்த்திடு மீது திண்ணமே.

(இ-ள்) பஞ்சாக்ஷரநதியின் சிறப்பையும், கரபுர க்ஷேத்திரத்தின் சிறப்பையும், அம்முனிவர் நேரில் பார்த்து, எனது பெரிய தவமானது ப[illegible]வே, இரைச்சலிட்டுப்பாயும் இப[illegible]க்ஷரநதி பாதகமெல்லா[illegible]யும் நீக்குமென்பது நிச்சயமே. (எ-று.) 12.

இந்த லந்தரு முத்தியெ னும்பய
னிந்த லத்தி லிருப்பவர் சித்தர்க
ளிந்த லத்தரு யாவுங் கற்பக
மிந்த லத்துறை மாந்த ரிமையவர்.

(இ-ள்.) இந்நகரின் வாசமாத்திரத்தால் அடைவது மோக்ஷமென்னும் பிரயோசனமாகும்; இப்பதியில் சித்த[illegible]யாவரும் வசித்திருப்பார்கள். இந்த க்ஷேத்திரத்திலுள்ள மரங்கள் யாவும் கற்பக விருக்ஷங்களாகும்; இத்திருநகரத்தில் வசித்து வரும் மனிதர்கள் தேவர்களே. (எ-று.) 13.

என்று கூறி யிருந்திடு மெல்லையில்
வன்றி றந்நரை வநாதன் வணங்கியே
யின்று கண்டேன் முனிவி றைஞ்சிட
நன்று மாதவம் நான்செய்த தென்கொலோ.

(இ-ள்.) என்று இவ்விதமாய் நாரதர் தமக்குள்ளேயெண்ணி அத்தலத்தில் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் நல்வினை வயிபொருந்திய சைவநாதவேதியர் அவரைத்தொழுது இன்று தேவரீரைத் தரிசித்து வணங்கும்படி நன்மையுடைய பெருந்தவம் அடியேன் செய்தது யாதோ அறிகிலேன். (எ-று.) 14.

இந்த நீர்மை யிசைத்திடு நல்லுரையால்
வந்த மாதவன் மகிழ்ந்துரை செப்புவான்
மைந்த னிச்சிவ சீலன் வளருநாள்
முந்த மேல்வரு செய்கை மொழிகுவேன்.

(இ-ள்.) இவ்விதம் வார்த்தையாடிய வேதியரிடம் தேவரிஷியாகிய நாரதர் சந்தோஷப்பட்டுச் சொல்லுகின்றார்: உமது குமாரனாகிய இச்சிவசீலனுடைய ஜீவகாலத்தில் முற்பட மேல்நடக்கின்ற காரியங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பீர். (எ-று.) 15.

நூலி லக்கணம் [illegible] ளிலக்கண
மெய்யி லக்கண மேவி [illegible]
செய்ய வாயி னிலக்கணஞ் சேருற
வைய மின்றித் தெரிய [illegible].

(இ-ள்.) வேதியரே! உனக்கு ஜலலக்ஷணமாய், பாதலக்ஷணம், அங்கலக்ஷணம், தேகலக்ஷணம், [illegible] லக்ஷணம் இவைகள் சந்தேகமில்லாமல் செம்மையாகத்தெரியும் என்பதை நீர் அறியக்கடவீர். (எ-று.) 16.

[illegible] சேர்செல விச்சுதற் கார்வமே
நீண்ட [illegible] பொன்றலை பின்னிவன்
வேண்டு மாலயத் தரியவின் [illegible]
வேண்ட வில்லற வாழ்க்கை தொடங்குவான்.

(இ-ள்.) இச்சிறுவனுக்கு எழுவயது பூர்த்தியானவுடன் அவன்பால் அன்பு பூண்ட பிதாவாகும் நீர் மரித்து விடுவீர்; பிறகு இச்சிறுவன், அறிய இச்சைகொண்ட பிரம விஷ்ணுக்களுக்கும் அறிவதற்கரிய சிவபெருமானுடைய பூரணப் பிரசாதத்தைப் பெற்று அவ்வருளின் ஆண்டவினால் கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தை வகிப்பான். (எ-று.) 17.

வாரி சூழ்பெரு வையந் துதிக்கவே
பாரி சாத வுலகொடு பாதலஞ்
சீரு லாவிய கீர்த்தி திருத்துவான்
நாரி பாகர்தம் பூசை நடத்துவான்.

(இ-ள்.) கடல் சூழ்ந்த இப்பெரிய மண்ணுலகமும் தேவருலகமும் நாகலோகமும் துதிக்கும்படி நன்மை பொருந்திய கீர்த்தியை யடைவான்; பார்வதி பங்கராகிய சிவபெருமானுடைய பூசையைச் செய்வான். (எ-று.) 18.

கரபு ரத்தினிற் கண்ணுத லன்பொடு
சிரங்கு னிக்கத் திருமுடி காட்டுவான்
வருமுன் கூறிய வாழ்நிலை [illegible]
பெருக [illegible] தெரியுமால்.

(இ-ள்.) கரபுர க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து தமது திருமுடியைச் சாய்த்துக் கொடுக்க இப்பாலன் அபிஷேகம் செய்வான். எதிர்கால சம்பவமாய் நாம் சொல்லியபடி யாவும் உமது குமாரன் நன்றாக வாழுகின்ற காலத்தில் செம்மையாய் விளங்கும். (எ-று.) 19.

என்ன வேமொழி கூறி யிருந்தபின்
தென்ன [illegible] சேரவே
அன்ன வாவினிற் சொக்கரைக் கைதொழு
தன்ன சென்னி [illegible].

(இ-ள்.) என்று இவ்விதமாய்ச் சைவாகமவேதியருக்குத் திரிகாலஞானியாகிய நாரதர் மொழிந்து, பிறகு இந்திரத்துய்ம னென்னும் பாண்டிய வேந்தனைக் காணவும், நெருங்கிய ஆசையினால் சொக்கலிங்கப்பிரானைத் தரிசித்து வணங்கவும், நன்மையுடன் சிந்தித்து அவ்விடமிருந்து நீங்கினார். (எ-று.) 20.

தென்றி சைக்க ணடைந்துதென் கூடலிற்
றுன்ற விந்திரத் துய்ம னெதிர்கொடே
யன்றி றைஞ்சி யருக்கிய மேமுதல்
நின்று நீடி யரியனை யேற்றியே.

(இ-ள்.) முனிவர், தக்ஷணதிக்கிற்சென்று நான்மாடக்கூடல் என்னும் மதுரை நகரைப் பொருந்தவும் அப்பொழுது இந்திரத்துய்மனென்னும் அவ்வூர் வேந்தன் எதிர்கொண்டு வணங்கி அர்க்கிய முதலியன கொடுத்து சிம்மாசனத்தின்மேல் எழுந்தருளச்செய்து கைகட்டியெதிர் நின்று, (எ-று.) (குளகம்) 21.

எங்கி ருந்திவண் வந்தனி ரென்றலுந்
துங்க யாத்திரை யாய்த்தலஞ் சுற்றியே
கொங்கிற் சோழ புரத்துறை கூரிய
யங்கு வாசம்பன் [illegible]யேனென்.

(இ-ள்.) தேவரீர் எவ்விடமிருந்து இங்கெழுந்தருளினீரென்று விண்ணப்பம் செய்ய, முனிவர் நாம் பரிசுத்தஞ்செய்யும் தலயாத்திரையைக் கருதி அநேக க்ஷேத்திரங்களையடைந்து தரிசித்து பிறகு கொங்கு நாட்டிலுள்ள சோழபுரத்தை மேவி மிகவும் மனோவிருப்பமுண்டாகவே அவ்விடத்திலேயே அதிக தினங்கள் வாசஞ்செய்து சந்தோஷம் அடைந்தோம். (எ-று) 22.

காசி நற்கயை காஞ்சி வடவனந்
தேசு றுமலைத் தில்லை திரிபுரம்
பேசு காளத்தி பேரூர் பவானிதேன்
மூசு காவலி நாசி கொடுமுடி.

(இ-ள்.) வாராணசி, நல்ல கயாபுரி, காஞ்சிபுரி, திருவாலங்காடு, ஒளி பொருந்திய திருவருணை, சிதம்பரம், திரிசிரபுரம், சொல்லப்பட்ட திருக்காளத்தி, திருப்பேரூர், பவானிகூடல், வண்டுகள் மொய்க்கும் சோலைசூழ்ந்த அவிநாசி, திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி, (எ-று.) (குளகம்.) 23.

பூத லத்திடைப் புண்ணிய மாதலஞ்
சூத கன்றிடச் சுற்றி யறிந்தன
மேத மற்ற கரபுரத் திற்கிணை
யோத வேறில வுண்மையி தென்றறி.

(இ-ள்.) இவை முதலிய பூவுலகத்திலுள்ள பெரிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்கள் பலவும் வஞ்சனையில்லாமற்சுற்றித் தரிசித்து வணங்கி அவைகளின் விசேஷங்களை யறிந்தோம்; குற்றமில்லாத கரபுர நகரத்திற்கு ஒப்புசொல்ல வேறு தலங்கள் கிடையாது. வேந்தனே! இம்மொழியைச் சத்தியமென்றறிவாய். (எ-று.) 24.

மன்னர் மன்னவ கேட்டி வனசவீட்
டன்ன வூர்தி யவையி லொருதினங்
கொன்னு[illegible] முனிவர் குழாங்களே
பன்னி னார்கள் சிவத்தலப் பான்மையை.

(இ-ள்.) அரசர் பெருமானே! இவ்விசேடத்தைக் கேட்பாய்; தாமரைக் கோயிலின் மேவிய அன்னவாகனக் கடவுளாகும் பிரமதேவருடைய சபையில் ஒருநாள் பெருமை மிகுந்த முனிவர் கூட்டங்கள் சிவக்ஷேத்திரங்களின் மகிமையைச் சொல்லி வந்தபோது (இ-ம்.) (குளகம்.) 25.

குவிவி லாப்புகழ்க் கொங்கிற் கரபுரி
சிவத லத்தி லதிகமச் சீர்த்தல
மெவர்செய் பாவமு நீக்கிடு மென்றனர்
தவம் வளர்ந்து தழைத்திடு மாதலால்.

(இ-ள்.) பூவுலகிற் கொங்குநாட்டிற் குறையாத கீர்த்தியை யுற்ற கரபுர க்ஷேத்திரமே சிவ க்ஷேத்திரங்களின் மேம்பட்டதாகும்; அத்திருநகரத்தில் யாராயினும் தாங்கள் இயற்றும் தவமுதலிய சற்கருமங்கள் வளர்ந்து விசேஷிப்பதால், யாவருடைய தீவினைகளையும் அத்தலவாசமே நாசஞ்செய்யுமென்று பேசிக்கொண்டார்கள். (எ-று.) 26.

வேறு.

அன்னகர நீங்கிட வெகுத்தினியை யாமின்
மன்னுநகை யாலவண் வதிந்துபல நாட்கள்
கன்னிநதி யாடவுங் கருதியபி ராமனே
யுன்னைவிழி காணவு முளத்திடை நினைத்தே.

(இ-ள்.) பாண்டிய வேந்தனே! நீ கீர்த்தி பொருந்திய அத்தலத்தை நீங்க மனமில்லாமல், நிலைபெற்ற ஆசையுடன் அவ்விடத்திற் பல தினங்கள் வசித்து, கன்னியாகுமரி தீர்த்த மூழ்கவும், உன்னை நேரிற்காணவும் மனதில் எண்ணி (குளகம்.) 27.

மேருவினை யகன்றுவரு விண்ணவர்கள் போலு
நீரினை யகன்றுவரு மன்னனிக ராய்ந்து
சீரினை யகன்றுவரு தேசரர் போலு
நேர்கர புரத்தைவிட நெஞ்சமினை வொன்றன்.

(இ-ள்.) மகாமேரு பர்வதத்தை நீங்கிவர நினைக்கும் தேவர்கள் போலும், நீர் நிறைந்த தடாகத்தை நீங்கிவரும் அன்னப்பக்ஷி போலும், செல்வமுள்ள தங்கள் தேயத்தைவிட்டு நீங்கும் ஜனங்கள் போலும், திருப்தியின்றி கரபுர நகரைவிட்டு நீங்க மனதாலெண்ணமிகவருந்தினேனென்று நாரதர் சொல்லி. (குளகம்.)28.

இயற்றினை யாலயம டத்தினையோ கண்டேன்
வியக்குமனை யில்லவர்கள் வேட்கவே முடித்தாய்
குயிற்றுமன சத்திர மலர்ப்பொழில்கள் கோடி
நயக்குமறை யோர்க்குநிதி நல்கியுமனந்தம்.

(இ-ள்.) வேந்தனே! உன்னாற்கட்டிப் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட எண்ணிறந்த சிவாலயங்களைக் கண்ணாற் கண்டேனன்; யாவரும் அதிசயிக்கும்படி அநேக பிரமச்சாரிகளுக்கும் கன்னிகைகளுக்கும் விவாக நிறைவேற்றினாய்; சொல்லப்பட்ட அன்னசத்திரங்களும் நந்தவனங்களும் கோடி கோடியாய் அமைத்தாய்; வேதியர்கள் விரும்பியபடி திரவியங்களைக் கணக்கி[illegible] கொடுத்தாய். (எ-று.)

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
4 MAY 1910

புண்ணியம் நீ செய்தது புகன்று முடியா[illegible]
நண்ணுகர புரமகிமை நான்சொல வறிந்தாய்
பண்ணியவ றங்களினு மிக்கபலன் கண்டா[illegible]
யென்றுநகை கேட்பவருக் கெய்துமினை வெல்லாம்.

(இ-ள்.) மன்னா! நீ செய்த அறங்கள் சொல்லில் அடங்காதவையாகும்; பொருந்திய கரபுர க்ஷேத்திர மகிமையை யான்சொல்ல நீ தெரிந்து கொண்டாய்; இச்சிரவணபலன் நீ யியற்றிய புண்ணியங்கட்கெல்லாம் மிகுந்ததாகும்; யார் [illegible] அன்போடும் கேட்பார்களோ அவர் தமக்கு இஷ்ட காமியங்கள் யாவும் கைகூடும். (எ-று) 30.

என்னமுனி நாரத னிசைத்துவழு திக்கே
கன்னிநதி யாடவ கரிப்புட னகன்றான்
மன்னனதன் மான்மிய மனத்திடை பதித்தான்
அன்னகர் சிறப்பினை யளந்திடுவர் யாரே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு தேவரிஷியாகிய நாரதர் இந்திரத்துய்மனென்னும் பாண்டியவேந்தனுக்கு எடுத்துச்சொல்லி, கன்னியாகுமரி தீர்த்த ஸ்நாநத்தின் பொருட்டு சந்தோஷத்துடன் திருவாலவாய் நகரைவிட்டு நீங்கினார்; அவரால் சொல்லப்பட்ட மகத்துவங்களை அரசன் மனத்துள் நிலைபெறச் செய்தான். ஆகையினால் முனிவர்களே! அத்திவ்ய க்ஷேத்திரத்தின் பெருமையை அளவிட்டுரைப்பவர் ஒருவரும் இல்லை. (எ-று.) 31.

வேறு.

சிந்தை யுவக்க வேதமுனி செப்பி யகன்ற நான்முதலாய்ச்
சந்த மறையோ னுளமகிழ்ந்து தனது தவத்துப் பயனாக
வந்த மகவை முன்னையினும் வாஞ்சை பெருக வளர்த்தனனா
லிந்த வாறு மகப்பேற்றை யெய்தின் மகிழா தவர்யாரே.

(இ-ள்.) இது நிற்க, சைவநாத வேதியர் உள்ளமகிழும் படியாக நாரத முனிவர் மேல் பாலனுக்கு நேரும் விபவங்களைச் சொல்லிப்போன தினந்தொட்டு அம்மறையோர் தமது மரண சம்பவத்தையுங் குறியாமல் அகப்பூரித்து தம்முடைய அரிய தபோபலனுதித்த மைந்தன்மீது முன்னைவிட ஆசை அதி கரிக்கப் பெறுவாராயினர்; முனிவர்களே! இவ்வித விசேஷித்த புத்திரலாபத்தையடைந்தால் யார்தான் சந்தோஷி யார்கள். (எ-று.) 32.

அந்த மைந்தன் வளர்பிறைபோல் வளர்ந்தோ ரேழாண் டதுசெல்லத்
தந்தை கயிலை யடைந்திடவுந் தளர்வா யணிந்த கலனீத்தா
ளெந்தை ... வரு ... நீர்க்கோயிற் பூசை செய்வா ரெவரென்ன
நொந்த போதி லவள் கனவி ... வந்தே யமல னுவல்கின்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வேதியச்சிறுவன் சுக்கிலபக்ஷ மதியம்போல் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகி ஏழு வருடங்கள் பூர்த்தியாயினகாலை யில் (முந்தி நாரதர் மொழிந்தபடியே) தாதையாகிய சைவநாத வேதியர் சிவபதமடைய பூண்ட ஆபரணங்கள் நீங்கப்பெற்ற வராகிய குணவதியார் மிகவும் வருந்தி எமது தந்தையாகிய சிவ பெருமானுக்கு ஆலயத்தில் பூசை யியற்றுபவர் யாரென்றுன்னி மிகவும் வருந்துகையில் நின்மலராகும் பரசிவக்கடவுள் அவ் வுத்தமியின் கனவில் தோன்றி யருளிச்செய்...ர். (எ-று.) 33.

எனக்குப் பூசை முட்டுமென விரங்கி யிரங்கி வருந்தலைநீ
யுனக்கு மைந்தன் றனைப்பூசை யுஞற்று கென்ன விடுத்தியெனச்
சினக்குஞ்சரத்தி னுரிபோர்த்தோன் றிருவாய் மலர்ந்து மறைந்திடலுங்
கனகக் குன்றிற் குணதிசையிற் கதிரோ னுதித்தா னிருடீர.

(இ-ள்) குணவதியே! நமது பூசைக்குத் தடையாயிற்றெ ன்று எண்ணி மிகவும் அழுது நீ வருந்த வேண்டாம்; நின மைந்தனையே நம்மாராதனையைச் செய்யும்படி விடுவாயென்று கோபமுடைய மதயானையின் சர்மத்தைப் போர்த்தருளிய கடவுள் தமது அழகிய வாயைத்திறந்து மொழிந்து அவ்விடமே திரு ருக்கரந்தருளினார். இருள் நீங்கும்படி கீழ்த்திசையில் பொன் போன்ற உதயகிரியில் சூரியனும் உதித்தான் (எ-று) 34.

பச்சைப் புரவி யேழ்பூண்டிப் பகல்கரன் றெழுந்த பருதிகண்டே
கச்சைப் பொருளுன் றலைமைக்கு பக்கன் கனவி னுரைத்தான
லெச்சப் புதல்வன் றனைநோக்கி யினிநீ பூசை செய்யோவென்
றச்சப் படாம லேயுரைக்க வாற்றின் மூழ்கிக் கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) ஏழு பச்சைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரைச்செ லுத்தி ஒளியை யுமிழ்ந்து உதயம் செய்த சூரியனைத் தரிசித்த வு ளம், குணவதியார் யாக கர்மங்கட்குரிய தமது புத்திரனாகிய சிவ சிலனுடைய வதனத்தைநோக்கி குழந்தாய்! நேற்றிரவில் எனது கனவில் வாரைக்கிழிக்கும் குவிந்த பயோதரங்களுடைய பார்வதி தேவியாரின் பாகமுடைய பரசிவனார் எழுந்தருளி ஆக்ஞாபித்த படியே இந்நாள் முதல் காபுரேசருக்கு நீயே பூசை யியற்றக்கட வை, உடனே செல்கவென்று பயமில்லாமல் சொல்ல உடனே பாலனெழுந்து சென்று பஞ்சாக்ஷர நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து 35. ஆலயத்துட் பிரவேசித்தான். (எ-று.)

வேறு.

திருவல கிட்டு ... தீப மேற்றி
...யருமலர் மாலை கட்டி யபிடேகந் தான்செய் தற்கே
யிருகையெட் டாதுமையாலே யிலிங்கத்தின் முன்னே நின்று
வெருவியே யழுது சோர்ந்தா னென்செய்வான் வேதப் பிள்ளை.

(இ-ள்.) ஆலயத்தை அலகினால் சுத்தம் செய்து ஜலம்வி ட்டு அலம்பி விளக்கேற்றி அரிய புஷ்பங்களினால் மாலை கட்டிய

பின், மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் இயற்ற தனது இருகரங்களுக்குந் திருமுடியெட்டாதபடியால் சிவலிங்கமூர்த்தியின் முன்பு நின்றவனுப் அம்மறைச்சிறுவன் மிகவும் பயந்து அழுது வாடினன்; பின்னையென்ன செய்வான்! (எ-று) 36.

வேறு.

வேதா கமநூ லறிவெல்லா மியல்பாய் நெஞ்சில் விளைந்தனவாற்
போதா ரிதழி யரற்குச்செய் பூசை விதியுங் கைவரவே
நாதா வரக்கர் புரமெரித்த நம்பா வென்று துதிகூறி
யாதா னுந்தா னென்றறியே னியற்று பூசை யேற்கொளென.

(இ-ள்.) இச்சிறுவன் மனதில் வேதாகம சாஸ்திரங்களின் ஞானம் சுபாவமாய் உதிக்க அதனால் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுக்கு இயற்றும் பூசையின் நியமங்களும் சுபாவமாய்க் கைகூடியபடியால், பெருமானை நினைந்து, உலகிற்குக் காரணனே! திரிபுரதகனா! என்று பற்பல தோத்திரங்களைச்சொல்லி. யாதொரு விதிக்கிரமங்களும் அறியாத சிறுவனாகிய அடியேன் செய்யும் ஆராதனையை யேற்றுக்கொள்வாயென்று பிரார்த்திக்க. (குளகம்.) 37.

முன்பு பிரமன் மால்விண்ணோர் முயன்று தேடிக் காணரியா
னன்றியடியார்க்கெளியானென் றருநான்மறைகள்முறைகொள்வோன்
அன்ப மெண்ணி யழுதமைந்த னெதிராய் வந்து தோன்றினனு
லின்ப முறுநல் வினைசெய்தா லெல்லா முடியு மெனவியல்பே.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் பிரம விஷ்ணுக்களும் தேவர்களும் வருந்தித் தேடியுங் காணப்படாதவராயினும் அன்பான தொண்டர்கட்கு மிகவும் எளியவரென்று அரிய நான்கு வேதங்களின் முறையையும் கொள்பவராகிய சிவபெருமான் ஆக்கத்துடன் தம்மை நினைந்தழுத சிறுவனுக்கெதிரில் தோன்றியருளினர்; ஆகையால், முனிவர்களே! சுகத்தை யடைவிக்கும் புண்ணிய கருமங்களை இயற்றினால் அரியதாயினும் யாவும் கைகூடும் என்பது சுபாவமாகும். (எ-று.) 38.

கருணை வாரி யாதலினுற் கண்மூன் றுடைய வெம்பெருமா
னருண நிறஞ்சேர் சடைமுடியைச் சாய்த்தா னபிடே கம்புரிய
வருண முயர்ந்த சிவசீல மைந்தன் பூசை முடித்தானு
விருணற் கண்ட னருள்போல விமையோர் பொழிந்தார் பூமாரி.

(இ-ள்) திரிநேத்திரதாரியாகிய எமது பெருமான் கருணை சமுத்திரமானபடியால் பிஞ்ஞகமென்னும் தமது சிவந்த சடைமுடியை குழந்தை அபிடேகம் செய்யும்படியாய் வளைத்துக் கொடுத்தருள, பிறகு குலத்திலுயர்ந்த சிவசீல நாம வேதியச்சிறுவன் விதிப்படி பூசையை நிறைவேற்றினன்; அக்காலையில் நன்மையருளும் திருநீலகண்டமுடைய இறைவரின் அருண்மாரி போல் தேவர்கள் பூமாரியைப் பொழிந்தார்கள் (எ-று.) 39.

வேறு.

கரபு ரத்தி லிருந்தவர் காதலாய்ப்
பரம னார்முடி சாய்ப்ப ரெனப்பண்டு
வருமுன் கூறிய நாரதன் வாய்மொழி
தெருளுறக் கண்டன மென்று செப்பினர்.

(இ-ள்.) பிறகு இவ்வைபவத்தை அறிந்த அக்கரபுரவாசிகள் அன்புடன் சிவபெருமானார் திருமுடி சாய்ப்பாரென முந்தி எதிர்கால சம்பவமாய் நாரத முனிவர் வாய்திறந்து அருளிய சொல்லின் உண்மையைச் சந்தேகமறத் தெளிவாய் அறிந்தேனமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டனர். (எ-று.) 40.

வேறு.

காதினி லிருக்தெனவே கண்ணுதல் களிக்க
[illegible]வினை யின்னறல் விழுத்தி முனிவர்க்கே
காதலென வேபுரணந் தோறுநயில் கின்ற
சாதலிரு ருந்தவரு ளிதனென வானோர்

(இ-ள்.) சிவபிரானது திருச்செவிகட்கு விருந்தாய்க் களிக்[illegible] சயமுதைப் பொழிந்து

நாரதமகாமுனிவர் முனிவர்கட்கெல்லாம் முதன்மையும் பூண்டா ரெனப் புராணங்கள்தோறுந் துதிக்கப்படுகின்றார் ஆகையினாலே மெய், நுந்த அரிய தவத்தை இயற்றிய சுபோதனர்க்குள் சிரேஷ்டத்துவம் அடைந்தார். (எ-று.) 41.

அன்னமுனி யின்னகரொப் பானதல மில்லை
யென்னவெடுத் தோதுமொழி யென்சொலி னடங்கா
தின்னகர மான்மியம தென்னமுனி வர்க்கே
தின்னிகரில் சூதமுனி சாற்றினன் தெரிந்தே.

(இ-ள்.) இம்மகாமுனிவரே இக்கரபுரநகரத்திற்குச் சம னையான க்ஷேத்திரம் எங்குமில்லையென்று எடுத்துச்சொல்வதா னல் அதன் பெருமையைச்சொல்ல என்னொருநாவில் அடங்கா ததாமெனச் சமானமில்லாதவராகிய சூத முனிவர் சவுனகாதிமுனி வர்களுக்குச் சொன்னார். (எ-று.) 42.

கதைச் சருக்கம்.

முன்னொருகாலத்தில் ஸ்ரீ கரபுரேசரைப் பூசித்துவந்த சைவ நாதரென்னும் வேதியர் குணவதியாரென்னுந் தமது மனைவியுட ன் புத்திரப்பேற்றைவேண்டி ஸ்ரீ சிவபிரானை நோக்கித் தவஞ்செய்யுங்கால் அப்பெருமான் கிருபையால் ஓர் பாலன் பிறக்க அச்சிறுவனுக்கு சிவசீலனென்று நாமகரணஞ்செய்து வளர்த்து வரும் நாளில் யாத்திரையின்பொருட்டு அங்குவந்த தேவரிஷியாகிய நார தர் அவ்வேதியர்முன் தோன்றி பிற்காலத்தில் அச்சிறுவன் அடையும் விசேஷங்களைச்சொல்லியகன்றனர். பிறகு வேதியர் சிவபதமடைய சிறுவன் தானே சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசிக்க நேர்ந் ததனால் விதிப்படி கோயிலுட்சென்று பெருமானுக்கபிஷேகஞ் செய்யத் திருமுடி யெட்டாததைப்பற்றி வருந்தியபொழுது கருணாகரரா கும் கடவுள் தமது முடியை வளைத்துக்கொடுக்க பாலன் அபி ஷேகஞ்செய்து பூசையை முடித்தான்.

பாலனுக்கு முடிசாய்த்த சருக்கமுற்றிற்று.

சோழச் சருக்கம்.

தெரிய பாலன் கதையினைச் செப்பினீர்
கருது முத்தமச் சோழன் கதையினை
யுரைசெய் வீரென வோது முனிவரர்
பரிவ தாகிப் பகர்ந்தனர் சூதரே.

(இ-ள்.) சவுனகாதி மகரிஷிகள் சூதமாமுனிவரைநோக்கி, தேவரீர் யாங்கள் யாவரும் அறியும்படி சிவசீலனென்னும் வேதியச்சிறுவன் சரித்திரத்தைச் சொன்னீர்; எண்ணத்தகும் உத்தமச் சோழன் சரிதையையும் உரைத்தருள்வீரென்று பிரார்த்திக்க, சூதமாமுனிவர் தயையுடன் சாற்றத்தொடங்கினார். (எ-று.) 1.

பாவ நாசப் பதியினில் வாசமாய்
மேவு மவ்வை யிடைக்குல மெல்லியற்
காவ தாமணஞ் செய்ய வழைக்கவே
மூவ ராமன்னர் தங்களை முன்னியே.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் முனிவர்களே! சேலபுரியென்னும் பாவநாசத்தலத்தில் வாசமாகி அங்குற்ற ஔவைப்பிராட்டியார் இடையர்குலத்தில் ஒரு கன்னிகைக்குத் திருமணஞ்செய்விக்கும் பொருட்டுச் சேரசோழ பாண்டியரென்னும் மூவேந்தர்களை வர வழைக்கத் தமதுளத்திற் சிந்தித்து. (குளகம்.) 2.

ஓலை விட்டன ளோலையைக் கண்டவர்
மால வட்டங் கவரி யசைந்திட
நாலு கைப்படைச் சுற்றி நடக்கவே
சால வன்பு தழைத்திட வந்தனர்.

(இ-ள்.) ஓர் திருமுகம் வரைந்து அனுப்ப, அத்திருமுகத்தைக் கண்டவுடன் மூவேந்தர்களும் ஆலவட்டம் வெண்சாமரை வீச வும், சதுரங்க சைனியங்கள் தங்களைச்சுற்றிச் செல்லவும், மிகுந் த அன்பு உள்ளத்தில் ஓங்கவும் வந்து சேர்ந்தார்கள். (எ-று) 3.

அவ்வை தானெதி ராய்வர் தூசவே
செவ்வி தின்னிழித் தார்பொற் சிவிகையை
யெவ்வ நீத்தன மின்பத்தை யெய்தினந்
தெவ்வை வென்றன மென்றிவர் செப்பலும்.

(இ-ள்.) சேர்ந்த அவர்களை எதிர்கொண்டழைக்க ஒள
வைபிராட்டியார் சமீபிக்கவும் மூவேந்தர்களும் தங்களது பொன்
னாலாகிய பல்லக்கினின்றும் அழகாயிறங்கி அம்மையைப்பார்த்து
தமது தரிசனத்தால் துன்பம் நீங்கினோம், சுகமடைந்தோம்,
சத்துரு ஜயம்பெற்றோமென்று ஸ்துதித்து எங்களையழைத்த கா
ரணமியாதென்றுவினவ; (எ-று.) (குளகம்) 4.

...ளா ருத்தி யுளாளவன் மன்றல்செய்
திசைமை யாதுமை யிவ்விடை தந்தன
னிகப ரச்சுக மெய்துமுங் க[ட்]கினி
மகிழ்வி னேடு மணமுடிப் பீரென்றாள்.

(இ-ள்.) வேந்தர்களே! எனக்கு அபிமானபுத்திரியொருவ
ளுண்டு. அவளுக்கு பெருமையுடன் விவாகஞ்செய்விக்கக்கருதி
உங்களை இவ்விடம் தருவித்தேன். இனி உங்களுக்கு இம்மை
மறுமை இன்பங்கள் எளிதில் உண்டாகும்; சந்தோஷமுடன்
விவாகத்தை நிறைவேற்றுங்களெனப் பிராட்டியார் மொழிந்
தார். (எ-று.) 5.

...ரில் மன்றற் றொழில்கண் முடியவே
நல்ல பல்பொரு ளியாவையு நல்கினர்
செல்வ மேயிகச் சீதன மீந்தனர்
கல்வி தேரவ்வை யுள்ளங் களித்தாள்.

(இ-ள்.) சொல்லியவுடனே விவாக [கா]ரியமானது உடனே
நிறைவேறும்படி நன்மையாகிய பலவிதப் பொருள்களையெல்லா
ந்தந்தார்கள்; மணமுடிந்ததும் அம்மங்கைக்கு செல்வமதிகரிக்கு
ம்படி வேந்தர்கள் மூவரும் சீதனம் கொடுத்தார்கள். அதனால்
கல்வியில் தேர்ந்த ஔவைபிராட்டியார் சந்தோஷப்பட்
டார். (எ-று.) 6.

மேற்செய் கின்ற கருமம் வினவலுந்
தேற்று மஞ்செழுத் தாறத னீர்க்கரைப்
போற்றி வாசஞ்செய் தான்மிகு புண்ணியங்
கூற்றை வெல்லுங் குறிப்புமக் காமென.

(இ-ள்.) [மூவ]ரு வேந்தர்கள் இனி செய்யவேண்டும் காரியம்
யாதென்று அம்மை[யை]க்கேட்க, பாபத்தினின்றும் நிவர்த்தி செய்
யும் பஞ்சாக்ஷர நதியின் கரையில் விருப்புடன் சிலநாள் வசித்தா
ல் மிகுந்தபுண்ணியமுண்டு; யமவாதையை நீக்கும் திறமை உங்க
ளுக்கு உண்டாகுமென்று பிராட்டியார் சொல்ல. (குளகம்.)

நன்று நன்றென மூவரு நம்பிலு
ரொன்று தம்பெய ருரையுண் ட...
குன்ற லூர்க ளரசுசெய் கொள்கையால்
வென்றி யீரகவெவ் வேறுநகர்செய்தார்.

(இ-ள்.) இவ்வசனம் மிகவும் நன்மையுடையதென வேந்
தர்கள் மூவரும் நிச்சயித்துத் தங்களது நாமத்துடன்கூடிய நகர்
களையுண்டாக்கி அரசாக்ஷி புரியக்கருதி பர்வதநிகர்க்கும் தோளை
யுடைய அம்மூவர்களும் வெவ்வேறாக மூன்று நகர்களை ஏற்படுத் 8.
தினார்கள். (எ-று.)

சேரன் செய்தனன் ... கரென
வீர பாண்டியை வேம்பணிந் தோன்செய்தான்
பாரி லிவ்விரண் டின்னடுப் பான்மையாய்ச்
சூரியன்குலச் சோழனுண் டாக்கினான்.

(இ-ள்.) கழ[ற]ிற்றறிவாரென்னும் நாமமுடைய சேரராஜன்
சேலநகரென்னு[ம்] பட்டினம் உண்டாக்கினான். வேப்பமாலை
யணிந்த வீரபாண்டியனென்னும் மதிக்குலமன்னன் வீரபாண்டி
யென்னும் நகரையியற்றினான்; உத்தமச்சோழனென்னும் இரவி
குலவரசன்மேற்படி நகரங்கள் இரண்டின் மத்தியிற் பொருந்த 9.
ஓர் நகரையுண்டாக்கினான். (எ-று.)

காடு சூழ்ந்திடுங் காலமக் காலத்திற்
காடு முற்றுங் கடிந்துகு டாரத்தால்
காடு செய்யப் பஞ்சாக் கரநதி
மேடு மேற்றிசைக் கீர்த்தி விளங்கவே.

(இ-ள்.) எங்கும் வனமே பரவிய அந்நாளில் அரண்யமுழுதும் கோடாரிகொண்டு வேருடன் வெட்டி யெறிந்து பஞ்சாக்ஷர நதியின் உந்நதமாகிய மேற்றிசையில் சோழவேந்தன் தனதுகீர்த்திவிளங்கும்படி நாடுண்டாக்க எண்ணி. (குளகம்) 10.

ஆட கத்தின் மணிக ளழுத்திய
மேடை பற்பல வீதிக ளெங்கணு
மாட கூட மதின்மணி மண்டப
மாடு தோரண மாருமங் காடிகள்.

(இ-ள்.) பற்பலவாகிய தெருக்களில் எங்கேபார்த்தாலும் சுவர்ணத்தினிடமாய் இரத்தினங்கள் பதித்த மேடைகளும், மாடகூடங்களும், மதில்களும், அழகியமண்டபங்களும், அசைகின்றதோரணங்களும், நிறைந்த கடைவீதிகளும். (குளகம்.) 11.

ஆல யங்க ளறந்தரு சாலைகள்
மாலை வேன்மனர் கோயின் மணக்கடைச்
சாலு மங்கையர் நாடக சாலைகள்
கோலி விழைத்தன சித்திர கூடங்கள்.

(இ-ள்.) தேவாலயங்களும், புண்ணியம் புரியும் தர்மசாலைகளும், தாரணிந்த வேல்தாங்கிய ராஜ மாளிகைகளும், அழகியசவுந்தர்ய மிகுந்த வேசியர்களின் நடன அரங்கள்களும், எழுதுகோலால் சித்திரீகரித்திட்டி யுவர்ண கூடங்களும், அமைத்து (எ-று) (குளகம்.) 12.

நாம முத்தம சோழ நகரென
வேம மாக விசைத்திட வெண்டிசை
காமர் பொன்னிறக் கற்பக நீங்கியே
பூமி வந்தது போலம ராவதி.

(இ-ள்.) அழகிய ஸ்வர்ணச்சாயலுடைய கற்பக விருக்ஷங்களை விட்டு இந்திர லோகமானது பூலோகத்தில் வந்த தென்று எட்டுத்திசையோரும் சொல்லும் அந்நகரிற்கு உத்தமசோழபுரியென்று பெயரிட்டு (எ-று) (குளகம்.) 13.

கரபு ரேச்சுரர் பூசைமுக் காலமும்
பிரிவி லாது நடக்கப் பிணைவிழி
யரிவை மார்தின மாடல்கள் பாடல்கள்
திருவி ழாமண் டபப்படி செய்தனன்.

(இ-ள்.) கரபுர நாயகரது ஆராதனை திரிகாலங்களிலும் வழுமல் நடந்தேறவும், மான்போன்ற நேத்திரங்களுடைய மங்கையர் குழாங்கள் தினந்தோறும் சங்கித நடனங்களியற்றவும், உற்சவக்கட்டளைகளும் உண்டாக்கினன். (எ-று.) 14.

சிவபு ரம்மிது வெனச் செப்பும்படி
தவமி யற்று மடங்கள் சமைத்தனன்
றவறி லாமனு நீதி தழைத்திடப்
புவியை யேபொது நீக்கிப் புரந்தனன்.

(இ-ள்) சிவலோகமென்னும் கைலையேயிது வென்று சொல்லும்படி முனிவர்களின் தவச்சாலைகள் உண்டாக்கினன்; மனுநீதிதழைந்து தவறாமல் நடக்கப் பாரபட்சமின்றி பூமியை அரசாக்ஷிசெய்தான். (எ-று) 15.

வேறு.

கன்னசா மரைகள் வீசக் கவினுறு பட்டங் கட்டிப்
பொன்மணி முரச மார்ப்பப் புழைக்கைநால் வாய்க்க ளிற்று
மன்னெனும் பூத நாத னெருத்தமேல் வைகி யோர்நாண்
மின்னுவெண் குடைநி ழற்ற வீதியில் வந்த காலை.

(இ-ள்.) சாமரைபோன்ற செவிகளையாட்டிக்கொண்டு நுதலில் அழகிய பட்டமணிந்து கழுத்திலணிந்த பொன்மணிகள்

முரசம்போல் தொனிசெய்ய, அவாரம் பொருந்திய துதிக்கையையும் தொங்கும் வாயையுமுடைய அரசகுஞ்சரமாகிய [..]லை யானையின் பிடரியின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு உத்தர சோழவேந்தன் ஓர் தினம் பிரகாசிக்கும் வெண்மையான குடை நிழல் செய்யும்படி தெருவில் பவனிவந்தபோது (குளகம்.) 16.

எண்டிசை புகழுங் கீர்த்திக் கரபுர யாத்தி ரைக்கே
கொண்டல்கண் படுக்குஞ் சோலைக் குடதிசை யந்தணாளர்
பண்டுசெய் தவத்தி னூற்றம் பதியிருந் தெழுந்து நாகங்
கண்டலை பலவு நீந்திக் கதும்பவா னியைவந் துற்றார்.

(இ-ள்.) சோலைகளுடைய மேற்குத்திக்கில் வாழும் பிராமணர்கள் சிலர் பூர்வத்தில் தாங்களியற்றிய தவத்தின் பயனாக அஷ்டதிசைகளும் புகழ்ந்திடும் கீர்த்தி பொருந்திய கரபுரக்ஷேத்திர யாத்திரையை விரும்பியவர்களாய் மலைகள் சோலைகள் பற்பல கடந்து தரிசிக்கத் தகுதியாகிய பவானிகூடல் வந்து சேர்ந்தார்கள். (எ-று.) 17.

பொன்னியற் பவானி கூடும் புனிதநீ ராடிச் சந்தித்
துன்னுமர்க் கியங்கா யத்ரித் தொழின்முடித் தன்பி னாலே
யென்னையா ளுடைய சங்க மேச்சுர னுமைப் போற்றி
யன்னகர் சின்னாண் மேவி யகன்றுசெங் குன்றூர் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) காவிரி நதியில் பவானியாறு சங்கமமாகும் துறையில் பரிசுத்த ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சந்தியாவந்தனம், நீரிறைத்தல், காயத்ரி ஜபம் முதலிய கிரியைகளை முடித்து அன்புடனே என்னையாட்கொண்ட சங்கமேச்சுரரென்னும் சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் துதித்து அவ்விடத்திலேயே சிலநாள் தங்கியிருந்து பிறகு அதை நீங்கித் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரென்னும் பதியை அடைந்தார்கள். (எ-று.) 18.

உமையொரு பாக னைவொரு பெரும்பொரு ளையண்ணு
லெம்மையுடை யரனே யென்ன விருகணீர் சொரியப் போற்றித்
தமையறிந் துணரும் வேத பாரகர் தருக்கி யாசை
யமைய நாண் மூன்று வாசமங் கிருந் தகன்றார் மன்னோ.

(இ-ள்.) உமாதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய ஒப்பற்ற பரம்பொருளாகிய அர்த்தநாரீச்சுரரை வணங்கி அண்ணலே! எம்மையாளுடைய இறைவனே! என்று விநயமாய்க் கண்களிரண்டிலும் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகத்துதித்துத் தங்களது ஆத்மஸ்வரூபத்தையுணர்ந்த அப்பிராமணர்கள் மிகவும் ஆசைகொண்ட அவ்விடத்திற் பொருந்தும்படி மூன்றுநாள் வசித்து அங்கிருந்து நீங்கினார்கள். (எ-று.) 19.

கனிபழுத் தொழுகுந் தேறற் கன்னல்செந் நெலினுந் தேங்கப்
பனிமலர் சோலை சூழும் பகர்கர புரத்தை நண்ணி
முனிவர ரிஷியார் சித்தர் முறைமுறை போற்று மீசன்
னகரக் கோபு ரத்தைக் கண்டனர் பணிந்து சென்றே.

(இ-ள்.) பிறகு பழங்கள் கனிந்தொழுகிய தேன்வெள்ளம் கரும்பு வயல்களிலும் செந்நெல் வயல்களிலும் தேங்கி நிற்கக் குளிர்ந்த பூஞ்சோலைகள் நாற்புறமுஞ்சூழ வேதங்கள் போற்றும் கரபுரக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து முனிசிரேஷ்டர்களும் தொண்டர்களும் சித்தர்களும் முறைமையாகப் பூசிக்கும் சிவபெருமானது ஆலயத்தின் கோபுரத்தைத் தரிசித்து நமஸ்காரஞ்செய்து நடந்து, (குளகம்.) 20.

வேறு.

பஞ்ச பாதக மற்றுள பாவமும் பானு முன்னம் பனியெனப்
போக்கிட, வஞ்செ ழுத்து முருக்கொ டெழுந்தமெய் யாற்றின் மூழ்கி
முடித்த தொழிலினர், கந்[..]ட யி[..]ற்றன் கரபுர நாதன் மாது
கணபதி கந்திவேள், [..]ந்த வீரன் வயிரவன் சூரியன் சண்டி மற்று மது
பத்து மூவர்க்கும்.

(இ-ள்.) மகா[..]தகங்களை[..]த்தையும் வேறுள்ள தீவினைகளையும் சூரியன் முன்னர் பனிபோல் நீங்குவதற்கே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தோடும் [..] வழிகொண்டு பெருகிய உண்மையாகிய மணிமுக்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்களது கடன்களை முடித்தவர்களாய்

கோயிலுட்புகுந்து விதைக்கையருந்திக் கறுத்த கண்டத்தையுடைய காபுரேசர், உமாதேவியார், விநாயகர், நந்திதேவர், சுப்பிரமணியர், சரணடையத்தகும் வீரபத்திரர், வைரவர், சூரியபகவான், தண்டீசர், இன்னும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் ஆகிய இம்மூர்த்திகள் யாவருக்கும், (குளகம்.) 21.

ஆவின் பாலிள நீர்நறு லத்துட னாட்டுவித்தபி டேக விதியுடன்,
கூவி ளம்முத லாய் வருச்சனை கூறு பாயச மாதிநி வேதனம்,
தூபதீ பப்பணி மாதவே யானை யாற்செய்வித் தன்பினிற் போற்றியே,
பூவின் மிக்கவிவ் வூருங் கயிலையாம் பூத நாதனும் பொற்கயி லாசனே.

(இ-ள்.) அபிஷேக விதிக்கிரமத்துடன் எண்ணெய், தெங்கிளநீர், பசுவின்பால் இவைகளால் அபிஷேகஞ் செய்வித்து வில்வ முதலானவைகளால் அருச்சனையும், சொல்லப்பட்ட பாயச முதலிய நிவேதன வகைகளும் தூபதீப முதலிய பணிவிடைகளும் அன்புடன் செய்வித்து வணங்கிப் பூமியிற் சிறந்த இப்பதியும் கயிலையங்கிரிக்குச் சமானமாகும்; மூர்த்தியும் அழகிய வெள்ளியங்கிரியமர்ந்த விமலரே யாகும் (குளகம்.) 22.

என்று போற்றி யிருந்தபின் றுண்மறை யேத்த மேற்குல வேதியரியாவருங், கொன்றை சூடியா னருள் பெற்றவக் கொள்கை யாற்றமர்க்கு வழிக்கொண்டே, சென்ற போதி னணித்து குடக்கினிற் றிங்கள் பானு வொளியும் புகாததோர், தன்றி ருட்குடி கொண்டு மருட்கொளுந் தொன்மை யாம்வன மொன்றினில் வந்தனர்.

(இ-ள்.) என இவ்விதமாகப் புகழ்ந்து துதித்து அநேக நாள் அவ்விடம் வசித்து வேதம் புகழும் பெயர் வருணத்தவராகிய அம்மறையோர்கள் யாவரும் கொன்றைப் பூமாலைதரித்த சிவபெருமானது திருவருட் பிரசாதத்தையடைந்த வழியினால் தங்கள் நகருக்கு வழிப்பற்றிக்கொண்டு போகுங்காலத்தில் அதற்குச் சமீபித்து மேற்குத்திக்கில் சூரிய சந்திரர் ஒளியும் பிரவேசிக்கக் கூடாதபடி நிறைந்த அந்தகாரமே எப்போதும் நீங்காமற்

கொண்டு பார்ப்போரைப் பயப்படச்செய்யும் ஓர் பழமையாகிய ஆரணியத்தினிடமாய் வந்தார்கள். (எ-று.) 23.

வேறு.

கருகிய வுடலு நீண்ட கைகளில் வாளும் வேலும்
பெருகிய வயிறுந் தேய்ந்த பற்களும் பிளந்த வாயு
முருமெனத் தெழித்த சொல்லு முறுகழ லொடுசெங் கச்சுஞ்
சுரிகையுங் கொண்ட வேடர் தோன்றின ரவரைக் கண்டே.

(இ-ள்.) அக்காலையில் கறுத்த மேனியும், நெடிய காங்களிற் பிடித்த வாளாயுதத்துடன் வேலாயுதமும், பெருத்த வயிறும், தேய்ந்துபோனதந்தங்களும், பிளவுபட்டவாயும், இடிபோல் அதட்டும் சொற்களும், காலிலணிந்த செருப்பும், சிவந்த கச்சையும், உடைவாளுமுடைய வேட்டுவர்கள் அம்மறையோர்களைப் பார்த்துப் பின்றொடர்ந்தார்கள். (எ-று.) 24.

வேதிய ரபய மென்றே மிகப்பயந் தேகக் கிள்ளி
யாதிமன் னவன்ற னேவ லாளர்க ளனேகர் கண்டு
வீதியிற் பவனி வந்த வேந்தனு மனைக்குச் சென்று
ஸீதுவெந் துயர நீக்க லிங்குநங் கடனே மென்ன.

(இ-ள்.) வேதியர்கள் வேடர் கூட்டத்தைப் பார்க்கவும் மிகவும் பயந்து அபயமென்று ஓடுவதைச் சோழவேந்தனது ஏவலாளர்கள் அநேகர்கண்டு, யானைமீதேறி தெருவில்வந்த அரசரோ அரண்மனைக்குட்சென்றார், மறையோர்கட்கு நேர்ந்த இக்கொடிய ரூபத்தை நிவர்த்திசெய்தல் நமது பாரமாம், என்று நினைத்து (குளகம்.) 25.

போயினர் சேதமேற்ற புனிதர்கள் புண்பட் டார்க
ளாயினர் வழியி லெய்த வஞ்சலிர் போமி னீயிர்
தாயினு நல்ல னெங்கோன் றஞ்சமா யதரிப்பான்
றீயராம் வேடர் தம்மைக் கொலச்செய் வோமென்று சென்றார்,

(இ-ள்.) எதிரிற்சென்று வேதம் உணர்ந்த அப்பிரசித்த மறையவர்கள் புண்பட்டமெய்யுடன் மார்க்கத்தில் வந்தடைய அவர்களைக்கண்டு, நீங்கள் பயப்படாமல் செல்லுங்கள், அன்னையினுமினியோராகிய எமது அரசர் அடைக்கலமாயுங்களைக் காப்பார், கொடியர்களாகிய வேட்டுவக் கூட்டத்தை யாங்கள் சென்று வதைசெய்வோமென வேதியரையனுப்பி எதிர்த்துவந்தார்கள். (எ-று.) 26.

சென்றவ ரணுகக் கண்டு சிறியே கூட்டங் கூடிக்
குன்றுபோற் றிரண்டு வந்து கூயினர் போரெதிர்த்து
நின்றனர் பொருகளத்தி லுருமெனு நெருங்கி யார்த்துக்
கன்றியே பொருதார் முன்னங் காலொடு கால்கள் பின்ன.

(இ-ள்.) வந்தவர்கள் தங்களைச் சமீபிப்பதைப் பார்த்துச் சிறு வேடர்கள் கூட்டமாய் ஒன்றுசேர்ந்து பர்வதம்போலத்திரண்டுவந்து ஆர்ப்பரித்துச் சண்டைக்காக எதிர்த்து தங்களது கரங்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னும்படி சோழவேந்தனது வீரர்கள் முன்னம் இடிபோற் கர்ச்சித்து யுத்தகளத்தில் கோபத்துடன் நின்றார்கள். (எ-று) 27.

சிலர்களால் வளவன் வீரர் தேய்ந்தனர் வேடர் கூட்டம்
பலர்களால் வெற்றி கொண்ட பான்மையா லச்சமின்றிக்
கொலைகளிற் றலைப்பட் டார்கள் சோழனூர்ப் புறஞ்சுற்றிக்
கலகமே செய்திட் டார்கள் காரண மொன்றி லாதே.

(இ-ள்.) வேடர்களின் கூட்டம் அதிகமாயும் சோழனுடைய வீரர்கள் எண்ணிக்கையில் சிலர்களாயிருந்ததால் இவ்வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் ; பிறகு வேடுவர்கள் தங்களுக்கு ஜயம் நேர்ந்தபடியால் கொஞ்சமும் பயப்படாமல் கொலைத்தொழிலில் தலைப்பட்டவர்களாய்ச் சோழனது நகரைச்சேர்ந்து நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு யாதொரு காரணமும் இல்லாமல் கலகமியற்றினார்கள். (எ-று.) 28.

சுற்றிலே யுள்ள வூர்க டொறுமுறை யிடிக் கொண்டே
கொற்றவன் கோயில் வாயில் வந்தனர் குறுகி நின்று
பற்றிலா வேடர் செய்தி பகர்தலும் பாரக் கேட்டே
ஒற்றையந் திகிரித் தேரோ னுதயவெற் புற்றா னன்றே.

(இ-ள்.) இவ்விதங்கலகமியற்றிய வேடர்களால் துன்பமடைந்த சுற்றுப்பக்கத்துக் கிராமவாசிகளியாவரும் அபயமென்று அழுதுகொண்டு அரசனுடைய அரண்மனைவாயிலைச் சமீபித்து இரக்கமில்லாத வேடர்களின் செய்கையைச்சொல்லி முறையிட்டார்கள் ; அம்முறையைக்கேட்டு (தன்வமிசத்து அரசனுக்கு உதவி செய்ய வருபவன்போல்) ஒற்றைச்சக்கரமுடைய இரதமேறிச் சூரியன் உதயகிரியில் உதயஞ்செய்தான். (எ-று.) 29.

சீரியல் கரபு ரத்துச் சேயிழை யாரு றுப்பில்
வாரிச மலர்ம லர்ந்து பகலினில் வதன மொத்தோங்
கூரிருண் மாலைக் காலங் கொங்கையொப் பென்னக் கேட்டு
நேரிய லாம்பற் போது வாயினை நிகர்வோ மென்னும்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற கரபுரநகரத்து மாதர்களினவயவங்களில் கமலமலர்கள் புஷ்பித்து நாங்கள் பகற்காலத்தில் இம்மாதர்களின் முகத்துக்குச் சமானமானோம், மிகவும் இருண்ட இராக்காலங்களில் ஸ்தனத்திற்கு நிகரானோமென்றதைக்கேட்டு உவமையிலொத்த ஆம்பற் புஷ்பங்கள் யாங்கள் அப்பெண்கள் வாய்க்குச் சமானமாவோமென்று சொல்லும். (எ-று.) 30.

சூரிய னூர்தெனச் சொல்லலாற் பகைத்துச் சோம
னூரினிற் பிரிந்த மாத ருள்ளத்தை வருத்தஞ் செய்தான்
[illegible]லன்று தொட்டுப் பருதியஞ் செல்வ னுக்கு
நேரியல் சோமனுக்கும் நிலைத்தது வெறுப்புத் தானே.

(இ-ள்.) சூரியன்வமிசத்து அரசனது நகரம் இதுவென யாவருஞ் சொல்வதால் சந்திரன் கோபித்து அவ்வூரில் வேற்றூர் சென்ற கணவரைப் பிரிந்த யௌவனமாதர்களின் இதயத்தை

மிகவும் அன்பஞ்செய்தான்; அக்காரணத்தால் உலகில் அன்று முதல் சூரியனுக்கும் சமானத்தன்மை பொருந்திய சந்திரனுக்கும் பகை நிலைத்துவிட்டது. (எ-று.) 31.

இரவினி லரசு செய்ய விந்துவே பகற்போ தெல்லாம்
பரிதி தா னரசு செய்ய வாசியல் பகுத்துக் கொண்டா
ரிரவிதா னொருகா லத்து மிருட்போதுந் தோன்றி டாது
க்ரைமதி பகற்கா லத்திற் றோன்றலாற் களங்க முற்றான்.

(இ-ள்.) அப்போது இராக்காலமுழுதும் சந்திரன் அரசாளவும், பகற்காலமெல்லாம் சூரியன் அரசாளவும் தங்களுக்குள் பாகஞ்செய்துகொண்டார்கள்; ஆகையால் அன்று முதல் நியதிகெடாமல் சூரியன் எக்காலத்திலும் இரவில் தலைகாட்டுவதில்லை; சொல்லப்பட்ட சந்திரன் உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாய்ப் பகலிற் றோன்றியதால் மேனியிற் களங்கம் அடைந்தான். (எ-று.) 32.

எழ்பரித் தேரைத் தூண்டி யுதயவெற் பிடையெ ழுந்து
காரிருள் குழாத்தை யுண்டு பகலினைக் கக்கித் தொண்டு
தாழ்வுறு மேற்குத் திக்காந் தையலி னூடல் போக்கக்
காழ்வுறு மன்பிற் றொட்டா னாயிரங் கிரணக் கையான்.

(இ-ள்.) மதியின் ஆக்ஞையாகிய இராப்போது நீங்கவும், ஆயிரங்கிரணங்கள் உடைய சூரியன் உதயகிரியில் தோன்றி ஏழு குதிரைகள்கட்டிய இரதத்தை முன்செலுத்தி நடத்தி அந்தகாரகூட்டத்தை விழுங்கி வெளிச்சத்தை உமிழ்ந்து தாழ்வடைந்த மேற்றிசையாகுந்தனது மனைவியின் பிணக்கைத் தீர்க்கும்படி மிகுந்த அன்புடன் கரங்களினாற் பரிசித்தான். (எ-று.) 33.

ஒளிதிகழ் வெண்கு டைக்கீழ் மற்றைநா ளுதய காலை
தளிர்புரைக் கையின் மாதர் சாமரை யிரட்டக் கண்ணு
மளியினந் தெரியல் மார்பி னழகெனுந் தேனை ருக்க
வளவர்கோன் வந்து சிந்தே யாணியினின் வருப்புக் கண்டான்.

(இ-ள்.) மறுநாள் உதயகாலத்தில், சோழவேந்தன் தளிர்களுக்குச் சமானமாகிய கரங்களினால் மாதர்கள் கவரிவீச, அவர்களது கண்களாகிய வண்டுகள் தாரணிந்தமார்பின் அழகென்னும் மதுவை உண்ணும்படி பிரகாசம்பொருந்திய வெள்ளைக்குடை நிழலில் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து சேனைகளை அழைக்கும் 34.
படி உத்தரவுசெய்து. (குளகம்.)

ஒற்றர்கள் தம்மை விட்டா லூர்தொறுங் குன்று தோறு
முற்றிய காடு தோறு முழைகளி லிடங்க டோறு
முற்றிடுங் கள்வர் வேட ருறைவிட மெல்லாங் கண்டு
கொற்றவன் முன்னர் வந்து கும்பிட்டார் செய்தி சொன்னார்.

(இ-ள்.) கிராமங்கள், குன்றுகள், முதிர்ந்த ஆரண்யங்கள், குகைகள் ஆகிய இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒன்று விடாமல் தூதர்களை அனுப்ப அவைகளில் இருக்கும் கள்ளர்கள், வேடர்கள் ஆகிய இவர்களின் இருப்பிடங்களையெல்லாம் அவர்கள் அறிந்து அரசன் முன்னேவந்து நமஸ்காரஞ்செய்து சங்கதி சொன்னார் 35.
கள். (எ-று.)

கடம்பொழி கலுழிச் சேறு காட்டவே வீதிவந்த
டம்பயில் பனைக்கை வேழம் பாய்வரு மிவுளிக் கூட்டம்
விடம்பயில் சினக்கொள் காலாள் வீரர்தங் கூட்டஞ் சேரக்
குடம்பொரு வளைகள் பேரி கொம்புகள் முழங்க வெங்கும்.

(இ-ள்.) உடனே அரசனுக்கட்டளையால் மதத்தைப் பொழிவதால் கலங்கிய சேற்றையுண்டாக்கிக்கொண்டு நீண்ட பருத்த துதிக்கைகளுடைய யானைக்கூட்டங்களும், பாய்ந்துசெல்லும் குதிரைக்கூட்டங்களும், குடத்திற்குச் சமானமாகிய சங்குகளையும் பேரிகளையும் கொம்புகளையும் நாற்றிசையும் முழக்கிக்கொண்டு கோபங்கொண்ட படைவீரர் கூட்டங்களும் 36.
நஞ்சைப்போல் ஒன்றுசேர்ந்து வீதியிற் புறப்பட்டன. (எ-று.)

வேட்டச் சருக்கம்.

சூழிருட் படல நீங்கக் கதிரவன் றோன்றக் கஞ்சம்
வாழுவே மலர்தல் போல மாதவர் முகச ரோசந்
தாழ்விலா தலர நெஞ்சத் தாமரை விகாச மாகக்
காழ்சினக் கிராதர் காதை கருதிச்சொல் லின்முற் சூதர்.

(இ-ள்.) எங்கும் பரவியிருந்த அந்தகாரக்கூட்டம் நீங்கிச் சூரியன் உதயமானால் கமலமலர் அலர்ந்து விகசிதம் ஆவதுபோல், நைமிசவன இருடிகளின் முகமென்னும் தாமரைகள் குறைவின்றி மலரவும், இதயகமலம் விரியவும் கடுங்கோபிகளாகிய வேட்டுவர்களின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுவதற்கெண்ணிச் சூதமுனிவர் சாற்றத்தொடங்கினர். (எ-று.) 1.

வேறு.

எல்லாம னங்கொடிய காடாமி டங்கள்விழி கன்றுஞ் செடித் தலையர்கள், வில்லோசை செய்கையர்கள் வெஞ்சின நெருப்பினர் வெடித் திடிமிடிக் குரலினர், கொல்வா ருயிர்த்திரள்கள் குத்தென்பர் வெட் டென்பர் கூக்குர லெழுப்பு தடியோ, ரல்லார் நிறத்தினர்கள் பல்லே கடிப்பவர்க ளாகா வழிப் புளிஞரே.

(இ-ள்.) சிலைபோன்ற வலிய நெஞ்சமும், பீதியைத்தரும் ஆரணியங்களாகிய உறைவிடமும், கண்கள் கூசுகிக்கும்படியான புதல்போன்ற சிரமுமுடையவர்கள்; எப்போதும் தநுசை குணத்தொனியெழுப்பும் கரங்களுடையவர்கள்; வெவ்விய கோபாக்கினி மிகுந்தவர்கள்; இடியையொத்து வெடிக்கும் தொனியுடையவர்கள்; பிராணிகளை எப்போதும் வதைசெய்வார்கள்; குத்தென்றும் வெட்டென்றும் கூவும் குரலுடைய பெருத்த உதடுடையவர்கள்; இருள்போன்ற சாயலுடையவர்கள்; தந்தங்களை நறநறவென்று கடிப்பார்கள்; மிகவுந்தீயவர்களாகிய அவ்வேடர்கள். (இ-ள்.) 2.

மழைகா லிருட்பொழுது பகலே யென்றுதிரிவர் வரைகாடு சுற்றி வருவார், பழியே செயத்துணிவ ரொளிகூ டொளித்திடுவர் பசுமாடு பத்தினிக ளினார், வழிமீ தினித்களவு கொளவே நினைத்திடுவர் வலைவீசி நித்தமு மளைவோர், சுழியே யெனச்சுழல்வர் முனிவோ ரிடைக்கணுறு துகில் பறிப்பர் தினமே.

(இ-ள்.) மழைநிசி யிருட்காலங்களில், பகற்காலம்போல் சஞ்சரிப்பார்கள்; கிரிகளையும் வனங்களையும் அக்காலத்தில் சுற்றிவருவார்கள்; ஒளிகூடுகளில் ஒளித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்; பிராணிகளையடித்துக் கொலை செய்யப் பயப்படார்கள்; அகப்பட்டவர்களைக்கொன்று அவர்களுடைய பசுமாடுகளையும், பத்தினிப்பெண்களையும், வழிப்பறிசெய்ய நினைப்பார்கள்; தினந்தோறும் வலைகளைப்பரப்பி அதில் அகப்பட்டவர்களை சூழ்ந்து பிடிப்பார்கள்; நீர்ச்சுழிபோல் எவ்விடத்தும் சுற்றிவருபவர்கள்; நிதமும் முனிவர்களின் இடையிலுள்ள வஸ்திரங்களை அபகரிப்பார்கள் அவ்வேடர்கள். (எ-று) 3.

வளர்காவி ரித்துறைவ னமீதுசெ யக்கருதி வருவா னெனக் குழுமியே, யுளவேட ரித்தலைவர் பலர்கூடி யொட்டுநிரை யொழியா தயற்க ணுறைவோர், தளவாய்ப்ப டைத்தலைவர் முனையோர மைச்சர் சிலர் தளராசி பற் பலர்களா, விளவேனி விற்பெரிய தொருபூச லைப் புரிவ ரிளகா மனத் தெயினரே.

(இ-ள்.) சிறந்த காவிரித்துறையுடைய சோழவேந்தன் ஒருக்கால் நம்மீது யுத்தஞ்செய்ய நினைத்து வருவானென்று கூட்டமாயிருக்கும் வேடர்களின் தலைவர்கள் பலர் ஒன்றுசேர்ந்து கூடிய கூட்டம் நீங்காமல் அக்கம் பக்கங்களில் வசிக்கும் தங்கள் சைனியங்களைப்பிரித்து படைத்தலைவர்களென்றும், முனைமுகத்தில் நிற்பவர்களென்றும், ஆலோசனை சொல்பவர்களெனவும், மற்ற சைனியங்களென்றும் விபாகித்து வெப்பத்தின் மிகுந்த ஓர் சண்டையையியற்ற கடின இதய முடைய அவ்வேடர்கள் ஏற்பாடு செய்தனர். (எ-று.) 4.

காலாள் ரங்கம்வரை மேனீரி நிந்திடக டாயானை பந்தி நிரையே
மேலாய்வி ரிந்தகுடை நீழுலு ளிர்ந்தநீழல் விழைய வருந்துரைகளே
யாலால முன்புவரல் போலவெ முந்துசில ராகாத வன்பு ளிநர்மேல்
மாலேக் கரும்பரசு வேலாயுதம்பொருவில் வாளாயு தந்தி கடுமே.

(இ-ள்.) காலாட்களும், குதிரைகளும், குன்றின் பாதை வழிவது போன்று மதயானை கூட்டங்களும், ஆகாயத்தில் விரிந்த குடைகளின் கீழ் குளிர்ந்த நிழலில் விருப்புடன் செல்லும் அதிபர்களும், ஆகிய சோழவேந்தன் படைகள், எதிர்த்தவரும் ஆலகால விஷம்போற் சீறி யெதிர்த்து அக்கொடிய வேடர்களின் மீது மயக்கத்தைத்தரும் மழுக்களையும், வேல்களையும் ஒப்பற்ற வாள்களையும் பாயும்படி யேவினார்கள். (எ-று) 5.

வேறு.

கண்டனர் வரும்படை யெதிர்ந்தனர் கலந்தார்
கொண்டமு சலங்கதை குனிந்தசிலை வாளி
தண்டெறி பிடித்தனர் அடுத்தனர் தடுத்தா
ரண்டமுக டெண்டிசை குலுங்கவமர் செய்தார்.

(இ-ள்.) சோழன் படை வருவதை வேடர்கள் கண்டு எதிர்த்து இருதிறத்தார்களும் கைகலந்து கரங்களிற்பிடித்த உலக்கைகளாலும், கதைகளாலும், வளைந்த வில்லிலிருந்து கிளம்பிய அம்புகளாலும், தண்டாயுதங்களாலும், நேருக்குநேராய் நின்று அடித்தும், விடுத்தும், தடுத்தும் எட்டுத்திசைகளும் அண்டமுகடும் அதிரும்படி யுத்தஞ்செய்தார்கள். (எ-று) 6.

...ள்விசுற்றி நிற்பரிரு தோள்களற மட்டுந்
தாள்களற வெட்டுவர் துணிப்பர்தலை யோடே
மூளைக டெறித்துவிழ மொத்துவர்கள் குந்தால்
வேலையுரு த்திர னெனப்பலர் வெகுண்டார்.

(இ-ள்.) ...தோள்களற்று தோள்கள் சேதிக்கப்படும் வரையில் கையில்வாளாயுதத்தைச்சுழற்றிப் போர்செய்து நிற்பார்கள்; கால்

களிரண்டும் அற்றுவிழும்படி வெட்டுவார்கள்; உடல் முண்டமாகவிழும்படி சிரசைத் துண்டுசெய்வார்கள்; சிரத்திலுள்ள மூளைசிதறி விழும்படி சிரசில் குத்துவார்கள்; அநேகர் காபனையெரித்த காலனுருத்திரன்போல் சீறினார்கள். (எ-று) 7.

மார்புகிழி யச்சிலர் மடிந்தனர் கிடந்தார்
வாரியி லிரத்தநதி வாரியென வோடச்
சூரிய னுதிக்கவெதிர் சுற்றிய பனிப்போல்
வீரிய முழக்கிசைகள் மேகவிடி வெல்லும்.

(இ-ள்.) மார்க்கத்தில் இரத்தநதியானது வெள்ளம்போற் பெருக்கெடுத்தோட மார்புபிளந்து சிலபேர் இறந்து விழுந்தார்கள்; அவர்களின் தோற்றம் உதயசூரியனைப் பனிசூழ்ந்திருப்பதையொத்தது; வீரர்கள் வாயிலிருந்து சப்திக்கும் வீரநாதங்கள் மேககர்ச்சனையை அடக்கும். (எ-று.) 8.

வேறு.

அடிப்பர்கள் பிடிப்பர்க ளடிக்கடிபி னேடி
முடுக்குவர் விலக்குவர் முறுக்குவர்கண் மீசை
யொடிப்பவர் களத்தினை யுறுக்குவர் சினத்தாற்
றுடிப்பருயிர் நெக்கியுடல் சொக்குவர் களத்தே.

(இ-ள்) ஒருவரையொருவர் அடிப்பார்கள்; பின்பாய்ந்து, முன்சென்று கரங்களிற் பற்றுவார்கள்; துரத்துவார்கள்; விலக்குவார்கள்; மறுபடி மீசைகளை முறுக்குவார்கள்; கழுத்தை முறிப்பார்கள்; சீறுவார்கள்; ஆவிதுடிப்...உடல்குழைக் களத்து மூர்ச்சிப்பார்கள். (எ-று.) 9.

வேறு.

வாளினை விதிர்ப்பர்சிலர் வாயிதழ் மடிப்பர்
தோளினைக டட்டுவர் தொடுப்பர்சிலர் பாணம்
மாளுவர்கள் வீழுவர்கள் மீளவெழு வார்கள்
காளமொடு பேரியட ங்கட லடக்க.

(இ-ள்) சிலர் வாளாயுதத்தை ஏந்துவார்கள்; சிலர் உதட்டைக் கடிப்பார்கள்; சிலர் இரண்டு புயங்களையும் தட்டுவார்கள்; அம்புகளை சிலர் விடுப்பார்கள்; சிலர் மடிந்துவிழுவார்கள்; மூர்ச்சையால் விழுந்த சிலர் எக்காளம், பேரி, தம்பட்டம் ஆகிய இவைகளின் முழக்கம் சமுத்திர கோஷத்தை அடக்கும்படி முழக்குவதைக் கொண்டு மறுபடியும் எழுந்திருப்பார்கள். (எ-று.) 10.

ஆனைகள் மற்றுடல் கிடக்கவரு மாழிச்
சேனைக் கிறக்கநடை வாசிகள் செகுப்பார்
கானிடை யொளிப்பர்சிலர் கால்கடவு மாறி
மேனியிடு நற்கவசம் வெட்டினி விழப்பார்.

(இ-ள்.) யானைகள் அதிக்கயறுந்து உடலம் பூமியிற் கிடக்கவும், கடல்போல்வந்த சேனைகள் மடியவும், கதிகளையுடைய குதிரைகள் உயிர்துறக்கவும் பலர் போர் செய்தார்கள்; பாதங்கள் தடுமாற விழுந்தோடி சிலர் வனங்களிலொளிந்துகொண்டார்கள்; பகைவர்கள் வெட்ட சிலர் தங்கள் மார்பிலணிந்த கவசங்களை யிழந்தார்கள். (எ-று.) 11.

வேறு.

அஞ்ச லின்றியே யாயிரு படைகளு மடர
வெஞ்ச லின்றிய வேடர்தம் படையெலா மெதிர்த்துத்
அஞ்சினார் சிலர் அஞ்சிடார் தோற்றன மென்றே
வெஞ்ச மத்திடை யோடினர் வெருவினர் விரைந்தே.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய் இருதிறச்சைனியங்களும் பயப்படாமல் சண்டைசெய்ய அவற்றுள் மிச்சமின்றி வேட்டுவர் சைனியங்களியாவும் சோழன் சேனையோடு எதிர்த்து மடிந்தார்கள்; மடியாமல் தப்பிய சிலர் தோற்றோமெனச் சொல்லிக்கொண்டு, வெவ்வியயுத்தத்திற்கு பயந்து வேகமாய் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். (எ-று.) 12.

ஓடி னார்சில ருயிர்பிழைத் தோமென வுள்ளம்
வாடி னார்சிலர் வாள்விழி யெயிற்றியர் தம்மைக்
கூடி னார்சிலர் காளெலா மழுகையின் குரலாய்த்
தேடி னார்தங்கண் மக்களெங் கேயெனத் திரிந்தார்.

(இ-ள்) உயிர் தப்பினோமெனச் சிலர் ஓடினார்கள்; சிலர் மனமழுங்கி வாள்போலும் பிரகாசம் பொருந்திய விழிகளுடைய வேட்டுவமாதர்களிடம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்; அம்மாதர்கள் அரண்யமுழுதும் அழுகுரலுடன் தங்கள் புருஷர்களையும் பிள்ளைகளையும் தேடித்திரிந்தார்கள். (எ-று) 13.

வேட மாதர்க ளழுதகண் ணீர்வழி வெள்ள
மோட மார்பினி லிறங்கியே யலறிடு மொலியாற்
கூடி மானின மஞ்சியே யுயலினிற் குதிக்க
வாடி யோடிடுங் கடமைகள் வனத்திடை மறுகி.

(இ-ள்.) வேடஸ்திரீகள் அழுததினால் கண்ணினின்று பெருகிய ஜலம் மார்பின்வழியாய் வழிந்து பெருக்கெடுத்தோட அவர்கள் அலறிடுந் தொனியால் மான் கூட்டங்கள் பயந்து மருண்டு குதித்துச்செல்ல, கடமைமிருகங்கள் பயந்து வனமெங்கும் சுழன்று திரியும். (எ-று.) 14.

இவ்வ ணம்படை வளவர்கோன் சேனைக ளெழுந்தே
யவ்வ னத்தினைக் குடாரமோ ராயிரங் கொண்டே
யெவ்வ யின்றொறுங் களைந்தன ழலினி லெரித்தார்
கொவ்வை வாய்ச்சிய ரெயிற்றியர் குடியெலாஞ் சிதற.

(இ-ள்.) இப்படியாய் வேடுவர்களியாவரும் நாசமடைய உத்தமச் சோழவேந்தனுடைய சைனியங்கள் கிளம்பி கொவ்வையதாமுடைய வேடப் பெண்களின் குடிகளெல்லாம் சிதறியோடும்படி கணக்கில்லாக் கோடரிகளைக்கொண்டு அவ்வாரண்யத்தை எல்லா இடங்களிலும் வெட்டி அக்கினியில் எரியும்படிச் செய்தார்கள். (எ-று.) 15.

பாவ புண்ணிய மெப்படி யோவெனப் பார்க்கின்
மேவு வேடர்தங் கிளையொடு பாவம்வே ரறுக்கு
மோவில் புண்ணியஞ் சோழனை வாழ்வினை யுற்றுத்
தேவ னென்னவே செப்பிட விளங்கியே சிறக்கும்.

(இ-ள்.) நல்வினை தீவினைகளின் செயல்கள் எவ்விதமென்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், பாவமானது பொருந்திய வேடர்களைச் சுற்றத்துடன் அடியோடு நாசஞ்செய்துவிட்டது; கெடுதலில்லாத புண்ணியமோ தன்னையன்றிய சோழராஜனைத் தேவாமிசமென்னும்படியான வாழ்வையடையச்செய்து பிரகாசித்துச் சிறப்படைந்தது. (எ-று.) 16.

புண்ணிய மமுது தேய்தல்போல் வளர்ந்திடப் பொலிவா
மெண்ணு தீவினை நாட்குநாள் வளர்தல்போ லிறக்கும்
கண்ணெறு மாயிர முள்ளவன் கற்பக நிழற்கீழ்
நண்ணி வாழ்வர்க ணல்வினை செய்திடு நல்லோர்.

(இ-ள்) பின்னும் நல்வினைப் பயன் சுருங்குவதுபோற் காட்டி எழுந்து விருத்தியாகும்; கொடியதாய் நினைக்கப்பட்ட தீவினைப்பலனோ நாளுக்கு நாள் விருத்தியாவது போற்காட்டி அடியோடு நாசமாகும்; ஆயிரங்கண்ணுடைய இந்திரனது லோகத்தில் கற்பக விருக்ஷங்களின் நிழலின்கீழ் புண்ணியம் இயற்றிய மேலோர்கள் பொருந்தி வாழ்வார்கள். (எ-று.) 17.

வெய்யவை யீற்றினுங் கைக்கென விளினும் பிளங்கி
தெங்கு நாட்குநாட் டேய்ந்திடத் தோன்றுசெய் லியல்பா
லோங்கி வேம்பசு வீற்றினுந் தொன்றுறை வீதும்
வாங்கு நீர்ப்புவி நிறைந்தது வளருநல் வினையால்.

(இ-ள்.) புவி ஓர் குழுக்கு அவ்வைந்தாய் குட்டிகள் கன்று விருத்தி யடைவதில்லை; கொடிய [illegible]யும் இயல்பான [illegible]டியருணத்தால் நாளுக்கு நாள் [illegible]; புண்ணியமதிகரி[illegible] பலனானது [illegible] ஒவ்வொரு [illegible] கன்றே யீன்றிடினும் நல்வினை

யால் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து விளங்கும். (எ-று.) 18.

ஆத லால்விற கடைந்தனன் பொன்னிநா டாள்வோன்
நீதி யற்றிய தன்மையால் வேடர்கள் சிதைந்தார்
வேத நூல்வழி நல்வினை விளங்கவே செய்து
நீதி யாமர சியலையே நடத்தின னெடுநாள்.

(இ-ள்.) காவிரிபாயும் நாடாளும் வேந்தன் மேற்சொல்லிய நியாயத்தினாலேயே ஜயமடைந்தான்; வேடர்கள் தாங்கள் தீமையை யியற்றியபடியால் நாசமடைந்தார்கள். வேத சாஸ்திரக் கிரமமாய்ப் புண்ணிய கருமங்களையே செம்மையாகச் செய்து மனுநீதியாகிய செங்கோலையே சோழராஜன் வெகு காலம் நடத்தினான். (எ-று.) 19.

புவிம[illegible]தை யியற்றிய தவமெனப் புகல
நவைசெய் வேடர்தாம் [illegible]ணபின் காடெனு நாமந்
தவற வேவளர் நாடெ[illegible] யாவருஞ் சாற்ற
வுவகை ய[illegible]ர்த்தினு னடிக்கடி யூர்கள்.

(இ-ள்) பூமிதேவி செய்த தவவிசேடத்தாலென்று சொல்லும்படி குற்றமியற்றும் வேடர்கள் நசித்தபின்பு, ஆரண்யமென்னும் பெயர் அடியோடொழிந்து வளமுள்ள நகரமென்று யாவருஞ் சொல்ல சந்தோஷமாய்ச் சோழராஜன் அடிக்கடி சமீபமாய் ஊர்களையுண்டாக்கினான். (எ-று) 20.

வேறு.

மிடியுளா ராகி வந்தார் வீட்டொடு மாடு செல்வக்
குடிகளென் றுரைக்கு மண்ணுங் கொடுத்தனன் கருல்போக
விடியல்வாந் துறும் போதும் வெருவிதா மிடங்க ளெல்லாம்
வடிவதாம் பந்தர் நீழல் வகைவகை நிறைந்தார் சால.

(இ-ள்.) தரித்திரராய் வந்தவர்கள் வீடுகளும், பசு, நிதி வாய்ந்த குடிகளென்று சொல்லும்படி கொடுத்தான்; இரவு நீங்கி விடி

யற்காலம் பொருந்துவதுபோல் பயங்கரமுள்ள காடனைத்தும் அழகிய காவனங்களாய் நிழல் தரும்படி வேண்டியமட்டும் வரிசைவரிசையாய் அவ்விடமெங்கும் செய்தார்கள். (எ-று.) 21.

சிலசில வூர்கள் சிற்றூர் சிற்சில வூர்கள் பேரூர்
பலபல நகரா மென்னப் பாங்கினெங் காடி வீதி
சலமிகு வாவி யேரி சத்திரஞ் சாலை பூங்கா
மூலைசுமந் திடைதேய் மின்னார் முழக்குறு நடன சாலை.

(இ-ள்.) சிற்சில கிராமங்கள் சிறிய கிராமங்களாகவும், சிற்சில கிராமங்கள் பெரிய கிராமங்களாகவும், பற்பல வூர்கள் நகரங்களாகவு மியற்றி அவைகளில் அழகிய கடைவீதிகளும், தண்ணீர்நிறைந்த குளங்களும், ஏரிகளும், தர்மசத்திரங்களும், சாலைகளும், பூந்தோட்டங்களும், கொங்கையின் பாரத்தால் இடைதேய்க்க மாதர்கள் கானஞ்செய்தாடும் நடனசாலைகளும். (குளகம்.) 22.

மகரதோ ரணங்க ளாடு மணிவீதி யொளியிழைத்த
சிகரவா லயங்கண் மன்னர் கோயில்கண் மறையோர் பேர்வோ
ரகரமா மடங்கண் முக்க ணரன்விழா மண்டபங்கள்
விகசித மாகும் கஞ்ச மின்னனார் மணிக்கு ழைக்கே.

(இ-ள்.) மகரதோரணங்க ளசைகின்ற அழகிய வீதிகளும், இரத்தின மிழைத்த சிகரமுடைய சினகரங்களும், அரசரது அரண்மனைகளும், வேதியர்களின் அக்கிரஹாரங்களும், பெரிய மடங்களும், சிவபிரானுக்குத் திருவிழா மண்டபங்களும் அமைய வுண்டுபண்ணினன். அந்நகரில் மின்போன்ற மாதர்களின் நவமணியிழைத்த குண்டலங்களுக்குச் சமானமாய்த் தாமரை புஷ்பிக்கும். (எ-று.) 23.

வேறு.

எங்குங்கழை யெங்கும்பயி ரெங்குங்கழ னிகளே
சங்கங்கள் கமழ்ந்துல்க ளுலைந்தேதர ளங்க
ளங்கங்கு முகிழ்த்தன வரும்புஞ்சல சங்கள்
பொங்குங்கயல் பொருவாளைகள் புனலோடைக ளெங்கும்.

(இ-ள்.) அப்புதிய நகரில் எங்கேபார்த்தாலும் கரும்புகள், எவ்விடத்திலும் பைம்பயிர்கள், எங்கும் செந்நெல் வயல்களாம்; சங்குகள் நிறைந்த சூல்முதிர்ந்து வெடித்து முத்துகளை எவ்விடமும் சொரிந்து கிடக்க, கமலங்கள் முகைகாட்டும்; கெண்டைமீன்களுடன் எதிர்த்துப் போர்செய்யும் வாளைமீன்கள் சலக்கால்வாய்கள் தோறும் அதிகரித்து விளங்கும். (எ-று.) 24.

தெங்கங்குலை கதிரேழ்பரி செல்லும்பத மிடறி
யங்கெங்கு முடைந்தேபுன லாறுய்வயல் பாயப்
பொங்குங்கதிர் நெற்சாலி புகுந்தேமடை பாயத்
தங்குஞ்சில கமுகாடவி பவளங்க டழைக்க.

(இ-ள்) சூரியனது தேரிற்பூட்டிய ஏழு பச்சைக்குதிரைகளின் கால்கள் இடறியதால் வானளாவிய தென்னங்குலைகள் பூமியில் வீழ்ந்து எங்குமுடைந்து இளநீர் நதிபோற்பெருகி உயர்ந்த கதிர்களுடைய நெல்வயலிற் பிரவேசித்துப் பாய்ந்து மடைவழியாய்ச் சென்று பக்குத்தோப்புகளிலும் பவளக்கொடிகளும் தளிர்க்க நின்றோங்கி தேக்கியிருக்கும். (எ-று.) 25.

வேறு.

சேறு செய்வா ரொருபக்கஞ் சேற்றின் வயல்நாற் றுகணடுவா
ராறு வாய்க்கால் நீர்பாய வடைத்த மதகு திறப்பார்கள்
தாறு கவிழ்ந்த குலைவாழை யிடையே கனிந்த சாரத்தி
னூறி யூறு மஞ்சளிஞ்சி தழைத்து வளர்ந்தே யோங்கிடுமே.

(இ-ள்.) ஒருபக்கத்தில் வயல்களைச் சேறடிப்பார்கள்; இன்னொருபக்கத்தில் சேறாக்கிய வயல்களில் நாற்றுகள் நடுவார்கள்; சிலர் ஆற்றுவாய்க்கால் நீர் வயலிற்பாய அடைத்திருக்கும் மதகுகளைத்திறப்பார்கள்; முற்றித்தொங்கிய வாழைக்குலைகளினடுவில் கனிந்தொழுகும் ரசம் பாய்ந்து பூமியூறுவதால் மஞ்சட்செடியும் இஞ்சிச்செடிகளும் தழைத்து வளர்ந்து உயரும். (எ-று.) 26.

மடவார் முகத்தை மதியமென்று மலருங் குமுதங் கருநெய்த
லிடையை மின்னென் றெண்ணி யேபூ விரியுஞ் செந்தாழை
கடையே குழன்ற கருங்கூந்தற் காரென் றெண்ணி மயினடிக்கு
மடல்வேற் கண்ணை யலர்களென்றே [illegible]கள் மொய்க்க வகற்றிவோர்.

(இ-ள்.) மாதர்களின் வதனத்தைச் சந்திரனென்றெண்ணி குமுதமலர்களும் நீலோற்பலங்களும் புஷ்பிக்கும்; இடையை மின்னலென்றெண்ணி சிவந்த தாழை இதழ்கள் விரிந்து மலரும்; அடிப்பாகத்திற் குழற்சியுடைய கரிய கொண்டையை மேகமென்று நினைத்து மயில்கள் நடனஞ்செய்யும்; கொல்லும் வேல்போன்ற விழிகளைக் குவளைப்புஷ்பங்களென்றெண்ணி வண்டுகள் மொய்க்க அவைகளை யோட்டுவார்கள். (எ-று.) 27.

இரவி விளக்கப் பணிமணிக ளொரிக்கக் கதிர்க ளிருளிரியுங்
கரமே னீலக் களங்கோதிற் காந்தண் மேல்வண் டணைந்ததொக்கு
மிருமா முலையைச் சுமக்குமிடை யியற்றும் வேத னெனுஞ்சித்த
னொருநா லிரண்டு மலைசும[illegible] செய்த வகைபோலும்.

(இ-ள்) அம்ம[illegible]ர்களணிந்த சூரியப்பிரகாசத்துக் கொப்பான ஆபரணங்களிற் பதித்துள்ள இரத்தினங்கள் கிரணத்தை வீசுவதால் அந்தகாரம் நீங்கும்; கரத்தின் மேற்புறத்திற் குத்திய குறியாகிய நீலக்களங்கத்துக்கு உவமை சொல்லின் கமல மலர் மேல் வண்டு சேர்ந்ததை யொக்கும்; இரண்டு பருத்த குயங்களைத் தாங்குஞ் சிறிய இடையை நோக்குமிடத்து அதனைச் [illegible] [illegible]ன் ஒரு நாலிரண்டு [illegible] இரு பர்வதங்களைச்சுமந்திருக்கச்செய்த உபாயத்தன்மை போல விளங்கும். (எ-று.) 28.

முள்ளு செறிந்த கொழுங்காட்டை முழுநா டாக வளஞ்செய்த
வள்ள்ல் சோழ னெஞ்சறிவுஞ் செயலு முரைக்கே [illegible]ங்காவா
முள்ளத் திடைநல் லோர்நினைக்கி லுடனே முடியு மென்பதுதான்
வெள்ளக் கடல்சூழ்ப் புவியினிடை யாரு மறிய விளக்கினனே.

(இ-ள்.) முட்கள் நிறைந்த பருத்த வனத்தை முற்றும் வளப்பமுள்ள நாடாகச்செய்த கொடையாளனாகும் சோழ வேந்தனுடைய மனோஞானமும் [illegible]ாழிலும் வசனத்திலடங்காததாகும்; நல்லவர்கள் தமது இதயத்தில் ஏதேனுமொன்றைச் சங்கற்பித்தால் அக்கருமம் உடனே தடையின்றி நிறைவேறுமென்னும் நியாயத்தை நீர் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் எவருந் தெரிந்துகொள்ளும்படி விளக்கிக்காட்டினன். (எ-று) 29.

அரசர் பிரானுத் தமச்சோழ னவ்வை சொல்லி னெறியொழுகித்
தரணி மீதிற் புகழ்நிறுவித் தருமப் பயிரை வளமாக்கி
யரனுர் கருணைக் கடன்மூழ்கி யளவில் கால மரசியற்றித்
திரமாய் வாழ்வு செழித்தோங்கிச் சிந்தை மகிழ்ந்து சிறந்தானே.

(இ-ள்.) ஔவை பிராட்டியார் உபதேசித்த வழியை யநுஷ்டித்து உத்தமச்சோழமகாராஜன் பூமியின்மீது தன்னுடையகீர்த்தியை ஸ்தாபித்து தருமமென்னும் [illegible] செழிக்கச்செய்து அரனுல் சிவபிரான் பிரசாதித்த கருணைவாரியிற்படிந்து நெடுங்காலம் அரசாக்ஷிசெய்து நிலைபெற்ற வாழ்[illegible] தழைத்து மனமகிழ்ச் சிறந்து விளங்கினன். (எ-று.) 30.

க[illegible]தச் சருக்கம்.

ஔவைபிராட்டியார் பாவநாசப்பதியில் வாசமாயிருந்தபோது தம்மை நேசித்த ஓர் யாதவப்பெண்ணின் விவா[illegible]தில் சேர, சோழ, பாண்டிய வேந்தர்களை [illegible]க்கு வரவழைத்து அவர்கள் முன்னிலையில் அப்பெண்ணின் மணத்தை முடித்தபின்னர், வேந்தர்கள் [illegible]த்ததற்கறிகுறியாய் அப்பதியில் சில பகல் வசித்துத் தங்கள் பெயரால் மூன்று நகர்களையுண்டாக்கும்படி பிராட்டியார் ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்வாறே சேரன் சேலபுரியையும், பாண்டியன் வீரபாண்டியென்னும் நகரையும் பஞ்சாக்ஷர நதிக்கரையிலியற்றினர்கள். சோழவேந்தன் தனது பெயர்

விளங்க உத்தமச்சோழ புரமென்னும் நகரை நதிக்கரையிலியற்றி சோமேசர் பூஜையை நடத்தி அந்நகரிலிருந்து அரசுபுரிந்துவந்த காலத்தில், மேற்றிசையிலிருந்து பல வேதியர்கள் யாத்திரையாய்ப் பல தலங்களைத் தரிசித்தபின் சோழபுரம் வந்து சோமேசரை விதிப்படி வணங்கி தம்மூர்க்குத் திரும்புகையில் கொலைவேடர்கள் வழியில் மறிக்க, சோழவேந்தனது ஏவலர் அவ்வேட்டுவரையெதிர்த்து மாளவும், வேடர்மீறி அரசனது நகரிற் பிரவேசித்துக் கொள்ளைக்காய் யத்தனிக்க, அரசன் தனது படையுடன் எதிர்த்து மூலத்தோடும் அவர்களைச்சம்ஹரித்து அவர்கள் வசித்த கானகங்களை வெட்டித்திருத்தி அழகிய நகராக்கி பலதேயத்தாரும் குடியேறி வாழச்செய்து சோமேசர்பூஜையின் மகிமையால் நெடுநாள் வாழ்ந்து அப்பதியை அரசு புரிந்திருந்தனன்.

கதைச்சருக்க முற்றும்.

வசிட்டச் சருக்கம்.

செடித்தலை வேடர் மாளச் சிதைத்துகா னகத்தின் மாந்தர்
குடித்தனஞ் செய்ய வைத்த கோச்சோழன் கதையைக் கூறி
முடித்தபின் வசிட்டர் காதை முனிவர்க் குரைப்பான் சூத
ரடிதொழுதேத் தோதும் வேத வியாசரை யஞ்ச லித்தே. 1.

(இ-ள்.) புதர் போன்ற சிரமுடைய கிராதர்கள் மாளும்படி நாசஞ்செய்து அவர்களின் உறைவிடமாகிய வனத்தை மனிதர்கள் வசித்து இல்வாழ்க்கை செய்யும்படி வைத்த உத்தமச்சோழ வேந்தனதுசரிதையைச் சொல்லிமுடித்தப்பிறகு வசிஷ்டமுனிவரின்சரித்திரத்தை நைமிசமுனிவர்களுக்குச் சொல்லும்பொருட்டு ஸ்ரீ வேதவியாச மூர்த்தியை சூதர் வணங்கி ஆரம்பமுதல் சொல்லத்தொடங்கினார். (எ-று.)

வேறு.

பங்கயப் பொகுட்டி லிருந்திருக்கும் பழமறைக் கிழவனோர்
தினத்திற் கங்கையே முதல நதிகளும் வேதங் களுமெழுத் துகளுமே
யுருவெடுத் தெதிர் நிற்கச் சித்தர்கந் தருவ ரமரர்க ளியக்கரோ டரக்
கர், ஓங்கிய திக்குப் பாலர்கள் மேருப் பொருப்பினை வலம்புரி
சேடர்கள்

(இ-ள்.) தாமரை மலரின் பொருட்டில் வீற்றிருந்து உலக அரசியல் நடத்தும் அநாதி வேத சுதந்தரனான பிரமதேவன் ஓர் தினத்தில் கங்கைமுதலிய புண்ணியநதிகளும், வேதங்களும், அக்ஷரங்களும் வடிவுகொண்டு தமது சந்நிதியில் நிற்கவும்; சித்தர், கந்தருவர், தேவர்கள், இயக்கர்கள், இராக்ஷதர்களுடன் ஓங்கிய அஷ்டதிசைப்பாலர்களும் மகாமேருகிரியைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும் சூரியசந்திரர்களும், (குளகம்.) 2.

அன்பெனு நீரே யகத்தினிற் பாய வசைவிலா நினைவெனும்
வாய்க்கால், நன்பெருந் தவமாம் பயிரினை வளர்க்கு நான்மறை முனி
வரின் மிக்கார், தென்பொதி யத்துக் குறுமுனி வசிட்டர் செழுந்த
வத் துயர்ந்தமார்க் கண்ட, னென்பினை யுதவு ததிசிகா சிபன்மற் றினை
யிலா முனிவர்கள் சூழ.

(இ-ள்.) அன்பென்கிற ஜலமானது சலனமற்ற சங்கற்பமென்னும் கால்வாய் வழியாய் இதய வயலிற் பாய்ந்து நன்மையுடைய பெரியதவமென்னும் பயிரை வளர்க்குஞ் சதுர் வேதமுணர்ந்த முனிசிரேஷ்டர்களாகிய தெற்கிலுள்ள பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்தியமுனிவரும், வசிட்ட முனிவரும், செழுமையாகிய தவத்தில் உயர்ந்த மார்க்கண்டேயரும், தேவர் வாழும்படி தமது முதுகெலும்பைக்கொடுத்த ததீசிமுனிவரும், இன்னும் காசிபர் முதலிய ஒப்பில்லாத பற்பல முனிசிரேஷ்டர்களும் தம்மைச் சூழவும், (குளகம்.) 3.

நாற்றிசை முகத்தும் வருபவர்க் கெதிராய் நான்முகக் காகமிதத் தரசு, வீற்றிருந் தம்போ ருகத்திருக் கோயின் மேவினேன் கருமுகில் வண்ண, ஆற்றுதே ஹுக்கிம் காமனைப் பயீரி ஹுகித்தவ னுவகையா யிருந்தான், ஏற்றிய புவன கோடியி னடக்குஞ் செய்திறைய யவரவு சொல்ல.

(இ-ள்.) நான்கு திக்குகளிலும் இருந்து சேவிக்க வருபவர் களுக்குத் தமது சதுர்முகங்களின் தரிசனம் தந்து மேகவண்ண ராகும் விஷ்ணு மூர்த்தியின் தேகா சரக்கும் நாபிக்கமலத்தில் உற்பவித்தவரும் அழகிய தாமரைக்கோயிலிற் பொருந்தி வசிப் பவருமாகிய நான்முகக்கடவுள் கொலுவீற்றிருந்து தம்மாற்சி ருஷ்டிக்கப்பட்ட அண்டகோடிகளின் சவிஸ்தாரங்களை ஒவ்வொ ருவராய் விண்ணப்பஞ்செய்யத் திருச்செவிகொண்டு மகிழ்ச்சியா யிருந்தார். (எ-று) 4.

இவவுறு மகதி யாழிசைப் பரமர் திருச்செவி விருந்தெனத் தேக்க, வுவகையே செய்யு நாரதன் வரலு நோக்கினை னுலகெலாம் படைத் தோன், புவியின்மேலோது புராணமு வாறி னினைச்சொலாப் புராண மொன் றுண்டோ, தவமுனி வோரிற் பெரியைநீ யென்று சாற் றியே சாற்றுவான் பின்னும்.

(இ-ள்.) [illegible] போது, வலிந்து கட்டப்பட்ட மகதியாழின் ஓசையைச் சிவபிரான் திருச்செவியில் விருந்தாக நிறையச்செய் து திருவுள்ளத்திற் களிப்பையூட்டும் நாரதமுனிவர் அங்கு வரவே சகல உலகங்களையும் சிருஷ்டித்த பிரமதேவர் அவரைத் தமது விழிகளாற்பார்த்து, பூமியில் சொல்லப்பட்ட பதினெண் புராண ங்களில் உன்னைப் புகழ்ந்துபேசாப் புராணமும் உண்டோ? தவமி யற்றிய முனிவர்களில் நீ விசேஷித்தவனாகுமென்று புகழ்ந்து மறு படியுஞ்சொல்லுவார். (எ-று) 5.

பலபக லீண்டு வந்திலா யெங்கே பெயர்ந்தனை யென்னவே வினவ, வலைதிரை புரட்டுங் கடலுடை புடைத்த வவனிமே லியாத்திரை யாகித், தலமெலாங் காணப் போயினே னென்னுஞ் சதுர்மறைச் சதுர்முக னேக்கி, மலைமகள் பாகன் சிவதலந் ததிக மகிமையெத் தலமெனக் கேட்க.

(இ-ள்.) குழந்தாய்! நீ இவ்விடத்திற்கு அநேக நாட்களாய் வரவில்லையே; எங்குசென்றனை? சொல்லுவாயென்றுகேட்க, நார ர், ஐயனே! சலிக்கும் அலைகளையெறியுங் கடல் என்னும் ஆடை தரித்த பூமியின்மீது யாத்திரையாய்ச் சிவக்ஷேத்திரங்களியாவை யுந்தரிசிக்கச் சென்றிருந்தேன் என்று சொல்ல, நான்மறைகளும் நான்கு முகமாயுடைய பிரமதேவர் அவரைப்பார்த்து பார்வதி ப ங்காகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவஸ்தலங்களுள் பெ ருமை மிகுந்தது எதுவெனக்கேட்க, (குளகம்.) 6.

காசிமா நகர்மா யாபுரி யவந்தி காஞ்சிமற் றயோத்திவண் வெரை, மாசறு மதுரை யென்னுமேழ் புரிகள் மாநிலத் ததிகமென் றுரைப் பர், பேசிய கங்கை யமுனைநன் மதைநீர் பெருகிய சரஸ்வதி பொன்னி, வீசிய திரைசேர் குமரிநற் கோதா விரியென வுரைப்பரேழ் நதியே.

(இ-ள்) நாரதர் சொல்லுகின்றார், அத்தனே! பெருமைதங் கிய வாரணாசி, மாயாபுரி, அவந்தி, காஞ்சி, அயோத்தி, வளமுள்ள துவாரகை, குற்றமற்ற மதுரையென்று சொல்லப்படும் இவ்வேழ் நகரங்களைத் தாரணியில் விசேஷமாய்ச் சொல்வார்கள்; நதிகளு ள் கங்கை, யமுனை, நர்மதை, நீர் பெருகும் சரஸ்வதி, காவிரி, அலைவீசும் கன்னியாகுமரி, நல்லகோதாவிரி யென்னும் ஏழ் நதிக ளைச் சிரேஷ்டமாய்ப் புகல்வார்கள் (எ-று) 7.

இத்தலங் களினு மதிகமாந் தலமொன் றெண்ணிலுண் டேழ்நதிக் கதிக, வுத்தம நதியு முண்டவை யுண்மை யுமையொரு பங்கின ருக ளான், மெய்த்தவப் பித்தா லறிந்தன னவற்றை விளம்புவன் வேதமே மணக்கும், வித்தகத் திருவா யையனே வுலகம் விளங்கிடப் பூத்திடு முதலே.

(இ-ள்) வேதமணம் பரிமளிக்கும் திருவாயுடைய ஞான மூர்த்தியே! அண்டங்களியாவு முண்டாகி விளங்கத் தந்தருளிய காரணனே! யோசிக்குமிடத்து மேற்சொல்லிய ஸ்தலங்களினும் வி சேஷித்த ஓர் ஸ்தானம் புவியில் உண்டு; முற்கூறிய சப்தநதிகளினு

ம் சிறந்த மேலான ஓர்நதியும் உண்டு; இவைகளின் உண்மையைச் சிவபெருமான் திருவருளாலும் எனது மெய்ம்மையாகிய தவப் பிரயோசனத்தாலும் தெரியலானேன்; அவற்றைச் சொல்லுகிறேன். (எ-று.) 9.

அரனுரு வச்சி யரியுரு வாகி யயனென வாயினையையா, பிரமநீ யறியாப் பொருளுமொன் றுண்டோ பெற்றவ னியலோ புவியைய, புதிய தம்மைந்தர்க் கொருசொலை யோதி யுரைத்திடும் மைந்தரை யுவப்பர், சிருநிலத் தோர்கள் முறைமையீ தாம்; லிவ்வகைத் திருவுளத் தியற்கை.

(இ-ள்.) ஐயனே! நீர் ருத்திரராகவும், மாலாகவும், பிரமதேவராகவும் திருவுருக்கொண்டீர்; ஞானசொரூபியாகிய தேவரீர் அறியாத வஸ்து உண்டோ? உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தவர் தேவரீர் அன்றோ? உலகத்தார் தமக்குரிய சிறுவர்களிடம் ஓர் சொல்லைச் சொல்லி அதற்குப்பின் அவர்களாற் பேசப்படும் இன்மொழிகளைக்கேட்டுச் சந்தோஷிப்பார்கள்; இவ்வியற்கையின்படியே தமது திருவுளப்பாங்கும் இப்போது வாய்ப்பட்டது. (எ-று.)

அல்லனவா றென்ன குழவிக ளறியா யறிந்தது போலயா னுரைப்பன் சொன்னவெம்பதியிற் கோடியங் கதிசுத் தாக்கிடை யாக்கியே பலத்தை, முன்னரியே யறியிற் கண்டிட லாகு மொழிந்தபஞ் சாக்கர நதியை, நன்னதி யோரேழ் நதிக்குமேன் மிக்ராய்ந் தாடிடி லத்தனைப் பயனே.

(இ-ள்.) அதுபோல, சிறுபிள்ளைகள் தங்கள் அற்ப அறிவுகொண்டு அறிந்ததுபோல் தேவரீருக்கடியேனும் மொழிவேன் கேட்கவேண்டும்; யான் சொல்லப்போகும், நகரம் முற்சொல்லிய ஏழ்நகரங்களுக்குங் கோடி பங்கு அதிகமாகும். இவைகளிலுண்டாகும் பலத்தைத் தராசில் நிறுத்து யோசித்தறிந்தால் இவ்வுண்மையை அறியலாகும்; மேற்கூறிய விசேஷமான ஏழு நதிகளினும் சொல்லும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர நதியைச் சிறந்ததெனமதித்திடில் அவ்வளவுக்களவு பிரயோசனம் உண்டாகும். (எ-று.) 10.

வேறு.

நாரதன்சொலு மேயறிந் திட நான்முகன் றிரு வாயினாற்
பாரிலைந்தல மேசிறந் தன பாவமென்பது தேயுமே
யோர் தினந்துறை நீர்படிந்தவ ருருறைந்தவர் வாழ்வரே
யேருலகயி லாயவெண்கிரி யீசர்வந்தெதி ராள்வரே.

(இ-ள்.) பிரமதேவர் தெரிந்துகொள்ளும்படி பின்னும் நாரதமுனிவர் தமது திருவாயாற் சொல்லுகின்றார், பஞ்சாக்கர நதிக்கரையில் ஐந்து க்ஷேத்திரங்களும் மேலானவை. இந்நீர்த்துறையில் ஓர் தினம் முழுகினவர்களின் தீவினைகள் முழுதும் ஒழிந்துபோம்; க்ஷேத்திரவாசம் ஓர் தினஞ்செய்தவர்களும் சுகமடைவார்கள்; அழகிய வெள்ளியங்கிரிக்கடவுள் அவர்கள் முன்தோன்றி ஆட்கொள்வார். (எ-று.) 11.

மாதவம்புரி வோர்களைந்தல வாசமென்பது சேர்வரே
யீதரும்பெரு வாழ்வுதந்திடு மீனமில்சுதர் சார்வரே
சாஇயென்பது தானிழந்தவர் தாமுறைந்திட மேலவ
ராதியந்தமி லாதசங்கர ரூவரென்றிடு நூல்களே.

(இ-ள்.) பெருமையுடைய தவத்தை யியற்றுபவர்களியாவரும் மேற்சொல்லிய பஞ்சஸ்தலவாசமே செய்வார்கள். இதனால் அரிய பெரியவாழ்வை யடைந்து குற்றமில்லாத பிள்ளைகளைப் பெற்று வாழ்வார்கள். வருணத்தில் இழிந்தோர்களும் அங்குவாசஞ் செய்வதால் உயர்ந்தவர்களே. தேகாந்தத்தில் முதலும் முடிவும் இல்லாத சுகஸ்வரூபிகளாவரென்று மெய்ந்நூல்கள் விளம்பும். (எ-று.) 12.

இன்னதன்மை யெடுத்தியம்ப விரிஞ்சனீளவை யின்கணே
யன்ன வன்மொழி யானுங்கூறினு மாரணஞ்சொலு நீதியா
மென்னவெண்கணன் மெய்ம்மையென்றன னின்பமாகி மகிழ்ந்தனர்
பின்னரேவிடைகொண் டெழுந்தனர் பேசியங்குறை பெற்றியார்.

(இ-ள்.) இப்படியாய் நாரதமுனிவர் ஸ்தல தீர்த்தவிசேடங்களை நெடிய பிரம சபையில் எடுத்துச் சொல்ல அவைகளை

எட்டு விழிகளுடைய நான்முகக்கடவுள் கேட்டு நாரதன் எந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னாலும் அவைகள் வேத வசனமாகும் என்னும் கிரமத்தால் இப்பொழுது சொல்லியவிஷயம் வாஸ்தவந்தானென்று உரைக்க, சபையிலுள்ள முனிவர் முதல் யாவரும் உள்ளமகிழ்ந்து இன்பமுற்று பிறகு பிரமதேவரிடம் விடைபெற்று எழுந்தார்கள். (எ-று.) 13.

வந்திருந்தவர் தம்மின்மிக்க வதிட்டனாமுனி புங்கவ
னிந்தமாநில மீதுகங்கை யிசைந்தகாசியை யெய்தினான்
முந்தவேமறை நூல்விதிப்படி வேள்வியொன்று முடித்திடச்
சிந்தையூடெணி யேமகிழ்ச்சி திருந்தவைகிய காலையில்.

(இ-ள்.) பிரம சபைக்குப் போயிருந்த முனிவர்களிற் சிரேஷ்டராகிய வசிஷ்டரென்னும் மகாமுனிவர் வேத விதிப்படி யாகமொன்று நிறைவேற்ற உள்ளத்தில் சிந்தித்து இவ்வுலகத்திற் கங்காநதி பொருந்திய பரிசுத்த காசி க்ஷேத்திரத்தை முற்பட்டடைந்து சந்தோஷமாக அங்கு வசிக்கும்போது, (குளகம்.) 14.

வேறு.

கங்கைசூழ் கிடந்த காசி நாட்டிடைக் கார்பெய் யாம
லங்குளோர் முகங்கள் வாடி யறிவினிற் கலக்க மெய்தப்
பைங்கதி ரின்றி யெல்லாப் பயிர்களுங் கருகிச் சோரச்
செங்கதிர் பானு வெய்யிற் புற்களுந் தீய வீச.

(இ-ள்.) கங்கை யென்னும் நதியானது தன்னைச்சுற்றியமைந்த அக்காசி நகரில் மழை வருஷிக்காமல் அவ்வூர் வாசிகள் யாவரும் வதனம் தளர்ந்து புத்தியிற் சஞ்சலமடைய, பசுமையாகிய கதிர் விடுதலில்லாமல் சகலபயிர்களும் தீய்ந்து மெலிய, சிவந்தகிரணங்களுடைய சூரியனது வெய்யிலானது புற்களெல்லாம் தீய்ந்து போம்படி வீச, (குளகம்.) 15.

மறந்தனர் தெய்வங் கட்கு மாறவே சிறப்புப் பூசை
யறந்தடை பட்டு நிற்கத் தீவினை யடைவே யோங்கப்
பிறந்தன வறுமை யெங்கும் பெருத்தன பசிவ ருத்தங்
கறந்திடு பசுவி னம்பாற் கன்று... வற்ற.

(இ-ள்.) ஆலயங்களில் தேவதைகட்கியற்றும் விசேஷ ஆராதனையைமறந்து விட்டார்கள்; அஃது மாறுதலையடைந்ததால் புண்ணியவினையோங்காது சுருங்கிப்போய்ப் பாவவினை விசேஷித்துண்டாக நாடுமுழுதும் தரித்திரமுண்டாகி உதரவாதை யதிகரித்தது; கறவைப் பசுக்கூட்டங்களுக்கு ...கேடில்லாமல் பால் வற்றிப்போயிற்று. (எ-று.) 16.

முனிவரர் வேத வேள்வி முயற்சியே தவிர்ந்த தென்று
தனித்தனி யாயங் கங்கே தளர்ந்தனர் மனங்க லங்கிக்
கனிகிழங் கிலைகள் காய்கள் கானிடைக் காணா தாகி
மனிதர்கள் புள்வி லங்கு மயங்கின மறுக்கங் கொண்டே.

(இ-ள்.) முனிவர் கூட்டங்கள் தங்களது தொழிலாகிய வைதிகக்கருமங்களின் பிரயத்தனமுழுவதும் நீங்கிவிட்டதென்று அவ்வவ்விடத்தில் தனித்தனியாயிருந்து சித்தசலனமடைந்து சோர்ந்தனர்; வனங்களில் பழங்கள், கிழங்குகள், துளிர்கள், காய்கள் முதலியன அகப்படாமல் மானிடர்களும் பக்ஷிகளும் மிருகங்களும் உள்ளங்கலங்கி மயங்கினார்கள். (எ-று.) 17.

அருந்தவ வசிட்டன் றானு மறிவினிற் கலக்க மெய்திப்
பொருந்திட வொருமு கூர்த்தம் புந்தியிற் றியான மாகித்
திருந்திய வனமி குந்தூச் செழித்த...டென்று
கருந்தடங் கண்ணி பங்கன் கருணையி னோல நித்தான்.

(இ-ள்) அரியதவத்தை யுடைய வசிஷ்டமுனிவரும் அக்கொடியபஞ்சத்தால் இதயத்தில் கலக்கமடைந்து தமதுள்ளத்திற் பொருந்த ஒருமுகூர்த்தகாலம் வரையில் திருத்தமாய்ச் சகலவளமும்மிகுதியாய்த்தழைத்து விளங்குந் தலமெதுவென்று சிந்தித்து விசாலமாகிய கரிய விழிகளுடைய உமாதேவியார் பதியினது திருபாகடாக்ஷத்தால் அப்படிப்பட்ட நாடு இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டார். 18.

மாரிநீர் பொருந்தி வாய்க்கால் மதகிடை நிறைந்து பாய
வீரமும் வயலுஞ் சேறு மெங்கணும் பயிர்ச்செழிப்புஞ்
சீரிதாங் கொங்கு நாட்டிற் சேர்ந்திடின் மகிழ்வே செய்யுங்
காரிய மிதுவே யென்று நடந்தனன் காசி விட்டே.

(இ-ள்.) மழை ஜலம் ஏரிகளில் நிறைந்து மதகின்வழியாய் வாய்க்காலில் ஓடிப்பாய்வதால் ஈரங்கொள்ளும் சேற்று வயல்களும் செழிப்புடைய பயிர்களும் பொருந்திச் சிறப்புடைய கொங்கு நாட்டையடைந்தால் நமது மனம் சந்துஷ்டியடையும்; இதுவே நம்மாலிப்போது செய்யப்படவேண்டிய கருமமென்று காசிப் பதியைநீங்கிப் பிரயாணமானார். (எ-று) 19.

மலைகளுங் குன்றுங் காடும் வழியினிற் கடந்து போந்தே
பல நாள் வெள்ளாறு சூழ்ந்த வெள்ளாறை யணுகிச் சேர்ந்து
நிலமெலாம் விளைவுஞ் சீத நிழல்செய்பூங் காவுங் கண்டு
தலமிது வாசஞ் செய்யத் தகுமென விருந்தான் சின்னாள்.

(இ-ள்.) மார்க்கத்தில் அநேகபர்வதங்களையும் குன்றுகளையும் ஆரண்யங்களையுந் தாண்டிச்சென்று திரையுடைய வெள்ளாறு என்னும் நதியினாற் சூழப்பட்ட வெள்ளாறைச் சமீபித்தடைந்து பூமி யெங்கணும் பயிர்விளைவையும் குளிர்ந்த நிழல்தரும் வனங்களையும் பார்த்து நாம் வசிக்கத் தகுந்த இடம் இதுவேயென்று நினைத்து அத்தலத்திலேயே சிலநாள் வாசஞ்செய்தார். (எ-று) 20.

வேறு.

வாசமாகியவ் வூரினின் றெழுந்து வசிட்டனும்
ஆசையாகிய சீடர்பற்பல ராதரத்தினிற் சூழவே
பேசிவேள்விகள் செய்தபேரொடு மேற்செலன்பு பிடித்துளோர்
நேசமேதரு செல்வமாநகர் நெஞ்சிலெண்ணி யகன்றனன்.

(இ-ள்.) அவ்வூரிற் சிலநாட்கள் பொருந்தி வசித்தபின்னர் வசிஷ்டமுனிவர் வேதமோதி யாகங்கள் செய்தவர்களுடன் மேற்செல்ல அன்பு கொண்டவராகி மனதுக்குவந்த அநேக மாணாக்கர்கள் அன்புடன் தம்மைச்சூழ்ந்துவர அந்நகரை விட்டெழுந்து வசிக்கப்பிரியமாகும் செல்வமுள்ள கரபுர க்ஷேத்திரத்தை யடையச் சிந்தித்துப் புறப்பட்டார். (எ-று) 21.

வாசமாமணி முத்தமாநதி நீர்படிந்து மகிழ்ச்சியாய்ப்
பூசைநாடொறு மேவுமாறுபுரிந்து பொன்னடியே துதித்
தேசில்பஞ்ச தலஞ்சுயம்புவி லிங்கமென்பதை யெண்ணியே
ஆசையேகொடு வீறுசோழபுரத்தில் வந்தன னன்பொடே.

(இ-ள்.) ஜீவநதியாம் பஞ்சாக்கரநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த அந்நதிக்கரையிலுள்ள ஐந்து தலங்களிலும் சுயம்புலிங்கமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பதை நினைத்துச் சந்தோஷத்துடன் தினந்தோறும் ஆராதனை வழுவாமலியற்றிப் பொன்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து மிகவும் அன்புடன் மகிமையிற் சிறந்த சோழபுரத்தில் வந்து சேர்ந்தார். (எ-று) 22.

வேறு.

வந்துநதி மூழ்கிசுக வள்ளலை வணங்கி
முந்தவல மாகியரன் முன்னுறவே நின்று
சிந்திவிழி நீர்விழ சிலிர்த்திட வுரோம
மந்தமில் விநோதனடி யன்பொடு துதித்தான்.

(இ-ள்.) வந்துசேர்ந்த வசிஷ்டமுனிவர் திருமணிமுத்தாநதியிற்படிந்து சுகமளிக்கும் வள்ளலாகிய சோமேசரைத் தியானித்துத் திருக்கோயிலைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து சந்நிதியில் வந்து நின்று கண்ணில் நீர்வழிந்து சொரியவும் மயிர்ப்புளகம் உறவும் முடிவில்லாதலீலைகளையுடைய சிவபிரானை ஆதரத்துடன் தோத்திரஞ்செய்தார். (எ-று) 23.

கோலவுரு வாய்ப்புவி குழிந்திட வுகந்து
மாலுமயன் காணரிய மாவுரு வெடுத்தாய்
வாலமதி கொன்றைமலர் மாமுடி தரித்தாய்
மூலநடு வந்தமறு முத்திபரஞ் சோதி.

(இ-ள்.) முதலிடை கடையெனுங் காலாதீத பாசரஹித பரஞ்ஜோதி சொரூபியாகிய தேவரீர், பன்றியுருவமாய்ப் பூமியைக்

ரும்படி தோண்டிய விஷ்ணுமூர்த்தியும் அன்னமாய்த்தேடிய நான்முகனும் அறிதற்கு அரிதான அகண்டவழற்பிழம்பானீர்; மூன்றாம்பிறைச் சந்திரனையும் கொன்றைப்புஷ்பத்தையும் பெருமைபொருந்திய சிரத்திலணிந்தீர். (எ-று.) 24.

வெற்பரைய னீன்றமட மெல்லிய லிடத்தாய்
கற்பனைக டந்தனைமுக் காலமுங் கடந்தா
யுற்பவமெ யாகியுயி ராயுணர்வு மானாய்
சிற்பரப ராபரசி தேகசிவ யோகா.

(இ-ள்.) சிற்பரமே! பராபரமே! பரமாத்மஞானமே! மங்கள ஸ்வரூபியே! பர்வத வேந்தன் பயந்த இளமை தங்கிய ஜகன்மாதாவை வாமபாகத்தில் வைத்தருளியவரே! தேவரீர் மாயையும் அதன் காரியங்களுமாகிய சர்வகற்பனைகளுமின்றி யொளிர்கின்றீர்; காலமூன்றுங்கடந்து விளங்குகின்றீர்; பிறவியையடையும் தேகமாகியும் அத்தேகத்துள் தேகியாயும் அந்தக்கரணவிருத்தி ஞானமாயும் தோன்றினீர். (எ-று.) 25.

ஒன்றுமலை பலவுமல வொளியிருளு மல்லை
நன்றுமலை தீதுமலை நாதவிந்து வல்லை
யென்றுமலை மதியுமலை யிரவுபக லல்லை
யன்றுமலை யாவதுநீ யல்லையறி வாரார்.

(இ-ள்.) தேவரீர் சொருபம் ஏகமுமல்ல, அநேகமுமல்ல, பிரகாசமுமல்ல, அந்தகாரமுமல்ல, நன்மையுமல்ல, தீமையுமல்ல, நாதவிந்துக்களுமல்ல, சூரியனுமல்ல, சந்திரனுமல்ல, அல்லும் பகலுமல்ல, இல்லையென்பதுமல்ல, ஆமென்பதுமல்ல என்றால் தேவரீரை உள்ளபடியாய்த் தெரிந்துகொள்பவர்கள் யாவருளர்? (எ-று) 26.

கட்புலனி லாயெனினுங் காணுதிய னைத்துங்
கொட்புறுசெ விப்புலனி லாயுரைகள் கொள்வா
யுட்படுசு வைப்புலனி லாயு[illegible]வாய்
திட்பமில்ப ரிசமிலா யுஞ்செயல்செய் வாய்.

(இ-ள்.) தேவரீர் நேத்திரேந்திரியமின்றி எல்லாவற்றையும் காண்பீர்; வளைவுதங்கிய சுரோத்திரேந்திரியமின்றி வசனங்களைக் கிரகிப்பீர்; உள்ளுணர்ச்சியுள்ள சிங்குவேந்திரியமின்றி சர்வத்தையும் புசிப்பீர்; ஸ்தூலமாகிய ஹஸ்தபாதங்களில்லாமலே எல்லாக்கிரியைகளும் இயற்றுவீர். (எ-று.) 27.

சுத்தவெளி யாய்த்துரிய சோதியுரு வானா
யத்துவித மாகியும னந்தநிலை யானா
யெத்தனையெல் சென்றிடினு மில்லையென லில்லா
யித்துருவ சித்துருநீ செப்பவய லேதே.

(இ-ள்.) பரிசுத்த ஆகாயவடிவாயும், துரிய நிலையில் ஞான வடிவமாயும் பலித்தீர்; பின்னமிறந்த ஏகமாகியும் அநேக நிலைகளாய்ப் பொருந்தினீர்; எண்ணிறந்த ஊழிகளாகிய காலங்கள் மாறினாலும் மாறுதலின்றிஸ்திரமாயிருந்து விளங்குகின்றீர்; ஜடாஜடங்கள்யாவும் உமது உருவமென்றால் வேறாய்ச்சொல்ல யாதுளது? (எ-று.) 28.

என்றுதுதி கூறிடவி லிங்கநடு வாகக்
கொன்றையணி யெந்தையுரு கொண்டெதி ரெழுந்து
கன்றுமறி மான்மழுவுங் கைமலரிற் கொண்டே
யொன்றுமதிப் பிஞ்சுமுடி யுற்றநுதற் பார்வை.

(இ-ள்.) வசிஷ்ட முனிவர் இவ்விதமாய் ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லவும் கொன்றைசூடிய [illegible]தையாகிய சிவபெருமான் இலிங்கத்தின் நடுவில் திருவுருக்கொண்டு எதிர்தோன்றி இளமையுடைய மான்குட்டியையும் [illegible] மழுவையும் மலர்போன்ற திருக்கரங்களில்தாங்கி பிறைச்சந்திரன் பொருந்திய திருமுடியும், நெற்றியில் விளங்கும் நேத்திரமும், (குளகம்.) 29.

அந்திநிற நீலமிடறைந்துமுக மாகிச்
சிந்துரவு ரிப்புடைவை சேருமுரு காட்டி
யெந்தையரு ளான்முனிவ வெண்ணலியகே ளென்னப்
புந்திமகிழ் வாகிமுனி புங்கவனு ரைப்பான்.

(இ-ள்.) மாலைப்பொழுதின் சிவந்த வண்ணமும், கரிய கண்டமும், ஐந்து திருவதனங்களும், யானைத்தோல் போர்வையும் விளங்கும் வடிவுடன் வசிஷ்ட முனிவருக்குக் காட்சிதந்து எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் கிருபையோடும் முனிவரே! நீர்கோரிய விஷயத்தைக் கேளும் என்று திருவாய்மலர முனிசிரேஷ்டராகிய வசிஷ்டர் உள்ளத்தில் சந்தோஷமுடையவராய் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றார். (எ-று) 30.

ஐயநின் பஞ்சகமு ளத்திடை மகிழ்ந்தா
யிதெழுதி வைத்தவர்ப டித்தவர்க ளோருக்
கீதல நன்மையுற திருவருள்செ யென்னக்
காதவர் நீந்துதிகழ் கண்ணுதன் மறைந்தார்

ஐயனே! அடியேன் புகன்ற ஸ்துதி பஞ்சகமென்னும் ஐந்து தோத்திரக் கவிகளையும் சித்தமகிழ்ந்து அங்கீகரித்தீர்; இத்துதி பஞ்சகத்தை வரைந்து வைத்தவர்களும் வாசித்தவர்களும் ஆகிய யாவரும் துன்பத்தை நீங்கி சுகத்தையடையும்படி திருவருள் பாலிப்பீரென்று வேண்ட, விளங்குகின்ற நெற்றிவிழியுள்ள சிவபிரான் வசிஷ்டர் விரும்பிய அவ்வரத்தைக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். (எ-று). 31

தருக்குலமெ லாஞ்சுரத ருக்களெனக் கண்டா
னுருத்திரக ணர்தரிவ ணுள்ளன ரென்றான்
கருத்தறுபு ழுக்களுயர் கடவுள ரெனத்தான்
றிருத்தவமு ணர்ந்துபுகழ் சிந்தைமகிழ் கொண்டான்.

(இ-ள்.) அக்கரபுரியிலுள்ள விருக்ஷங்களியாவும் ஐந்துவித கற்பகங்களாகவும், அவ்வூரில் வசிக்கும் மனிதர்களை உருத்திர கணங்களாகவும், ஞானமின்றிய புழுக்கூட்டங்களைச் சிறந்த தேவருருவாகவும் வசிஷ்ட முனிவர் அறிந்து அத்தலத்தில் நல்லதவமானது விசேஷித்து விளங்க உள்ளத்தில் களிப்படைந்தார். (எ-று) 32.

அரியதவம் பண்புறவ ளர்ந்தவிடந் தேடித்
திரியவடை யாதுலகி னேடியலைந் தேனுன்
கரபுரம தற்குநிகர் காசியையு மெண்ணே
னருள்பொழியி லிங்கமிது வன்றியிலை வேறு.

(இ-ள்.) செய்யும் அருமையாகிய தவம் பிரயோசனமடைந்திட உலகத்தில் அநேக க்ஷேத்திரங்களிற் போய்ப்பார்த்தும் கிடைக்காமல் நான் மிகவும் சஞ்சலமடைந்தேன்; எண்ணியவை சித்திக்கச்செய்யும் கரபுரமென்னும் இத்திவ்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு நிகராய் ஸ்ரீ காசிப்பதியையும் நான் நினைக்கவில்லை; பக்தர்களுக்கிரங்கிக் கிருபை பாலிக்கும் சிவலிங்கமூர்த்தி இக்கரபுரேசரைத் தவிர்த்து உலகில் வேறில்லை. (எ-று) 33.

சிதம்பரங்கு டந்தைகழுக் குன்றுதிரு வாரூ
ரிதஞ்செயவி நாசிமறை யேற்றுதிருக் காழி
கதம்பவன மாலவனங் கச்சிகா ளத்தி
பதந்தருநெல் வேலிபுகழ் பரவியகுற் றாலம்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீ தில்லையம்பதி, கும்பகோணம், திருக்கழுக்குன்றம், திருவாரூர், நன்மைபுரியும் அவிநாசிப்பதி, வேதம் துதிக்கும் சீர்காழி, மதுராபுரி, திருவாலங்காடு, காஞ்சிபுரி, திருக்காளத்தி, அன்னமளிக்கும் திருநெல்வேலி, கீர்த்தி பரந்த திருக்குற்றாலம், (குளகம்.) 34.

இப்பதிக ளொன்றினினொன் றேற்றமொரு கோடி
செப்புறுதி ருச்சபைகள் சேர்பதிக ளெண்ணில்
ஒப்பவொரு கோடிமடங் கோங்கிடும தற்றன்
முப்புவியிற் சேர்புர மொக்குநக ரில்லை.

(இ-ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட இத்தலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பலத்தில் ஒருகோடி மடங்கு உயர்வுள்ளன; வேதங்களாற் சொல்லப்பட்ட நடனசபைகளுள்ள க்ஷேத்திரங்கள் மற்றவைகளைவிட யோசிக்குமிடத்து ஒருகோடிமடங்கு உயர்வைப்

பொருந்துவனவாம்; என்றாலும் மூன்றுலகங்களிலும் சோழபுரமாகிய கரபுரநகரிற்குச் சமான நகர் கிடையாது. (எ-று) 35.

மாதவம்பு ரிந்திடுமொ ருக்கர்மமை நோக்கி
யேதுதவஞ் செய்திடினு மிவ்விடை பலிக்கு
மாதலி வரும்பதியி லனவரத வாசஞ்
சீதறவே செய்யினல மென்னவே தெரித்தான்.

(இ-ள்.) இத்திவ்ய நகரில் எவ்விதமாகிய தவத்தையியற்றினும் உடனே பலமளிக்கும்; ஆகையால் நீங்கள் எப்போதும் நீங்காமல் குற்றமற இப்பதியில் வாசஞ்செய்தால் உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகுமென்று வசிஷ்ட முனிவர் தம்முடனிருந்து தவத்தைப்பயின்ற தமது மாணாக்கர்களைப் பார்த்து அருளிச்செய்து மறுபடியும் சொல்லுகின்றார். (எ-று) 36.

இந்நதியி னீரையளி யெள்ளளவுட் கொண்டார்
தங்களிலா வமரர் தம்முருவ மாவா
ரெங்கில மிதற்கிணை யியம்பிடுமி னென்றான்
முக்கியனன் வாழ்புரிமொ ழிந்திடுவ தல்லால்.

(இ-ள்.) இப்பஞ்சாக்கரவாறனை தீர்த்தத்தையள்ளி எட்பிரமாணமுட்கொண்டால் தமக்குச் சமானமின்றிய தேவருருவமடைவார்கள்; திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமேசன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலையைச் சொல்லுவதன்றி காசினியில் வேறு எத்தலம் இதற்கிணையாகும் சொல்லுங்கள்? (எ-று.) 37.

வேறு.

ஓதிய மணிமுத் தாற்றி னொழுக்கிரு கரைம ருங்கு
பாதிரி புன்னை வெட்சி பகர்குருக் கத்தி முல்லை
சாதிமல் லிகைமந் தாரந் தழைத்திடு வகுளங் கொன்றை
போதவி ழலரி பிச்சி புலன்கவர் மருக்கொ ழுந்து.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் நாம் இப்போது புகழ்ந்துசொல்லிய திருமணிமுத்தா நதியின் நீரொழுகும் இருகரைகளின் பக்கங்களிலும் பாதிரி, புன்னை, வெட்சி, சொல்லப்படும் குருக்கத்தி, மந்தாரம், தழைத்த மகிழம், கொன்றை முதலிய புஷ்ப விருக்ஷங்களும், முல்லை, சாதிமல்லிகை, இதழ்விரிந்த அலரி, பிச்சு முதலிய பூஞ்செடிகளும், கிராணேந்திரியத்தைக் கவரும் வாசமுள்ள மருக்கொழுந்தும், (குளகம்) 38.

பஞ்சவில் வங்க ளென்று பகருமுக் கவரா நொச்சி
விஞ்சிய மாவி லிங்கை விளவொடு கிளுவை வில்வ
மஞ்சின மாலுக் காட்டி யருச்சனை வகையாய்ச் செய்ய
நெஞ்சினி னினைந்த வெல்லா மெளிதினி னிறைக்க லாகும்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து, பஞ்சவில்வங்களென்று சொல்லப்படும் முப்பிரிவாகிய நொச்சி, மிகுந்த மாவிலிங்கம், விளா, கிளுவை, கூவிளம் என்னும் இவைகளைக் கொண்டு கிரமப்படிக்கு அருச்சிக்க இஷ்டகாமியங்களை விசேடமாக எளிதிற் பெறலாம். (எ-று) 39.

முனிவரர் பசியை யாற்ற மலையினின் மூலங் கந்தங்
கனியிவை பலவுமுண்டாற் கருதிடு மிவைய லாமற்
றனிவகை கஞ்ச வெற்பிற் சஞ்சீவி வகையுமுண்டா
லினியொரு தலம தற்கே யெய்துமோ விவ்வ ணைந்தான்.

(இ-ள்.) இதுவன்றி முனிவர்களின் பசியை நிவர்த்திக்க மலைகளில் வேர்கள், கிழங்குகள், பழங்கள் முதலிய அநேகங்களுண்டு; சொல்லப்பட்ட இவைகளைத் தவிர்த்து கஞ்சமலையில் தனித்தவிதமாகிய அநேக சஞ்சீவிகளுண்டு; ஆகையால் இப்படி நமக்கு வேறோர் தலங் கிடைக்குமோ? (எ-று) 40.

பூசையே செய்ய நெஞ்ச புனிதமாம் புனிதத் தாலே
யாசையாங் காம மாதி யறுவகைச் செருவும் வேர்போங்
காசினி யிடங்க ளெல்லாங் கரபுர வாசம் போலா
மீசனுங் கரபு ரத்தி லிலிங்கம்போ லெங்கு மாவான்.

(இ-ள்.) சிவபூசை செய்வதால் சித்த சுத்தியுண்டாம்; அச்சுத்தியால் இச்சைசெய்யுங் காமமுதலிய ஆறுவித பகைச் செடிகளும் மூலத்தோடு கெடும்; அப்பகையாறும் ஒழிந்தபின் உலகத்திலுள்ள ஸ்தானங்களியாவுங் கரபுரக்ஷேத்திர வாசம் போற் சுகசாதனமாகும்; சர்வவியாபியாகும் சிவபெருமானும் கரபுரத்திற் பலனை யளிப்பதுபோ லெவ்விடத்தும் நன்மையே அளிப்பார். (எ-று.) 41.

இன்பவீ டெய்ற்றி ஞக்கு ரூபாக விருக்குந் தான
மின்பயில் ஞான ரூபம் வெறும்பாழாம் வெளியே யாகு
மன்பிறை லவ்ஞர்க் தேக வமைத்திடுமேனி போல
நன்கர புரந்தா னுண்டெ நம்பினேம் நமக்கு வாசம்.

(இ-ள்.) சுகமே வடிவு மோக்ஷமானது சகலபதங்களுக்கு முயர்ந்ததாய் விளங்கும் தானமாகும்; ஒளிபொருந்திய ஞானவடிவமுடையது; மகா சூன்யமாய் உருவமற்றதாகும்; அத்தானத்தை யடைவதற்குத் தகுதியாய் அமைக்கப்பட்ட திவ்ய தேகம்போல் நன்மையுடைய கரபுரக்ஷேத்திரமானது உள்ளது. இதையே நாம்வாசஸ்தானமாய் நிச்சயித்தோம். (எ-று.) 42.

என்னமா தவக்க ரோடு மியம்பிய வுபதே சச்சொ
லன்னதா யெண்ணிக் கொண்டா ரகமுக மலர்ச்சி யானார்
பன்னவீ தெளுந் தங்க...ன் றவ் ிருந்த காலை
நன்னக ருள்ள நல்லோர் நான்மறை யாளர் வந்தார்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய் வசிஷ்ட முனிவர் தமது சீடர்கட்கு மொழிந்த வுபதேசவாக்கியத்தை அவர் சொல்லிய வண்ணமே சீடர்கள் நம்பி உள்ளமும் முகமும் ஒருங்கே விகாசமடைந்து அவ்விடத்தில் இலைகளால் இல்லங்கள் அமைத்துக்கொண்டு தவத்தைப்பிரசித்து வந்தபோது அப்புண்ணிய நகரிலுள்ள நல்லவர்களும வேதியர்களும் வசிஷ்டரைத் தரிசிக்கவெண்ணி வந்தடைந்தார்கள். (எ-று.) 43.

வந்தவர் போற்றி செய்தே வணங்கின ரின்சொ லாலே
யிந்தமா நிலமுன் செய்த தெத்தவ மறிந்தி லேமியா
மந்தண ருருசசோ ழீச ரானதோர் தோற்ற மேயோ
முந்தநாந் தவமென் செய்தோ நம்பத முளரி காண.

(இ-ள்.) அப்படி வந்தவர்கள் முனிவரின் பாதங்களில் வணங்கித் துதித்து இனிய சொற்களால் இப்பெரிய பூமியானது முன்னுளென்ன தவத்தை யியற்றியதோ? யாங்களறிந்து கொள்ளக்கூடவில்லை; சோழீசரே இவ்விதமாய் மாதவர் உருவை யடைந்ததோ இக்காட்சி! தேவரீரது பாத தாமரைகளைத் தரிசிக்கப் பூர்வத்தில் யாங்களென்ன தவத்தையியற்றினேம்? (குளகம்.) 44.

என்றுதா முவகை யாகி யிறைஞ்சியே தினங்க டோறும்
நன்றருள் வினைவந் தாற்போ லுடொறுந் திருவி ழாப்போ
லொன்றினர் மணிகொ ழிக்கு முரவுநீர்ப் பொன்னி நாடாள்
குன்றுறழ்தோளான்சோழன் குறுகிக்கண்களிக்கக்கண்டான்

(இ-ள்.) என்றிவ்விதமாய்முகமன்கூறிச்சந்தோஷத்துடன் நாள் தவறாது வணங்கிப் புண்ணியவினைப் போகம்வந்து கைகூடியது போலவும் சிறப்புடைய உற்ஸவம்போலவும் அவரை...மிருந்தார்கள்; இரத்தினங்களைக் கரையின்மேல் வாரிச்சேர்க்கும் வலியுள்ள அலைகள் பொருந்திய காவிரிநதி பாயும் நாட்டை யரசுசெய்யும் மலைபொத்த புயத்தினையுடைய சோழவேந்தன் இதைக் கேள்வியுற்று அவ்விடம் வந்து தனதிரு விழிகளுங் களிக்க முனிவரைத் தரிசித்தான். (எ-று.) 45.

கண்டனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து கமலமென் பதத்தைப் போற்றித்
தெண்டனிட் டெழுந்தெ மக்கோர் தெய்வம்போ லிங்கு வந்தீர்
கொண்டதோர் கருத்தில் வேண்டும் பொருள்களைக் கூறி விட்டா
லுண்டென நமக்கே யானிங் குதவுவே னென்று போனான்.

(இ-ள்.) தரிசித்த சோழவேந்தன் உவகையுடன் தாமரை போன்ற இவரது பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, எங்கட்கு ஒப்பற்ற கடவுளைப்போலிவ்விடமெழுந் தருளினீர்; தமது உள்ளத்தில் விரும்பிய பதார்த்தங்களை இன்ன தென்று மொழிந்தால் வேண்டியயளவு யான்றந்தனுப்புவேன் என்று சொல்லிவிட்டு இருப்பிடமடைந்தான். (எ-று.) 46.

கதைச் சருக்கம்.

முன்னொருகாலத்தில் தேவகணங்கள், முனிவர்கள் புடை சூழ சத்தியலோகத்தில் ஸ்ரீ பிரமதேவர் கொலுவீற்றிருக்கை யில், திரிலோக சஞ்சாரியான நாரதபகவான் அவ்விடமெழுந்து வணங்க, சதுர்முகக் கடவுள் ஆசிகூறி உலகிலுள்ள திவ்விய நதிகளிலுள்ளும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலுள்ளும் விசேஷித்த நதியும் தலமும் எவையென்று வினவ, பஞ்சாக்ஷர நதியும் கரபுர நகருமே சிறந்ததென்று நாரதர் சொல்ல நான்முகனார் திருப்தி யடைந்தார். அச்சபையிலிருந்த வசிஷ்ட முனிவர் ஓர் வேள்வி யின் பொருட்டு காசிநகரையடைந்து மழையின்மையால் தமது காரியம் பூர்த்தியாகாதாக, சர்வவளமுமுள்ள செழும்பதி தென் னாட்டிலுள்ள கரபுரநகரமேயென்பதை நினைத்து மாணக்கர்களு டன் அவ்விடமிருந்து நதியில் மூழ்கிக் கடவுளைப்பணிந்து தமது யக்ஞகாரியத்தை முடிந்து அந்நகர, நதி விசேடங்களை சீடர்கட்குப் போதித்து அவ்விடத்திலேயே வசிக்கையில் அந் நகர வேதியர்கள் வந்து பணிந்து மகிழ்ந்தனர். சோழவேந்தனும் வந்து முனிவரைவணங்கி வேண்டியதளிப்பதாய் வாக்களித்துச் சென்றனன்.

வசிட்டர்சருக்க முற்றும்.

கரடிச் சருக்கம்.

பெண்களிற் கற்பு வாய்ந்த பேர்பெறு மருந்த திக்கே
கொண்கனார் காதை சொல்லுதன்றெனக் கொண்டே யுள்ளம்
வண்கர புரத்தார் பூசைச் சித்தர்தா மாறி மேனி
யெண்கதாய்ச் செய்த காதை வினவிட விசைப்பார் சூதர்.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகட்குள் சிறந்த கற்பைவகித்த கீர்த்தி பொருந்திய அருந்ததியாரின் கொழுநராகிய வசிஷ்ட முனிவரின் சரிதையைச் சூதருரைக்க நைமிசாரணிய முனிவர்கள் நலமுடன் இதயத்திலேற்று, சித்தர் தம்முருவைமாற்றிக் கரடியுருவாய்க் கரபுரேசரைப் பூசித்த சரிதையைச் சொல்லியருள்வீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (எ-று) 1.

காடனென் றொருவே ளாளன் கரபுரந் தன்னில் வாழ்வோ
னோடரிக் கருங்க ணல்லார் நால்வரை யுவந்து பெற்றான்
மாடுறு காடன் றங்கை மைந்தனைக் கருக்கொண் டீன்றா
ணாடொறும் பிராய மேற வளர்ந்தனர் நன்மை யாக.

(இ-ள்). கரபுரநகரில்வாசஞ்செய்பவனாகியகாடனென்னும் நாமதேயமுடைய ஓர் வேளாளன். சந்தோஷத்துடன் வரிகளோ டிய அஞ்சனம்போன்ற விழிகளுடைய குமாரத்திகள் நான்கு பேரையீன்றான்; அவனுக்குச் சமீபத்தில் வசிக்கும் அக்காடனது தங்கை ஓர் ஆண்மகவைக் கர்ப்பத்தில் தாங்கிப் பிரசவித்தாள்; இவ்விருவரது பிள்ளைகளும் தினந்தோறும் பருவமுதிர்ந்து நல முடன் விருத்தியானார்கள். (எ-று.) 2.

வாள்விழி மூத்த மாதை மணத்தினிற் றருவே னென்றே
யாளனத் தங்கை சேயை யமர்த்தியே வாழு நாளிற்
கேளரி லொருவன் வந்து கேட்கவப் பெண்ணை யீவ
னாளையே மணமென் றோதி மருகற்கு நவில்வித் தானே.

(இ-ள்.) அப்போது காடன் வாள்போலும் நெடிய நேத் திரங்களுடைய தனது ஜேஷ்ட குமாரத்தியை விவாகஞ்செய்து

கொடுப்பதாய்ச்சொல்லித் தனது தங்கையின்மைந்தனைத் தன்னிடத்திலேயே வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு வாழ்ந்துவருங்காலையில் அவனுடைய அந்த மூத்தபெண்ணை அவனது பந்துக்களில் ஒருவன் வந்து விவாகத்தின்பொருட்டு வினவ, "தருகிறேன், நாளைக்கே முகூர்த்த"மென்று அவனுக்குவாக்குரைத்துத் தனது தங்கை புத்திரனுக்குச் சொல்லுகின்றான். (எ-று.) 3.

ஈங்கிவண் மணத்தைச் செய்யி னிவட்குநே ரிளையா டன்னை
நீங்குறா னெனக்கே யீவ னென்னவே நிகழ்த்திப் பின்னைப்
பாங்குற மணமு டித்துப் பன்னிய மூன்றாம் பெண்ணை
யாங்குநாட் கொடுப்பே னென்றே யவளையு மயலி லீந்தான்.

(இ-ள்.) இவளுக்கு இப்பொழுது விவாக முடிந்துவிட்டால் பிறகு இவளுக்கு நேரிளையபெண்ணைத் தவறாமலுனக்கே பாலிப்பேனென்றுசொல்லிப் பிறகு அப்பெண்ணையும் அழகுடன் வேறிடத்தில் விவாகஞ் செய்துகொடுத்து, சொல்லப்பட்ட மூன்றாவது குமாரத்தியைப் பிறகு தருவதாகச்சொல்லி, அப்பெண்ணையும் வேறிடத்தில் கொடுத்துவிட்டான். (எ-று.) 4.

இருவருங் கொல்லை பார்க்க விசைவுட னோர்தி னத்தி
வருநெறி கானிற் செல்ல வவ்விடை சொல்வா னம்மா
னுரிமையார் கடைசிப் பெண்ணை யுதவுவே னினக்கே யென்றான்
கரடியாய்ச் சித்தர் பூசை கருதியே யெதிரில் வந்தார்.

(இ-ள்.) ஓர் நாள் காடனும் அவனது தங்கை மகனும் கொல்லையைப்பார்த்துவர இயைந்தவர்களாய் அரியகாட்டின் வழியிற் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அம்மானாகிய காடன் சொல்லுகின்றான்; மருகனே! உனக்குரிமையுள்ள எனது கனிஷ்ட குமார்த்தியை உனக்கே மணஞ்செய்துதருகிறேன் என்று சொல்ல, அப்பொழுது சித்தர் கரடியுருவாய்க் கரபுரேசர் பூஜையின்பொருட்டு எதிரில் வந்துகொண்டிருந்தார். (எ-று.) 5.

மாமன்சொன் மாற்றங் கேட்டு மருகனு மறுத்துச் சொல்வா
னீமொழி வார்த்தை யெல்லா நிலையிலை பெண்ணும் வேண்டா
மாமிட மணஞ்செய் தீவா யயலினிற் போவே னுனு
நாமிது வழக்கே யோத நமக்கொரு கரியு மின்றே.

(இ-ள்.) அம்மானுரைத்த வார்த்தையைக்கேட்டு மருகன் மறுத்துரைப்பான்; நீ இதுவரையிற் சொல்லிய வார்த்தைகள் யாவும் நிலையில்லாமல் தவறிவிட்டன. ஆகையால் உன்னுடைய பெண் எனக்கு வேண்டியதில்லை; உனக்கு வேண்டிய இடத்தில் விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிடு; நானும் வேறிடத்[illegible] கிறேன்; அப்ப[illegible]ல்லவென்றால், இப்பொழுது சொல்லும் உன் உறுதிமொழி பிசகினால் இவ்வழக்கைப் பேசுவதற்கு யாதொரு சாக்ஷியும் இவ்விடத்திலில்லை. (எ-று.) 6.

என்றசொன் மாமன் கேட்டே யினியொரு கரிமுன் சொல்வே
னன்றதாய் மனங்கொ ளென்ன நடந்திடு மவ்வ ழிக்கண்
குன்றுறை கரடி கண்டே கரியிது வென்னும் போதிற்
சென்றிடுங் கரடி கேட்டுச் சிரக்கம்பஞ் செய்த தன்றே.

(இ-ள்.) என்றிவ்விதமாய் மருகன் சொல்லிய வசனங்களை அம்மான் செவிகொண்டு இனி ஓர் சாக்ஷி முன்பாக சொல்லுகிறேன், நன்மையுடன் உள்ளத்திற் கொள்வாயென்று சொல்லி முன் செல்லுகையில், அவ்வழியெதிரில் மலையில் வதியும் சித்தராகிய கரடியைக்கண்டு இதுதான் நீ வேண்டிய சாக்ஷியென்று சொல்லியகாலையில் அவ்வழிச்செல்லுங் கரடியானது அவ்வசனத்தைக்கேட்டுத் தலையை அசைத்தது. (எ-று.) 7.

வேறு.

கொங்கு லாவிய குன்றுறை கரடியே கரியா
மிங்கெ னச்சொலத் தலையினை யசைத்ததிவ் வெண்கு
மங்கை யைமணஞ் செய்திட மறுத்திடில் வழக்கா
மங்கு வந்துதான் கரிசொலு மறிவுடை யுளியம்.

(இ-ள்.) பூந்தாது நிறைந்த குன்றில் வசிக்கும் இக்கரடி யே நமக்கிப்பொழுது சாக்ஷியாமென்று சொல்லியவளவில் இக் கரடி தனது சிரத்தை யசைத்தபடியால் பிறகு இவனெனக்குப் பெண்ணை விவாகஞ்செய்ய மறந்த காலையில் ஏற்படும்வழக்கிற்கு இவ்விவேகமுடைய கரடியானது அவ்விடம் வந்து சாக்ஷி சொல்லும். (எ-று.) 8.

என்ன நெஞ்சிடை யெண்ணியே யேகிட விப்பாற்
சொன்ன சத்தியந் தவறியே நாட்பல செல்ற
பின்னர், மாமனு மயலிலே மணஞ்செயப் பேச
முன்னை நாளுரை மருகனுந் தப்ருவமாழிந்தான்.

(இ-ள்.) என்றிவ்விதமாயெண்ணிக்கொண்ட மருகனுடன் மாமனுஞ்செல்ல, அப்புறம் அநேக நாட்கள் கழிந்த பிறகு அம் மான் முன் மொழிந்த சத்தியத்தை வழக்கம்போல் தவறி வே றிடத்தில் பெண்ணின் விவாக விஷயம் பேச அதையறிந்த மரு கன் பந்துக்களிடம் பூர்வ வாக்குத்தத்தத்தைச்சொல்லி வழக்குத் தொடுத்தான். (எ-று.) 9.

இவன்சொல் வார்த்தையை வினவின ரெதிருறு காட
னவன்சொன் மாற்றமுங் கேட்டறி வோமென வழைத்தா
ரவன்சொ ஞய்முனி! பொய்சொல லேற்குமோ வென்ன
வுவன்சொல் பொய்யொரு கரியுள தோவென வுரைத்தான்.

(இ-ள்.) இவன் மொழிந்த வழக்கைக்கேட்ட பந்துக்கள் எதிரியாயுற்ற காடனென்பவன் வாக்கு மூலத்தையும் வினவியறி வோமென்று அவனையழைப்பித்து நீ முந்தி வாக்களித்ததென்ன? அசத்தியம் புகலலாமோவென்று கேட்க, இவன் சொல்வதுதான் பொய், நான் சொல்லியிருந்ததல் அதற்கு சாக்ஷியுண்டோ? என்றிவ்விதமாய்க் காடன் பேசினன். (எ-று.) 10.

அம்மொ ழிக்கெதிர் மருகனு மோதுவா னறமே
செம்மை நன்னெறி தீவினை யசத்தியஞ் செப்ப
லிம்மை போய்நர கத்திடை யிருத்திடும் பொய்யே
யம்மை யிற்றிமிர் குட்டநோ யுடல்கொள வாக்கும்.

(இ-ள்.) இவ்விதம் பேசிய காடன் வசனத்தை எதிர்த்து மருகன் உரைப்பான்; சபையோரே! தருமமே அழகிய நல்ல மார்க்கமாம்; பொய் மொழிதல் பாவமாகும்; அசத்தியமானது இவ்வுடல் நீங்கிய பின்னர் நரகத்துள் அழுத்துவிக்கும்; வரு பிறப்பில் திமிர், குட்ட முதலிய நோய்கள் உடலிற் பொருந்தும் படி செய்யும். (எ-று.) 11

தாழை யின்மல ரன்னமா யேகினன் றனக்காய்
வீழ வோர்மொழி பொய்சொலச் சங்கரன் வெகுண்டான்
வாழ்வு றுந்தரு மன்மன மறிந்திடாப் பொய்யாற்
பாழ்ப டுங்குழி நரகினை யெட்டியே பார்த்தான்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பரமசிவவுருவாகிய அக்கினிமலை யின் முடியையறிய அன்னப்பக்ஷியுருவாய்ச்சென்ற பிரமதேவன் பொருட்டு தாழம்பூவானது தான் நாசமடையும்படி ஓர் பொய் மொழி புகல அதனால் சிவபெருமான் கோபித்தார்; வாழ்வு பொருந்திய தருமபுத்திரர் தமது வில்லாசிரியரிடம் மனமறியா துரைத்த பொய்மொழியால் பாழடைந்த நிரயக்குழியைத் தரிசிக்கும் தண்டனையை யடைந்தார். (எ-று.) 12.

பொய்யு டன்கொலை களவுகள் ளருந்துதல் பொல்லா
மைய லாய்க்குரு நிந்தை [illegible]ப் பேசுதல் மண்ணில்
வெய்ய பஞ்சமா பாதக [illegible]ன்ன நூல் விளம்பு
மெய்சொ லிற்பயன் றெரிகிலார் விள்ளுவர் பொய்யே.

(இ-ள்.) அசத்தியமுடன், கொலை, திருட்டு, மதுபானம், தீமைதங்கிய மனமயக்கால் குருநிந்தை செய்தல் என்னும் இவ் வைந்தினையும் உலகத்தில் கொடிய பஞ்சமகாபாதகங்களென்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லும்; உண்மையைப்பேசி அதனுயர்ந்த பலனையடையத் தெரியாதவர்களே பிரயோஜனமின்றி பொய் பேசுவார்கள். (எ-று.) 13.

ஆதலாலிவன் சொன்மொழி யசத்திய மெனநா
ளோதல் வேறொரு கரியினைக் கொண்டுரைப் பிப்பேன்
மாது பங்கனு மருளுமே வாய்த்திடும் வழாது
நீதி யென்றெணி நினைந்தனன் கரடியை நெஞ்சில்.

(இ-ள்.) ஆகையினால் எனதம்மானாகுமிவன் சொல்லும் வசனம் சத்தியமல்லவென்னும் எனது வசனத்தை ஓர் சாக்ஷியைக் கொண்டு சொல்லுவிப்பேன் என்று சபையோர்க்கு மொழிந்து உமாபதியாரின் திருவருள் வந்து பொருந்தக்கடவது ; சத்தியம் தவறுதென்றெண்ணி அன்று சிரக்கம்பஞ்செய்த கரடியை மனதில் தியானித்தான். (எ-று.) 14.

சித்தர் நெஞ்சினி லுறைந்தது மெண்கெனு முருவங்
கைத்த லந்தனி னெல்லிபோற் கொண்டனர் கதெ
யொத்த பேரவை யுற்றவர் காண்வந் துற்றார்
சத்தி யம்வெலு மென்பது கண்டது தரணி.

(இ-ள்.) ஆராமையுடன் அவ்வாலிபன் உள்ளத்திற் சிந்தித்தலும் அது சென்று சித்தரிதயகமலத்தில் தோயச்செய்ய அதனால் அகங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கரடியுருவமைந்து பொருந்திய அப்பெரிய சபையிலுற்றவர்கள் தரிசிக்கும்படி வந்து சேர்ந்தார். இதனால் மெய்யே ஜயிக்குமென்னும் முதுரையை உலகத்தாரறிந்தார்கள். (எ-று.) 15.

வந்து நின்றதோர் கரடியைக் கண்டனர் மகிழ்வாய்ச்
சிந்தை யற்புதங் கொண்டனர் சாம்பவன் றேக
மிந்த நாள்வரை யிருந்ததோ பேசுத லெங்ஙன
னந்த நீதியும் பேசிநா மறிவமென் றறைவர்.

(இ-ள்.) எதிரில் வந்து நிற்கும் கரடியைச் சபையார் சந்தோஷத்துடன்பார்த்து உள்ளத்தில் வியப்பையடைந்து கரடியினுடலம் இந்நாள்வரையில் அழியாதிருந்ததாமோ? நாமெப்படிச் சொல்லுவது ! அவ்வுண்மையையும் விசாரித்து அறிவோமென்றெண்ணிச் சொல்வார்கள். (எ-று.) 16.

வன்னி யுங்கிண றுங்கரி மதுரைமா நகரிற்
சொன்ன தென்னவே நீகரி யாயிடிற் சொல்வா
யென்ன வேதலை யசைக்கமுக் காலுமங் கிருந்தோர்
கன்னி யைக்கொடு வென்னிமா மன்றலை கவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) (முன்னாளில் திருவர்வைநகரில்) ஓர் வன்னிவிருக்ஷமும் கிணறும் இலிங்கமும் (ஓர் வணிகேசன் இளையமனைவியின் பொருட்டு) சாக்ஷிபகர்ந்த பிரகாரம் நீயும் சாக்ஷியானால் சொல்லுவாயென்றுமொழிய, அக்கரடியானது உடனே மூன்றுதரம் சிரக்கம்பஞ்செய்து, அவ்விடமிருந்தோர் காடனை நோக்கி உனது பெண்ணைக் கொடுத்துவிடக்கடவாய் என்று நிர்மாணிக்க, அன்னவன் நாணித் தலைகுனிந்தான். (எ-று.) 17.

ஊரி லுள்ளவர் யாவருங் குலமுறை யொழுங்காய்ச்
சீரி யைந்திடு மணவினை முடித்தனர் சிறக்க
வீரி ரண்டெனு மறைதெரி யந்தணர்க் கியன்ற
பூரி தானமுஞ் செய்தனர் சுபகுணம் புணர்ந்தோர்.

(இ-ள்.) அந்நகரிலுள்ள அவனது பந்துக்கள் யாவரும் ஜாதியாசாரக் கிரமப்படி சிறப்புடன் சீர்பொருந்திய கல்யாணச் சடங்கை முடித்தார்கள் ; மங்கள வினைபொருந்திய அத்தம்பதிகளிருவரும் சதுர்வேதங்களையுணர்ந்த வேதியர்களுக்குத் தங்களாலியன்ற பூரிதானமுதலியவைகளைக் கொடுத்தார்கள். (எ-று.) 18.

நாடொ றுங்கர புரத்தரன் பூசைக்கு நடந்து
காட கம்வரும் கரடியைக் கொல்லவே கருதிக்
கூட மாயிருங் காடன்முன் குறுகவந் தெய்த
நீடு மம்பினை யெடுத்தலும் வாராதுகை நெகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நிதமும் கரபுரேசரின் ஆராதனையின் பொருட்டு காட்டின்வழியாய் நடந்துவரும் சித்தராகிய கரடியைக் கொலைசெய்ய எண்ணி மறைவாயொளிந்திருந்த காடன்முன்னால் கரடி வந்து சேர அப்போது நீண்ட அம்பைக் காடன் எடுக்கவே கைகள் செயலின்றி பயம் குன்றிநான். (எ-று.) 19.

ஆகை யாலவ னுள்ளத்தி லச்சமே பெருக
வேகி யேசித்தர் பதகம லத்தினி லிறைஞ்சிச்
சேகு முஞ்சினப் பாவியேன் செய்பிழை பொறுப்பீர்
யோக நாயக கைவர வெனக்குரை யென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் காடன் தன துள்ளத்தில் பயமிகுந்திடச் சென்று கரடியாகிய சித்தர் திருவடித்தாமரைகளைப்போற்றி மர வயிரம்போன்ற கொடிய கோபமுடைய தீவினையேன்செய்த பிழையை மன்னிப்பீர்; யோகமுதல்வரே! எனது கரங்கள் செயற் படும்படி திருவருள்செய்வீரென வேண்டினான். (எ-று) 20.

அருளி னேர்ந்திது நகைபுரிந் தையனு மிரங்கி
வெருவ லென்றவன் கைவர விதவிய விளக்கும்
கரபு ரத்தான் சன்னிதி கடுகிவந் தெய்திந்
தெரியு மன்றுமெட் டுருவமாய்ப் பூசனை செய்தார்.

(இ-ள்.) சித்தர் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் புன்னகை செய்து பயப்படாதேயென்று அவனுக்குக் கரங்கள் செயற்படும் படி கிருபைசெய்து விளங்குகின்ற கரபுரேசரின் திருச்சமுகத் தைச் சீக்கிரமாய்ப் போயடைந்து அன்றுமுதல் உருவமாயிருந்த சித்தர் அருவமாய் ஆராதனையியற்றிவந்தார். (எ-று) 21.

கரியு ரைத்தபின் சங்கரர் கோயிற்குங் கரடி
பரிவி னோடுபோய் மானத பூசையின் பான்மை
தெரிவு றாதுப சாரமீ ரெட்டுஞ் செய்து
விரைவி லேகியே சித்தராய்க் கஞ்சவெற் பிருக்கும்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்க் கரடி காடன்மருகனுக்குச் சாக்ஷி பகர்ந்தபின் சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலுக்கு அன்புடன்சென்று மானச பூஜையின் தன்மை யாருமே அறியாதபடி சோடசோபசாரத்து டன் செய்து சீக்கிரமாய்ப்போய்க் கஞ்சவெற்பில் சித்தர் யோகியு டன் வசிக்கும். (எ-று.) 22.

செல்லு நாட்களிற் கலியுகம் பிறந்தபின் செய்யும்
பல்ல மேனியா ணுருவமாய்ப் பூசையே பகலு
நல்லு மாய்த்தினம் வழாவவர் மகிமையா ரறிவார்
தல்லு மேபணி செய்திடுஞ் சித்தரைக் கண்டால்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாய்த் தினங்கள் சென்றகாலையில் கலியு கம் பிறந்த பின்னர் கரடியுருவம் பொருந்திய சித்தர் ரூபமின்றி யிருந்து நாள்தோறும் இரவும் பகலும் பூசை தவறாது நடத்தி னார்; அவரது மகிமையை எவர் அறியத்தக்கவர்? அச்சித்தமூர்த் தியைத்தரிசித்தால் சடமான சிலையும் ஏவின தொழிலைச் செய்யும். (எ-று.) 23.

வேறு.

வரையாகுவர் புலியாகுவர் மதயானையு மாவார்
கரையாகுவர் புனலாகுவர் காடாவர்க ணத்தில்
விரையாகுவர் மலராகுவர் வீழ்காரளி யாவார்
தரையாகுவர் விண்ணாகுவர் தாழ்சாகர மாவார்.

(இ-ள்.) பர்வதமாய்த் தோன்றுவார்; வியாக்ரமாவார்; மத்தகஜமாகக் காணப்படுவார்; ஜலமாவார்; அதன் கரையா [illegible] க்ஷணநேரத்திற்குள் அரண்யமாய்ப் பலிப்பா [illegible] விளங்குவார்; அதன் வாசமுமாவார்; அப்புஷ்பத்தில் [illegible] புஷ்பமாயிடுவார்; அதன் வாசமுமாவார்; பூமியாவார்; ஆ [illegible] வீழும் கரிய வண்டுகளாய்த் தோன்றுவார்; பூமியாவார்; ஆ [illegible] மாய் விளங்குவார்; தாழ்ந்தகடலாகக் காணப்படுவார். (எ- [illegible]

பொன்னாவ திரும்பாகுவர் புயலாகுவர் புயலின்
மின்னாகுவர் மழையாகுவர் வீழும்மிடி யாவா
ரென்னாகநி னைப்பாரிட மீரேழுல கத்தும்
முன்னாதனை வில்லாருரு வாகாதன வில்லை.

(இ-ள்.) சுவர்ணமாயிடுவார்; இரும்புமாவார்; மேகமா [illegible] தோன்றுவார்; மேகத்தில் மின்னலாய்ப் பிரகாசிப்பார்; மழை [illegible] யாய் வருஷிப்பார்; விழுகின்ற இடியாவார்; இடமுள்ள பதினா [illegible] லோகத்திலும் எவ்வண்ணம் [illegible] பாவிக்கின்றாரோ அவ்வண்ணம் பவிக்காமலிருப்பதில்லை; அவர் நினையாத நினைவுமில்லை (எ-று) 25.

எவ்வாறுரு வாவாரென யார்க்குந்தெரியா [illegible]
மைவாரண வுரியானருள் பெற்றோர்மகி மைகளை
யிவ்வாறென வளவிட்டிட வெவ்வாலுமுடி யுந்தான்
சைவாகம விளைவாயினர் தாமேயவ ரிவரே.

(இ-ள்.) கரிய யானையின் சர்மத்தைப் போர்வை கொண்ட சிவபெருமான் திருவருளை யெய்திய சித்தர் எவ்விதம் [illegible]தையடைவாரென்பது ஒருவர்க்கும் தெரியாததாகும்; அவரது மகிமைகளை இவ்விதமென்று அளவிட எவர்க்கும் கூடாததாகும்; சிவாகமங்களின் சிறந்த பிரயோசனத்தையுற்றவர்களை வரையறுப்பவர்கள் ஆவார்கள். (எ-று.) 26.

உயர்மானத பூசைத்தொழி லசனிர்மஞ்சன மாட்டிப்
பயில்வண்டுகள் முசாமலர் பகர்பஞ்சவில் வங்கள்
செயலாயருச் சனைசெய்துபின் தீபம்பணி மாறி
மயலாயரன் மகிழ்வாயிட மனக்கப்பூசை செய்தே.

(இ-ள்.) உயர்வாகிய மானச பூசாங்கமாயபடல் சிவபிரானுக்கு விளங்குகின்ற திருமஞ்சனமாட்டிச் சோலையிற் பயிலும் வண்டுகளால் மோக்கப்படாத புஷ்பங்களாலும் சொல்லப்பட்ட கூவிள முதலியபஞ்சவில்வங்களாலும் விதியுடன் அருச்சித்த பிறகு தீபங்கள் அணியாய் ஏற்றிக்காட்டிப் பணிசெய்து பரமேசன் பிரியமாயுவக்கும்படி மானசீகப்பூசையுண்டாக்கி. (எ-று.) 27.

சிவமாகிய பஞ்சாக்கர செபமாயிர மோதிக்
குவையாகிய கனிகாய்மடை கொண்டேநிவே தித்துத்
தவயோகம தாயேதொழில் சலியாதுமு டித்தே
யுவமானமில் வரப்பூசை [illegible] முயல்வார்.

(இ-ள்.) சிவசொருபமாகிய ஐந்தெழுத்தை ஆயிரந்தடவை செபித்துப் பழங்கள், காய்கள், உண்டிவகைகளைக் கூட்டமாய்க் கொண்டுவந்து நிறைத்து நிவேதித்துத் தவசம்பந்தமாய்க் கிரியைகளை ஒருநாளும் சலிப்பாது சரியாக நிறைவேற்றி இவ்விதமாய்ச் சமானரகிதமாகிய சம்[illegible]சையைச் சதா அநுஷ்டித்து வருவார். (எ-று.) 28.

வயிற்றுக்குண வென்றோர்கிழி வாராதுயி லதுவே
வயிற்கைக்குண மோர்நாளென வெந்நாளுமி ருப்பர்
கயிற்றாற்கொடு பாவைத்தொழில் காட்டும்படி கண்ணும்
முயற்சிச்செய லெல்லாமரன் செயலாகமு டிப்பார்.

(இ-ள்.) [illegible]னவர்கள் தையசுற்ற ஆகாரத்தைச் சிந்தியார்; அவர்கள் கண்களுக்கு நித்திரை பிடியாது; ஒருதினம் போலவே பலதினமும் இப்பூசையைச் சுபாவ குணமாய்ப் பொருந்தியிருப்பார்; சூத்திரங்கொண்டு பொம்மையினுருவை யாட்டுவதைப் போல் எண்ணப்பட்ட தமது மனோமுயற்சி வினைகளெல்லாவற்றையும் சிவபெருமான் செயலாகவே சித்தாந்தஞ் செய்வார். (எ-று.) 29.

சித்திக்கரு ஞானக்கரு [illegible]கிருஞ்
சுத்திக்கரு [illegible]க்கருஞ் சுகபோகமு முண்டா
முத்திக்கரு மன்னைக்கரு மூளாமன முடுக்கும்
பத்திக்கரும் வேதங்கள்சொல் சிவபூசைசெய் பலமே.

(இ-ள்.) சிவபக்தியை ஜீவர்கட்குப் புகட்டுகின்ற மறைகளாற்புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட சிவபூஜையின் பிரயோசனமானது [illegible]ன்னவென்றால் அஷ்டசித்திகளையுந்தரும்; ஞானத்தைப்பாலிக்கும்; சித்தத்திற்கு நிர்ச்சலத்தன்மையை [illegible]த்தமலினங்களை நீக்கிப்பாவனஞ்செய்யும்; சிவத்துட[illegible]கிய சிவயோகத்தைச் சாத்தியஞ்செய்விக்கும் ஆநந்தமுண்டாம்; பேரானந்தம் தந்து தாயின்கர்ப்பத்தையடையா வினையையோட்டும். (எ-று.)

ஒருகாற்சிவ னென்றேதிடி லோராயிர முருவா
மிருகாற்சொலி னாரொரு னொளிசேவரு [illegible]டனே
திருவாயினின் முக்கண்[illegible]சப்பின்னை யில்லை
யுருவாகுவர் சாருபமு முன்னைப்பொரு ளிதுவே.

(இ-ள்.) காயாரப்பதியில் ஒருதடவை சிவதாமத்தைப் பூசித்தால் ஆயிரந்தடவை பூசித்ததாகும்; இருகாலுஞ்செய்தி னால் சிவபிரானருள் இம்மையில் சித்திமாய் வந்தடையும்; சிறப்பு டைய நாவினால் மூன்றுதரம் பொ[illegible] பலனுக்கு அளவில்லை; சிவசாருபத்தையுமடைவார்கள்; இது [illegible] மாகிய அர்த்தமாகும். (எ-று.) 31.

அடியாரொரு வன்பூசனை செய்பூசருஞ் சிச்சப்
படியாமென கிழநந்நிழ பருந்[illegible]க்கரை யான
முடியேபுனை யரசுரி விடின் மொழியாவென மொழிவேன்
பொடிபூசடி யார்க்குச்செயும் பூசைப்பல னதிகம்.

(இ-ள்.) [illegible] ஏற்றுகொண்ட ஓர் சிவனடியார் சிவ லிங்கப்பெருமானுக்கு வெட்டவெளி நின்றுகொண்டு புஷ்பார்ச்சனை செய்கையில் தனது சிறகை விரித்தாப் பந்தரிட்டு குளிர்ந்த பூமி போல் நிழலைத்தந்த ஓர் பருந்து சிலகாலத்தால் இப்புவியைப் பரிபாலிக்கும் முடிவேந்தாக [illegible]ப்பவிக்குமானால் விபூதியணிந்த விமலனடியவர்கட்குப் புரியும் பூஜையின் பல விசேஷத்தை வார்த்தையால் இவ்வளவென்று எப்படிச் சொல்லுவேன்? சொல்லுந்தரமல்ல. (எ-று.) 32.

ஆமாறுல கத்தோர்க ளறிந்தேயுயர் சித்தர்
பூமாமடிக் கேவல பூசைத்தொழில் புரிவார்
காமாதொழி தேவியு நன்னர்க்குடி வாழ்க்கக்
கோமானர வீசானருள் குன்றுவ மென்னும்.

(இ-ள்.) ஆகையினால் உலகத்தார்கள் இவ்வுண்மை தெரிந் தே மேன்மையுள்ள [illegible]த்தரது புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளில் நன்மையாகிய பூசனையியற்றுவார்கள்; அவர்களைக் கல்வியாலும்

செல்வமாலும் பொருந்தி அவர்களிடமே குடிகொள்ளும்படி உலகநாயகராகும் சிவபெருமான் கெடாத வரத்தை யருளு வார். (எ-று.) 33.

வேறு.

எண்ணுற [illegible] இயல்பிறைவுலகத்தார்க
ளனைத்[illegible] தழுமே [illegible]த்தர் பூசையை யன்பாய்ச் செய்வார்
தனமுதல [illegible] விட்ட சம்பத்தும் பெற்று வாழ்வார்
மனமகிழும்ப டிக்கே யாட்கொள்வான் சிவனருள் வந்தே.

(இ-ள்) என்று திருமறையின் சொல்லும் சுபாவவிதியி னால் உலகோர்கள் எப்போதும் சித்தரின் ஆராதனையை ஆதரத்து டன் புரிவார்கள்; அதனால் பொருட்செல்வ முதலிய எண்வித சம்பத்துகளையும் பொருந்திச் சுகிப்பார்கள். அவர்களின் உள் ளம் உவக்கும்படி சிவபெருமான் வந்து அவரை அடிமை கொண் டருளுவார். (எ-று.)

சித்தர்கள் சதையைக் கேட்டோர் வாசித்தோர் திருவை பத்தியா யெழுதி னோர்கள் பிழையறப் பாடஞ் செய்தோர் புத்தகந் தன்னை வைத்தே பூசித்தோ ரருளைப் பெற்று சித்தமாய்க் கற்ப காலங் கயிலையி னிலைப்பார் வாசம்.

(இ-ள்.) சித்த மூர்த்தியின் திவ்ய சரிதையாகு[illegible] கேட்டவர்களும், படித்தோர்களும், பிழையகையினால் அன்பு டனெழுதிவைத்தவர்களும், தப்பதமின்றி மனனஞ் செய்தவர்களு ம், திருமுறையாகுமிதனை ஆத்மார்த்தமாய் வைத்துப் பூசை செய் தவர்களும் சிவபெருமான் திருவருளைப்பெற்று அழிவின்றி பிரம கற்பம் வரையில் திருக்கைலாயத்தில் வாழ்வார்கள். (எ-று.) 35.

காடிச் சருக்கம்.

கந் புரநகரில் வசிக்கும் கடனென்னும் பெயருடைய ஓர் வேளாளன் தனது நான்கு பெண்களில் மூத்தவ ளை மணஞ் செய்து தருவதாய்த் தன் தங்கையின் மகனுக்கு உறுதிகூறித் தன் வீட்டிலேயே வேலைக்கமர்த்திக்கொண்டு வாழ்நாளில் உரை தவறி வேறிடத்தில் முதன் மூன்று பெண்களையும் மணஞ்செய்து தந்தனன். பிறகு ஓர் நாள் மருகனுடன் காடன் காட்டின் வழி யாய்ச் செல்லுகையில் தனது கடைசி பெண்ணைக் கட்டாயமாய் ணஞ்செய்து தருவதாய் மருகனுக்கு வாக்களிக்க, அதனை ம்பாமல் நின்றுரைக்குச் சாக்ஷியொன்று மில்லாதபடி ன் வாக்கை நம்பேனென, அக்காலையில் காரோணேசரின் ய்ச் சித்தர் காடியுருவுடன் அவ்வழிச் செல்வதைக் க்காடியே என்னுரைக்குச் சாக்ஷியெ சொல்லி காடன் வீட்டைக்கு நாள் செல்ல, சத்தியத்தவறி யும் அயலிடத்தில் மணம்பேச ஆரம்பிக்க, மருகன் ர்களைச் சபைகூட்டி வழக்குரைத்து காடியேசாக்ஷி த்த அக்கணமே சித்தர் காடியுருவுடன் அங்கு பையார் முன்னிலையில் மூன்றுதரம் கிரக்கப்பண செல்லவே சபையார் காடனை நிந்தித்து அவனது கடைசி யவன் தங்கை புத்திரனுக்கு விவாகம் முடிப்பித்தனர். இந்நிலைமையில் காடியுருவுடனும் கல்லில் அருவமாயும் ரோசரைப் பூசித்து பலசித்திகளைச் செய்து விளையாட்டல்களைப்புரிந்து வந்தார்.

காடிச்சருக்க முற்றும்.

விநாயகச்சருக்கம்.

துறவெனும் கொடிமே லேறிச் சுற்றிடு கொழுகொம்
றறிவினின் மிகுத்த நைமி சாரணி யத்த ராஞேர்
விறலுறு காடிக் காதை விளம்பினீர் சூத ரேநீ
ருரகண பதியின் காதை யோதுமென் றேதச் சொ

(இ-ள்) சந்யாசமென்னும் கொடியானது மேலேல சூழ்ந்து படர்வதற்கேற்ற வளமுள்ள மரக்கொம்பு போ களும், ஞான விசேஷமுள்ளவர்களுமாகிய நைமிசவன கள் சூதரைநோக்கி, சூதமுனிவரே! பெருமையுள்ள சித்தா ராய்ப் பூசித்த சரித்திரத்தைச் சொல்லியருளினீர்; அ பொருந்திய விநாயகக்கடவுளின் சரிதையையும் செப்பியருள் ரென்று வேண்ட சூதர் சொல்லத் தொடங்கினர். (எ-று.) 1.

வேறு.

அருள்வி ளங்குசம் பாதிச டாயுவெ[illegible]
யிருவர் மூரி யெருவை யரசர்கள்
வெருவு பந்த வினைக்கு மருந்தெனுந்
தரும வைத்திய நாதர் புரிதழீஇ.

(இ-ள்.) சிவபக்தி மேவிட்ட சம்பாதி, [illegible]யுவென்னும் நாமதேயமுடைய இருவர்கள், வலிபொருந்திய க[illegible]ரசர்கள், பயப்படத்தகுந்த சம்சாரநோய்க்குத் தருமவுளதைதமாகிய வைத்தியநாதர் எழுந்தருளியிருக்கும் புள்ளிருக்குவேளூர் என்னுந் தலத்தை யடைந்து, (எ-று.) (குளகம்) 2

ஆசை யாகி யமல ர[illegible]ள்பெறப்
பூசை வேத விதியி[illegible]ந்தனர்
தேசு லர்விய கொன்றைத் [illegible]
யீச னருள் வாரி யெழுந்ததே.

[illegible]ள்.) நின்மலராகிய சிவபிரான் திருவருளையுடைய விருப்[illegible]ர்களாய் வேதவிதியின்படி அக்கடவுளுக்கு ஆரா[illegible]வந்தார்கள்; கொன்றையணிந்த பிரகாசம்பொருந்[illegible]டாமகுடந்தாங்கிய இறைவனின் கிருபாவெள்ளம் [illegible]ன்பால் எழுந்தது. (எ-று.) 3

அன்பு வெள்ள மகத்திற் பெருகிற்று
இன்ப வெள்ளத் தினிது முழுகினர்
துன்ப வெள்ளங் [illegible]ரலைத்தனர் தொல்புவி
யென்பு வெள்ளப் பிறப்[illegible]கந்தனர்.

[இ]-ள்.) உள்ளத்தில் அன்பாகிய வெள்ளம் பெருகிய[illegible] சிவானந்தக்கடலில் [illegible] மூழ்கினவர்களாய் [illegible] இவ்வுலகில் அடையும் துன்பசமுத்திரத்தை நீக்கி, அ[illegible] [illegible] தேகத்தையடைதலாகிய [illegible]சமுத்திரத்தைச[illegible] [illegible]ந்தனர்கள். (எ-று.) 4

[illegible]த்தலத்தி லமர்ந்திடு பிள்ளையார்
[illegible]ப்த பேர்வினை தீர்த்த விநாயகர்
நித்த பூசை நிறைந்திடக் கொள்ளினும்
சித்த மேமகிழ் கொள்ளார் தினந்தொறும்.

புள்ளிருக்கும்வேளூரென்னும் அப்பதியில் எழுந்
(இ-ள்.) [illegible] [illegible]வினைதீர்த்தவிநாயகரென்
தருளிய [illegible]பதியார் மெய்ம்மைதங்கிய பூசையைக்
னும் நாமமுடையவர்; தினந்தோறும் பூரணமாய் [illegible]
கொ[illegible]டாலும் உள்ளத்திருவகை யடையாதவராயினர். (எ-று.) 5.

[illegible]சர் தையல னுமை கந்தனோ
பூசை கொண்டு [illegible]வர் புத்தி
லாசி லாவடி[illegible] மறை யந்தணர்
[illegible] [illegible]மதித் தேற்றினர்.

[இ]-ள்.) [illegible]வதீசர், தையலாயகியார், முத்து[illegible] கடவுள் இம்மூவரும் தங்களுக்கியற்றிய பூசையை [illegible] உள்ளத்தில் சந்தோஷமடைவார்கள்; ஆகையின[illegible] அன்பர்களும் வேதமுணர்ந்த வேதியர்களும், குற்[illegible] திரதிசையடைந்தவர்களும், விரும்பிய பெறல[illegible] மூர்த்திகளையே பூசித்தார்கள். (எ-று.)

பிள்ளை யார்தந் திருவுளப் பெற்றியை
யுள்ள வாறறிந் தோர்முனி சொல்லுவா[illegible]
வள்ள லேசய மாமுகத் தோன்விழத்
தள்ளு [illegible]யொன்று சாற்றும் விண்ணப்பமே.

(இ-ள்.) விநாயகமூர்த்தியின் திருவுள்ள [illegible] யதாப்பிரகார முணர்ந்த ஓர் முனிவர் சந்நிதியினின்று வாராயினர்:—சே[illegible]வை தந்தருளும் கிருபாமூர்த்தியே, முக அவுணன் நாச[illegible]டையும்படி வீழ்த்தித்தள்ளியவரே, பேன் சொல்லும் விண்ணப்பமொன்றுண்டு, அதனை திருச்[illegible] சாத்தியருளல்வேண்டும். (எ-று.)

மூல மாய்முடி வாகிய மூர்த்தியே
கால மூன்றுங் கடந்த கருத்தனே
பால லோசன வங்குச பாசனே
மாலு மூடிக மேறிய வள்ளலே.

(இ-ள்.) ஆதியும் அந்தமுமாகிய ஐயனே! திரிகாலங்களை
யுங்கடந்து நின்ற தேவா! நெற்றியில் விழியுடைய விமலா! பா
சாங்குசமேந்திய பரமா! பெருமையாய்ப் பெருச்சாளியூர்ந்த
பிரானே! (எ-று.)

ஆல முண்டரு ளங் கரர் செல்வமே
வால வம்புலி வைத்திடு வேணியாய்ச்
சீல ஞான மதம்பொழி ... கொ
நாலு வாயைங்கை நாத பராபரா

...ர்.) கடலிலெழுந்த விடத்தையுண்டு கடவுளாகி
...வபிரான் மகிழ்ந்தளித்த செல்வமே! மூன்றாம்பிறை
...முடியோய்! குணமுள்ள ஞானமதம் பொழிகின்றும்
...ராங்கிய வாயையும் பஞ்சகரங்களையுமுடைய
...(எ-று.) 9.

...காகோ தரத்துணைப் பற்படக் கட்செவி
நாகா பரண மணிந்திடு நாகனே
சோகா குலவினை நீக்கிய அயனே
பாகார் மொழிவல் லபையிட பாகனே.

...ள்.) காகோதரமும், இணைபெற்ற பற்களும், செவியா
...ண்களும் பொருந்திய நாகங்களை ஆபரணமாயணிந்த
...னே! துன்பங்களும் வருத்த வினைகளையும் நீர்த்தருளிய
...னே! பாகுபோன்ற மொழியுடைய வல்லபைச் சத்தியை
...பாகத்திற்கொண்ட வரதனே! (எ-று.) 10.

...ந்தி பூசைகொள் முக்கண னேயொரு
...ந்து நாத வுடையாக்கரு ருக்குமுன்
...வந்த நாயக வல்வினை தீர்த்தவா
...யெந்தை யேயெமை யாளு மிறைவனே.

(இ-ள்.) முதற்பூசைகொள்ளும் முக்கண்ணா! ஒற்றை
மருப்புடைய உத்தமனே! ஆறெழுத்துடைய ஆறுமுகக்கடவுட்கு
முன்பிறந்த அமலனே! தீராவினை தீர்த்த தேவனே! எமது தந்
தையே! எம்மை யிரக்ஷிக்கும் ஈசனே! (எ-று.) 11.

பார தத்தைப் பருப்பதந் தீட்டியே
பார தத்தை விளக்கிய பண்ணவா
பார தத்தைப் ... முமரன் பாலகா
... த்தை யகற்றும் பாமனே.

(இ-ள்.) ஐந்தாம் வேதமென்னும் பாண்டவ சரி
இதிகாசத்தை வியாசர் புகல மேருகிரியில் கொ...
குவலயத்தில் தர்மத்தை ஸ்தாபித்த ... பரா!
லமைந்த இரதத்தி... சிவபெருமான் பயந்த
மேதினித் துன்பம் நீக்கியருளும் மேலோனே! (

கடலை யெட்பணி காரம் பொரியவல்
பிடிகொள் மோதக பிண்டி பலாச்சுளை
மடையி ... முதநெய் மாங்கனி சர்க்கரை
... டவ யிற்றிற்கொள் குஞ்சர வானனே

(இ-ள்.) கடலையும், எள்ளும், அப்பங்களும்,
அவலும், பிடித்த ... ந்தகொழுக்கட்டையும், மாவும், ப
சுளையும், பாகஞ்செய்த அன்னமும், நெய்யும், மாம்பழ
க்கரையும் கும்பம்போன்ற உதரத்திற்கொண்டருளும் ...
...ரானே! (எ-று.)

என்று மேபிள்ளை யாரென் றிரைக்கு
நின்ற வாகிலே யாய்வினைப் போற்றினே
னென்ற அம்மெதிர் தோன்ற கவிதை
நன்று பூசை மகிழ்வர நல்கென.

(இ-ள்.) பிள்ளையாரென்னும் உலகநாமத்துக்கியையா இளம் பருவமாருது நின்ற இறைவனே ! ஸ்திரமுடன் தம்மைத்துதித் தேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, விநாயகப்பிள்ளையார் அவ ருக்குக் காக்ஷிதந்தருளவும், முனிவர் வணங்கியாங்கள் இயற்றும் பூசையை அங்கிகரித்துத் திருவுள... சந்தோஷிக்கும்படி வரம் தந்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, (...று.) (குளகம்.) 14.

ஸ்தோத் திரங்களை வேத நவம் றிவ
மந்தி ரம்மெனக் கொண்டே மனைப்பிடைப்
பந்த நீக்கும் பகர்துதி யஷ்டகமே
சிந்தை வைத்தவர் செல்வம் பெறுவரே.

) விநாயகர் மகிழ்ந்து இனது தோத்திரங்களை மறை ஸ்திரமாய் அங்கீகரித்தோம் ; வலிய சம்சாரக் கட்டை லமைப்புள்ளது இவ்வாறு துதி... இவைகளை யோனித்தவர்கள் அஷ்டபாக்கியமும் அடைவார் 15.

வேறு.

...ர யிங்கிருந்தன மென்னனி... யினி மேலிரோ...
பூசைநன்கு குறிப்பதாய்நக ரோர்செய்தார்
...னைத்திடாது மறந்தபோயின... ...ரார்
...மேலதாயொரு தொல்லைமாந... ...புன்னினேம்.

(...ள்.) அன்பரே ! இந்நாள்வரையில் நாம் இங்குவசித் இனிமேல் இவ்விடத்தில் இந்திக்கும்படி தங்கியிரோம ; வலணிந்த நமது தம்பியின் பூசையை நகரத்திலுள்ளோ...

நல்ல குறிப்புடன் செய்வதானுர்கள் ; பின்னையோ நம்மை யெண் ணுமல் மறந்துவிட்டார்கள் ; ஆகையினால் சொல்லிய இப்பதிக்கு மேற்கிருள்ள ஓர் பழம் பதியை யடையச் சிந்தைசெய் தோம். 16.

கொங்குநாட்டிடை சித்தர்பூசைகொ டுத்தசோழபுரத்திலே
தங்கியேகிலை பெற்றுவாழ்வு தழைக்கவேயுறை வோமென
வங்கிராம லெழுந்துவந்தன ரத்தலத்தினு மித்தலம்
பொங்குபாரதி கத்தை யெண்ணிட போந்திருந்தனர் வாசமாய்.

(இ-ள்.) கொங்குநாட்டின் மத்தியில் சித்தர் பூசிக்கும் சோழபுரமென்னும் ப...ற்பொருந்தி ஸ்திரமாய் வாழ்வு விருத்தி யடைய அவ்விடமே வசிப்போமென்றுரைத்துப் பின்னர் அவ் விடம் தங்காதெழுந்து, வைத்தீச்சுரன் கோயிலாகும் அப்பதியை விட சோழபுரமே உயர்ந்ததென்று மிகுதியும் உலகத்தார் நினைக் கும்படி கரபுரஞ்சென்று அதையே வாசஸ்தானமாய்க் கொ... டார். (எ-று.)

சித்தர்தாமு முவந்துகண்டன ரெண்டனிட்டு வழுத்தினு
ரொத்தபேர்வி... ...தவேங்க ளென்னுகாமமு மோ...
சித்தபூசைவி வேதனங்களு செறிவுமாது ...த்திய
பத்தனுமி டேகபூசை யதன்பினுக முடித்தனர்.

(இ-ள்.) உடனே ...த்தமூர்த்தி விருப்புட னைரக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்துத் ... அடைந்தோர்களி...ய கிளையைகற்றும் நமஸ்கரித்து வாந்...யவகைகளுடன் முறைத பூசையை பிள்ளை ...ந்கு முதல் புரிந்து அத ...மேசருக்கு அபிஷேக முதலிய ஆராதனையை... தார். (எ-று.)

முடிபுனைந்திக சோழனித்து முதிர்க்கவன்புரை நெருநிளான்
கடகொண்மாதநி நீர்படிக்கொரு காலேயுந்தியா டந்நியும்
விடையுயர்த்தவர் தேர்விழாவில் விநாயகன்முனை மேலாத்
தடையிலாம னடக்குவி நிகழ்டைறிரம வியற்றிருவன்

(இ-ள்.) கிரீடமணிந்த . சோழவேந்தன் நினந்தோறும் மிகுந்த அன்புபொருந்திய மனதையுடையவனும் ; இன்பந்தரும் பெரிய பஞ்சாக்கரத்தினில் காலை, மத்தி, சாயங்காலமென்னும் முப்பொழுதும் தவறாமல் மூழ்கி இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமானுக்கு நடத்தும் தேர்த்திருவிழாவில் விநாயகக்கடவுளை முந்தி பவனிகொள்ளும்படி செய்து, அதற்காகத் தடையில்லாமற்செல்ல விதிகளையும் தவறாத நன்றி செய்வானான். (எ-று.) 19.

வேறு.

சிங்கமென்னுநாமனும் [illegible] யெதனும் இருவோர்
பொங்குகோப வன்னியே [illegible] நெருநெல்
வெவ்வகண்வேல்லை யாவேயென்கு மேவிருண்ட கானிடை
யெங்குமே திரிந்தலைந்து புன்விலங் கிரைகொள்வான்.

(இ-ள்.) சிங்கனென்னும் பெயருடையவர் ; நகர்தோறுந் [illegible] பொருள்களைக் களர்பவன் ; ஓங்கியெழும் கோபாக்கினி [illegible] யேயெழும்படியான இதயமுள்ளவன் ; வெவ்விய [illegible] புலி, [illegible] வசிக்கும் இருள் சூழ்ந்த [illegible]கும் திரிந்து [illegible] பதிகளை [illegible] மிருகங்களையும் [illegible]வான். (எ-று.) 20.

கொன்கொ[illegible] டையும் தேர்க்கோக்
[illegible] கருவர் மெருப்புநிறைய கற்றவன்
[illegible] வேசயின்றி [illegible]
[illegible] மாதர்கற்பை [illegible] வான்.

[illegible] வழிப்பறிசெய்து பொருள்களைக் கொள்ளை [illegible] களைக் கொலைசெய்து [illegible] செய் [illegible] லைவான் ; விருந்தியவர் [illegible] அடியார்களை [illegible] தடையின்றி வாளால்வீசுவான் ; வேத நிவிந்த [illegible] ஒழுக்க தொழிலையுடையவன் ; அல் [illegible] [illegible] யும் அழிப்பான். (எ-று.) 21.

கல்விஞான மறமெனுஞ்சொற் கனவினுங் கினைக்கிலான்
வல்வினைத் தொழிற்களை மறந்திடா னிறந்திடான்
செல்கதிக் கரச்செயற்கள் சிந்தியாத புந்தியான்
[illegible]லங்கி னுக்குமீம மானகுக்கி பக்தியான்.

(இ-ள்.) கல்வி, அறிவு, தருமமென்னும் வார்த்தைகளைச் சொப்பனத்திலும் சிந்தியாதவன் ; கொடிய தீவினைச்செயல்களை எப்போதும் மறந்திடாதவன், செய்யாமலும் [illegible] ஒழிந்திரான் ; உயிர்செல்லுங் கதிக்குரிய புண்ணிய வினைகளை எப்போதும் போசியாத சித்தமுடையவன் ; பலமிருகங்களுமடி[illegible] கப்படுதற்கு இடமாகும் ஒழுங்காகிய வயிறுடையவன் (எ-று.) 22.

இடிபெருந் தொனித்தசொல் [illegible] மேக மேனியான்
தடிபெ[illegible] யாணியுந் தரித்த [illegible] யானிகழ்
மடியவே கடித்தபல்லன் மத்தவாசப் பலத்ததோள்
கழுவெவ்வேலை வாளையொத்த கண்கள்பெற்ற பணியினான்.

(இ-ள்.) மேகநாதம்போல் சப்திக்கும் வசனமும், கா[illegible] கம்போன்ற உடலும் உடையவன் ; தடிபிடித்த கரங்களை [illegible] யில் தரித்த அம்புறாத்தூணியும் உடையவன் ; உத[illegible] கடிக்கும்படியான தந்தங்களையுடையவன் ; கொழு[illegible] யும், பருத்த தோட்களையும், கொல்லும் வெய்ய வே[illegible] போன்ற கண்களையும் அடைந்தவன். (எ-று.)

காதகர்க்கு முதன்மையான காதகர்க்கி ராசனு
[illegible] மேருத்தினத்தி னோர்த்த
யே[illegible]கின்ற நிமை[illegible] கங்கைசேருங் காசியார்
[illegible] வேள்வி பலமுடிக்[illegible] நல்வர் சேர்ந்துவந்த கா
சேதுமூழ்க வெண்ணி [illegible]

(இ-ள்.) கொலைத்தொழிலிற் சிறந்த கள்[illegible] லாம் இறைவனுக்கிய பாவியாம் இவன் ஓர் தின[illegible] சிறந்த காசிப்பதியிலிருந்து வேத விதிதமாக [illegible] நிறைவேற்றிய நான்கு வேதியர்கள் சேதுஸ்நா[illegible] சேர்ந்து வந்தபோது அவர்களைச் சந்தி[illegible]

யாவர்மேவி னுறெனவிருக்கமொன்றி நுனியிலே
மேவியர் நெறிக்கண்வந்த வேதியாளர் சரணுயும்
பாவிகட்குண் மிக்கபாவி படையுறை கழித்தனன்
கூவியர்ள நால்வர்தம்மைக் கொன்றபின்றே யார்த்தனன்.

(இ-ள்.) அவ்வழியில் யார்வந்தார்களென்று அறிய ஓர்மாத்தின் நுனியிற்சென்று பார்த்து அம்மார்க்கமாய்வந்த அந்தணர் நால்வர்களையும் கண்டவுடன் பாவிகளிற்சிறந்த மாபாவியாகிய அவன் உறையினின்று ஆயுதம் உருவி அலறிமடியும்படி அந்நால்வரையுங் கொன்று ஆர்ப்பரித்து நின்றான். (எ-று) 25.

வேறு.

அவ்வகைபி ணருவமாகி யந்தணர் தம்மைக் கொன்ற
கொலைவினை விழியிற் [illegible] லருவைக் கடவ [illegible]
பலருமே பித்த னென்ன ப[illegible]சரித் சேர்தலின்றி
நிலையிழந் தறிவிலாம லச்சரக்கு சேரி சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) வேதியரைக்கொன்ற பாவமானது பிசாச உருவத்தன்னைவந்தடைய அதனைக் கண்கண்டு இருதயங்குன்றி [illegible] பலரும் பித்தனென்று சொல்லும்படி [illegible]டையாமல் இருப்பிட [illegible] அறிவற்றவனாய்ப் [illegible]ந்தை வந்து பொருந்தினான். (எ-று) 26.

வேறு.

மேவிய புண்ணியம் தேய்ப்பவினை
மேவருமென்பது நான்ணியாற்
மேவதொழு நோயுடல் [illegible]றாதி
கூட மாற்றிழி வாயினனே.

அதிகரிக்கப் பொருந்தின புண்ணிய பாபவினை இப்பிறவியிலேயே நேருமென்பது சாஸ்திர விதியாகலின்குத் தொழுநோய் உடலிற் குடிகொண்டு ஒழுகி நைந்து புழுக்கள் சொரிந்து பழமை [illegible] நாற்றமுடையனான். (எ-று.) 27.

வீசும்புலை நாற்றம் வெளிப்படவும்
நேசர்பலர் நீக்கிட சேர்பிணியாற்
கூசும்முடல் கொண்டுழல் கொள்கையனுய்த்
தேசந்தொறு மோடி திகைத்தனனே.

(இ-ள்.) தேகத்தில் புலால் நாற்றம் வெளிப்பட்டு வீச அதனுல் புலையர்கள் அவனைச்சேர்க்காது தள்ளிவிடவும் அக்கொடியவன் தனக்கு உண்டான வியாதியால் வெளியில்கூசும் சரீரத்தைத் தாங்கி யலைந்து திரியும் கொள்கையுடையவனாய் ஊர்தோறுஞ் சென்று திரிந்து மயங்கினான். (எ-று.) 28.

பலவாகம நூல்கள் பயின்றவரா
நலஞானியின் கண்ணெதிர் நன்னுதலுங்
கொலையாலெழு மூன்றுமுலர்தவரு
[illegible]யாய்நர கூடு கிலைப்பர்களே.

(இ-ள்) வேதாகமநூல்களநேகம் உணர்ந்தவராகிய நல்ல ஓர் ஞானியின் விழிகட்கெதிரில் இப்பாதகன் பொருந்த, இவனைக் கண்டு அத்தயாநிதியானவர் பரிதபித்து அடேமூர்க்கா! கொலைத் தோஷத்தால் அவ்வினையியற்றினவனது இருபத்தொருதலைமுறைவரையிலுள்ள பிதிர்க்களியாவரும் தாங்களடைந்திருந்த புண்ணிய போகத்தையிழந்து நரகத்தில் என்றும் ஸ்திரமாய்ப் பொருந்துவார்களே. (எ-று) 29.

இப்பாதக மேற்றல் செப்பிடுவேன்
எப்போதும் விநாயக மூர்த்திதனைத்
தப்பாதுன பின்பாழ் தாழ்ந்தனையே
லப்போதறு [illegible]சய மாயினவே.

(இ-ள்) அடே சண்டாளா! நீயடைந்த இப்பலன் நின்னைவிட்டு நீங்கும் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன் [illegible]பாய்; நாள்தோறுங் காலை மாலை அந்தி யென்னும் மூன்று வினைதீர்த்த விநாயக மூர்த்தியை உள்ளன்போடு தலைப்பட்டு வந்தாயாகில் அப்பெருமான் திருவருளினால் [illegible]தில் [illegible] இது சத்தியமாகும். (எ-று)

இன்றே யெய்திய வெஞ்சொலஞ்
சென்றே யனை வேறு நம்பியெனத்
தான் தேரு சோழ புரத்தனிலே
யன்றே யொரு வஞ்சொல் போயினனே.

(இ-ள்.) இன்றைக்கே புறப்பட்டுச் சோழபுரத்தையடை வாய் என்னும் எனது வார்த்தை நன்மையுடையதெனநம்பிச் செல்வாய் என்று சொல்ல அவ்வசனத்தைக்கேட்ட அப்பொழுதே நெருங்கிய சோழபுரத்தில் அமர்ந்த அக்கடவுளை வணங்கச் சென்றான். (எ-று) 31.

சதிநீ நினைத்துட லத்தனையே
விதியாக [illegible] னத்தொழுதான்
அதியாக வலஞ்செய் சுற்றினனே
மதிநோயுடல் மன்மத னெத்தனனே.

(இ-ள்.) சென்றவன் தனதுதேகத்தைப் பஞ்சாக்கரதியில் நனைத்து விதிப்பிரகாரம் விநாயகக் கடவுளை வணங்கி தோத்திரத்துடன் ஓர் மாதம் அவ்வாறு [illegible]லே வலமாய்ச் சுற்றி வந்தான். பிறகு நோய் மலிந்த அவனுடலம் நோயகன்று மன்மதனுக்கொப்பாகிய அழகு வாய்ந்தது. (எ-று.) 32.

அவ்வூருறை [illegible]யத்தனை [illegible]முதலோ
செவ்வூரிவர் [illegible]ர வனைப் புகல்வார்
தெவ்வூர்பனி திங்கள் விழுங்கிவிட
வெவ்வூறதை [illegible]

[illegible]ள்.) இவ்வதிசயத்தையுணர்ந்த அக்காத்தில் வசிக்கும் [illegible]தவோர் இவனொந்ததேயத்தான், இவனியாவனென்று [illegible]ருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள். சந்திரன் தனது [illegible]யினால் விழுங்கப் படுதலாகிய [illegible] [illegible] [illegible]வசித்தால் நீங்கிவிடும். (எ-று). 33.

இனைநோயினை விக்கணை மெய்யுதலால்
வினைதீர்த்த விநாயக ரின்றுமுதல்
இனிதேபெய ரென்றுரை சாற்றினர்கண்
முனிவோர்முத லோர்கை முகிழ்த்தனரே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட இழிநோயுற்றவன் இவ்வாறு அழகுள்ளவனுய்பொருந்த அருளியபடியால் இன்றுமுதல் இம்மூர்த்திக்கு வினைதீர்த்த விநாயகரென்[illegible] நாமம் ஆகக்கடவதென்று சொல்லியமைத்தார்கள். முனிவர் முதலியவர்கள் கைகூப்பி அஞ்சலித்தார்கள். (எ-று) 34.

சுத்தீசர்சஞ்[illegible]வி பளித்தனரோ
புத்தேளிர்பொன் னுட்டமு தீந்தனரோ
வெத்தேவ ரிவர்க்கெதி ராயினவர்
முத்தேவரும் வந்து மொழிந்தனரோ.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் முனிவர்களே இவ்விநாயகக்கடவுளின் மகிமையை என்னவென்று சொல்வது! இவருக்கு சித்த மூர்த்தி யானவர் சஞ்சீவி மருந்தைத் தந்தாரோ! அல்லது தேவர்கள் சொர்க்கத்திலுள்ள அமிர்தத்தை [illegible]ந்தனரோ! இம்மூர்த்திக்கு தேவர்களிலெவர்தான் சமானமானவர்கள்? உலக காரண மூர்த்திகள் மூவரும் ஒருங்கேவந்து இவ்விதசக்தியை இவர்க்குஉபதேசித்தார்களோ! தெரியோம். (எ-று.)

தொன் [illegible] நெடும்புனல் சூழுலகிற்
[illegible]ல்லா[illegible] கற்றவர்[illegible]ரெனினும்
இல்லாதவ ரென்ன [illegible]சைத்திடிலே
வல்லார் வினை தீர்த்து வரந்தருவார்.

(இ-ள்.) நெடிய பழங்கடல்நீர் சூழும் இவ்வு[illegible] தியின் மகிமையைத் தெரியாதார் தெரிந்தார் யா[illegible] இல்லை யென்னும் ஓர் காரியத்தை [illegible]ரும்பி வி[illegible] வாராயின் வல்லவராகிய இக்கடவுள் அவர்களி[illegible] பொழித்[illegible] [illegible]ண்ணியதனையும் பேறளையருள்வ[illegible]

மெய்யாய்வினை தீர்த்த விநாயகனைப்
பொய்யாத கணேச னெனப்புகல்வா
ருய்யாவினை நோய்க ளுளார்க்கருளே
செய்யாரெனி னுமுழல்வர் தின்னாமிதே.

(இ-ள்.) உண்மையாகவே வினையையொழித்தருளிய இவ் விநாயகமூர்த்தியைப் பொய்யாத கணேசரென்றும் சொல்வார்கள். உயிர்வாழச்செய்யாத தீவினைநோய்களையுடையவர்கட்கு அவர் இருளைசெய்யாமற்போனாலும் வேறொருவரால் நிவாரணமின்றி அத் துன்பத்தில் அழுந்துவார்களென்பது சத்தியமாகும் (எ-று) 37.

கதைச் சுருக்கம்.

சம்பாதி, சடாயுவென்னும் கழுகரசிருவர் பூசித்துப்பே றடைந்த வைத்தீச்சுரன் கோயிலென்னும் பதியில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கு வினைதீர்த்த விநாயகக்கடவுள் சந்தோஷமில்லாததை யறிந்த ஓர் முனிவர் ஸ்தோத்தரித்து கோபத்திற்குக் காரணம் வினவ, நகருள்ளார் தாமது தந்தை, தாய், தம்பியைப்பூசிப்பதும் தம்மை மறந்ததுமே காரணம் என மொழிந்து அவ்விடம் நீங்கி காபுரநகர் சேர்ந்து அவ்விடமே கோயில் கொள்ள, அதை சித்தமூர்த்தியறிந்து வணங்கி சிவ பிரானைப் பூசிப்பதற்குமுன் அவரைப் பூசித்து சந்தோஷிப்பித்த னர். சோழவேந்தனும் வந்து தரிசித்து நித்திய நைமித்திகக் கட்டளைகளியற்றி தேர்த்திருவிழாவில் விநாயகவிரதம் முன் [illegible]ல்லவுஞ் செய்தனன். இஃதிங்ஙனமாக, சிங்கநாமமுடைய [illegible] கொடியவன், திருடிச் சீவிப்பதையே தொழிலாய்க்கொண்டு [illegible] சென்று வழிப்பறி செய்து அதிகமாய் ஜீவனத்தி[illegible] [illegible]யவன், ஓர் நாள் காசிநகரிலிருந்து சேதுஸ்நானத் [illegible] அவ்வழிவந்த மறையோர் நால்வரைக் கொன்றத[illegible] [illegible]படைந்து [illegible]பயுருவாகிப் பிணி பல கொண்டு [illegible] திரிகையில் ஓர்சிவஞானி யெதிர்ந்து இக்குரு[illegible] [illegible] வினைதீர்த்த விநாயகக் கடவுளைப் பூசிக்கின் [illegible]மென்று புகல அவ்வாறே செய்து கணபதியாரரு[illegible] [illegible] வியக்கும் வண்ணம் கட்டழகுடன் பிணி நீங்கிப் [illegible]டைந்தனன்.

விநாயகச்சருக்கம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

துர்க்கைச்சருக்கம்.

வினைதீர்த்த கணபதியார் கதைசொல்லித் துர்க்கைகதைவிளங்கக்
கொன்றைப், புனைசடிலர் சோழீசர்பதம்வணங்கிப் போற்றியே புகல்
வார் சூதர், மனையறமாங் குழி[illegible] துறவென்னு மலையின்மேல்
வந்து தோன்றித், தினகரன்போ லிருளுக்கு நைமிசாரணியத்தோர்
தெளியத்தானே.

(இ-ள்) இல்லறமென்னுங் குழியை மூடி சந்யாசமென் [illegible]ம் கிரியின் உச்சியில் [illegible]தித்து விளங்கி புறவிருளைப் போக்கும் சூரியனைப்போல் அகவிருளாகிய அஞ்ஞானத்தையகற்றும் நைமி சாரணிய வாசிகள் தெரிந்துகொள்ளும்படி சூதமாமுனிவர் வினை தீர்த்த விநாயக மூர்த்தியின் சரிதையைச்சொல்லி முடித்து கொன்றை மாலையணிந்த சிவபெருமான் பாதங்களைப் பணிந்து
துதித்து துர்க்கையின் சரிதையை விளங்கும்படி சொல்ல 1
லுற்றார். (எ-று.)

மூவுலகு மிடர்செய்து கண்டவரெல் லாரையுமே முனிந்து
வென்று, பாவமெலா மோருருக்கொண் டேதிரண்டு வந்ததுபோற்
மேவுகின்ற கடாமுகனாற் பணியுலகர் மண்
படைவாள் கொண்டு, [illegible] பூவயன்மா லிந்திரன்பால் முறையிடவு
லுலகர் விண்ணோர் கூடிப் [illegible]
மவர்கூடிப் புறப்பட்டாரே.

(இ-ள்) திரிலோகத்தாருக்குந் தீமைவிளைவித்து எதிர்ப் பட்டயாவரையுங் கோபித்து ஜயித்து தீவினைகளெல்லாந்திரண்டு ஓர் வடிவுதாங்கியதுபோல் தோன்றி கரங்களில் வாளாயுதந் தாங் கித் திரிகின்ற மகிஷாசுரனால் நாகலோகத்தார், பூலோகத்தார், தேவர்கள் முதலிய யாவரும் இன்னலடைந்து பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் ஆகிய இவர்களிடம் சென்று குறையைச் சொல்லிக் கொள்ள [illegible]வர்களெல்லாருங்கூடிப் புறப்பட்டார்கள் (எ-று.) 2.

மார்பினிடை மேவிட்டாமை வெள்ளொளுப்பு புனைந்திலங்குமார் மதாணியாகச், சேரவரு ளருகாகப் பன்றிமருப் பொளிகாட்டச் சினங் கொள் யானைக், காருரியைப் போர்த்துதிகழ் கடவுளார் வீற்றிருக்குங் கைலை தன்னில், பெருகுபொற் கோபுரவா யடைந்தமல நந்திதா னின்றாள் பணிந்தன்றே.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய ஆமையின் வெண்மையுள்ள ஓடும்பு மார்பகத்தில் அலங்காரத்தைத் தரும் ஸ்ரீ மதாணிப்பதக்கமாகவும், அதன்சமீபத்தில் பன்றியின் கொம்பு நிலவு வீசவும், கோபமுடைய யானையின் கரிய தோலாகிய உடையைப் போர்த்து வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுர் எழுந்தருளியிருக்குந்திருக்கயிலாயகிரியைச் சேர்ந்து அழகிய பொற்கோபுரவாயிலை யடைந்து நின்மலராகிய நந்திதேவரின் பாதங்களில் நமஸ்கரித்துநின்றார். (எ-று.) 3.

ஆலவிடம் பிறந்தவன்றே யெமைப்புரக்க வேண்டுமென விருளே கொண்டு, நீலகண்ட னென்னப்பேர் சொல்லவே யருந்தினர் நிலைத் தோம் யாமுன், சூலகர னன்னாலலா லகிலாண்ட கோடிகட்குத் துணை வே றுண்டோ, சர்வே குறையுற்று வந்தனமா லெம்வரவு சாற்றல் வேண்டும்.

(இ-ள்) பாற்கடலிற் காளவிடம் பிறந்தநாளில் எங்களை இரக்ஷிக்கவெண்ணித் திருவுளங்கொண்டு தம்மை நீலகண்டனென்னும் நாமத்தால் அழைக்கும்படி அவ்விஷத்தைப் பானஞ்செய்தருளினர்; அதனால் முன்பு அவ்விஷத்தினின்றுந் தப்பிப் பிழைத்தோம். சூலபாணியாகிய அக்கடவுளையன்றி அண்டகோடிகள்யாவற்றிற்கும் அபயந்தந்து இரக்ஷிப்பவர் வேறொருவருமில்லை. தற்போது கடாமுகனால் மிகவும் அன்பமடைந்து இங்கு போந்தோம்; எங்கள் வந்ததை அன்னவர்க்குச் சொல்லியருளவேண்டும். (எ-று.) 4.

என்றலுமே நந்தியா மெம்பெருமா னெழுந்தருளி யிறைவர் முன்பு, சென்றமரர் செய்திசொல்ல விடுத்தியென வாய்மலர்ந்து செப்ப மீண்டு, நின்றவரே சென்மினென முடியினொடு முடிபடப்போய் நிலையாய் வீழ்ந்தார், வென்றியுற்றேயெழுந்து போற்றிடலும் கவுரி பங்கர் விருப்பங் கூர்ந்து.

(இ-ள்) என்று தேவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய எமது பெருமானாகிய நந்திதேவர் அவ்விடமிருந்து எழுந்து சிவபிரான் சந்நிதியடைந்து தேவர்களின் விண்ணப்பசேதியைப் புகன்றருள, வரவிடுவாயென்று பரமேசர் திருவாய்மலர்ந்து ஆக்ஞாபிக்க, நந்திதேவர் மறுபடியும் தேவர்களிடம் வந்து காத்திருக்கும் நீங்கள் உட்செல்லுங்களென்று சொல்லியவுடன் தேவர்கள் கிரீடந்தாக்க உள்ளே சென்று வரிசைக்கிரமமாய் சந்நிதியில் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரம் செய்து ஜயஜயசப்தத்துடன் எழுந்து வணங்கவும் உமாபதியார் பிரியமுடையவராய், (குளகம்) 5.

மாயவனை வருகவென்று மயனுக்கு முடியசைத்தார் வானோர் கோர்வுக், காயசிறு நகைபுரிந்தா ரமரர்தமை யியாவரையு மருளாற் பார்த்தார், நீயிர்வந்த செய்தியென்கொ லென்றிடலும் வேதாந்த நிமல நாதா, தாயனைய நின்பக்கல் வந்தனியாங் குறையுற்றோஞ் சாலவப்பா.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியை வருகவென்று செப்பி பிரமனுக்குச் சற்றே சிரமசைத்து தேவராஜனுக்குப் புன்சிரிப்பு காட்டி தேவர்கூட்டங்களெல்லோரையும் கிருபையினாற் பார்த்து நீங்கள் இவ்விடம் எய்திய காரியமென்னவென்று கேட்டருளியவுடன்; வேதமுடிவில் விளங்கும் நின்மலக்கடவுளே! எமது தந்தையே! மிகவும் துன்பத்தையடைந்து அன்னைபோன்ற தமது சந்நிதியை அடைந்தோம் (எ-று.) 6.

கருநிறத்துக் கடாமுகனென் றொருவனுலகு கலங்கவே கலக்கஞ் செய்தா, னொருதனிவே றில்லையே நும்பக்க லடைக்கலமா யோத வந்தோ, மருள்புரிந்தா லாவியுய்வோ மருளிலதேற் புவனமெலா மழிந்து போமாற், றிருவுளந்தா னறிந்ததுதா னெங்கேனோ விளம்பற்கொன்று தெரிந்திடாதே.

(இ-ள்.) கரிய நிறமுடைய மகிடாசுரன் திரிலோகங்களும் பயந்து நடுங்கும்படி துன்பத்தைச் செய்தான். எங்களுக்கு வேறொரு துணையில்லாமல் தேவரீரின் சந்நிதியில் புகலாய் அடைந்தோம். எங்கள்மீது திருவருள் சுரந்தால் உயிர் வாழ்வோம்; அருளில்லையானால் உலகமெங்கும் நாசமடைந்து போம். இனித் தேவரீரின் திருவுளம் முடிக்கும் [illegible] எவ்வாறோ யாங்கள் அறிகிலோம். (எ-று.) 7

வேறு.

என்ன வஞ்சி முறைமுறை யென்றழு
[illegible]யின்று செஞ்சடை விண்ணவ னன்புகூர்ந்
தின்னல் செய்யவு ணன்றிறப் பானினிச்
சென்மி னென்று திருமொழி சாற்றினன்.

(இ-ள்.) என்று இவ்விதமாய்த் தேவர்கள் பயந்து முறையோ! முறையோ! சிவமே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிரகாசிக்கின்ற சிவந்த ஜடாமகுடந்தாங்கிய கடவுள் கிருபைகொண்டு உங்களுக்குத் துன்பத்தை யளித்த அசுரன் இனிமடிவான், நீங்கள் தைரியமாய்ச் செல்லுங்களென்று திருவாய் மலர்ந்து ஆக்ஞாபித்தருளினர். (எ-று.) 8.

ஆய காலை யமரர்ப ணிந்தேகினர்
நாய கன்பங்கி லுறையுமை நோக்கியே
காய முற்கட் கடாமுகன் மாயவே
நீயெ ழுந்துசெ லென்ன வியம்புவான்.

(இ-ள்.) அப்போது தேவர்கள் வணங்கிச் சென்றார்கள். பிறகு அம்பிகாபதியார் தமது பாகத்திலமர்ந்த உலகநாயகியாரைப் பார்த்தருளி, பெண்ணே! கொதிக்கின்ற நெருப்புப்போன்ற விழிகளையுடைய கடாமுக அசுரன் நசிக்கும்படி நீ சென்றெதிர்த்துக் கொல்லுவாயெனக் கட்டளையிட்டருளா, (எ-று.) (குளகம்.) 9.

இமய வெற்ப னியற்று தவத்தினு
லமைய வேவந் தவதரித் துற்றபெண்
குமரி யாமலை சொக்கிற் கரபுர
விமல வேறொ ருருவினை மேயினள்.

(இ-ள்.) பர்வதராஜன் செய்த அரிய தபோபலத்தால் அவனுக்குக் குமாரத்தியா யவதரித்த அம்மை, ஈரேழுலகங்களின் [illegible] குமரி கன்னிகை, மரகதத் திருமேனி பெற்ற மாதா, கொங்குநாட்டிற் கரபுரதலத்திலமர்ந்த ஞானசக்தி, தனது நாயகர் கட்டளையின்படி [illegible]க்க, மற்றொரு வடிவத்தைப் பொருந்தினள். (எ-று.) 10.

அம்மை தேவி பகவதி யாயியிவ்
வெம்மை யாளும் பராபரை யிப்புவி
செம்மை யாரு நகர்தென் றிசையுற
வுண்மை யாயுத் தரதிக்கின் மேவினள்.

(இ-ள்.) அம்மை, தேவி, பகவதி, ஆயி, இவ்விடம் எம்மை யிரக்ஷிக்கும் பராசக்தியானவள் சிறந்த கரபுரநகர் தென்றிசை யாகும்படி உண்மையாய் அந்நகரின் வடதிக்கில் வந்து பொருந்தினள். (எ-று.) 11.

அண்ட கோடி யனைத்துமோர் சிற்றிலாய்க்
கொண்டு தோர்விளை யாடற் குயிற்றுவாண்
மண்டு திக்கில மாலினை யாகவே
[illegible]சரமுக மெங்கணுந் தோள்களாய்.

(இ-ள்.) அளவிறந்த பிரமாண்டங்கள் அனைத்தையும் ஓர் சிறிய வீடாய் அமைத்து ஒப்பற்ற விளையாடல் செய்பவள் அஷ்டதிக்குகளில் [illegible] விளங்கும் [illegible] புயங்களையுடையவளாய், (எ-று.) (குளகம்.) 12

ஆயி ரங்கலை யாயிரம் கைத்தல
மாயி ரஞ்சர ணாயிர வத்திர
மாயி ரம்விழி யாயிரங் கூறுடை
[illegible]யி ரங்களை மாயிரம் [illegible]ருள்.

(இ-ள்.) அவ்[illegible]யின் றிய சிரங்களும், அளவிறந்த [illegible]களும், எண்ணிறந்த பாதங்களும், எண்ணிறந்த ஆடைகளும், கணக் கிறந்த விழிகளும், கணக்கில்லாத கூரிய நகங்களும், இத்தனை என்று சொல்ல முடியாத கழுத்துகளும், அத்தனை வாய்களும் உடையவனாய், (எ-று.) (குளகம்.) 13.

அண்ட ரிந்திர ரும் நடுக்கமேற்
கண்ட பாவி கடாமுகன் றன்னையே
கொண்ட வாவி குடிப்ப லெனச்சொலி
மண்டு போர்செய வந்திடும் போதினில்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், அவர்களுக்கிறைவனும், [illegible]றெல்லோ ரும் நடுங்கும்படி செய்த பாவியாகிய மகிஷாசுரனுடைய உயிரைப் பானஞ்செய்வேனென்று ஆரம்பித்து நெருங்கிய யுத்தத்தைச் செய்ய அம்மை வந்த காலையில், (எ-று.) (குளகம்.) 14.

போரெங் கேயெனத் தேடிப் புலம்பியே
வீரஞ் சொல்லி விருது செலுத்தியே
பாரெ லாஞ்சுற்றி மீள்வன் பதறியே
சேர்வன் விண்ணிடை பாதலஞ் செல்லுவான்.

(இ-ள்.) அவ்வசுரன் ச[illegible] [illegible]ங்கே யகப்படுமென்று ஆராய்ந்து கூறித் [illegible] [illegible]களைப் பேசி வெற்றிக் கொடிக ளை [illegible] உலகமெங்கெங்கும் சுற்றித்திரும்புவான்; பதைப்[illegible] தேவருலகஞ் செல்லுவான்; பாதளம் புகு வான். (எ-று.) 15

ஆயி ரங்குடங் கள்[illegible] பருகுவா
ளூயி ரம்புள் விலங்கு [illegible]யிதுவா
ஆயி ரஞ்சம ரங்கள் [illegible]யற்றுவா
ளூயி ரம்மிரி [illegible] வாகுவான்.

(இ-ள்.) அவ்வசுரன் ஓர் வேளைக்கு ஆயிரங்குட மதுவைப் பானஞ்செய்வான்; ஆயிரக்கணக்காய்ப் பட்சிகள் மிருகங்களின் [illegible]சத்தை [illegible]புசிப்பான்; ஆயிரக்கணக்காய் அங்கங்கு யுத்தஞ் செய்வான் [illegible] போல் ஏககாலத்தில் உருவமடை வான். (எ-று.) 16.

[illegible]திக்கிலுங் கைகளை நீட்டியே
தொட்டு வாரி விலங்கினைத் துய்ப்பனுற்
கிட்டி டாவிடிற் கீற்றுயக் கிடுபட
முட்டு வான்பனி ரண்ட முகட்டையே.

(இ-ள்.) அவ்[illegible] திசைகளிலுந் தனது கரங்களை நீட்டி [illegible] கூட்டங்களைக் கரங்களால் வாரிப்புசிப்பான்; அகப்பட்[illegible] வெளியண்டத்தின் சுவர் பிளவுபட்டு உடையும்படி அதனைச் சிரத்தால் தாக்குவான். (எ-று.) 17.

இவ்வ ணஞ்சுற்றி யெங்குந் திரிபவன்
மைவ ணன்மலை போல்வத் தெதிர்த்தனன்
கைவ [illegible]ச்சிலை காலில் வளைத்தன
ஐய [illegible]த்திரத் தகமுடி வென்னவே.

(இ-ள்.) [illegible] [illegible]குஞ் சுற்றி யலையும் கரிய நிறக் [illegible]முகன் பர்வதம்போல் வ[illegible] அம்மையை யெதிர்த்து பிறைக் [illegible]ன்று யுகாந்தகாலமாயிற்றென்று சொல் குமாரக்[illegible] [illegible] அழகிய சிலையை கணைக்குப் வளைத்துக் [illegible]டும்படி [illegible]ரத்திலுள்ள [illegible] ஒலி செய்[illegible]ன். (எ-று.) 18.

காரி டிக்குரல் போலட்ட காசமாய்
வீரவாளிகள் வீழ் மழைத்துளி
தாரை போலச் செறித்தனன் றுண்டியோர்
பார வெற்பைப் பிடித்த பெறிந்தனன்.

(இ-ள்.) மேக கர்ச்சனைத் தொனிபோல் அட்டகாசஞ் செய்து மாரி நீரின் தாரைபோல் வலிமையுடைய அஸ்திரங்கள் விழும்படி பிரயோகித்து அங்கிருந்து ஒரு பெரிய பர்வ தத்தைப் பிடுங்கி அம்மைமேல் விசிறினன். (எ-று.) 19.

எய்யு மம்பினைக் கம்பெறி ராக்கியே
தையலன் னது சயக வெரித்தனள்
பெய்யும் வெற்புகள் பிணிடிகை பொத்தன
கையெ டுத்துக் கதையை விடுத்தனன்.

(இ-ள்.) உடனே தேவியார் அவனெய்த அஸ்திரங்கட்குப் பகை யஸ்திரங்களை விடுத்து அவனது அம்புகளைத் துண்டு துண்டாய் வெட்டினாள்; அவனா விசி விடுத்த பர்வதங்கள் மாவைப் போல் தூளாயின; பிறகு கையினால் கதையையெடுத்துச் சுழற்றி யெறிந்தான். (எ-று) 20.

ஒட்டு வெங்கதை யம்மை சுழற்றியே
விட்ட போதவன் விட்ட கொடுங்கதை
முட்டியேபொடி யாய்விழ வீர்க்கது
மட்ட சோக்கினன் சத்தி யத்திரம்.

(இ-ள்.) அம்மை தனது கரத்தில் பற்றிய ஓர் வெய்ய கதாயுதத்தைச் சுழற்றி யெறிந்தபோது அது அசுரன் விட்ட கொடிய கதையைப் போய்த் தாக்கியதால் அசுரன் கதை தூளாய்ப் பூமியில் உதிர அக்கொடியன் பிரயஸ்திரத்தை யெடுத்து, (எ-று) (குளகம்) 21.

எது பொய்க்கினும் பொய்யா திதனெனப்
பாதகன் விடுத் தார்வ [illegible] ழுக்கின
னேது ருத்திர வத்திர [illegible] தாலதுத்
தாதி யர்தமி லாத [illegible] னம்மையே.

(இ-ள்.) எது பொய்த்தாலும் இவ்வஸ்திரம் வீண்போகா தென்றெண்ணி அதனைப் பிரயோகித்து அப்பாவி அட்டகாசஞ் செய்தான். முதல் முடிவற்றவளான தம்மை [illegible] ட்ட ருத்திராஸ்திரத்தை விடுத்து அப்பிரமாஸ்திரத்தைத் தொலைத்து, (எ-று) (குளகம்.) 22.

வீர வெற்றிலை [illegible] விசை [illegible]
காரு [illegible] டப வி [illegible] டா [illegible] குவிய
சோரி மாரி சொரிந்திட [illegible] லாய்
மார்பை நோக்கி மறைந்தனன் விண்ணிலே

(இ-ள்.) மறுபடியும் வலிமையுடைய [illegible] அஸ்திரங் களைக் கொடிய வில்லில் தொடுத்து அசுரனது கரிய உடலின் மேல் தாக்கும்படி [illegible] வேகமாய் விடுத்தாள்; அதனால் இரத்தமா னது மழைபோற் சொரிய துன்பத்துடன் தனது மார்பைப் பார்த்துப் பயந்து ஆகாயத்தில் மறைந்தான். (எ-று) 23.

விண்மறைந்து வெளியினில் வந்திலன்
புண்ணி னீர்கள் புய [illegible]
கண்ணி னுக் கண்டு க [illegible] க்கினி லோர்சம
ரெண்ணி [illegible] ள்கொடு வெட்ட வெதிர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆகா [illegible] த்தில் மறைந்து வெளியே வாராதவனைத் தன் தேகத்திலுற்ற புண்களிலிருந்து ஒழுகும் உதிரத்தை மேகங் கள் பொழியும் இரத்தம்போல விழிகளினாற்கண்டு உள்ளத்தில் வேறொரு [illegible] தந்திரத்தைச் செய்ய விரும்பி அம்மையை வாளாயுதங் கொண்டு வெட்டி விடலாமென எதிர்த்தான். (எ-று.) 24.

கிட்டி யோர்சொற் கிளத்துவன் பெண்ணென
விட்டி டேனுனை யிமலிசொல் லுமிவ
ணெட்டு போமொரி நீ தேவியைத் தோவொய்ப்
பட்டு வீழ்வைநீ யொருக்கணம் பாரினில்.

(இ-ள்.) அம்மையை யணுகி ஓர் வசனஞ் சொல்லுகி றான், இதுவரைபோல் இனி யுன்னைப் பெண்ணென்று விடமாட் டேன், இனிமேற் கொன்றுவிடுவேன்; நெருங்கிய யுத்தத்தைவிட்டு சீக்கிரம் ஓடிவிடுவாய்; ஓடாமல் ஒரு நிமிஷமாவது தாமதித்தால் பூமியில் துண்டமாய் விழுவாய். (எ-று.) 25.

என்ன வோத வெகுண்டு விமலியாங்
கன்னி கையுறு சூலத்தி னுத்தினிற்
றன்னி யுன்றத் துணிந்தது சென்னியு
மன்ன வன்கள மார்ந்த இலிங்கமே.

(இ-ள்) என்றிவ்விதமாய் அசுரன்சொல்ல அதனால் கோபங் கொண்ட உலகநாயகியாகிய அம்மை கரத்திற்கொண்ட சூலமா னது கிளம்பி அவனது கழுத்தில் அழுத்தியபாய சிரதுண்டமாய் விழுந்தது. அவ்வசுரன் கழுத்தில் ஓர் இலிங்கமிருக்கக் காணப் பட்டது. (எ-று.) 26.

கண்டெ டுத்துக் கடவுளைக் கையினிற்
கொண்டு போயவன் ஆற்றிப் போற்றினள் கும்பிட்டு
மண்டு பாவி களத்தினில் வந்தெந்
தண்டர் தேடி யறிதற் கரிய

(இ-ள்.) அவ்விலிங்க மூர்த்தியை அம்மை கண்டு தமது கரங்களில் எடுத்து நேத்திரங்களிற் சேர்த்து வாழ்த்தித் துதி செய்து வணங்கி, தேவர்களுந் தேடி அறிதற்கரியராகும் தேவரீர் இருந்த் பாதகனாகிய இவன் கழுத்தில் தங்கிய காரணம் என்னவோ! (எ-று.) 27.

என்ன வோதி யிரங்கிநி னெம்மையே
யின்ன பாதகற் கும்வசமீவரோ
வென்ன வோதிருவுள்ள மியைந்ததிங்
குன்னை யும்மறந் தானிவ னுய்ந்ததோ.

(இ-ள்) என்று நினைந்து அம்மை மனங்கசிந்து இத்த கைய பாவிக்கும் வாமளிப்பது உண்டோ? நாதரின் திருவுள் ளம் எப்படிச் சம்மதித்தது? தேவரீரை மறந்த இவனது வாழ் வு [illegible]தமாயிற்றே? இல்லையே. (எ-று.) 28.

என்று கூறி யிருந்திடு காலையிற்
பொன்று [illegible] மகிடாசுரன் புன்கணே
யின்றொழிந்தன மென்று மகிழ்ந்துள
நன்றி யார்த்தனர் துந்துமி நாதமே.

(இ-ள்) இவ்விதமாய் அம்மை தமக்குத்தாமே சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது அமரர்கள், மகிடாசுரன் மாண்டான், நமது துன்பம் இன்றோடு ஒழியப்பெற்றோம் என்று சித்தம் மகிழ்ந்து தேவதுந்துபிகளை மிகவும் முழக்கினார்கள். (எ-று) 29.

பூவின் மாரி பொழிந்தனர் விண்ணுளோ
ராவ லாய்மகிழ்ந் தாடினர் பாடினர்
மூவு லகினரு மூழ்கி மகிழ்ச்சியாற்
றேவி தன்மகி மைத்திறஞ் செப்பினார்.

(இ-ள்) தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் பொழிந்து விருப் புடன்பாடி நடனஞ்செய்தார்கள்; திரிலோகத்தவர்களும் சந் தோஷத்தில் ஆழ்ந்து தேவியின் பெருமையாகிய வல்லபத்தைச் சொல்லித் துதித்தார்கள். (எ-று.) 30.

நீத லத்தவர் வந்து வியந்தனர்
பாதலத்தரும் வந்து பணிந்தனர்
பூதலத்தவர் சோழ புரத்திடை
மாது துர்க்கை மகிமையை வாழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) ஆகாயவாசிகள் வந்துநிசயித்தார்கள்; நாகலோகத்தார் வந்து நமஸ்கரித்தார்கள்; பூமியின்கண் ணுள்ளவர்கள் சோழபுரத்தில் வந்துசேர்ந்து அம்மையாகிய துர்க்காதேவியின் மகிமைகளைப்புகழ்ந்து துதித்தார்கள். (எ-று.) 31.

ஆருயிர்த்திர ளீன்றிடு மன்னைநீ
யீர நெஞ்சி லிரங்க லியற்கையே
பாரி டைமயி டாசுரப் பாவியின்
வேர றக்களைந் தாயெமை வேண்டியே.

(இ-ள்.) ஜீவகோடிகள் யாவையும் பெற்ற அன்னையாகிய தாம் எம்பொருட்டுகிருபைதங்கிய வுளத்தில் தயைகொள்ளுதல் சுபாவமேயாகும்; அம்மையே! யாம்பொருட்டு உலகத்தில் மகிடாசுரப்பாதகனது மூலமே நீங்கவொழித்தீர். (எ-று.) 32.

இன்ன சோழ புரத்தினி லிவ்வண
மன்னை நீதுர்க்கை யாய்வந் தருளினை
மன்னி யிங்கர் வாச மகிழ்ந்தெனப்
பொன்னி னூரர் புகழ்ந்தனர் போயினர்.

(இ-ள்.) இந்தச் சோழபுரநகரில் மாதாவாகிய நீ துர்க்கையுருவமாய் வந்தமர்ந்தருளினாய்; நிலை பெற்று இந்நகரிலேயே மகிழ்ச்சியுடன் வாசஞ்செய்வாயென்று தேவர்கள் வேண்டி அம்மையை வணங்கிச் சென்றார்கள். (எ-று.) 33.

உத்த மன்னரி சாகிய வந்நிலை
சித்த மேமகிழ் கின்ற திருத்தமா
யுத்த ரத்திசை யாலொரு மன்னவன்
சத்து ருப்படை யென்ன வளைத்தினன்.

(இ-ள்.) உத்தமசோழன் அரசு செலுத்தும் அச்சோழபுரியில் அம்மை மனமகிழ்ந்து வீற்றிருக்குங்காலத்தில், வடதிசையைப் பரிபாலிக்கும் சத்துருவாகிய வேற்றரசனொருவன் விரோதமென்று சொல்லும்படி அந்நகரைப் படையுடன் சூழ்ந்தான். (எ-று.) 34.

போரணித்திரள் [illegible] பெரும்படை
யூர்வளைந்ததைக் கண்டுத்தி யுத்தமன்
யாரி னித்துணை யம்மையே யெனவெணி
வீரி தாட்களில் வீழ்ந்து துதித்தனன்.

(இ-ள்.) பெரிய காலாட்படைகளும் குதிரைப்படைகளும் [illegible] நகரைச் சூழ்ந்துகொண்டதை உத்தமவேந்தன் அறிந்து [illegible] தனக்குச் சகாயஞ் செய்பவர் யாரென நினைத்து அம்மையே தனக்குச் சகாயஞ் செய்பவர் யாரென நினைத்து அம்மையேயென மதித்துத் துர்க்காதேவியின் பாத கமலங்களில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து துதித்தான். (எ-று.) 35.

சூல பாணிய [illegible] யெண்டோள்களும்
நீல மேனியுஞ் செண்டு நிமலையாய்
மூல மாய்முடி வாயினன் முன்னுறக்
கோல மாகிய காட்சி கொடுத்தனள்.

(இ-ள்.) மலமிறந்து சுத்தமாய் உலகத்திற்கு ஆதியும் அந்தமுமாகிய அம்மை சூலம்பிடித்த கரத்துடன் [illegible] புயங்களுடன் கறுத்த [illegible] தாங்கி அரசன் எதிரிற் பொருந்தி அழகிய காட்சி [illegible], (எ-று.) (குளகம்) 36.

வாய்மலர்ந்தெதிர் வந்த [illegible]
போயெதிர்ந்து பொருமு னவனைநான்
பேயுடன்பெரும் பூதம் பிணந்தினச்
[illegible] செய் வேனெனச் சென்றனள்.

(இ-ள்.) தனது திருவாய் மலர்ந்து உன்னை யெதிர்த்துவந்த அரசனை நீ சென்றெதிர்த்து யுத்தம் [illegible] முன் நான் அவனையும் படையையும் கொன்று பிணங்களைப் பேயுடன் பெரியபூதங்களுண்டு ஒழியும்படிச் செய்வேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டாள். (எ-று.) 37

கூளி பூதங்கள் குழுக் கொக்கொளர்
யாளி சிங்கங்க ளெண்ணில வார்த்திட
வாளி னால்வெட்டி மாய்த்தவர் செவ்வரைக்
காளின் மன்படை வெட்டின ளம்மையே.

(இ-ள்.) கூளிகளும் பூதங்களும் தங்களோசையுற்றுள்ள, கொடிய கண்களையுடைய அச்சுறுத்தும் யாளிகளும் சிங்கங்களும் ஆர்ப்பரித்துவரச்சென்று வாளாயுதங்கொண்டு வீசிச் சத்துருக்கள் மடிந்தார்கள்; அக்காளிநகரின் அரசன் படையை அம்மை வெட்டிச் சங்கரித்தாள். (எ-று.) 38.

அந்த நாண்முதற் படைவெட்டியம்மையாக்
சந்திர சேகரர் சந்நிதிக் குத்தரப்
பந்தி யேயிருந் பூசைகொண் டேதினம்
வந்த பேர்க்கு வரங்கொடுத் தாண்டனள்.

(இ-ள்.) அத்தினமுதல் படைவெட்டியம்மை யென்னும் திருநாமத்துடன் கரபுரேசர் சந்நிதானத்திற்கு வடபாரிசத்தில் அமர்ந்து [illegible] முவக்கும் ஆராதனையை ஏற்றுக்கொண்டு தினந்தோறும் வந்து வேண்டியவர்களுக்கு வரங்கொடுத்துக் காப்பாற்றி வந்தனள். (எ-று.) 39.

துர்க்கைச் சருக்கம்.

[illegible]மகை, மிசைய, பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்களிலும் கரத்திற்பற்றிய வாளுடன் இருந்து அவ்வவ்வுலகத்தினருக்கு மிகவும் இடுக்கண் புரிந்துவந்த மகிஷாசுரனுடைய கொடுமைக்காற்றுமல் தேவர், மானிடர், நாகர் முதலியோர் ஒருங்குகூடி ஹரிப்பிரம மகேந்திராதி தலைவர்களுடன் கயிலைசேர்ந்து சர்வலோக நாதராகும் சம்புவின் சந்நிதியடைந்து தாளில் வீழ்ந்து தங்களது குறையை விண்ணப்பிக்க, தாயினுஞ் சாலத்தயாநிதியாகிய கடவுள் இரங்கி தமது பாகத்தில் பிரியாது வீற்றிருக்கும் பர்வதவல்லி தாயாரை நோக்கிப் பாவியினுயிரைக் கவர்ந்து வருகவென்றருளாயித்தனர்,

அவ்வாக்ஞையை மேற்கொண்ட அன்னையார் அஷ்டபுஜாங்கியாய் அவனியில்வந்து அரக்கனுடன் போர்புரிந்து கரத்திற்பற்றிய சூலத்தால் அவனுயிரைக் கவர்ந்தனள். தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்து தேவியைப் பலவாறு புகழ்ந்து துதித்தனர். அம்மையும் கரபுரநகரில் அன்பர்கள் வேண்டுகைக்கிரங்கி அதே கோலத்துடன் அமர்ந்து வாழுநாளில் அவ்வூர் உத்தமச்சோழவரசன் மீது பகையரசனொருவன் படையெடுத்துவந்து நகரை வளைந்து கொள்ள, வேந்தனறிந்து விமலையின் சரணங்களிற் றொழுது வேண்ட, அம்மையிரங்கி அவனுக்குக் காட்சியருளி பகைவனைப் படைகளுடன் வெட்டி படைவெட்டியம்மையென்னும் திருநாமத்துடன் அக்கரபுரநகரிலேயே வசித்து துதிப்போர்க்குத் துணை புரிந்து வருகின்றனள்.

துர்க்கைச்சருக்கம் முற்றும்.

சிவமயம்.

உத்தமச் சருக்கம்.

சூலத்தை யேந்தியகைத் துர்க்கைமின் னம்மைச்
சீலக்கதை யைத்தெரிய வுரைத்தபின்
ஞாலத்தி லேவிளங்கு முத்தமன் றன்கதைக்
கோலத்தவர்க் குச்சூதர் தாங்கூறுவரே.

(இ-ள்.) சூலாயுதந்தரித்த கரத்தையுடைய எனது அன்னையாகிய துர்க்காதேவியின் ஒழுக்கமுள்ள சரித்திரத்தை முனிவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி சொல்லிய பின்னர் உலகத்தில் புகழ் பரவிய உத்தமனென்னும் நாமமுடைய வணிகேசனுடைய நல்ல சரித்திரத்தை அழகிய தவத்தையுடைய நைமிசாரண்ய வாசிகளுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். (எ-று) 1.

அடைக்கைம் மலையென்றும் தக்கினரும் [illegible]மாவு
மெடுக்கு நவமணிக ளீழத்துப் பட்டுகளு
மடக்குரா வாய்கள்கொண் டருகாக வந்துகிற்குங்
கடற்றுறைசேர் மூதூர் காவிரிப்பூம்பட்டினமே.

(இ-ள்.) விசாலம்பொருந்திய கரங்களையுடைய [illegible] பர்வதங்கள் என்று சொல்லும் யானைகளும், பாய்ந்துசெல்லும் குதிரைகளும், எடுத்துவரும் ஐவகை [illegible] இரத்தினங்களும், சமதேசத்துப் பட்டுவகைகளும் அமைக்கிக்கொண்டு கப்பல்கள் [illegible] யோரத்தில் வந்தொதுங்கி நிற்கும் துறைமுகத்தையுடைய பழம்பதி காவிரிப்பூம்பட்டினமாம். (எ-று.) 2.

வண்டலையுந் தோடவிழ்க்க [illegible] மலரு மலர்பூத்தந்
தண்டலையு மாதர்குழுக் கழையும் மயிற்குழுக்
கொண்டலையு மணிமுத்து கொழித்துநீர்க் கரைபொருது
மண்டலையு மரக்கலமும் வளமாய்க்கொண் டொகரம்.

(இ-ள்.) வண்டுகள் மோதுவதால் இதழ்கள் விரிந்து தேன்பிலிற்றும் பூக்களும், அப்புஷ்பங்கள் புஷ்பித்திருக்கும் சோலைகளும், அச்சோலைகளில் மின்னார்களின் கூட்டமும், சிறகை விரிந்து நடனஞ்செய்யு மயில்களுக்கு நேரும் மேகங்களும், அழகிய முத்துகளை வீசிக்கொண்டு ஜலக்கரையில் மோதி நெருங்கும் அலைகளும், நாவாய்களும் மாட்சிமைபெற உடைய [illegible] பெரிய பட்டினம். (எ-று.) 3.

மணிமேடை மேல் [illegible] தார் இசைபாட
வெண்ணிலவிக் கோலங்கூட விளங்கிணில் வந்திட
மணிமருவு வல்லியின மகரந்த செழுந்தயில
தளிபுளாய்ச் செறிந்துவளர் தண்டலைகள் பலவாம்.

(இ-ள்) வசந்தகாலம் ஆரம்பமாதலும் இரத்தினமிழைத்த மேடைகளின் மீதமர்ந்து வனிதையர் கானஞ்செய்ய, அவர்களின் கீதத்திற்குச் சமமாகும்படி மிழற்று குயில்களி இசையுடன் கூவ, அழகு பொருந்திய கொடிவகைகள் உள்ளமுயங்கு தளிர்களைக் காட்ட, குளிர்ச்சிபொருந்திய தாய்ச் சூழ்ந்துவளர்ந்திருக்கும் சோலைகள் அப்புரியில் அநேகமாயுண்டு. (எ-று) 4.

பூரணமாய் வெண்டிங்கள் புறப்பட்டே யுச்சிவரத்
தோரணக்கால் விண் [illegible] உருவித் தொடுகின்ற தாதலினால்
வீரமலர்க் கணைமாரன் வெண்குடையின் காமென்றே
தாம் [illegible] விழிநோக்கித் தலையசைக்குஞ் சிறப்புளதால்.

(இ-ள்.) பூரணகலைகளுடன் வெள்ளியசந்திரன் உதயமாய் வானத்துச்சியைப்பொருந்த, தோரணக்கம்பம் ஆகாயத்தை யளாவி அப்பூரணமதியைத் தீண்டுகின்றபடியால் வலிமிருந்த புஷ்பபாணங்களுடைய மன்மதனுடைய வெள்ளைக்குடையிதா காம்பிதுவென்று உலகத்தார் கண்டு [illegible] கண்டு சிரக்கம்பஞ் செய்யும் பெருமையையுடையது. (எ-று.) 5.

கருமுகிலி லேநுழைந்த சோலைமலர்க் கந்தத்தாற்
சொரிமழையி னீர்மணக்கச் சூழ்ந்தவரி வண்டினங்கள்
பரவுதிரை வெள்ளமேற் பறந்துசுழன் றேதிரியும்
பெரியவள மேசிறப்பாய்ப் பெற்றதிக விளங்கியதால்.

(இ-ள்) இருண்ட மேகத்துட் பிரவேசித்த பூங்காவின் புஷ்ப வாசனையால் மேகம் பெய்யும் மழைநீரும் மணஞ்செய்ய, அந்நீரைச்சுற்றி மொய்த்த வரிகளுடைய வண்டுகூட்டங்கள் விசாலித்து மோதும் அலைகளையுடைய நதிப்பிரவாகத்தின் மீது பறந்து சுற்றியலையும்; இவ்வித பெருத்த வளப்பங்களையே தனக்கு மிகவும் பெருமையாய்ப்பெற்று அந்நகரம் பிரகாசிப்பதாகும். (எ-று.) 6.

மாடுகெழு மணிவீதி யங்காடி மணிதொலி
கோடுபொரு கடலலையே கூடியகம் பலையோடு
நாடகசா லைப்பெண்கள் நடனத்தின் [illegible] மையோசை
வீடுதொறு மடவார்கள் மேகலிலம் பாவுமிரும்.

(இ-ள்.) அந்நகரின் மத்தியிலும் சமீபங்களிலுமுள்ள அழகிய வீதிகளிலும் கடைத்தெருக்களிலும் மண்டபங்களிலும் [illegible] கோஷமும், கரையில் மோதியடிக்கும் சமுத்திர அலைகளை யொத்திருக்கும் சப்தமும், நாடகசாலைகளில் மாதர்களின் [illegible] முழக்கும் மத்தளத்தொனியும், இல்லங்கள்தோறும் ஸ்திரீகளின் பாதமேவிய சிலம்பின் ஒலியும் அங்கு அதிகரிக்கும் (எ-று.) 7.

வார்ப்பெரிய முலைமாதர் வதனத்தை மதியமென்று
நீர்ப்பிறக்கு செங்குமுத நெய்தன்மலர் முறுக்கவிழும்
கார்க்குழலை மேகமெனக் கடிமுல்லை முறுவலிக்கு
மூர்ப்பெயரும் பட்டினமே [illegible] பட்டினமே. 8

(இ-ள்.) கச்சணிந்த பெருத்த தனங்களையுடைய மாதர்களின் முகத்தைச் சந்திர பிம்பமெனக்கருதி ஜலத்திலுண்டாகிய சிவந்த குமுதமலர்களும் நெய்தல் புஷ்பங்களும் முகைவிரிக்கும்; மற்றும் அவர்களின் கரிய கூந்தலை முகிலென்று கருதி வாசமுடைய முல்லைமலர் கட்டவிழ்ந்தது போல் விகசிதமாகும். அவ்வூரின் நாமமோ காவிரிப்பூம்பட்டினமாம். அந்நகரத்தார் ஆடையாய்க் கொள்வதோ பட்டு வஸ்திரமேயாம் (எ-று.) 8.

அப்பதியு மயிலைக் [illegible] துறைப் பட்டினமு
மெப்பொழுது நீங்காம லிருக்கின்ற காணியான்
செப்புகன வாணிபத்திற் சிறந்தமரக் கலம்பலவா
மொப்புமுறு வேழ்களிறு முளபொருள்கள் விளையுமூன்றில்.

(இ-ள்.) காவிரிப்பூம்பட்டினமென்னும் இந்நகரையும் மயிலாப்பூரென்னப்படும் மற்றொரு துறைமுக நகரையும் அநேககாலமாகவே தனக்கு சுதந்தர ஸ்தானமாய்க் கொண்டவன்; சொல்லப்படும் பெரிய வியாபாரத்தில் விசேஷித்த நாவாய்களுடையவன்; அழகிய சப்த தீவுகளிலும் விளைந்த பண்டங்கள் நிறைந்திருக்கும் முற்றத்தையுடையவன். (எ-று.) 9.

நீர்குலகெஜ வர்த்தகனென் றோதியபெயருள்ளான்
புண்டமல மாளிகைபோற் சீதேவி பொருந்துமனை
யேற்குமணி வயிரங்கள் மஞ்சாடி யாற்தெரிவார்
பற்குமணி முத்தங்கள் [illegible] விநாழிபார்த்திடுவார்.

(இ-ள்.) கெஜவர்த்தகனென்று சொல்லப்படும் உயர்வாகிய நாமமுடையவன்; அழகிய தாமரைக்கோயிலைப்போல ஸ்ரீதேவி வசிக்கும் கிரகத்தையுடையவன். அவன் மனையிற் குவிந்திருக்கும் வைரமணிகளை மஞ்சாடிக்கணக்கில் அளவிட்டிடுவார்கள்; அழகிய நித்திலமணிகளை ஜம்புநாழிக்கால் அளவிடுவார்கள். (எ-று.) 10.

நின்பவளம் கழஞ்சிறை லோறுவார் கணக்கிட்டே
யெண்பெறுநற் பச்சைகளை ராசிக்கணக்கி லீவார்கள்
வண்பதும ராகத்தான் [illegible] மதிப்பார்கள்
பண்புறுமா [illegible] குழுவே.

(இ-ள்.) பொருந்திய பவளமணிகளை காசுக்கணக்கில் அளவிட்டுச் சொல்வார்கள்; எண்ணிக்கையுடைய நல்ல மரகதங்களை ராசிக்கணக்கிற்றருவார்கள், அழகிய பதுமராகமணிகளைக் கொண்டு மற்ற இரத்தினக் கற்களுக்கு விலையிடுவார்கள். இவ்வித சிறப்புடைய அவ்வர்த்தகன் குணமுடைய பலவியாபாரிகள் தன்னருகிற் சூழ்ந்தார், (எ-று) (குளகம்) 11.

வேறு.

குணதிசை யிருக்கு மூர்த்தே குடதிசை மலையா ளத்தி
லுறுதியே பொருட்கள் மாறி யங்கிடை [illegible]
மணமலி கயபு ரத்தின் வைகிச்சோ ழேசர் பூத்தா
ளிணைதொழு தன்பி னுலே யிருக்கமனன் சென்றுட் செல்ல.

(இ-ள்.) கிழக்குத்திக்கில் தனது நகரிலிருந்து புறப்பட்டு மேற்றிசையிலுள்ள மலையாள தேசத்திரத்தைச்சேர்ந்து அங்கு தான் கொண்டுவந்த பண்டங்களை விற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்து கிளம்பி மத்தியிலுள்ள மங்களம் நிறைந்த சோழபுரத்திற்கு சோழேசருடைய உபய பாதாம்புயங்களை அன்பின்றிப் பணிந்து சிலநாட்கள் கழியும் அவ்விடமேயிருந்தான். (எ-று.) 12.

பாய்பரி கூரச்சால் யானைப் பகலேன் பல்லே நூய்தி
மேயகா னெகத்தி லுலே யாத்திறம் வினக்கு மென்று
மாயது திபம்ப விக்கி னையுய்த்த வைத்தசெய் கோனெனர்
தேயமே னிமில் வேண்ட விலாயம் பலித்த தன்றே.

(இ-ள்) பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகளும், மதம்பொழிகின்ற பாதங்களுடைய யானைகளும் பொதி பெருமைகளும் அநேகமாக போட்டிக் கொண்டுபோய்ப் பொருந்தும் யுத்தத்திறல் தனது வருணாசிரமத்தைச் செய்கின்ற அக்கெஜ யாத்திரன் தனக்கு விசேஷித்து இலாபம் பலித்தால் கரபுரீசருக்குத் திருக்கோயில் சமைப்பேனென்று பொருந்திய விசேஷ அன்பினால் பிரார்த்தித்து அப்படியே அவனுக்கு லாபம் விசேஷமாயுண்டா யிற்று (எ-று.)

மன்னம்மிசைத் தந்தஞ் செய்தார் வாக்கினுந் தந்தஞ் செய்தற் பின்னைக்கொண் டாமே யெக்கிற் பிழைவரு மதனால் நல்க வினைத்தையுந் தேர்ந்தோ னுமை லவனுக்கே யன்ப னுமாக் தனைத்தினை மெக்தே வந்து சங்கரன் பொருளென் றீந்தான்.

(இ-ள்.) யார் ஒரு பொருளை சொன்மாத்திரத்தாற் றந்தார் களோ அவர்கள் மனப்படியே மனமுவக்கத் தந்தவர்களாவார் கள்; பிறகு கனவேறபூவறா தருவதற்குத் தானஞ்செய்தால் குற்றம் நேரும், இவ்வர்த்தகன் சாஸ்திரங்களெல்லாம் அறிந் தெளிந்தவனுதலாலும் சிவபெருமானிடத்து அன்புடையவனானபடி யாலும் வேண்டிய திரவியங்களை யெடுத்துவந்து இது சோமேசர் திரவியமென்றளித்தான். (எ-று) 14.

அவ்வைத் தொழிலோர் கூறி யளவுறுக் கரும்பொனீந்து செவ்விதாய் விரைவின்வேலை செய்திணி முடிப்பே னென்று நல்லியல் கருங்கட்செர் வாய் கரபுரி பங்கன் கோயி லொவ்விய பகலி ராவு முறைந்தனன் பணிசெய் வித்தான்.

(இ-ள்) அழகுடைய விக்கிரமாய்த் திருப்பணிசெய்து பூர்த்திசெய்விப்பேனென் றுரைத்தித்து அந்தவிக்க தொழில்கட் தேற்ற தொழிலாளர்களையழைத்து அவர்கள் செய்தவேலையின் அளவையறிந்து அரிய திரவியத்தைக் கூலியாய்க் கொடுத்து பொருந் திய இரவு பகலாய்த் தங்கி அழகிய அஞ்சன விழிகளும் சிவந்த அதரங்களுமுடைய இளமைதங்கிய பெரியநாயகியாரின் பதியாகிய சோமேசருடைய கோயில் திருப்பணி செய்வித்தான். (எ-று) 15.

அருந்திதான் முடித்த தென்றே யானுக்குக் கோயில் செய்து திருத்தமண் டபமும் வைப் படையுமே விலக்கச் செய்தா னிருந்துசீர்ப் பெருமா னல்லா ருக்குங் கோயில் செய்தான் பொருந்துறு தரும மெல்லாம் குளிகளுஞ் செய்திட் டானே.

(இ-ள்.) தனதிஷ்ட பூர்த்தியாயினமையால் சிவபெருமா னுக்காலயஞ்சமைத்து திருத்த மண்டபமும் வச்சிரப்படையும் இலக்கும்படி செய்தான்; சிறப்புதங்கிய நல்லூரெல்லாத் தன் இலேழுந்தருளிய பெருமானுக்கும் திருக்கோயில் செய்வித்தா னன்; தன்தென்னாத்திற் பொருந்திய புண்ணியசாலியர்களை யெல்லாம் குற்றமற்ற தனது கண்ணோட்டத்திற்செய்து முடித் தான். (எ-று) 16.

செலத்தி லிருந்த வவ்வை செம்பியன் றன்னைக் காண நிலக்கார் குழுந் சோலைக் கரபுர நினை தக்க னலத்தை யுண்ட கஞ்ச மருளினால் வந்தாள் சேரன் கேளத்தென் கூட லார்கோ ளிருவரைக் கூட்டு வித்தாள்.

(இ-ள்.) பாவநாசத் தலத்திலிருந்த ஔவைப்பிராட்டியார் சோழவேந்தனைப் பார்க்கும் பொருட்டு கரிய மேகம் சூழ்ந்த சோலைகளுடைய நெடிய கரபுர நகரிலுள்ள நிலகண்டர் கிருபை யினால் வந்து சேர்ந்தாள். சேரமன்னன், அழகிய பாண்டி யன் இருவர்களையும் அவ்விடத்தில் அழைத்துச் சேர்ப்பித் தாள். (எ-று.) 17.

முடிபுனை தமிழ்நா டாளு முனைவரு [illegible] மின்று
கிரீடமுயர்ந் தீரும் வன்சொற் கீவட்டர் விருந்தாக் கீர்க்க
விடியலுக் கொப்பாய் வந்து மெழிலி விளக்கி னுந்தி
யோடியவாசர் தாம மாடக் காபுர மருங்காக் கொண்டே

(இ-ள்.) தமிழ் நாட்டைப் பரிபாலிக்கும் கிரீடமணிந்த முடிவேந்தர்களும் சேர்ந்து கிரீடங்கள் வசித்து இடிபோல் முழக்கும் கடின சொற்களுடைய [illegible]மாகிய அந்தகாரத்தை நீக்குவதற்கு உதய சூரியன்போல் தர்ம கொடிகள் அசைந்தாடுகின்ற மாடிகளுடைய காபுர நகரத்திற் சென்று இருவருமாக்கொண்டு பூமியிற் புகழைப் பரப்பினார்கள். (எ-று.) 18.

அரசர்கு வருமே கூடி யருங் கொலுவுள்ளனை தன்னை
[illegible] விழைக்க விட்டார் மறைந்தக [illegible] வரானமை கண்டே
யிருநில னியே யானை விக்கவிழ யின்றே
யருமுடி புனைவோ மென்ன வழைப்பித்து முடிபு னைத்தார்.

(இ-ள்) முடிவேந்தர்களுஞ் சேர்ந்து அரிய தொழிலெற்றிய செங்கோலர்த்தகனை யழிவேண்டி யானையும் அவ்வணிகன் மறந்து வரானிருக்கக்கண்டு நீயே இப்பூமியை யரசுபுரிய இக்ககனை தினக்குத்தக்க அரிய பட்டாபிஷேகஞ் செய்வோமென்று சொல்லி யழைப்பித்து அவனுக்கு கிரீடமணிந்தார்கள். (எ-று) 19.

முடிபொரு ந்தியாவருக்கும் புனைந்திட முடியெடிக்கும்
படியினை யென்று வஞ்ச மனத்தினைப் படிருய்ச் செய்தார்
மடியிலா வின்ப வாரி மவெறி னிடையே மூழ்கிக்
கடலுள்போல் வீற்றிருந்தான் கண்டனர் நகைசயித்தார்.

(இ-ள்.) அக்கிரீடத்தை பூமியின் நல்லவர்க்காயினுங் குட்டியுடன் சிரம் பொறுக்காமல் வெடித்துப் போகுமாகையால் அவர்கள் தங்களது கபடநெஞ்சில் வஞ்சகத்தை யெண்ணி இந்நிலைச் செய்தார்கள் ; ஆனால் வணிகன் வற்றாத இன்பக் கடலின் மத்தியிற் குளித்துக் [illegible] போல் சிம்மாசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்ததை முடிவேந்தர்களும் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள். (எ-று) 20.

உத்தம னென்ன [illegible]னை யுலகுளோ ரறியும் வண்ணம்
மெத்திய தவப்பயத்தின் காட்டினை விளைவி [illegible]த்த
தெத்தவ மென்ன யாங்க ளறிந்தில முன்னை [illegible] சென்மஞ்
சித்தனோ தேவ னேயோ சிந்தையிற் றெளிந்தி லேமே.

(இ-ள்.) பூமியிலுள்ளவர்கள் உன்னை உத்தமனென்று தெரிந்துகொள்ளும்படி மிகுந்த தபோபலத்தாற் பிரத்தியக்ஷமாக்கினாய் ; உனக்கிவ்வித பயனைக் கொடுத்தது எவ்வித தவமென்று யாங்கள் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை ; பூர்வபிறவியில் நீ சித்தன்றானோ ! அல்லது தேவன்றானோ உள்ளத்தில் யாங்கள் உணரக்கூட வில்லை. (எ-று.) 21

நல்லவ ரொருவ ருண்டே லுடையா மழையே பெய்யு
நல்லவர் [illegible] லே நாளிலம் விளையு [illegible]
நல்லவர் தமைக் [illegible]த்து நடப்பவன் செங்கோல் வேந்த
னல்லவ ராலே யுய்யு நால்வகை சராச ரங்கள்.

(இ-ள். எங்கேனும் உலகில் உத்தமனொருவனுண்டாயின் அவன் வசிக்கும் நாடுமுழுதும் மழை வருஷித்துச் செழிக்கும். உத்தமர்கள் பொருட்டாலேயே பூமியில் வேளாண்மைபெருகும் ; உத்தமர்களை உள்ளத்திற்றியானித்தே அரசியற்றுபவன் செங்கோலரசனாகும் ; உத்தமர்களாலே [illegible] நால்வகையோனியிலுதித்த சராவுயிர்களும் அசராவுயிர்களும் வாழும். (எ-று) 22.

வாழைகள் கமுகு தெங்கு வளரவாய்க் காலிற் பாயத்
தாழ்வுறு கோரை [illegible] டைழத்திடு மந்நீர் கொண்டே
யேழைக ளெல்லா ரைச்சேர்ந் தின்பமே யடைகு வாரால்
வீழ்கொடி பருமரத்தைப் பற்றிமே லேறல் போலும்.

(இ-ள்.) வாழை, பாக்கு, தென்னை முதலிய விருக்ஷங்கள் வளர்ந்து செழிக்கும் பொருட்டு வாய்க்கால் வழியாய்ப் பாய்ச்சிய ஜலம் ஓட அந்நீரைக்கிரகித்துத் தாழ்வுடைய கோரைப்புற்கள் தழைத்தோங்கும் ; எளியவர்கள் செல்வர்களைப்பற்றிச் சுகத்தை யனுபவிப்பார்கள் ; தொங்கும் கொடியானது பெரிய விருக்ஷத்தைப் பிடித்து மேலேயேறிப் படரும். (எ-று.) 23.

பற்பல ருண்வனைச் சேர்ந்து பயன்பெறு வார்க ளாமாற்
பொற்புறு முடிபு னைந்தாய்ப் புண்ணியோ யரசு நீர்மைச்
சிற்பர னருளைப் பெற்றாய்ச் சிறப்புறு நின்றனக்கே
கற்பக நாட்டை மானுங் கரபுரங் காணி யீந்தோம்.

(இ-ள்.) அதுபோல் உலகில் அநேகர்கள் நின்னையண்டிப் பிரயோசனம் அடைவார்கள். ஆனபடியினாலே நான் நீ இக்கிரீடத்தைத் தாங்கிப் பொலிந்தாய்; இனி அரசாட்சியின் றன்மையை வகித்தவனானாய்; ஞானமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் திருவருளை யடைந்தாய்; பொன்னுலகத்திற்குச் சமானமாகும் இச் சோழபுரியைச் சிறப்புப்பொருந்திய நினக்கே உரிமையாய்த் தந்தோம். (எ-று.)

கொங்கிடைக் கரபு ரத்தைக் காணியாய்க் கொடுக்கப் பெற்றுச்
சிங்கமே கனக்கொ டிக்கோர் செகத்து .. தந்தோ
மங்குலே மாத மூன்று மழைபெய்ச் செழிக்க நாடு
பொங்கிய .. காவிரி புதுவெள்ளம் பெருக்கெ டுக்க.

(இ-ள்.) வணிகேசனே! கொங்குநாட்டிற் கரபுரநகரத்தை எங்களால் உரிமையாய்க் கொடுக்கப்பெற்றாய்; சிங்கக்கொடியையும் குபேரனுக்குப்போல் சிரகமாலையையும் அளித்தோம்; ஆகையினால் மாதமுன்று மழை மேகம் வருஷிக்க, பூமிசெழிப்பையடைய, விசேஷித்த பஞ்சாநதி நதியில் புதிய பிரவாகம் பெருக நீ வாழ்ந்து, (எ-று.) (குளகம்.) 25.

எட்டுத்திக் கிற்குஞ் செட்டிக் காரர்கண் டன்று னென்றும்
பட்டப்பேர் விருதாய்க் கொண்டு பாய்பரி நகுல னென்ன
விட்டமாய் வாழ்க வென்றே யிம்பினர் மகிழ வாழ்த்தி
மட்டவிழ் மாலை மூன்று மன்னருந் தம்மூர் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அஷ்டதிசைக்கும் செட்டிக்காரர்கண்டன் என்கின்ற பட்டப்பேரை விருதாய் நாங்களளிக்கப்பெற்று வேகமாய்ச் செல்லும் குதிரைவீரனாகிய நகுல வேந்தனைப்போல விருப்புடன் வாழக்கடவாயென்று மகிழ்வுடன் வாழ்த்தி இதழ்விரிந்த புட்பமாலையணிந்த வேந்தர்கள் மூவரும் தங்கள் தங்கள் நகரையடைந்தார்கள். (எ-று). 26.

..ரவினை கேட்ட ரென்னுங் ..களை செறிந்த தவ்வூர் வாட
..மிடற் றெந்தை யான கரபுரத் தானைப் போற்றி
மறைபட வுலகை மூடு வல்லிருட் பிழம்பு தீர்க்கு
நிறைகதிர் பருதி போலத் தீர்த்தன னிகரி லாதான்.

(இ-ள்.) வலிய தீவினையுடைய கிராதர்களாகிய களைமூடி அந்நகரத்தினராகிய பயிர்கள் வாட நீலகண்டனாகிய எந்தையாகும் கரபுரத்திறைவரைத் துதித்து, ஜகம் மறைந்துபோக மூடிய வலிய அந்தகாரமிகுதியை நீக்கும் பூரணகிரணச் சூரியனைப்போல் அவ்வேடர்களையொழித்தான் ஒப்பில்லாத உத்தமன் (எ-று) 27.

நால்வகைக் குடியு மேற்றி நகரென்ன வசந் தமென்னப்
பாலினிற் கனிபெய் தாற்போற் படர்புகழ் கலந்து செல்ல
வேலினில் விசய மாது நடித்திட வெற்றி காட்டித்
தூலமீன் வளமே யேய்தான் பரதன்போற் றன்னைச் சொல்ல.

(இ-ள்.) சதுர்வருணத்தார்களையுங் குடியேற்றி நகரம் வசந்தம் முதலிய அவ்வவற்றின் தன்மைக்குரிய விருந்தருளும் அமைத்து, பாலிற் பழஞ் சேர்ந்ததுபோற் றனது கீர்த்தி யெங்கும் பரவிச்செல்ல வேலாயுதத்தின் நுனியில் விஜயலட்சுமி நடனமியற்ற ஜயக்கொடி நாட்டி ரவிகுலத்துப் பரதராஜனைப்போல தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்படி பூமியை மிகுதியும் வளப்பமாக்கினான். (எ-று.) 28.

முழங்குசோ மேசர் கோயில் முக்கால பூசை யாகத்
தழங்கிடு முழவ மார்ப்பத் தையல ராடல் பாடல்
வழங்கிடு சித்தர் பூசை மருங்கரு ளாளர் வந்து
தொழுங்கண பதியார் பூசை துர்க்கைபூ சையுஞ்சி றக்க.

(இ-ள்) அன்பர்களின் துதிகோஷமிகும் சோமேசர் திருக்கோயிலில் முரசவாத்திய கோஷத்தோடும் கணிகை மாதர்களின் நடனத்தோடும் கானத்தோடும் மூன்றுகாலமும் பூசைநடந்துவர, அப்பெரிய நகரிலுள்ள வரந்தரும் சித்தமூர்த்திகளாரதனையும், யாவரும் வந்து போற்றும் வினை தீர்த்த விநாயகக்கடவுளின் பூசையும், துர்க்காதேவியின் பூசையும் விசேஷித்து, (குளகம்.) 29.

நாடோறும் வளைந்[illegible] செய்தும் திருவிழா நடத்துவித்து
மேடமா தத்திற் சேர்ந்த சித்திரை விளங்கு நாளி
லோடுதேர் மண்ட பக்கட் டளையுமே யுபரச் செய்தா
[illegible]லுந் தாப்போ லகந்தொறு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

(இ-ள்.) தினந்தோறும் அபிஷேகந்தியாகச்செய்து சித்திரை மாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரங்கூடிப் பிரகாசிக்கும் தினத்தில் சிவபெருமானுக்குத் திருவிழா நடத்தச்செய்து ரதோற்சவ மண்டபக் கட்டளைகளும் சிறப்புடன் செய்வித்தான். அந்நகரத்தோர் யாவரும் பெரும்பேறடைந்தவர்களைப்போ[illegible] தங்கள் இதயந்தோறும் சந்தோஷமடைந்தார்கள். (எ-று). 30.

சார்ந்தவுந் தமனைத் தொட்டுத் தலைமுறைத் தொன்றுபற் குறில்
வேந்தனு மித்த தேவன் விடுத்தன னரச நீதி
போர்திட விவன்றன் மைந்தன் குடிமையிற் புகுந்திருந்தா
னைந்தரிக் கரபு ரத்திற் கிளைகிளை யினிது வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்நாசயடைந்த உத்[illegible]ன் தொட்டுத் [illegible] ஏழாமுறைவரையில் அரசனாயிருந்த ஆதித்ததேவனென்பவன் இராஜரீகத்தன்மையை நீக்கினான்; அரசு நீங்கிய இவ்வாதித்ததேவனது குமாரன் குடிவாழ்விற் புகுந்து வாழ்ந்தான்; இவனது குடிப்பத்தினர் விருத்தியடைந்து கரபுரநகரில் கிளைகிளையாய்ப்பெருகி வாழ்ந்தார்கள். (எ-று) 31.

ஆதித்த தேவனென் [illegible]யேழாம் பாட்டன்
காதிக்கத் திருவமேய் [illegible]
போதற்ற பரிவே கத்திற் பூதலப் பொன்னை கைக்கொண்
டோதற்ற மனவே கத்தி [illegible] சோழன் காண.

(இ-ள்) மேற்கூறிய ஆதித்ததேவனென்னும் அவ்வரசனுக்கு ஏழாவது பாட்டனுடைய குலக்குதிரையிலேறும் [illegible]தொன்றுமரசன் தான் குதிரையின்மீதேறிச் சவாரி செய்யும்போது பொருந்திய வேகத்தில் பூமியிலுள்ள திரவியத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சோழன் பார்த்திருக்கச் சொல்லப்பட்ட மனோவேகமுடன் அந்தரத்திலுபாய்ப்போனான். (எ-று) 32.

குதிரையை நடத்தும் வேகம் புலிக்கொடிக் கோமான் மெய்ப்பாய்ப்
பதிபல கொடுத்து வாசிப் பந்திலே முழுங்கொ [illegible]
னதிசய மாமென் [illegible] கரபுத் [illegible]
துதிசெய்பா வலர்கள் வாழச் சொரிந்தனன் கனக [illegible]ரி.

(இ-ள்) அவன் குதிரையை நடத்திய வேகத்திற்கு புலிக்கொடியோனாகிய சோழவேந்தன் மெச்சி அநேக ஊர்களையும், குதிரை [illegible]டங்களையும், யானைகளையும் இனாமளித்தான்; யா[illegible] வரும் அதி[illegible]யிக்கும்படி அத்தயிலாராத்தன் கரபுரநகரில் வசித்து தன்னைத்துதித்த புலவர்கள் வாழும்படி சொர்னத்தை [illegible]யெனப் பொழிந்தான். (எ-று) 33.

[illegible]மரபுள்ளோர் யாருங் கரபுர நாதர்க் காளாய்ச்
செம்மையார் பத்தி பூண்டு நித்மூந் தெரிசித் திட்டு
மும்மையாற் சாலை யுச்சி [illegible] முழங்கப் பூசை
யிம்மையில் நடத்துவித்தா ரெழுபிறப் புந்தான் வாழ.

(இ-ள்) அவ்வமிசத்திற் பிறந்தாரெல்லோரும் காபுரக் கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டு பூண்டு சிறந்த பக்தியுடன் தினந்தவறாது சேவித்து, காலை யுச்சி யந்தி யென்னு மூன்றுகாலமும் [illegible] ஆராதனையை எழுகதியிலும் உய்வடைய கோஷிக்கும்படி இப்பிறப்பிற் செய்துவாழ்ந்தார்கள். (எ-று) 34.

[illegible]ய சருக்க மெட்டோ
டீரிரண் [illegible]னச் சூத ரியம்பினர் சூவல யத்தி
லாரண மோது சௌன [illegible]திய ரமுதாய்க் கொண்டு
பாரினிற் கரபு ரத்தைப் பத்தியாய்ப் பணிந்து வாழ்ந்தார்.

(இ-ள்) மிகுந்த [illegible] அன்புபெருகிட சூதமாமுனிவர் இப்புராணத்தைப் பன்னிரண்டு சர்க்கங்களாய்ப் பூமியின்மீதுபதேசித்தார்; அதனை வேதம்புகழும் சௌனகரையுள்ளிட்ட நைமிசவனத்து மாதவர்கள் தங்களிரு செவிகட்கும் அமுதாயுட்கொண்டு பூமியிலுள்ள காபுரக்ஷேத்திரத்தை மிகுந்த [illegible]போற்றி வாழ்ந்தார்கள். (எ-று) 35

வாழி.

ஆவினம் வாழி வாழி யந்தணர் வேள்வி வாழி
கோவலர் செங்கோல் வாழி கரபுர நாதர் வாழி
பூவையர் கற்புப் பொலிவுற வாழி வாழி
சேவுயர் கொடியே வாழி சிவனடி யார்கள் வாழி.

(இ-ள்.) பசுக்கூட்டங்கள் வாழக்கடவது; வேதியரின் வைதிக யக்ஞங்கள் வாழக்கடவது; அரசரின் செங்கோல் வாழக்கடவது; கரபுரக்கடவுள் வாழக்கடவர்; தாயிற்பேரன்பு அமையமுடைய மடவார்களின் பாதிவிரத்யம் அழகுபொருந்த வாழக்கடவது; சிவபிரானது ரிஷபமுயர்ந்த கொடி வாழக்கடவது; ஸ்ரீபரமேச்சுரபிரபுவின் அடியார் கூட்டங்கள் வாழக்கடவன. (எ-று.) 36.

நூற்பயன்.

கரபுரப் புராணக் காதை கற்பவர் செவியிற் கேட்போர்
வரைபவர் புத்தகத்தில் மனையிடை வைத்திருப்போ
ரொருவருக் கெடுத்தியம்பு வோருவகையா யுலகில் வாழ்ந்து
திரமுறக் கயிலைவெற்பிற் சிவபுரஞ் சேர்வார் திண்ணம்.

(இ-ள்.) கரபுரத்தலமென்னும் இச்சரித்தையை வாசிப்பவர்களும், புத்தகத்தில் எழுதுவோர்களும், கிருகத்தில் வைத்து பூசிப்போர்களும், மற்றொருவருக்கு வழங்கித் தருபவர்களும் மகிழ்ச்சியுடனிவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்து தேகாந்தத்தில் கயிலையங்கிரியிலுள்ள சிவபுரத்தில் ஸ்திரமாய்ப் பொருந்துவார்கள், இது சத்தியமே. (எ-று.) 37.

உ
சிவமயம்.

கதைச் சுருக்கம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வசிக்கும் தெனவர்த்தகனென்னும் நாமமுடைய ஓர் வணிகேசன் தனக்கு வியாபாரத்தினாலியன்ற கிடைக்கின் ஆலயஞ்சமைப்பிப்பதாய்ச் சோமேசரைப் பிரார்த்தித்தபடியே லாபமடைந்து சொற்றவறாமல் அன்புடன் ஆலயத் திருப்பணியை முற்றச்செய்தான். ஔவைபிராட்டியார் வேண்டுகைக்கிணங்கி அப்போது அங்கு கூடிய மூவேந்தரும் இவ்வணிகனது திருத்தொண்டையியந்து அவனைக்காணவெண்ணி ஆள்விடுக்க, அதனையவன் மறுத்ததால், வஞ்சனையாய் வருவித்துத் தம்முடியை அவனது சிரசில் சூட்டியும் அதனால் நேருந் துன்பமொன்றுமின்றி சுகமுடனிருந்ததை யறிந்து அரசர் மூவரும் பிரமித்து மகிழ்ந்து சோழபுரத்தை அவனுக்கே காணியாயீந்து பட்டமுதலியவும் உத்தமனென்னும் நாமமுமளித்தனர். அந்நாமத்துடன் சோமேசர் பூசைதமறவாது நித்திய நைமித்திக கிரியைகளைச் சரிவரச்செய்து அவனும் அவனது பரம்பரையும் தொன்றுதொட்டு பலமுறை சோழபுரத்தை யரசுசெய்து புகழடைந்தனர் என்று ஸ்ரீ சூதபுராணிகர் சௌனகாதியுள்ளிட்ட நைமிசவன முனிவர்கட்குரைத்தனர். மங்களம்.

உத்தமச்சருக்கம் முற்றும்.

கரபுரநாதர் புராணம் சம்பூர்ணம்.

ஆகப் பாயிரமுட்பட சருக்கங்கள் 12-க்கும்
செய்யுட்கள் 520.

சிவமயம்.

கரபுர நாதர்

*போற்றிக் கலிவெண்பா.

காப்பு.

சீராரு மன்பர் சிந்தைச் செயன்முடித்தாக்
காரார் கரபுரம்வாழ் கண்ணுதலை - நேராகப்
போற்றிக் கலிவெண்பா போற்றுதற்கு நன்னெஞ்சே
[illegible]ற்றமத வாரணன்றா ளேடு.

தேசாரு [illegible]ருக்கயி[illegible] போலுமன்பர்
நே[illegible]னைவூறு நெஞ்சமும்[illegible]ா - லாசைமிகச்
சீர்[illegible]காங்கு நாட்டிற் றி[illegible]ழகஞ்ச வெற்பருகிற்
சே[illegible]வாழ் செயல்போற்றி - நேர்பகையா
[illegible]டக்கிக் காலதனை யாகார மாய்க்[illegible]ண்டு
ஐந்துகரன் செய்த நற்றவத்தைச் - சிந்தைகொடு
வெள்விடைமே லேறி விமலையுட[illegible]னாட்சி
தள்ளமறத் [illegible]ந்த கழல்போற்றி - வெள்ளவிழி
யோடரக்கன் வேண்டு முலகாட்சி யீந்தவனூற்
காட்டித்து நாடு கரபுரமென் - றீடில்த[illegible]
கண்டு சினகரமுங் கட்டுவித்து மன்பூசை
தொண்டு மியற்ற [illegible]ணம்போற்றி - யண்டர்
திருநாடும் பார்மூலமுஞ் [illegible]தவனை மோகமுங்
கரபுரமார் நாதக் கனிபோ[illegible]ற்றி - தரைபுகழு
அவ்வையார் சோழ வரசன் றனையே[illegible]
யெவ்வமறப் போக்கி யினிதழைத்துச் - செவ்வி
யாருரு மாறு[illegible]ரவன் [illegible]ருமையையு
நேராக வோதி நிலைத்தாங்குச் - சீராகப்

---

* இஃது உரையாசிரியரால் இயற்றப்பெற்றது.

போற்ற மகிழ்ந்த புகழ்போற்றி நற்கோயிலாய்ச்
சாற்றவி லாத தலம்போற்றி - யேற்றபுக
ழொன்றுசிவ தன்னி நாமையன்னை யார்பதியை
யண்மையினிற் போற்றி [illegible] - வெண்மை[illegible]
குன்று [illegible] குழ்விகள்சேர் [illegible]
மொன்று வளம்பதைக்க வோங்கு[illegible] நன்று
கருத்தடையில்லாச் சாதல் [illegible] மிகவொள
வொருமெழுத் தைத்து முருவார்க்கி[illegible] பாரினிலே
யொருக கோட்டி யடைவார் பழிபோர்க்கு
மாருக் கருணை மதிபோற்றி - வேருகக்
குலவொழுக்க மீறிக் கொலைபுலைச்சி புல்லிப்
பலநிங் குருகுமக்கப் பார்ப்பா - னிலையா[illegible]
வெண்ணில் பிணிவருத்த வெங்கி[illegible] [illegible]
நண்ணிக் கரைவிழுந்து தானி[illegible] - கண்ணி
பிணித்தியமன் தூதர் பிடித்துபிர [illegible]
இனித்தா குலமிந்து [illegible] - பகர்புலி[illegible]
மனைமுயாலவ் வெண்பு வாமனிமுந் தாற்றிற்
றழையுங் காணக்க டைப்போக்கி - யழையாச்
சிவபுரத்தை யீந்த திறல்போற்றி மேலாய்
நவமணியார் முத்த நதி[illegible] போற்றி - தவம்பெருகு
மிருநான்கு சித்தி யியக்குமருக் தன்னிற்
றிருநான் முகத்தேவைச் சேர்த்தித் - தருவார்
மலைபொன் றுவெட்டிக்க மாசித்தர் வேண்டப்
பொலிகஞ்ச வெற்பளித்தல் போற்றி - மலை[illegible]
குடல்பலசற் பம்பாழ வோர்மருக்த [illegible]
கொகவைரசிற் கார்காட்டி [illegible] [illegible]
கொண்டலூ லன்றன் குலச்சி[illegible] செல்வித்
தண்டத்தா வன்னிக் [illegible] - [illegible]
[illegible] யடவிள்ளமை பெற்ற ஞானிக் [illegible]
இடமென வணமீந்த சீர்போற்றி - சடலிளைக்க
வெளியை யாண்ட வதிகமா [illegible]
நவமார் கருசெல்வி நல்குந் - [illegible]

சித்த மளிக்கத் திருவேந்த னப்பழத்தை
முத்தமிழ்சே ரவ்வையா முன்னவட்கு - நத்திமன்த்
தன்புடனே யீய வத்தல் விளையாடலன்க
ளன்பிலா [illegible] தாணி[illegible] - பின்பவரு
நின்னையவர் பூசிக்க நேர்ந்தவருள் போற்றி
[illegible] மலைபோற்றி - [illegible]
[illegible] யா னருளுடை
[illegible] பலதலத்து [illegible] - சிந்தை
யுவக்காது கொங்குநா டுற்றுக் கரபுரத்திற்
றெவிட்டா வமுதாகுந் தேவைப் - பவக்கவலை
யோரா யிரவருட முள்ளன்பாற் பூசிக்க
[illegible] யாங்குறித்துத் - தீராத
[illegible] [illegible] வசோ யகற்றியுடல்
[illegible] பெறவளித்த சீர்போற்றி - பத்தனுக்குக்
[illegible] சமலைக் சித்த னெனும்பேர் கருங்காட்டி
[illegible] மருந்[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] வருளி மன்றந்தசீர் போற்றி
கெகிழுமன் பர்த்தினிய நேர்போற்றி - புகழுடைய
கோரக்க சித்தன் குறிசித்தர் [illegible]
வாகக் கருங்காட்டில் வந்துமருந் [illegible]
கண்டில [illegible] கருங்காட்டுச் சித்தர்தமை
யண்டித் தொழச்செ யருள்போற்றி - [illegible]
பூசித்து வாழும் புதழ்சைவ காதப்பே
ராசின் மறையோ னதமுரு[illegible] மாசில்லா
வஞ்சகனை வேண்ட [illegible] யின்பஞ்செய்
மஞ்சமழ வீந்த மாண்போற்றி - [illegible] பெறு
மகநியாழ் வல்ல [illegible] பேயி
முகநோ [illegible] சொற்றசா [illegible] லா
லேழாம் [illegible] யிரக்க [illegible] மன்னைப்
பீழை யடைந்து பிரான்பூசை [illegible]
இயற்றுவோ ரின்றென் றிரங்குகளுந் தோன்றி
நயச்செய்ப் புரிகின்று நார்போற்றி - சயமுடனே

வேதப் புதல்வன் வியனரிப் படிதலமிட்
டோதபி டேக முஞற்றுதற்குப் - போதன்
விண்பிளந்தும் காணு விமலன் முடிபெட்டாமை
மண்ணனில் வீழ்ந் தக்க [illegible] பெரியத் - தண்ணளியார்
குறை தீரவின்பங் கொடுத்தருள்வா னென்று
மறைநேர்மை கூட்டி மருவிப் - பிறைமுடியை
வாய்த்த புதல்வன் மகிழ [illegible]
சாய்த்த வருளின் றகைபோற்றி [illegible]
மருளவ்வை [illegible] வணங்கும் படைச் சாதித்
தெரியலின்மன் றற்சிறப்புத் தேர்ந்து - விரியுநில
மூவேந்தர் தம்மை விளித்து மணமுடித்துத்
தாவு நதிக்கரையிற் றம்முலாயான் - மேவுயர்
செஞ்சுடர் வேந்தன் றிருச்சேவ [illegible]
பஞ்சவர்கோன் மாவீர பாண்டியனு - மஞ்சு
திகழ திருவிக்கச் செம்பியனுஞ் [illegible]
மகிழ்வித்செய் [illegible] - [illegible]
கோதிலா வன்பாற் குடபேச யாத்திரிக
மாதலங்க ளேத்தி மகிழ்வுடனே - நீதலச்
சோழபுர மேவுஞ் சுடர்போற்றி யேற்றமே
வாழுநா டேக வழிதனிலே - சூழவெதிர்
வன்மனத்து வேடர் வந்தசோழ னுலசத்
கொன்வனநா டாக்குங்குறிபோற்றி - மன்ன
னரசியற்றி மேவுந் தவன்புடனே பூசிக்க
வரமருள்சோ மேச மணிபோற்றி - பிரமனவை
நாரதனை நோக்கி நவிலுஞ் சிவதலத்திற்
பாரி லதிகம் பகர்கெனவே - சீர்கெழுவு
கரபுரமே யென்னக் களித்து முனிவன்சொற்
சரதமென வொப்பு [illegible] போற்றி - [illegible]
துள்ளம் பொருந்தி [illegible]
விள்வார ரூசி வியனிப்பதி சேர்த் - தென்றிசை பெரு
வற்கடத்தி னுலே யாற்றிக் கரபுரம்போய்ச்
சொற்கடங்காச் சோதி சொருபத்தைச் - சிற்கனத்தைப்

போற்றிநகர் மூர்த்திப் புனன்மகிமை சீர்கட்குச்
சாற்ற மகிழ்ந்த சதுர்போற்றி - தோற்றபலக்
கன்னிகையைக் காடன் கருது [illegible] கருகற்கே
யிரமணஞ்செய் [illegible] வனென் றின் [illegible] ட்டிப் புன்னையுடன்
[illegible] யலின் மணம்பேச நன்மருக
[illegible] கற்பிக்கத் - [illegible]
கரிபில்லை யென்னக் [illegible]
[illegible] நினைத்திடவா னுகக் - கிரிசை
பெண்ணுருவ மாகி யிலருமவை முன்வந்து
பெண்ணியாய் நேரவருள் மாண்போற்றி - பெண்மணியை
[illegible]ருகற் களித்து மணமுடித்த காடன்
றருளினத்தா ல [illegible] மாரனுமுறச்
செயவம்ட சாடிச் செயலறவே [illegible]
[illegible]மோர்த் தலரடிகள் [illegible] - [illegible]முடனே
[illegible] மலர்ந்த பிரான்போற்றி மேனி
யருவமாய்ப் போந்த மணிபோற்றி - பரவுபுகழ்
புள்ளிருக்கும் [illegible] கணபதியார்
கொள்ளுநிறை பூசை [illegible] டாமையினு - வெள்ளியங்கூர்
விட்டகன்று [illegible] மலி வியன்சித்தர்
[illegible]ட்டிப் பணிவருள் கேள்போற்றி - இட்டமாய்
முன்னவன் பூசை முதலாக்கிச் சித்தர்தம்
பின்பூசை கொண்ட [illegible] போற்றி - [illegible] கொன்புரியு
மகிட முகனுன் மயக்குலக மாறித்
ரிகதிர வம்பிகையை யேவிப் - பகைபோரிற்
றியவனைக் கொன்ற திறல்போற்றி துர்க்கையுசு
மேயவென் னம்மை விறல்போற்றி - [illegible]
னடைக்கல மென்று [illegible]
படைவெட்டி யாண்ட பணிபோற்றி - [illegible]டையுகத்தில்
வானவர்கோன் [illegible] வனிதைத் தாலயத்தைப்
பூசைப் புதுக்கி [illegible] போற்றி - தானவாய்

மும்மன்னர் வேண்டன் மறுத்த முறை [illegible]கண்
சம்மத மாகத் தனிமுடி [illegible] - வெம்மையுடன்
[illegible]த் துகளின்றித் துல[illegible] வதிசயித்து
[illegible]த் தமராடி நல்கியே - கோட்டமுறு
[illegible] [illegible] காணியாய்த் [illegible] வளித்[illegible]ரசாய்
வாழச் [illegible]சய் வித்[illegible] போற்றி - [illegible]ழ்வின்றி
[illegible]ரகத்[illegible] வேந்[illegible] [illegible] [illegible]கண்டுபுகழ்
சார[illegible] [illegible]ண்ணுற் [illegible] [illegible]லமுறை[illegible] [illegible]ரமுட
னுளசளித்த [illegible]ருள்போற்றி யண்டர்துயர்
மான வகற்று மணி போற்றி - நீளவயா
கரபுரமு [illegible]சர் கரபுரத்த ரென்னப்
பரவுங்கி ரேதைப் பரன்[illegible]போற்றி - [illegible]
சித்தேசர் சித்தபுரி செப்பத் திரேதையினி
னத்துசித் தீத்த நலம்போற்றி - முத்திதரு
பாலேசர் பாலபுரி பன்னமூன் [illegible]த்திற்
சில மளித்த திறன்போற்றி - கோலமுயர்
சோழேசர் சோழபுரி சொல்ல [illegible] கூடை[illegible]கத்தில்
வாழுமா சில்லா மணிபோற்றி - [illegible]கொன்
பஞ்சாக் கரநதி[illegible]ன் பாங்கர் சயம்பு[illegible]வாய்
பஞ்சலிங்க மாகும் பயன்போற்றி - [illegible]
இன்னோவ [illegible]சோழபுரக் கேடில்லா வீரட்டம்
விள்ளுவீ மேசமொடு வேவி[illegible] [illegible]ருள்ளுவார்
சஞ்சிதங்க ளெல்லா [illegible]க்குமருள் போற்றி
வஞ்சமயல் மாய்க்கு மருள்போற்றி - செஞ்சவே
யேத்துவார்க் கின்ப மிகத்தும் பர[illegible]துமளித்
தோத்து[illegible] [illegible]டியோரா [illegible]ம்மதிலே - மாத்திரையிற்
[illegible] [illegible]ரு ளின்பக் கடல்போற்றி வெய்[illegible]மாய்ப்
பூணும் புரைதீர் [illegible]வன்போற்றி - தோணுமவை
யெல்லா[illegible] [illegible] [illegible] யேற்றவியல் போற்றி
யல்லா தகன்ற வணிபோற்றி - கல்லா[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]மூர்த்தி சேர்ந்தமனத்
தாழ வரு[illegible] ம[illegible] போற்றி - வீழவுஞ்
சுடர்வ[illegible] போலமிகத் தோப[illegible] விடயஞ்சே
ரிடர்நீக்கி யாள்க [illegible]ழைபோற்றி - படர்வஞ்சப்
பற்றெலா நீக்கிப் பரபா வனையே[illegible]ங்கிச்
சற்று நிலையிற் றளரா[illegible]ன் - முற்[illegible]வ[illegible]
[illegible]பாற்றுநா யேனைப் புர[illegible] [illegible]
போற்றிநின் பாதப் புவி[illegible].

முற்றும்

பரிசோதனைப்பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
5	12	லொன்குறமா	மொன்குறமா
8	2	பணிப்பப்	பணிப்பப்
10	15	சேர்ந்து	சேர்ந்து
12	9	ளடித்துனைத்	ளடித்துனை
16	14	வந்தரு	லந்தரு
20	21	புலிக்காலர்க்	புலிக்கால்ற்
23	13	செய்யும்	போர்செய்யும்
35	13	சிவப்பிரகாசத்தை ...	சிவப்பிரசாதத்தை
44	15	தேயமுடையுள்ன்	தேயமுடையவன்
57	12	மகத்துவம	மகத்துவம்
58	25	வீழுந்தே	வீழுந்தே
59	1	பாதங்கேசி	பாதங்களின்
60	12	யயும்	ய்யும்
71	1	சித்தச்சருக்கும்	சித்தச்சருக்கம்
76	2	(ஸ்-மு.) குளகம்	(ஸ்-மு.)
90	[illegible]	சோமீச	சோமேச
92	1	மேல்லை	மெல்லையில்
106	20	விழைந்தன	மைந்தன்
,,	23	அரங்கள்களும்	அரங்கங்களும்
108	16	பொன்னியற்	பொன்னியிற்றிரு
110	19	வழிக்கொடே	வழிகொடே
112	31	தீரர்	வீரர்
113	28	இயைத்தை	இதயத்தை
123	3	கடைந்தனன்	லடைந்தனன்
127	21	ஓர்	ஓர்
128	18	னடிதொடுத்	னடிதொடுத்
132	[illegible]	சொல்லப்போகும், ...	சொல்லப்போகும்
135	10	புல்	புள்
,,	19	வன	வள
137	21	வந்து	மகழ்ந்து
142	16	முங்கியனன்	முங்கயனன்
144	27	நல்லவர்களும்	நல்லவர்களும்
145	3,8	சோமீச	சோமேச
146	17	பூர்த்தியுட்கதாக ...	பூர்த்தியாகாததாக
148	31	னமயி	னமயி
156	28	ஒருநாளும	ஒருநாளும்
157	21	செய்விக்கும்	செய்விக்கும் ;
161	3	பொய்ப்பு	பொப்பா
163	24	ஒர்	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
166	21	வேலகர்	வேலவர்
”	26	வள்லோர்	வள்ளோர்
167	21	சோத்ர	[illegible]ந்திர
173	26	தெரிசதார்	தெரிசித்தார்
174	15	காரணம	காரணம்
175	5	சேரமீசர்	சோமேசர்
”	22	வினாவித்து	வினைத்து
183	11	டத்டப	டற்பட
184	16	சிரத	சிரத்
198	8	மூத்தி	மூர்த்தி
200	28	பொருதிய	பொருந்திய

போற்றிக்கலிவெண்பா 1-வது பக்கம் 23-வது வரியில் "தரைபுகழு" என்பதை "தரைபுகழும்" என்று வாசிக்க.

உ

சுபமஸ்து.

கரபுரநாதர் ஆலய

சிலா சாசனம்.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமந் மஹாமண்டலேசுவரந் [illegible] பிபாடந் பாஷைக்குதப்புவராயகண்டந் மூவராயகண்டந் கண்டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு குடாதான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராயருக்கு யாண்டு 27-வது மஹா ப்ரதாபராயன் திப்பராயனுக்கு செல்லாநின்ற காலத்து சேலநாட்டு உத்தமசோழபுரமான மேற்தலைக்காவேரி [illegible]பட்டணத்தில் உத்தமசோழசெட்டி ஆதித்ததேவன் இன்னாட்டு உத்தமசோழபுரத்து கரபுரமுடையனைநருக்கு திருநாமத்துத்தாணியான முன்னால் நடந்த தேவஸ்தானத்துக்குள்ளான இன்னாட்டு நாட்டாமங்களத்து நஞ்சைபுஞ்சை நாற்பங்கு எல்லையும் மேல்நோக்கிய மரமும் கீள்நோக்கிய கிணரும் மான்படுகாடும் தேன்படுவரையும் மீன்படுசோலையும் மற்றும் எப்பேர்பட்ட பலவித ஸ்வர்ணாதாயங்களும் இன்னாட்டு அலவாயுல் தச்சனேரிகீள் நஞ்சைஉண்டானதும் இன்னாட்டு சிவதாபுரத்து பெரியேரிகீல் ஒட்டுகீள்நஞ்சை உண்டானதும் என்னுடைய உபயமாக இன்னாட்டுபுத்தூரில் கரைபள்ளத்து ஏரி நஞ்சை உண்டானதும் என்னுடைய ஏரியில் மேல்மதகு கீழ் நஞ்சைவுண்டானதுவும் இன்னாட்டு உத்தமசோழபுரத்துக்கு [illegible]ளநடந்த மகமையும் கரபுரமுடைய சுவாமிக்கு திருசந்தி நெய்வேத்யத்துக்கும் திருப்பணிக்கும் உடலாக வெளக்குக்கும் திருமேனி சாத்துப்படி [illegible] கரபுரமுடைய தம்பிரானுக்கு செம்பிலும் சிலையிலும் வெட்டிகுடுத்தேன். இத்தருமம் சந்த்ராதித்யர்வரைக்கும் நடக்கக்கடவதாகவும். உத்தமசோழசெட்டி ஆதித்ததேவன் இத்தருமத்தைநடத்தினவன் ஸ்ரீ பாதமாண்டு என் தலைமேலே. இத்தருமத்தை உலங்கனம் பண்ணுனவன் அக்காரம் [illegible] காராம்பசுவை கொன்னாவான் ப்ரஹ்ம யெமச்ச தோஷத்திலே போவான். [illegible] நாயகிசமேத கரபுரநாதஸ்வாமி சகாயம்.

மருவாள [illegible] [illegible]நாயகிசமேத [illegible]

சுப்பிரமண்ய துணை.

~~314~~

356

Checked